

التحقيق والإيضاح لكثير من مسائل
الحج والعمرة والزيارة على ضوء
الكتاب والسنة) للحرمين)

ການຈັດເຈ້ງ ແລະ
ຊີ້ແຈງບັນດາປະດັບຕ່າງໆ
ຂອງຮັດ, ອຸມເຮາະຫໍ້ ແລະ
ການຍ້ຽມຍາມ

ຕາມແນວທາງຂອງຄຳພີ ແລະ

ແບບສະບັບຊຸນນະທຳ

**ການຈັດແຈ້ງ ແລະ ຊີ້ແຈງບັນດາປະເດັນຕ່າງໆ
ຂອງຮັຈ, ອຸມເຮາະຫ໌ ແລະ ການຍື່ນຍາມ
ຕາມແນວທາງຂອງຄຳພີ ແລະ
ແບບສະບັບຊຸນນະຫ໌**

ເຊັ່ນ ອັບດຸລອະຊີຊ ບິນ ອັບດຸລລໍຫ໌ ບິນ ບາຊ

ການກວດສອບ ແລະ

**ການຊີ້ແຈງປະເດັນບັນຫາຕ່າງ ໆ ຂອງຫ້າຈຍ໌,
ອຸມເຮາະຫ໌ ແລະ ການຍື່ນຍາມ**

ໂດຍຍຶດຕາມຄຳພີອັລກຸຣອານ ແລະ ສຸນນະຫ໌.

ທ່ານອາຈານຜູ້ຊົງຄຸນນະວຸດ ທ່ານເຊັກອຸລະມາ

ເຊັ່ນ ອັບດຸລອະຊີຊ ບິນ ອັບດຸລລໍຫ໌ ບິນ ບາຊ

ຄຳນຳຜູ້ຂຽນ

ດ້ວຍພຣະນາມຂອງອັລລໍຫ໌

ຜູ້ຊົງກະລຸນາປານີ

ຜູ້ຊົງເມດຕາສະເໝີ

ມວນການສັນລະເສີນເປັນຂອງອັລລໍຫ໌

ພຣະເຈົ້າແຫ່ງຈັກວານນີ້,

ລາງວັນຕອບແທນທີ່ດີໃນບ້ານປາຍຊີວິດເປັນຂອງບັນດາຜູ້ຍຳ

ເກງ, ຂໍຄຳສະດຸດີ ແລະ

ຄວາມສັນຕິສຸກແຫ່ງອັລລໍຫ໌ຈົງມີແດ່ປ່າວ ແລະ

ສາສະນະທູດຂອງພຣະອົງ ມຸຮຳມັດ ຊໍລັລລໍຮຸ ອະໄລຮີ

ວະສັລລຳ ແລະ

ບັນດາວົງຕະກູນຂອງທ່ານຕະຫຼອດຈົນບັນດາສາວົກຂອງທ່າ

ນໂດຍທົ່ວໜ້າ.

ຕ່ຳຈາກນີ້:

ນີ້ຄືຂໍ້ຄວາມສະບັບຫຍໍ້ກ່ຽວກັບພິທີຫ້າຈ,

ການອະທິບາຍເຖິງຜົນລະບຸນ

ແລະ

ກິລິຍາມາລະຍາດຂອງມັນ,

ສິ່ງທີ່ຄວນປະຕິບັດສໍາລັບຜູ້ທີ່ຕ້ອງການເດີນທາງໄປປະກອບ
ພິທີ, ແລະ ການອະທິບາຍບັນຫາທີ່ສໍາຄັນຕ່າງໆຂອງພິທີຫ້າຈ,
ພິທີອຸມຮາຣະຮ໌ ແລະ ການຢຽມຢາມ ໂດຍສັງເຂບ ແລະ
ຮັດກຸມຊັດເຈນ,

ເຊິ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພະຍາຍາມກວດສອບໃນຂໍ້ຄວາມນີ້

ໃຫ້ກົງກັບສິ່ງທີ່ໄດ້ຖືກລະບຸໄວ້ໃນຄໍາພີຂອງອັລລໍຮ໌ ແລະ

ແບບຢ່າງຂອງລໍຊູລຂອງພຣະອົງ ﷺ,

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮວບຮວມມັນໄວ້ເພື່ອເປັນການຕັກເຕືອນແກ່

ບັນດາມຸສລິມ, ແລະ ເພື່ອປະຕິບັດຕາມຄໍາກ່າວຂອງອັລລໍຮ໌
ທີ່ວ່າ:

{وَذَكِّرْ فَإِنَّ الذِّكْرَى تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ 55}

(ແລະ

ເຈົ້າຈົ່ງຕັກເຕືອນເຖິດ

ເພາະແທ້ຈິງການຕັກເຕືອນນັ້ນ

ຍ່ອມໃຫ້ປະໂຫຍດແກ່ບັນດາຜູ້ສັດທາ) [ອັຊ-ຊາຣີຍາດ: 55]

ແລະ ພຣະດໍາລັດຂອງພຣະອົງຜູ້ລົງ ສູງສົ່ງ:

{وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكُنُ مَوْنَهُ...}

(ແລະຈົງລໍາລຶກເຖິງຂະນະທີ່ອັລລໍຮ໌ໄດ້ເອົາຄໍາຫມັ້ນສັນຍາຈາ

ກັບບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຄໍາພີວ່າ

ແນ່ນອນພວກເຈົ້າຈະຕ້ອງຊີ້ແຈງຄໍາພີນັ້ນແກ່ມະນຸດ ແລະ

ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ປິດບັງມັນ...) [ອາລາ ອິມຣອນ: 187].

ໃນອາຍະຫັດ, ແລະ ດຳລັດຂອງພຣະອົງທີ່ວ່າ:

{...وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى...}

(...ແລະ

ພວກເຈົ້າຈຶ່ງຊ່ວຍເຫຼືອກັນໃນສິ່ງທີ່ເປັນຄຸນນະທັມ ແລະ

ຄວາມຍຳເກຼ້ອງ...) [ອັລ-ມາອິດ: 2].

ແລະ ດັ່ງທີ່ໄດ້ມີມາໃນຫະດີຊທີ່ຊ່ຮ້ຍຈາກທ່ານນະບີ ﷺ
ທ່ານໄດ້ກ່າວວ່າ:

«الدِّينُ النَّصِيحَةُ، ثَلَاثًا، قِيلَ: لِمَنْ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: لِلَّهِ وَلِكِتَابِهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِأَنْفَمَةِ
الْمُسْلِمِينَ وَعَامَّتِهِمْ».

“ສາສະຫນາຄືການຕັກເຕືອນ (ການຊີ້ແນະ ແລະ
ບາດຖະນາດີ) ໂດຍທ່ານໄດ້ກ່າວຢ້າສາມຄັ້ງ,

ຈຶ່ງມີຜູ້ກ່າວຖາມວ່າ: “ຕໍ່ໃຜແດ່ ໂອ້ ທ່ານຮູ້ວ່າຂອງອັລລຳຫັ?”

ທ່ານຈຶ່ງກ່າວວ່າ: “ເພື່ອອັລລຳຫັ, ແລະ ຕໍ່ຄຳພີຂອງພຣະອົງ,

ແລະ ຕໍ່ຮູ້ວ່າຂອງພຣະອົງ, ຕໍ່ບັນດາຜູ້ນຳຂອງຊາວມຸສລິມ

ແລະ ຕໍ່ຊາວມຸສລິມທຸກຄົນ”¹.

ແລະ ອີຫມ້າອັດຕັອບຣ໌ນີໄດ້ລາຍງານຈາກ ທ່ານຫຸໄຊຟະຫັ,
ແທ້ຈິງທ່ານນະບີ ﷺ ໄດ້ກ່າວວ່າ:

«مَنْ لَمْ يَهْتَمْ بِأَمْرِ الْمُسْلِمِينَ فَلَيْسَ مِنْهُمْ، وَمَنْ لَمْ يُصْنَحْ وَيُمْسَ نَاصِحًا لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ
وَلِكِتَابِهِ وَلِإِمَامِهِ وَلِعَامَةِ الْمُسْلِمِينَ فَلَيْسَ مِنْهُمْ».

«ຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ໃນກິດຈະການຂອງບັນດາມຸສລິມ

ລາວກໍບໍ່ແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງຂອງພວກເຂົາ, ແລະ

ຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ມີຄວາມຈິງໃຈ (ຫວັງດີ) ໃນຍາມເຊົ້າ ແລະ

ຍາມແລງຕໍ່ອັລລຳຫັ, ຕໍ່ຮູ້ວ່າຂອງພຣະອົງ,

¹ ບັນທຶກໂດຍມຸສລິມ, ເລກທີ (55)

ຕໍ່ຄໍາພີຂອງພຣະອົງ, ຕໍ່ຜູ້ນໍາຂອງລາວ ແລະ
ຕໍ່ບັນດາມຸສລິມທົ່ວໄປ
ລາວກໍບໍ່ແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງຂອງພວກເຂົາ»¹.

ຂໍຕໍ່ອໍລລໍຫ໌ ໄດ້ຊົງໂບດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ
ບັນດາມຸສລິມໄດ້ຮັບປະໂຫຍດຈາກຜົນງານນີ້, ແລະ
ຊົງໂບດເຮັດໃຫ້ຄວາມພະຍາຍາມໃນຄັ້ງນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ບໍ່ມີສຸດໃຈ
ເພື່ອພຣະພັກອັນຊົງກຽດຂອງພຣະອົງ, ແລະ
ເປັນສາເຫດທີ່ຈະນໍາໄປສູ່ການໄດ້ຮັບໄຊຊະນະ ນະທີ່ພຣະອົງ
ໃນບັນດາສວນສະຫວັນອັນສໍາລານ. ແທ້ຈິງ
ພຣະອົງເປັນຜູ້ຊົງໄດ້ອິນ ຜູ້ຊົງຕອບຮັບ, ແລະ
ພຣະອົງນັ້ນເປັນທີ່ພຽງພໍແກ່ພວກເຮົາ ແລະ
ເປັນຜູ້ຊົງດູແລທີ່ດີເລີດທີ່ສຸດ.

ບົດວ່າດ້ວຍ

**ຫຼັກຖານຕ່າງໆ ຂອງການປະຕິບັດທີ່ເປັນວາຈິບ
ແລະ ການຮີບຮ້ອນໃນການປະກອບພິທີຮັຈ ແລະ
ອຸມເຮາະຫ໌**

ເມື່ອໄດ້ຮູ້ດັ່ງນີ້ແລ້ວ ກໍຈົ່ງຮູ້ໄວ້ເຖິດ -
ຂໍອໍລລໍຫ໌ຊົງໂບດນໍາພາຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ພວກທ່ານ
ໃຫ້ຮັບຮູ້ສຶດຈະທໍາ ແລະ ປະຕິບັດຕາມ - ວ່າ ແທ້ຈິງ ອໍລລໍຫ໌
ຜູ້ຊົງສູງສົ່ງ ໄດ້ກໍາໜົດການປະກອບພິທີຮັຈ ທີ່ໄປຕຸລລໍຫ໌
ອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງ
ໃຫ້ເປັນຂໍ້ບັງຄັບແກ່ບ່ວງບ່າວຂອງພຣະອົງ, ແລະ

¹ ບັນທຶກໂດຍ ທ່ານອັດ-ຕໍ່າບະຣໍນີ ໃນໜັງສືອັດເອົາຊັດຂອງເຜົ່າ ເລກທີ (7469).

ໄດ້ເຮັດໃຫ້ມັນເປັນຫລັກການໜຶ່ງໃນບັນດາຫລັກການຂອງສາສະຫນາອິສລາມ. ອັລລໍຫໍ ຕະອາລາ ໄດ້ກ່າວວ່າ :

﴿...وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حُجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ﴾

(ແລະ ສິດທິຂອງອັລລໍຫໍທີ່ມີແກ່ມະນຸດນັ້ນ ຄືການມຸ່ງສູ່ບ້ານຫຼັງນັ້ນ (ໝາຍເຖິງກະບະຫໍ ໄປຕຸລວໍຫໍເພື່ອປະກອບພິທີຫໍຈ ແລະ ອຸມເຣາະຫໍ) ອັນໄດ້ແກ່ ຜູ້ທີ່ມີຄວາມສາມາດເດີນທາງໄປຍັງບ້ານຫຼັງນັ້ນໄດ້ ແລະ ຜູ້ໃດປະຕິເສດ (ບໍ່ໄປປະກອບພິທີຫໍຈ) ແທ້ຈິງ ອັລລໍຫໍບໍ່ຊົງເພິ່ງພາປະຊາຊາດທັງຫຼາຍ" [ອາລາ ອິມຣອນ: 97]

ແລະ ໃນບັນທຶກຂອງທ່ານອິຫມ່າທັງສອງ ຈາກລາຍງານຂອງທ່ານອິບນຸ ອຸມັຣ ອໍດີຍັລວໍຮຸ ອັນຮຸມາ ແທ້ຈິງທ່ານນະບີ ﷺ ໄດ້ກ່າວວ່າ:

«بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ: شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَإِقَامَ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ، وَصَوْمِ رَمَضَانَ، وَحَجِّ بَيْتِ اللَّهِ الْحَرَامِ».

«ຮາກຖານຂອງອິສລາມຕັ້ງຢູ່ເທິງ ຫ້າ ປະການ: ການປະຕິຍານວ່າ ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າອື່ນໃດນອກຈາກອັລລໍຫໍ ແລະ ມຸຮໍາມັດເປັນສາສະນະທູດຂອງອັລລໍຫໍ, ດໍາລົງໄວ້ເຊິ່ງການລະຫມາດ, ການຈ່າຍຊະກາດ, ການຖືສິນອິດໃນເດືອນຮໍມະດອນ, ແລະ ການປະກອບພິທີຮໍຈ»¹.

ທ່ານ ຊະອິດ ໄດ້ເລົ່າໄວ້ໃນຊຸນັ້ນຂອງເພິ່ນ, ຈາກທ່ານອຸມັຣ ບິນ ຄອດຕິອບ ອໍດີຍັລວໍຮຸ ວ່າ: «ແທ້ຈິງ

¹ ບັນທຶກໂດຍ ອັລບຸກຣໍຣີ, ເລກທີ (8) ແລະ ມຸສລິມ, ເລກທີ (16).

ຂ້ອຍຕັ້ງໃຈວ່າຈະສົ່ງຄົນໄປຍັງບັນດາເມືອງເຫຼົ່ານີ້
ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາໄປກວດສອບທຸກຄົນທີ່ມີຄວາມສາມາດ
ແລະ ບໍ່ໄດ້ໄປເຮັດພິທີຫໍ່ຈ
ເພື່ອຈະໄດ້ກຳນົດໃຫ້ພວກເຂົາຈ່າຍຈີຊຸຍະຫໍ້¹,
ພວກເຂົາບໍ່ແມ່ນມຸສລິມ, ພວກເຂົາບໍ່ແມ່ນມຸສລິມ»²

ແລະ ຈາກລາຍງານຂອງທ່ານອາລີ ຣໍດີອັລລໍຮຸ ອັນຮຸ
ເພິ່ນໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ: «ຜູ້ໃດທີ່ມີຄວາມສາມາດໃນການເຮັດຫໍ່ຈ
ແລ້ວລະເລີຍມັນ, ກໍ່ບໍ່ຕ່າງຫຍັງກັບລາວຈະຕາຍເປັນຊາວຢິວ
ຫຼື ຊາວຄຣິສຕຽນ»³.

ເປັນຂໍ້ບັງຄັບສຳລັບຜູ້ທີ່ມີຄວາມສາມາດທີ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ປະ
ກອບພິທີຫໍ່ຈ ໃຫ້ຮີບເຮັງໄປປະກອບມັນ;
ເນື່ອງຈາກມີລາຍງານຈາກ ທ່ານ ອິບນຸ ອັບບາສ ຣໍດີອັລລໍຮຸ
ອັນຮຸ, ວ່າ ທ່ານນະບີ ﷺ ໄດ້ກ່າວວ່າ:

«تَعَجَّلُوا إِلَى الْحَجِّ - يَغْنِي الْفَرِيضَةَ - فَإِنَّ أَحَدَكُمْ لَا يَدْرِي مَا يَغْرُضُ لَهُ»
«ພວກເຈົ້າຈົ່ງຝ່າວໄປເຮັດຮັຈ (ໝາຍເຖິງ ພັຣດູ),
ເພາະແທ້ຈິງແລ້ວ ພວກເຈົ້າຄົນໃດຄົນໜຶ່ງບໍ່ຮູ້ວ່າ
ສິ່ງໃດຈະເກີດຂຶ້ນກັບເຂົາ»⁴

ແລະ
ເພາະວ່າການປະກອບພິທີຮັຈເປັນຂໍ້ບັງຄັບທີ່ຕ້ອງປະຕິບັດໃນ
ດຍທັນທີ ສຳລັບຜູ້ທີ່ມີຄວາມສາມາດເດີນທາງໄປໄດ້;

¹ ໝາຍເຖິງ: ຄວາມກວ້າງຂວາງຂອງຊັບສົມບັດ.

² ໄດ້ຖືກອ້າງອີງໃນໜັງສື ຈາມີອຸດ-ອະຫາດີຊ ເລກທີ (31221) ວ່າເປັນຂອງ ຊຸມນ ຂອງ ທ່ານ
ສະອິດ ບິນ ມັນຊຸຣ, ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ພົບມັນໃນສະບັບທີ່ມີຢູ່.

³ ບັນທຶກໂດຍ ອັດຕິຣມີຊີ ເລກທີ (812).

⁴ ບັນທຶກໂດຍ ອະບຸ ດາດູດ ເລກທີ (1732).

ຈາກຄວາມຫມາຍທີ່ຊັດເຈນໃນຄໍາດໍາລັດຂອງພຣະອົງອັລລໍຫໍ
ຕະອາລາ ທີ່ວ່າ:

﴿...وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حُجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ﴾

(...ແລະ ສິດທິຂອງອັລລໍຫໍທີ່ມີແກ່ມະນຸດນັ້ນ
ຄືການມຸ່ງສູ່ບ້ານຫຼັງນັ້ນ (ໝາຍເຖິງກະບະຫໍ
ໄບຕຸລໍຫໍເພື່ອປະກອບພິທີຫໍຈ ແລະ ອຸມເຣາະຫໍ) ອັນໄດ້ແກ່
ຜູ້ທີ່ມີຄວາມສາມາດຫາທາງໄປຍັງບ້ານຫຼັງນັ້ນໄດ້ ແລະ
ຜູ້ໃດປະຕິເສດ (ບໍ່ໄປປະກອບພິທີຫໍຈ) ແທ້ຈິງ
ອັລລໍຫໍບໍ່ຊົງເພິ່ງພາປະຊາຊາດທັງຫຼາຍ) [ອາລາ ອິມຣອນ:
97] ດັ່ງທີ່ທ່ານນະບີ ﷺ ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນຄູຕບະຫໍຂອງທ່ານ ວ່າ:
«أَيُّهَا النَّاسُ، إِنَّ اللَّهَ فَرَضَ عَلَيْكُمُ الْحَجَّ فَحُجُّوا».

<ໂອ້ມະນຸດທັງຫຼາຍ,
ແທ້ຈິງອັລລໍຫໍໄດ້ບັນຍັດການຮັຈເໜືອພວກເຈົ້າ,
ດັ່ງນັ້ນພວກເຈົ້າຈົ່ງປະກອບພິທີຮັຈເຖິດ.>¹

ແລະ ໄດ້ມີການລາຍງານບັນດາຫະດີຊ
ທີ່ບົງຊີ້ເຖິງການເປັນຂໍ້ບັງຄັບຂອງອຸມເຣາະຫໍ,
ສ່ວນໜຶ່ງໃນນັ້ນແມ່ນ:

ຄໍາກ່າວຂອງທ່ານ ﷺ ໃນການຕອບທ່ານ ຈິບຣິດ
ເມື່ອລາວໄດ້ຖາມກ່ຽວກັບ ອິສລາມ, ທ່ານນະບີ ﷺ ໄດ້ກ່າວວ່າ:
«الإِسْلَامُ أَنْ تَشْهَدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَتَقِيَمَ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِيَ
الرَّكَاةَ، وَتَحُجَّ الْبَيْتَ وَتَعْتَمِرَ، وَتُعْتَسِلَ مِنَ الْجَنَابَةِ، وَتَتِمَّ الْوُضُوءَ، وَتَصُومَ
رَمَضَانَ»

¹ ບັນທຶກໂດຍມຸສລິມ, ເລກທີ (1337).

«ອິສລາມຄື: ການປະຕິຍານວ່າ
 ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າອື່ນໃດນອກຈາກອັລລາຮ໌ ແລະ
 ມຸຮາມັດເປັນສາສະນະທູດຂອງອັລລາຮ໌,
 ດຳລົງໄວ້ເຊິ່ງການລະຫມາດ, ຈ່າຍສະກາດ, ປະກອບພິທີຮັຈ ແລະ
 ອຸມເຮາະຫ໌, ອາບນ້ຳຊຳລະລ້າງຈະນາບະຫ໌,
 ປະຕິບັດອຸດູໃຫ້ສົມບູນ, ແລະ ຖືສິນອິດໃນເດືອນຮໍມະດອນ»¹
 ບັນທຶກໂດຍ ທ່ານອິບນຸອຸໄຊມະຫ໌, ແລະ ດາຮຸດຳນີ,
 ຈາກຮະດີຊຂອງທ່ານ ອຸມັຮ ບິນ ອັລ ຄັດຕອບ ຣໍດີອັລລາຮ໌
 ອັນຮູ, ແລະ ທ່ານດາຮຸດຳນີໄດ້ກ່າວວ່າ:
 ນີ້ຄືສາຍລາຍງານທີ່ຖືກຍືນຍັນ ແລະ ຖືກຕ້ອງ.

ແລະ ໜຶ່ງໃນນັ້ນແມ່ນ ຫະດີຊຂອງທ່ານນາງ ອາອີຊະຫ໌
 ຣໍດີອັລລາຮ໌ ອັນຮາ ໄດ້ກ່າວວ່າ:

«يَا رَسُولَ اللَّهِ، هَلْ عَلَى النِّسَاءِ مِنْ جِهَادٍ؟ قَالَ: عَلَيْهِنَّ جِهَادٌ لَا قِتَالَ فِيهِ: الْحُجُّ
 وَالْعُمْرَةُ»

«ໂອ ທ່ານຣໍຊູລັລຮ໌,
 ແມ່ຍິງມີໜ້າທີ່ຕ້ອງອອກສົງຄາມຈີຮາດຫຼືບໍ່?
 ທ່ານຈຶ່ງກ່າວວ່າ:

ສຳລັບພວກນາງນັ້ນມີການຕໍ່ສູ້ທີ່ບໍ່ມີການສູ້ຮົບຄື: ຫັຈ ແລະ
 ອຸມເຮາະຫ໌»² ບັນທຶກໂດຍ ທ່ານອິມາມອະຫ໌ມັດ, ແລະ
 ທ່ານອິບນຸມາຈະຫ໌ ດ້ວຍອິສນາດຊໍຮຽຍຫ໌.

ການປະກອບພິທີຮັຈ ແລະ ອຸມເຮາະຫ໌ ເປັນວາຈິບໃນຊີວິດ
 ພຽງເທື່ອດຽວເທົ່ານັ້ນ; ດັ່ງທີ່ທ່ານນະບີ ﷺ
 ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນຫະດີສທີ່ຊໍຮຽຍຫ໌ວ່າ:

¹ ບັນທຶກໂດຍ ອິບນຸ ອຸໄຊມະ, ເລກທີ (1).

² ບັນທຶກໂດຍອັລບຸກຄໍຣີ : ເລກທີ (1520).

«الْحُجُّ مَرَّةً، فَمَنْ زَادَ فَهُوَ تَطَوُّعٌ».

«ການເຮັດຫ້ຈແມ່ນໜຶ່ງຄັ້ງ, ສ່ວນຜູ້ໃດທີ່ເຮັດເພີ່ມ
ກໍເປັນການສະໝັກໃຈ»¹.

ແລະ ເປັນຊຸນນະທຳໃຫ້ໝັ້ນປະກອບພິທີຮັຈ ແລະ
ອຸມເຣາະຫໍ່ແບບສະໝັກໃຈ;
ດັ່ງທີ່ມີການຍືນຍັນໃນສອງສ່ຮ້ຍຫໍ່, ຈາກທ່ານ ອະບິ
ຮຸໄຮເຣາະຫໍ່ ອໍດີຢັລວໍຮຸ ອັນຮຸ, ເພິ່ນໄດ້ກ່າວວ່າ:
ທ່ານອໍຊຸລຸລວໍຮຸ ﷺ ໄດ້ກ່າວວ່າ:

«الْعُمْرَةُ إِلَى الْعُمْرَةِ كَفَّارَةٌ لِمَا بَيْنَهُمَا، وَالْحُجُّ الْمَبْرُورُ لَيْسَ لَهُ جَزَاءٌ إِلَّا الْجَنَّةُ».
«ການເຮັດອຸມເຣາະຫໍ່ຄັ້ງໜຶ່ງ ຫາອີກຄັ້ງໜຶ່ງ
ເປັນການລົບລ້າງຄວາມຜິດທີ່ຢູ່ລະຫວ່າງທັງສອງ, ແລະ
ຫ້ຈທີ່ຖືກຕອບຮັບນັ້ນ ບໍ່ມີການຕອບແທນໃດໆ
ນອກຈາກສວນສະຫວັນ»².

ບົດວ່າດ້ວຍ

**ພັນທະໃນການເຕົາບະຫໍ່ຈາກບັນດາຄວາມຜິດບາບ
ແລະ ການປົດເປື້ອງຕົນຈາກການອະທຳ.**

ເມື່ອມຸສລິມຄົນໜຶ່ງຕັ້ງໃຈຈະເດີນທາງໄປປະກອບພິທີຮັຈ
ຫຼື ອຸມເຣາະຫໍ່: ເປັນສິ່ງທີ່ສົ່ງເສີມໃຫ້ລາວໄດ້ສັ່ງເສຍຄອບຄົວ
ແລະ ໝູ່ຄູ່ຂອງລາວໃຫ້ມີຄວາມຍ່າເກງຕໍ່ອັລລຳຫໍ່,
ເຊິ່ງຄືການປະຕິບັດຕາມບັນດາຄຳສັ່ງຂອງພຣະອົງ ແລະ
ລະເວັ້ນຈາກບັນດາຂໍ້ຫ້າມຂອງພຣະອົງ.

¹ ບັນທຶກໂດຍ ອັນນະສາອີ, ເລກທີ (2620).

² ບັນທຶກໂດຍ ອັລບຸກຄຳຣີ ເລກທີ (1773), ແລະ ມຸສລິມ ເລກທີ (1349).

ແລະ ລາວຄວນຂຽນສິ່ງທີ່ຕົນມີ ແລະ
 ໜັ້ນສິນທີ່ຕົນຕິດຄ້າງ, ແລະ ໃຫ້ມີພະຍານໃນເລື່ອງນັ້ນ, ແລະ
 ເປັນໜ້າທີ່ຈຳເປັນຂອງລາວທີ່ຈະຕ້ອງຮັບຮ້ອນເຮັດການເຕົາ
 ບະຫຍິດໃຈ ບໍລິສຸດຢ່າງແທ້ຈິງ
 ຈາກຄວາມຜິດບາບທັງໝົດທັງມວນ;
 ດັ່ງຄຳດຳລັດຂອງພຣະອົງທີ່ວ່າ:

{...وَتَوْبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ}

(...ແລະ
 ພວກເຈົ້າຈົ່ງກັບຕົວສູ່ອັລລາຢ້ອນໂດຍພ້ອມພຽງກັນເຖິດ
 ບັນດາຜູ້ສັດທາເອີຍ,
 ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບຄວາມສຳເລັດ) [ອັນ-ນູຣ: 31].

ຄວາມໝາຍທີ່ແທ້ຈິງຂອງການເຕົາບະຫຍິດແມ່ນ:
 ການລະເວັ້ນຈາກບາບຕ່າງໆ ແລະ ລະຖົມມັນ, ແລະ
 ການສຳນຶກຜິດຕໍ່ສິ່ງທີ່ຜ່ານມາ, ແລະ
 ຕັ້ງໃຈໜັ້ນວ່າຈະບໍ່ຫວນກັບໄປເຮັດມັນອີກ, ແລະ
 ຫາກວ່າເຂົາມີການອະທຳຕໍ່ຜູ້ອື່ນ ບໍ່ວ່າຈະເປັນເລື່ອງຊີວິດ,
 ຊັບສິນ ຫຼື ກຽດສັກສີ ກໍໃຫ້ສິ່ງຄືນໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ, ຫຼື
 ຂໍການອະໄພຈາກພວກເຂົາ ກ່ອນການເດີນທາງຂອງເຂົາ;
 ດັ່ງທີ່ມີລາຍງານທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້ຈາກເພິ່ນ ﷺ ວ່າເພິ່ນໄດ້ກ່າວວ່າ:

«مَنْ كَانَتْ عِنْدَهُ مَظْلَمَةٌ لِأَخِيهِ مِنْ مَالٍ أَوْ عَرْضٍ فَلْيَتَحَلَّلِ الْيَوْمَ قَبْلَ أَنْ لَا يَكُونَ
 دِينَارٌ وَلَا دِرْهَمٌ، إِنْ كَانَ لَهُ عَمَلٌ صَالِحٌ أَخَذَ مِنْهُ بِقَدْرِ مَظْلَمَتِهِ، وَإِنْ لَمْ تَكُنْ لَهُ
 حَسَنَاتٌ أَخَذَ مِنْ سَيِّئَاتٍ صَاحِبِهِ فَحُمِلَ عَلَيْهِ».

«ຜູ້ໃດທີ່ຕິດຄ້າງການອະທຳຕໍ່ເພິ່ນອື່ນຂອງຕົນ
 ໃນເລື່ອງຊັບສິນ ຫຼື ກຽດສັກສີ, ກໍຈົ່ງໄປສະສາງກັບລາວໃນມື້ນີ້
 ກ່ອນທີ່ຈະບໍ່ມີເງິນດີນາຣ໌ ແລະ ເງິນດິຣຣຳ,

ຖ້າຫາກລາວມີການງານທີ່ດີງາມ,
ກໍຈະຖືກເອົາໄປຈາກລາວຕາມປະລິມານການອະທຳຂອງລາວ,
ແລະ ຖ້າຫາກລາວບໍ່ມີຄວາມດີງາມ,
ກໍຈະຖືກເອົາຈາກບາບກຳຂອງຄູ່ກໍລະນີຂອງລາວ
ມາໂຍນໃສ່ລາວ»¹.

ແລະ

ສົມຄວນທີ່ຈະເລືອກສັນຫາບັດໃຈທີ່ດີງາມຈາກຊັບສິນທີ່ຫະລາ
ວ ສຳລັບການປະກອບພິທີຮັຈ ແລະ ອຸມເຣາະຫ໌;
ເພາະມີຫຼັກຖານທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້ຈາກເພິ່ນ ﷺ ທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ:
«إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى طَيِّبٌ لَا يَقْبَلُ إِلَّا طَيِّبًا».

« ແທ້ຈິງ ອັດລໍຫ໌ ຕາອາລາ ຊົງບໍລິສຸດ ແລະ
ຈະບໍ່ຕອບຮັບນອກຈາກສິ່ງທີ່ບໍລິສຸດ »².

ທ່ານອັດ-ຕຳບະຣໍນີ ໄດ້ລາຍງານຈາກທ່ານອາບູ
ຮູຮອຍເຣາະຫ໌ ອໍດີຢັລລໍອັນຮູ ເລົ່າວ່າ: ທ່ານຮໍສູລຸລລໍຫ໌ ﷺ
ກ່າວວ່າ:

«إِذَا خَرَجَ الرَّجُلُ حَاجًّا بِنَفَقَةٍ طَيِّبَةٍ وَوَضَعَ رِجْلَهُ فِي الْغُرْزِ فَقَادَى: لَيْتَيْكَ اللَّهُمَّ
لَيْتَيْكَ، نَادَاهُ مُنَادٍ مِنَ السَّمَاءِ: لَيْتَيْكَ وَسَعْدَيْكَ، زَادَكَ حَلَالٌ، وَرَاجِلُكَ حَلَالٌ، وَحُجُّكَ
مَبْرُورٌ غَيْرُ مَأْزُورٍ، وَإِذَا خَرَجَ الرَّجُلُ بِالنَّفَقَةِ الْخَبِيثَةِ فَوَضَعَ رِجْلَهُ فِي الْغُرْزِ
فَقَادَى: لَيْتَيْكَ اللَّهُمَّ لَيْتَيْكَ، نَادَاهُ مُنَادٍ مِنَ السَّمَاءِ: لَا لَيْتَيْكَ وَلَا سَعْدَيْكَ، زَادَكَ حَرَامٌ،
وَنَفَقَتُكَ حَرَامٌ، وَحُجُّكَ غَيْرُ مَبْرُورٍ».

«ເມື່ອຊາຍຄົນໜຶ່ງອອກໄປເຮັດຮັຈດ້ວຍບັດໃຈທີ່ດີງາມ ແລະ
ລາວໄດ້ວາງຕີນຂອງລາວລົງໃນພາຫະນະ ແລ້ວກ່າວຂານວ່າ:
"ລັບໄບກັລລໍຮຸມມະ ລັບໄບກ໌",

¹ ບັນທຶກໂດຍອັລບຸກຄໍຣີ : ເລກທີ (2449).

² ບັນທຶກໂດຍມຸສລິມ, ເລກທີ (1015).

ກໍ່ຈະມີຜູ້ປະກາດຈາກພາກພື້ນກ່າວແກ່ລາວວ່າ: "ລັບໂບກ໌ ວະ
 ສະອະໄດກ໌, ສະບຽງຂອງເຈົ້າເປັນສິ່ງຫະລາລ, ແລະ
 ພາຫະນະຂອງເຈົ້າກໍ່ເປັນສິ່ງຫະລາລ, ແລະ
 ການທຳຮັຈຂອງເຈົ້າກໍ່ເປັນທີ່ຖືກຕອບຮັບ ປາສະຈາກບາບ.
 ແລະ ເມື່ອຊາຍຄົນໜຶ່ງອອກໄປດ້ວຍບັດໃຈທີ່ບໍ່ດີ (ຫະຣອມ)
 ແລະ ລາວໄດ້ວາງຕີນຂອງລາວລົງໃນພາຫະນະ
 ແລ້ວກ່າວຂານວ່າ: "ລັບໂບກ໌ລໍຣຸມມະ ລັບໂບກ໌,
 ກໍ່ຈະມີຜູ້ປະກາດຈາກພາກພື້ນກ່າວແກ່ລາວວ່າ: ລາ ລັບໂບກ໌
 ວະ ລາ ສະອະໄດກ໌, ສະບຽງຂອງເຈົ້າເປັນສິ່ງຫະຣອມ, ແລະ
 ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຂອງເຈົ້າກໍ່ເປັນສິ່ງຫະຣອມ, ແລະ
 ການທຳຮັຈຂອງເຈົ້າກໍ່ເປັນທີ່ຖືກຕອບຮັບ»¹.

ແລະ

ສົມຄວນສຳລັບຜູ້ປະກອບພິທີຮັຈທີ່ຈະບໍ່ເພິ່ງພາອາໄສສິ່ງທີ່ຢູ່
 ໃນກຳມີຂອງຜູ້ຄົນ ແລະ ລະເວັ້ນຈາກການຂໍ້ຈາກພວກເຂົາ;
 ດັ່ງທີ່ທ່ານນະບີ ຊໍລ໌ລ໌ລໍຣຸ ອະໄລຣີ ວະສັລລຳ ໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ:

«وَمَنْ يَسْتَغْفِرْ يُعْفَهِهُ اللَّهُ، وَمَنْ يَسْتَعْصِمْ يُغْنِهِ اللَّهُ».

«ແລະຜູ້ໃດທີ່ສະແຫວງຫາຄວາມບໍລິສຸດ,
 ອັລລຳຫຼັກກໍ່ຈະຊົງປະທານຄວາມບໍລິສຸດໃຫ້ແກ່ເຂົາ,
 ແລະຜູ້ໃດທີ່ສະແຫວງຫາຄວາມພຽງພໍ,
 ອັລລຳຫຼັກກໍ່ຈະຊົງປະທານຄວາມພຽງພໍໃຫ້ແກ່ເຂົາ»².

ແລະ ຄຳກ່າວຂອງທ່ານນະບີ ຊໍລ໌ລ໌ລໍຣຸ ອະໄລຣີ ວະສັລລຳ
 ໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ:

«لَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَسْأَلُ النَّاسَ حَتَّى يَأْتِيَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَيْسَ فِي وَجْهِهِ مُرَّةٌ لَحْمٍ».

¹ ບັນທຶກໂດຍທ່ານອັດ-ຕຳບະຣຸນີ ໃນອັລກະບີຣ, ເລກທີ (2989).

² ບັນທຶກໂດຍ ອັລບຸກຄຳຣີ, ເລກທີ (1427) ແລະ ມຸສລິມ, ເລກທີ (1035).

«ຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງຈະຫຍັງຄົງຂໍຈາກຜູ້ຄົນ
ຈົນກວ່າລາວຈະມາໃນວັນກິຢາມະຫັ
ໃນສະພາບທີ່ໃບໜ້າຂອງລາວບໍ່ມີຊີ້ນເຫຼືອ»¹.

ເປັນສິ່ງຈຳເປັນສຳລັບຜູ້ປະກອບພິທີຮັຈ
ທີ່ຈະຕ້ອງຕັ້ງເຈດຕະນາໃນການປະກອບພິທີຮັຈ ແລະ
ອຸມເຮາະຫັຂອງຕົນ
ເພື່ອຫວັງໃນຄວາມພໍພຣະໄທຂອງອັລລຳຫັ ແລະ
ໂລກອາຄີເຮາະຫັ, ແລະ
ເພື່ອສະແຫວງຫາຄວາມໃກ້ຊິດຕໍ່ອັລລຳຫັ
ດ້ວຍກັບສິ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງພໍພຣະໄທ ຈາກບັນດາຄຳເວົ້າ ແລະ
ການກະທຳ ໃນສະຖານທີ່ອັນມີກຽດເຫຼົ່ານັ້ນ, ແລະ
ຕ້ອງລະມັດລະວັງຢ່າງທີ່ສຸດ
ຈາກການຕັ້ງເຈດຕະນາໃນການປະກອບພິທີຮັຈ
ເພື່ອຫວັງໃນດຸນຍາ ແລະ ຊັບສົມບັດຂອງມັນ, ຫຼື
ເພື່ອການໂອ້ອວດ, ການຫວັງຊື່ສຽງ ແລະ
ການອວດອ້າງໃນສິ່ງດັ່ງກ່າວ, ເພາະແທ້ຈິງສິ່ງດັ່ງກ່າວນັ້ນ
ຄືເຈດຕະນາທີ່ຊົ່ວຊ້າທີ່ສຸດ ແລະ
ເປັນສາເຫດທີ່ເຮັດໃຫ້ການງານຖືກໂມຄະ ແລະ
ບໍ່ຖືກຕອບຮັບ, ດັ່ງທີ່ອັລລຳຫັ ຕະອາລາ ໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ:

﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّهَا نُوفَ إِلَيْهِمْ أَعْمَالُهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ
15 أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبَاطِلٌ مَّا
كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (16)

(ຜູ້ໃດທີ່ຕ້ອງການຊີວິດຄວາມເປັນຢູ່ແຫ່ງໂລກນີ້ ແລະ
ເຄື່ອງປະດັບປະດາຂອງມັນ

¹ ບັນທຶກໂດຍ ອັລບຸກຄຳຮີ, ເລກທີ (1474) ແລະ ມຸສລິມ, ເລກທີ (4040).

ເຮົາກໍ່ຈະຕອບແທນການງານຂອງພວກເຂົາໃຫ້ຢ່າງຄົບຖ້ວນ
ໃນນັ້ນ ແລະ ພວກເຂົາຈະບໍ່ຖືກຫຼຸດທອນໃນນັ້ນແຕ່ຢ່າງໃດ)

ຊົນເຖົ້ານີ້ ພວກເຂົາບໍ່ມີສ່ວນໃດໆໃນໂລກຫນ້າ
ນອກຈາກນາລິກ

ແລະການງານທີ່ພວກເຂົາໄດ້ກະທຳໄວ້ໃນນັ້ນກໍ່ໄດ້ສູນສິ້ນໄປ
ແລະ ສິ່ງທີ່ພວກເຂົາເຄີຍປະຕິບັດມາກໍ່ເປັນໂມຄະ) [ຮູດ: 15-
16].

ແລະ ພຣະຜູ້ຊົງສູງສົ່ງໄດ້ຕຣັດວ່າ:

(مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ
يَصْلَاهَا مَذْمُومًا مَذْحُورًا 18 وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا 19)

(ຜູ້ໃດທີ່ບາຖະໜາຊີວິດຊົ່ວຄາວ (ໃນໂລກນີ້),
ເຮົາກໍ່ຈະເລັ່ງໃຫ້ແກ່ລາວໃນໂລກນີ້ຕາມທີ່ເຮົາປະສົງ
ສຳລັບຜູ້ທີ່ເຮົາຕ້ອງການ,
ຫຼັງຈາກນັ້ນເຮົາກໍ່ໄດ້ກຽມນະລິກໄວ້ສຳລັບລາວ
ຊຶ່ງລາວຈະເຂົ້າໄປໃນນັ້ນໃນສະພາບທີ່ຖືກປະນາມ ແລະ
ຖືກຂັບໄລ່)

(ແລະ ຜູ້ໃດປະສົງໂລກຫນ້າ ແລະ
ພາກພຽນເພື່ອມັນຢ່າງຈິງຈັງ ໂດຍທີ່ລາວເປັນຜູ້ສັດທາ
ດັ່ງນັ້ນ ຊົນເຫລົ່ານັ້ນ
ຄວາມພາກພຽນຂອງພວກເຂົາກໍ່ຈະໄດ້ຮັບການຕອບແທນ)
[ອັລ-ອິສຣ: 18-19].

ແລະ ໄດ້ມີການຍືນຍົງຈາກທ່ານນະບີ ﷺ ວ່າ:

«قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: أَنَا أَغْنَى الشُّرَكَاءِ عَنِ الشِّرْكِ، مَنْ عَمِلَ عَمَلًا أَشْرَكَ مَعِيَ فِيهِ
غَيْرِي تَرَكْتُهُ وَشِرْكُهُ».

“ອັລລຳຮັ ຜູ້ຊົງສູງສົ່ງ ໄດ້ຕຣັດວ່າ:
ຂ້າເປັນຜູ້ທີ່ບໍ່ຕ້ອງການທີ່ສຸດ ຕໍ່ກັບການຕັ້ງພາຄີ (ຊີຣິກ),
ຜູ້ໃດທີ່ໄດ້ກະທຳການງານໃດໜຶ່ງ
ໂດຍຕັ້ງສິ່ງອື່ນນອກເໜືອຈາກເຮົາເປັນພາຄີຮ່ວມກັບຂ້າໃນ
ການງານນັ້ນ, ຂ້າກໍຈະປະຖິ້ມລາວຜູ້ນັ້ນ
ພ້ອມກັບການຕັ້ງພາຄີຂອງລາວ¹.

ເຊັ່ນດຽວກັນ, ໃນການເດີນທາງຂອງເຂົາ
ຄວນທີ່ຈະຄົບຫາກັບຄືນດີ ຈາກບັນດາຜູ້ທີ່ເຊື່ອຜັງ, ມີຕັກວາ
ແລະ ມີຄວາມເຂົ້າໃຈໃນສາສະໜາ, ແລະ
ໃຫ້ຫຼີກລ່ຽງຈາກການຄົບຫາກັບຄືນໄງ່ ແລະ ຄົນຊົ່ວ.

ລາວຄວນສຶກສາຮຳຮຽນຂໍ້ກຳນົດຕ່າງໆ
ທີ່ຖືກບັນຍັດໄວ້ໃນການປະກອບພິທີຮັຈ ແລະ
ອຸມເຮາະຫ໌ຂອງລາວ,
ພ້ອມທັງທຳຄວາມເຂົ້າໃຈໃນເລື່ອງດັ່ງກ່າວ ແລະ
ສອບຖາມໃນສິ່ງທີ່ບໍ່ເຂົ້າໃຈ,
ເພື່ອທີ່ຈະໄດ້ມີຄວາມເຂົ້າໃຈຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງ.
ເມື່ອລາວຂຶ້ນຂໍ້ພາຫະນະບໍ່ວ່າຈະເປັນສັດ, ລົດຍົນ, ເຮືອບິນ ຫຼື
ພາຫະນະອື່ນໆ, ສົມຄວນໃຫ້ລາວກ່າວພຣະນາມຂອງອັລລຳຫ໌
ແລະ ສັນລະເສີນພຣະອົງ, ຈາກນັ້ນໃຫ້ກ່າວຕັກບີຣສາມເທື່ອ,
ແລ້ວກ່າວວ່າ:

(...سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ 13 وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ)

{14

(ສຸບຮານັລ ລະຊີ ຊາກຄໍລະນາ ຮາຊາ ວະມາກຸນ ນາລະຮຸ
ມຸກກໍຣີນິນ) 13

¹ ບັນທຶກໂດຍມຸສລິມ, ເລກທີ (2985).

(ວະອິນນາ ອິລາ ຮອບບິນາ ລະມຸນ ກໍລິບູນ) 14 [ອັຊ-ຊາຖຸຟ: 13-14].

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فِي سَفَرِي هَذَا الْبِرَّ وَالْتَّقَى، وَمِنَ الْعَمَلِ مَا تَرْضَى، اللَّهُمَّ هَوِّنْ عَلَيْنَا سَفَرَنَا هَذَا، وَاطْوِ عَنَّا بُعْدَهُ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ، وَالْخَلِيفَةُ فِي الْأَهْلِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ وَعَثَاءِ السَّفَرِ، وَكَآبَةِ الْمُنْظَرِ، وَسُوءِ الْمُنْقَلَبِ فِي الْمَالِ وَالْأَهْلِ»؛

«ອັລລໍຮຸມມະ ອິນນີ ອັສອະລຸກະ ຟີ ສະຟາຣີ ຮາຊາ ບິລ ບິຣໍ
ວັດຕັກວາ, ວະມິນໍລອະມາລີ ມາຕັຣດໍ, ອັລລໍຮຸມມະ ເຫົາວິນ
ອະໄລນາ ສະຟາຣໍນາ ຮາຊາ, ວະຕໍວະ ອັນນາ ບິວະດະຫໍ, ອັລລໍຮຸມມະ
ອັນຕະ ສໍຣິບ ຟີສະຟັຣ, ວັລຄໍລີ ຟະຕຸ ຟີອະຫໍລີ, ອັລລໍຮຸມມະ ອິນນີ
ອະອຸຊຸບິກະ ມິນ ວະອະສາ ອິສສະຟັຣ, ວະກາອາບະຕິລ ມຸນຊໍຣ, ວະສຸອິລ ມຸນກໍລິບ, ຟິລມາລີ ວະ
ອະຫໍລີ»¹

ເນື່ອງຈາກຄວາມຊໍເຮັຍຫຼັງຂອງສິ່ງດັ່ງກ່າວຈາກທ່ານນະບີ
ﷺ, ບັນທຶກໂດຍທ່ານມຸສລິມ ຈາກຫະດີຊຂອງທ່ານ ອິບນຸ
ອຸມັຣ ຣໍດີຍັລລໍຮຸ ອັນຮຸມາ.

ແລະ ໃຫ້ເພີ່ມພູນການລໍາລຶກ, ການຂໍອະໄພໂທດ,
ການຂໍດູອາຕໍ່ອັລລໍຮໍ ຊຸບຮານະຮູ ວະຕະອາລາ,
ການສະແດງຄວາມຕໍ່າຕັ້ງອ້ອມຕົນຕໍ່ພຣະອົງ,
ການອ່ານອັລກູຣອານ ແລະ
ການຟິຈາລະນາໂຕຕອງຄວາມໝາຍຂອງມັນ ໃຫ້ຫຼາຍໆ
ໃນຂະນະທີ່ເດີນທາງ,
ໃຫ້ຮັກສາການລະຫມາດຕ່າງໆໃນຈະມາອະຫໍ, ແລະ
ໃຫ້ປົກປ້ອງລີ້ນຂອງລາວຈາກການເວົ້າຫຼາຍໃນເລື່ອງທີ່ບໍ່ມີສາ

¹ ບັນທຶກໂດຍມຸສລິມ, ເລກທີ (1342).

ລະ, ການເວົ້າໃນສິ່ງທີ່ບໍ່ແມ່ນເລື່ອງຂອງຕົນ,
ການເວົ້າຢອກລໍ່ເກີນຂອບເຂດ, ການເວົ້າຕົວະ,
ການນິນທາລັບຫຼັງ, ການຍຸຍົງສິ່ງເສີມ, ແລະ
ການເຢາະເຍີ້ຍໝູ່ຮູ່ຂອງລາວ ແລະ ຜູ້ອື່ນໆ
ທີ່ເປັນຜົນກະທົບມຸສລິມ.

ລາວຄວນເຮັດຄວາມດີຕໍ່ໝູ່ເພື່ອນຂອງຕົນ,
ລະເວັ້ນຈາກການທຳຮ້າຍພວກເຂົາ, ແລະ
ສິ່ງໃຊ້ພວກເຂົາໃຫ້ເຮັດຄວາມດີ ແລະ
ຫ້າມບາມພວກເຂົາຈາກຄວາມຊົ່ວ ດ້ວຍບັນຍາຫຼັກແຫຼມ
ແລະ ຄຳຕັກເຕືອນທີ່ດີງາມ ຕາມຄວາມສາມາດ.

ບົດວ່າດ້ວຍ

ສິ່ງທີ່ຜູ້ປະກອບພິທີຮັຈຕ້ອງປະຕິບັດ

ເມື່ອເດີນທາງໄປຮອດເຂດ ມີກີອດ

ເມື່ອໄປເຖິງມີກີອດ, ລົມຄວນໃຫ້ເຂົາອາບນ້ຳ ແລະ
ໃສ່ນ້ຳຫອມ; ເພາະມີລາຍງານວ່າ ທ່ານນະບີ ﷺ
ໄດ້ປິດເຄື່ອງນຸ່ງທີ່ຕັດຫຍິບອອກເມື່ອຄອງອີຫຼັຮອມ ແລະ
ໄດ້ອາບນ້ຳ, ແລະ ຕາມທີ່ມີຫຼັກຖານຢືນຢັ້ງ

ໃນຊ່ຽງທັງສອງຈາກທ່ານຍິງອາອີຊະຫໍ ອໍດີອັລລໍຮຸ
ອັນຮາ ໄດ້ກ່າວວ່າ:

«كُنْتُ أَطِيبُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ لِأَحْرَامِهِ قَبْلَ أَنْ يُحْرَمَ، وَلِأَحْلِهِ قَبْلَ أَنْ يَطُوفَ بِالْبَيْتِ»

«ຂ້ອຍເຄີຍທານ້ຳຫອມໃຫ້ທ່ານອໍລູດຂອງອັລລໍຮຸ

ເພື່ອການຄອງອີຫຼັຮອມຂອງທ່ານ

ກ່ອນທີ່ທ່ານຈະຄອງອີຫຼັຮອມ, ແລະ

ເພື່ອການອອກຈາກອີຫຼັຮອມຂອງທ່ານ

ກ່ອນທີ່ທ່ານຈະຕົວາຟຣອບໂບຕຸລວໍທ໌»¹, ແລະ ທ່ານໄດ້ສັ່ງ
ທ່ານນາງອາອີຊະຫ໌,
ເມື່ອນາງມີປະຈຳເດືອນຂະນະທີ່ໄດ້ຄອງອິຫຼຸຮອມເພື່ອທຳອຸມເ
ຣາະຫ໌, ໃຫ້ອາບນ້ຳຊຳລະຮ່າງກາຍ ແລະ
ຄອງອິຫຼຸຮອມເພື່ອທຳຫຼັກ, ແລະ ທ່ານນະບີ ຊໍລວໍລວໍຮຸ
ອະໄລຮີ ວະສັລວຳ ໄດ້ສັ່ງໃຫ້ທ່ານນາງ ອັສມາອ໌ ບິນຕີ ອຸໂມສ໌
ເມື່ອຕອນທີ່ນາງເກີດລູກທີ່ ຊຸລຸໄລຟະຫ໌ ວ່າໃຫ້ນາງອາບນ້ຳ,
ເອົາຜ້າຟັນທັບໄວ້, ແລະ ຄອງອິຫຼຸຮອມ²,
ສິ່ງດັ່ງກ່າວນີ້ຈຶ່ງຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າ ແມ່ຍິງເມື່ອມາເຖິງເຂດມີກິອຕ
ໃນສະພາບທີ່ມີປະຈຳເດືອນ ຫຼື ມີເລືອດຫຼັງເກີດລູກ
ກໍໃຫ້ນາງອາບນ້ຳ ແລະ ຄອງອິຫຼຸຮອມຜ້ອມກັບຄືນອື່ນໆ, ແລະ
ໃຫ້ນາງປະຕິບັດທຸກຢ່າງທີ່ຜູ້ປະກອບພິທີຫຼັກຈະຕິບັດກັນ
ຍົກເວັ້ນການຕົວາຟຣອບໂບຕຸລວໍທ໌, ດັ່ງທີ່ທ່ານນະບີ
ຊໍລວໍລວໍຮຸ ອະໄລຮີ ວະສັລວຳ ໄດ້ສັ່ງທ່ານນາງ ອາອີຊະຫ໌ ແລະ
ທ່ານນາງ ອັສມາອ໌ ໃຫ້ກະທຳເຊັ່ນນັ້ນ.

ເປັນທີ່ສິ່ງເສີມສຳລັບຜູ້ທີ່ຕ້ອງການຈະຄອງອິຫຼຸຮອມ
ໃຫ້ກວດກາເບິ່ງຫນວດ, ເລັບ, ຂົນທີ່ລັບ ແລະ
ຂົນຂີ້ແຮ້ຂອງຕົນ,
ໂດຍໃຫ້ກຳຈັດສິ່ງທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງກຳຈັດອອກ
ເພື່ອວ່າລາວຈະບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງກຳຈັດມັນຫຼັງຈາກຄອງອິຫຼຸຮອ
ມແລ້ວ ເຊິ່ງເປັນສິ່ງທີ່ຕ້ອງຫ້າມສຳລັບລາວ, ແລະ
ເນື່ອງຈາກວ່າທ່ານນະບີ
ໄດ້ກຳນົດໃຫ້ຊາວມຸສລິມເອົາໃຈໃສ່ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຕະຫຼອດເວລາ,

¹ ບັນທຶກໂດຍ ອັລບຸກຄຳຮີ: ເລກທີ (1539) ແລະ ມຸສລິມ: ເລກທີ (1189).

² ບັນທຶກໂດຍມຸສລິມ, ເລກທີ (1218).

ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກຍືນຍັນໃນສອງສ່ຮ້ຍຫໍ, ຈາກທ່ານ ອະບິ
ຮຸໄຮເຣາະຫໍ ຣໍດີຍໍລວໍຫໍ ຮຸອັນຮຸ ເພິ່ນໄດ້ກ່າວວ່າ: ທ່ານຣໍລູ
ລຂອງອໍລວໍຮໍ ﷺ ໄດ້ກ່າວວ່າ:

«الْفِطْرَةُ خَمْسٌ: الْخِتَانُ، وَالْإِسْتِحْدَادُ، وَقَصُّ الشَّارِبِ، وَقَلْمُ الْأُظْفَارِ، وَتَنْفِ
الْإِبْطِ».

«ການປະຕິບັດຕາມທຳມະຊາດດັ່ງເດີມມີ ຫ້າ ປະການຄື:
ການຂີ່ຕານ, ການໂກນຂົນທີ່ລັບ, ການຕັດຫນວດ,
ການຕັດເລັບ, ແລະ ການຖອນຂົນຂີ້ແຮ້»¹.

ແລະ ໃນຊໍເຮັຍມຸສລິມ, ຈາກທ່ານອະນັສ ຣໍດີຍໍລວໍຮຸ ອັນຮຸ
ກ່າວວ່າ:

«وَقَتَّ لَنَا فِي قَصِّ الشَّارِبِ، وَقَلْمِ الْأُظْفَارِ، وَتَنْفِ الْإِبْطِ، وَحَلَقِ الْعَانَةِ: أَنْ لَا
نَتْرَكَ ذَلِكَ أَكْثَرَ مِنْ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً».

«ໄດ້ມີການກຳນົດເວລາໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາໃນການຕັດຫນວດ,
ການຕັດເລັບ, ການຖອນຂົນຂີ້ແຮ້, ແລະ
ການໂກນຂົນຈຸດລັບ:

ວ່າບໍ່ໃຫ້ພວກເຮົາປະສົງດັ່ງກ່າວໄວ້ເກີນກວ່າ 40 ຄືນ»².

ແລະ ອັນ-ນາຊາອີ ໄດ້ລາຍງານໄວ້ດ້ວຍສຳນວນວ່າ:

«وَقَتَّ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ»

«ທ່ານລໍລູລຂອງອໍລວໍຮໍ ﷺ ໄດ້ກຳນົດເວລາໄວ້ໃຫ້ແກ່ພວກ
ເຮົາ»³, ແລະ ບັນທຶກໂດຍ ທ່ານອະຫໍມັດ, ທ່ານອາບຸດາວູດ,
ແລະ ຕິຣມີຊີ ດ້ວຍສຳນວນຂອງອັນ-ນະຊາອີ. ສ່ວນຫົວແລ້ວ,

¹ ບັນທຶກໂດຍ ອັລບຸກຄຳຣີ, ເລກທີ (5891) ແລະ ມຸສລິມ, ເລກທີ (257).

² ບັນທຶກໂດຍມຸສລິມ, ເລກທີ (258).

³ ບັນທຶກໂດຍ ອັນນະສາອີ, ເລກທີ (14).

ແມ່ນບໍ່ຖືກບັນຍັດໃຫ້ເອົາສິ່ງໃດອອກຈາກມັນໃນຂະນະຄອງ
ອິຫິຣອມ, ທັງຜູ້ຊາຍ ແລະ ແມ່ຍິງ.

ສ່ວນຫນອດເຄົານັ້ນ, ຫ້າມໂກນ ຫຼື
ຕັດອອກບາງສ່ວນໃນທຸກເວລາ,
ແຕ່ຈຳເປັນຕ້ອງປ່ອຍໃຫ້ມັນຍາວ ແລະ ດົກຫນາ
ຕາມທີ່ມີການຢືນຢັນໃນປື້ມສໍ່ເຮັຍຫໍ້ທັງສອງ, ຈາກທ່ານ
ອິບນຸ ອຸມັຣ ໄດ້ກ່າວວ່າ: ທ່ານອໍສຸລຂອງອັນລໍຮ໌ ﷺ ໄດ້ກ່າວວ່າ:
«خَالِفُوا الْمَشْرِكِينَ، وَاقْرَءُوا اللَّحَى، وَأَخْفُوا الشَّوَارِبَ».

«ຈົ່ງປະຕິບັດໃຫ້ແຕກຕ່າງຈາກບັນດາຜູ້ຕັ້ງພາຄີ, ຈົ່ງໄວ້ເຄົາ,
ແລະ ຈົ່ງຕັດຫນອດ»¹. ແລະ
ອີຫມ່າມຸສລິມໄດ້ນຳສະເຫນີໄວ້ໃນຕຳລາຫະດີຊສໍ່ຮິຫໍ້ຂອງທ່ານ,
ເຊິ່ງເປັນລາຍງານຈາກທ່ານອາບູ ຮູຣອຍເຣາະຫໍ້
ຣໍດີຢ໌ລວໍອັນຮຸ ເລົ່າວ່າ: ທ່ານອໍສຸລວໍຫໍ້ ﷺ ກ່າວວ່າ:
«جُزُّوا الشَّوَارِبَ، وَأَرْخُوا اللَّحَى، خَالِفُوا الْمَجُوسَ».

«ຈົ່ງຕັດຫນອດ, ແລະ ໄວ້ເຄົາ,
ຈົ່ງແຕກຕ່າງຈາກຊາວມະຈູສ»².
ແລະ

ແທ້ຈິງຄວາມຫາຍະນະໄດ້ເກີດຂຶ້ນຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງໃນຍຸກນີ້
ຍ້ອນການຝ່າຝືນຂອງຜູ້ຄົນຈຳນວນຫຼາຍຕໍ່ຊຸນນະທັມນີ້ ແລະ
ການຕໍ່ຕ້ານຂອງພວກເຂົາຕໍ່ການໄວ້ຫນອດເຄົາ, ແລະ
ຄວາມພໍໃຈຂອງພວກເຂົາໃນການຮຽນແບບບັນດາຜູ້ປະຕິເສດສັດທາ
ແລະ ເພດຍິງ,
ໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງບັນດາຜູ້ທີ່ອ້າງຕົນວ່າເປັນນັກວິຊາການ

¹ ບັນທຶກໂດຍ ອັລບຸກຄາຣິ, ເລກທີ (2892) ແລະ ມຸສລິມ, ເລກທີ (259).

² ບັນທຶກໂດຍມຸສລິມ, ເລກທີ (260).

ແລະ ຜູ້ສອນ, ດັ່ງນັ້ນເຮົາຈຶ່ງຂໍກ່າວວ່າ "ອິນນາລິລລາຮີ
 ວະອິນນາ ອີໄລຮີ ຣໍຈີອູນ"
 ແທ້ຈິງເຮົາເປັນກຳມະສິດຂອງອັລລຳຫໍ້ ແລະ
 ແທ້ຈິງເຮົານັ້ນຕ້ອງກັບໄປສູ່ພຣະອົງ, ແລະ ເຮົາຂໍຕໍ່ອັລລຳຫໍ້
 ໃຫ້ຊົງໂປດນຳພາພວກເຮົາ ແລະ ບັນດາມຸສລິມທັງຫຼາຍ
 ໄປສູ່ການປະຕິບັດຕາມຊຸນນະທໍາ ແລະ ການຢຶດໝັ້ນໃນມັນ,
 ແລະ ການຮຽກຮ້ອງເຊີນຊວນໄປສູ່ມັນ,
 ເຖິງແມ່ນວ່າຄົນສ່ວນໃຫຍ່ຈະຫັນເຫອອກຈາກມັນກໍຕາມ,
 ແລະ ອັລລຳຫໍ້ນັ້ນເປັນຜູ້ທີ່ພຽງພໍແລ້ວສຳລັບພວກເຮົາ ແລະ
 ເປັນຜູ້ຊົງຄຸ້ມຄອງທີ່ດີເລີດທີ່ສຸດ, ແລະ
 ບໍ່ມີອຳນາດແລະກຳລັງໃດໆ
 ເວັ້ນແຕ່ດ້ວຍການຊ່ວຍເຫລືອຂອງອັລລຳຫໍ້ ຜູ້ຊົງສູງສົ່ງ,
 ຜູ້ຊົງຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ.

ຈາກນັ້ນ ຜູ້ຊາຍໃຫ້ສວມໃສ່ຜ້າອີຊາຣ ແລະ ຜ້າຮີດາ, ແລະ
 ສົມຄວນໃຫ້ເປັນສີຂາວທີ່ສະອາດ, ແລະ
 ສົມຄວນທີ່ຈະຄອງອີຫໍ້ຮອມພ້ອມກັບໃສ່ເກີບແຕະ;
 ດັ່ງຄຳກ່າວຂອງ ທ່ານນະບີ ຊໍລັລລຳຮຸ ອະໄລຮີ ວະສັລລັມ:

«وَلْيُخْرِمْ أَحَدُكُمْ فِي إِزَارٍ وَرِدَاءٍ وَنَعْلَيْنِ، فَإِنْ لَمْ يَجِدْ نَعْلَيْنِ فَلْيَلْبَسْ خُفَّيْنِ
 وَلْيَقُطِّعْهُمَا حَتَّى يَكُونَا أَصْفَلَ مِنَ الْكَعْبَيْنِ»

«ແລະ

ໃຫ້ຄົນໃດຄົນໜຶ່ງໃນພວກທ່ານຄອງອີຫໍ້ຮອມດ້ວຍຜ້າອີຊາຣ,
 ຜ້າຮີດາ ແລະ ເກີບແຕະ, ຖ້າຫາກລາວຫາເກີບແຕະບໍ່ໄດ້
 ກໍ່ໃຫ້ລາວສ່ວມໃສ່ຖົງຕີນ (ຄຸຟ) ແລະ
 ໃຫ້ລາວຕັດມັນທັງສອງອອກ

ຈົນກ່ວາພວກມັນຈະຢູ່ຕ່າງກ່າວຕາຕຸ່ມທັງສອງ»¹

ບັນທຶກໂດຍທ່ານອີມ່າມອະຫມັດ ຂໍອະລຳຫຼີຊິເມດຕາທ່ານ.

ສ່ວນແມ່ຍິງ,

ເປັນທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ນາງຄອງອິຫຼຸຮອມໃນເຄື່ອງນຸ່ງຕາມທີ່ນາງ
ປະສົງ ບໍ່ວ່າຈະເປັນສີດຳ, ສີຂຽວ ຫຼື ສີອື່ນໆ,
ພ້ອມກັບລະວັງບໍ່ໃຫ້ແຕ່ງກາຍຄ້າຍຄືຜູ້ຊາຍ,
ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ນາງໃສ່ຜ້າຄຸມໜ້າ ແລະ ຖົງມື
ໃນຂະນະທີ່ນາງຄອງອິຫຼຸຮອມ, ແຕ່ໃຫ້ນາງປົກປິດໃບໜ້າ
ແລະ ມືທັງສອງຂອງນາງດ້ວຍສິ່ງອື່ນທີ່ບໍ່ແມ່ນຜ້າຄຸມໜ້າ
ແລະ ຖົງມື; ເພາະວ່າທ່ານນະບີ
ໄດ້ຫ້າມແມ່ຍິງທີ່ຄອງອິຫຼຸຮອມບໍ່ໃຫ້ໃສ່ຜ້າຄຸມໜ້າ ແລະ
ຖົງມື.

ສ່ວນການທີ່ຄົນທົ່ວໄປບາງສ່ວນໄດ້ກຳນົດສະເພາະວ່າການຄ
ອງອິຫຼຸຮອມຂອງແມ່ຍິງຕ້ອງເປັນສີຂຽວ ຫຼື
ສີດຳໂດຍບໍ່ລວມສີອື່ນນັ້ນ, ບໍ່ມີຫຼັກຖານໃດໆ.

ຈາກນັ້ນ, ຫຼັງຈາກອາບນ້ຳເຮັດຄວາມສະອາດ ແລະ
ສວມໃສ່ເຄື່ອງນຸ່ງອິຫຼຸຮອມສຳເລັດແລ້ວ, ກໍ່ໃຫ້ຕັ້ງໃຈ (ນຸງດ)
ດ້ວຍຫົວໃຈ ເຂົ້າສູ່ການປະກອບພິທີກຳທີ່ຕ້ອງການ
ບໍ່ວ່າຈະເປັນການປະກອບພິທີຫໍຈ ຫຼື ອຸມເຣາະຫໍ;
ເນື່ອງຈາກຄຳກ່າວຂອງສາດສະດາ ﷺ ທີ່ວ່າ:

«إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى».

¹ ບັນທຶກໂດຍມຸສລິມ, ເລກທີ (1177).

«ແທ້ຈິງທຸກໆ ການງານຂຶ້ນຢູ່ກັບການຕັ້ງເຈດຕະນາ, ແລະ ແທ້ຈິງທຸກໆ

ການງານຈະໄດ້ຮັບຜົນຕາມທີ່ໄດ້ຕັ້ງເຈດຕະນາໄວ້»¹.

ແລະ ຖືກບັນຍັດໃຫ້ລາວກ່າວອອກສຽງຕາມທີ່ຕັ້ງໃຈໄວ້, ຫາກການຕັ້ງໃຈຂອງລາວຄືການເຮັດອຸມເຮາະຫໍ ກໍໃຫ້ກ່າວວ່າ: "ລັບໂບກະ ອຸມເຮາະຕັນ" ຫຼື "ອັລລໍຣຸມມາ ລັບໂບກະ ອຸມເຮາະຕັນ", ແລະ ຫາກການຕັ້ງໃຈຂອງລາວຄືການເຮັດຫໍ ກໍໃຫ້ກ່າວວ່າ: "ລັບໂບກະ ຫໍຈຈັນ" ຫຼື "ອັລລໍຣຸມມາ ລັບໂບກະ ຫໍຈຈັນ"; ເພາະທ່ານນະບີ ນີ ໄດ້ປະຕິບັດເຊັ່ນນັ້ນ, ແລະ ຫາກຕັ້ງໃຈຈະທຳທັງສອງຢ່າງຜ້ອມກັນ ກໍໃຫ້ກ່າວຕົວປີຍະຫວ່າ: "ອັລລໍຣຸມມາ ລັບໂບກະ ອຸມເຮາະຕັນ ວະ ຫໍຈຈັນ", ແລະ ທີ່ດີທີ່ສຸດນັ້ນແມ່ນການກ່າວອອກສຽງດັ່ງກ່າວ ຫລັງຈາກທີ່ຂຶ້ນພາຫະນະປະຈຳທີ່ຮຽບຮ້ອຍແລ້ວ ບໍ່ວ່າຈະເປັນສັດ, ລົດ ຫຼື ພາຫະນະ ອື່ນໆ ກໍຕາມ; ເພາະວ່າທ່ານນະບີ ນີ ເພິ່ນຈະເລີ່ມກ່າວຕົວປີຍະຫໍ ກໍຕໍ່ເມື່ອເພິ່ນໄດ້ຂຶ້ນປະທັບເທິງສັດພາຫະນະຂອງເພິ່ນຮຽບຮ້ອຍແລ້ວ ແລະ ມັນເລີ່ມອອກເດີນທາງຈາກຈຸດ ມີກີອດ, ນີ້ຄືທັດສະນະທີ່ຖືກຕ້ອງທີ່ສຸດໃນບັນດາທັດສະນະຂອງບັນດານັກວິຊາການ.

ແລະ

ບໍ່ໄດ້ຖືກບັນຍັດໃຫ້ລາວກ່າວອອກສຽງໃນສິ່ງທີ່ໄດ້ຕັ້ງເຈດຕະ

¹ ບັນທຶກໂດຍ ອັລບຸກຄໍຣີ, ເລກທີ (1) ແລະ ມຸສລິມ, ເລກທີ (1907).

ນາໄວ້, ຍົກເວ້ນໃນການຄອງອິຫັຣອມເທົ່ານັ້ນ, ເນື່ອງຈາກມີລາຍງານມາຈາກທ່ານນະບີ ﷺ.

ສ່ວນການລະຫມາດ, ການຕໍ່ອາຟ ແລະ ການງານອື່ນໆ ສົມຄວນທີ່ຈະບໍ່ກ່າວເຈດຕະນາອອກມາເປັນຄໍາເວົ້າໃນສິ່ງໃດ ໆເຫລົ່ານັ້ນ, ດັ່ງນັ້ນ ລາວຈະບໍ່ກ່າວວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າຕັ້ງເຈດຕະນາທີ່ຈະລະຫມາດສິ່ງນັ້ນສິ່ງນີ້, ແລະ ບໍ່ກ່າວວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າຕັ້ງເຈດຕະນາທີ່ຈະຕໍ່ອາຟເຊັ່ນນັ້ນ, ຫາກແຕ່ການກ່າວເຊັ່ນນັ້ນອອກມາເປັນຄໍາເວົ້າແມ່ນສ່ວນ ໜຶ່ງຂອງບັນດາບົດອະຫັດຖິກປະດິດຂຶ້ນໃໝ່, ແລະ ການກ່າວອອກສຽງດັ່ງນັ້ນຍິ່ງເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າລັງກຽດ ແລະ ເປັນບາບທີ່ໜັກໜ່ວງກວ່າ.

ຫາກວ່າການກ່າວເຈດຕະນາອອກມາເປັນຄໍາເວົ້າໄດ້ຖືກບັນຍັດໄວ້ໃນສາສະໜາແລ້ວ, ແນ່ນອນວ່າ ທ່ານຮໍຊູລ ෪ ກໍຈະຊີ້ແຈງມັນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ມັນແຈ່ມແຈ້ງແກ່ປະຊາຊາດດ້ວຍການກະທໍາ ຫຼື ຄໍາເວົ້າຂອງເພິ່ນ, ແລະ ບັນດາສະລັຟ ອັສ-ຊໍລິຫັ ກໍຈະລ່ວງໜ້າໄປປະຕິບັດມັນກ່ອນແລ້ວ.

ເມື່ອສິ່ງນັ້ນບໍ່ໄດ້ຖືກລາຍງານຈາກທ່ານນະບີ ﷺ, ແລະ ຈາກບັນດາຊໍຮາບະຫັຂອງທ່ານ ຮໍດີຍັລລໍຮຸ ອັນຮຸມ , ຈຶ່ງເປັນທີ່ຮູ້ກັນວ່າມັນເປັນບົດອະຫັ. ແລະ ທ່ານນະບີ ﷺ ໄດ້ກ່າວວ່າ:

«وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ بَدْعٍ ضَلَالَةٌ»

«ແລະ ບັນດາກິດຈະການທີ່ຊົ່ວຮ້າຍທີ່ສຸດ ຄືສິ່ງທີ່ຖືກອຸປະໂຫຼກຂຶ້ນມາໃໝ່, ແລະ ທຸກ ໆ

ບົດອະທິບັຍການຫລັງຜິດ»¹ ບັນທຶກໂດຍທ່ານມຸສລິມ
ໃນຊ່ຽວຂອງທ່ານ, ແລະ ທ່ານນະບີ ຊ່ວຍລວມຮູ້ ອະໄລຮື
ວະຊັລວ່າ ໄດ້ກ່າວວ່າ:

«مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ»

“ໃຜກໍ່ຕາມທີ່ເຮັດສິ່ງອື່ນໃນກົດຈະການສາສະໜາຂອງເຮົາ
ເຊິ່ງສິ່ງນັ້ນ ເຮົາບໍ່ໄດ້ສັ່ງໃຊ້ໃຫ້ເຮັດ (ບໍ່ມີແບບຢ່າງ)
ດັ່ງນັ້ນສິ່ງທີ່ເຮັດຂຶ້ນມາໃໝ່ນັ້ນຍ່ອມຖືກປະຕິເສດ
(ບໍ່ຖືກຕອບຮັບຈາກອັລລາຮ໌)”² ລາຍງານໂດຍທ່ານບຸກຄຳຮີ
ແລະ ທ່ານມຸສລິມ. ແລະ ໃນລາຍງານຫະດີຊ ຂອງທ່ານມຸສລິມ:
«مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ».

«ໃຜກໍ່ຕາມທີ່ເຮັດສິ່ງອື່ນໃນກົດຈະການສາດສະໜາທີ່ເຮົາບໍ່ໄດ້
ສັ່ງໃຊ້ ດັ່ງນັ້ນກົດຈະການນັ້ນຈະຖືກປະຕິເສດບໍ່ຕອບຮັບ»³.

ບົດວ່າດ້ວຍ

ວ່າດ້ວຍ ມີກີອດ ດ້ານສະຖານທີ່ ແລະ

ການກຳໜົດຂອງມັນ

ມີກີອດ ມີຢູ່ຫ້າສະຖານທີ່:

ໜຶ່ງ: ຊລ-ຮູໄລຟະຫ໌, ເຊິ່ງແມ່ນມີກີອດຂອງຊາວມະດີນະຫ໌
ແລະ ໃນບັດຈຸບັນຄົນທົ່ວໄປເອີ້ນກັນວ່າ: ອັບ ຍາຣ ອະລີ.

ສອງ: ອັລ-ຈຸຫ໌ຟະຮ໌, ເຊິ່ງເປັນມີກີອດຂອງຊາວຊາມ
(ຊີເຣຍ), ເປັນໝູ່ບ້ານຮ້າງທີ່ຕັ້ງຢູ່ໃກ້ກັບເມືອງຮໍບີຣ໌, ແລະ
ບັດຈຸບັນນີ້ຜູ້ຄົນຈະຄອງອີຫ໌ຣອມຈາກເມືອງຮໍບີຣ໌, ແລະ

¹ ບັນທຶກໂດຍມຸສລິມ, ເລກທີ (867).

² ບັນທຶກໂດຍ ອັລບຸກຄຳຮີ, ເລກທີ (2697) ແລະ ມຸສລິມ, ເລກທີ (1718).

³ ບັນທຶກໂດຍ ອັລບຸກຄຳຮີ, ເລກທີ (2550) ແລະ ມຸສລິມ, ເລກທີ (1718).

ຜູ້ໃດທີ່ຄອງອິທິຣອມຈາກເມືອງຮໍບີຣ໌
ຍ່ອມຖືວ່າຜູ້ນັ້ນໄດ້ຄອງອິທິຣອມຈາກມີກິອດ;
ເພາະວ່າເມືອງຮໍບີຣ໌ຢູ່ກ່ອນໜ້າມັນພຽງເລັກໜ້ອຍ.

ສາມ: ກິອຣນຸລ ມະນາຊິລ, ເປັນມີກິອດຂອງຊາວນັຈດີ,
ເຊິ່ງໃນປັດຈຸບັນມີຊື່ວ່າ: ອັສ-ໄຊລ໌.

ສີ: ຍະລ່າ-ລ່າ, ເຊິ່ງເປັນມີກິອດຂອງຊາວເຢເມນ.

ຫ້າ: ຊາຕູ ອິຣກ໌, ມີກິອດຂອງຊາວອີຣັກ.

ແລະ ມະວາກິດ (ບັນດາມີກິອດ) ເຫຼົ່ານີ້ ທ່ານນະບີ ﷺ
ໄດ້ກຳນົດໄວ້ສຳລັບຜູ້ທີ່ພວກເຮົາໄດ້ກ່າວມາ ແລະ ຜູ້ອື່ນໆ
ທີ່ຜ່ານເຂດດັ່ງກ່າວ ທີ່ຕັ້ງໃຈຈະປະກອບພິທີຮັຈ ຫຼື
ອຸມເຣາະຫ໌.

ແລະ ເປັນຂໍ້ບັງຄັບສຳລັບຜູ້ທີ່ຜ່ານມັນໄປ
ວ່າຈະຕ້ອງຄອງອິທິຣອມຈາກບ່ອນນັ້ນ, ແລະ
ຖືກຫ້າມບໍ່ໃຫ້ເດີນທາງຜ່ານມັນໄປໂດຍບາດສະຈາກການຄອ
ງອິທິຣອມ ຖ້າຫາກລາວມີເຈດຕະນາຈະໄປຍັງມັກກະຫ໌
ເພື່ອປະກອບພິທີຮັຈ ຫຼື ອຸມເຣາະຫ໌,
ບໍ່ວ່າການເດີນທາງຜ່ານຂອງລາວຈະເປັນທາງບົກ ຫຼື
ທາງອາກາດກໍຕາມ;

ເນື່ອງຈາກຄວາມໝາຍທີ່ຄອບຄຸມໃນຄຳກ່າວຂອງທ່ານນະບີ
ﷺ ເມື່ອເຝິ່ນໄດ້ກຳນົດເຂດມີກິອດເຫຼົ່ານີ້ວ່າ:

«هُنَّ لَهُنَّ، وَلَمْ يَأْتِ عَلَيْهِنَّ مِنْ غَيْرِ أَهْلِهِنَّ، مِمَّنْ أَرَادَ الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ.»

"ສະຖານທີ່ເຫຼົ່ານັ້ນແມ່ນສໍາລັບຊາວເມືອງຂອງມັນ, ແລະ
ສໍາລັບຜູ້ທີ່ເດີນທາງຜ່ານມາທີ່ບໍ່ແມ່ນຊາວເມືອງຂອງມັນ,
ຈາກບັນດາຜູ້ທີ່ຕັ້ງໃຈຈະເຮັດຫຼັກ ແລະ ອຸມເຮາະຮີ"¹.

ສິ່ງທີ່ຖືກກຳນົດໄວ້ໃນບົດບັນຍັດສໍາຫຼັບຜູ້ທີ່ເດີນທາງໄປຍັງ
ງຸນະຄອນມັກກະຫຼີໂດຍທາງເຮືອບິນ (ຍິນ)
ດ້ວຍຈຸດປະສົງເພື່ອປະກອບພິທີຮັຈ ຫຼື ອຸມເຮາະຫນ້ນ
ແມ່ນໃຫ້ລາວກະກຽມຕົວດ້ວຍການອາບນໍ້າຊໍາລະຮ່າງກາຍ
ແລະ ອື່ນໆ ທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ກ່ອນທີ່ຈະຂຶ້ນຍົນ,
ເມື່ອເດີນທາງເຂົ້າໃກ້ເຂດມີກີອດແລ້ວ
ກໍໃຫ້ລາວນຸ່ງຜ້າອິຫຼຣອມ ແລະ ຜ້າຄຸມຂອງລາວ
ຈາກນັ້ນກໍໃຫ້ເຂົ້າສູ່ສະພາບອິຫຼຣອມເພື່ອປະກອບພິທີອຸມເຮ
າະຫຼີ ຖ້າຫາກວ່າເວລາມີພຽງພໍ, ແລະ
ຖ້າຫາກວ່າເວລາມີຈຳກັດ
ກໍໃຫ້ເຂົ້າສູ່ສະພາບອິຫຼຣອມເພື່ອປະກອບພິທີຮັຈ, ແລະ
ຖ້າຫາກລາວໄດ້ນຸ່ງຜ້າ ແລະ
ຜ້າຄຸມຂອງລາວກ່ອນຂຶ້ນເຮືອບິນ ຫຼື ກ່ອນຈະເຂົ້າໃກ້ເຂດ
ມີກີອດ ກໍບໍ່ເປັນຫຍັງ,
ແຕ່ວ່າບໍ່ໃຫ້ຕັ້ງເຈດຕະນາເຂົ້າສູ່ການປະກອບພິທີກໍາ ແລະ
ບໍ່ໃຫ້ກ່າວຕັລປິຍະຮີ ຍົກເວັ້ນແຕ່ເມື່ອຜ່ານຈຸດທີ່ກົງກັບ
ມີກີອດ ຫຼື ເຂົ້າໃກ້ເຂດນັ້ນ; ເພາະວ່າ ທ່ານນະບີ ෈
ບໍ່ໄດ້ຄອງອິຫຼຣອມ ນອກຈາກຈະເລີ່ມຈາກເຂດ
ມີກີອດເທົ່ານັ້ນ, ແລະ
ສິ່ງທີ່ເປັນວາຈິບສໍາລັບປະຊາຊາດອິດສະລາມກໍຄື
ການເອົາແບບຢ່າງຕາມທ່ານນະບີ ෈ ໃນເລື່ອງດັ່ງກ່າວ

¹ ບັນທຶກໂດຍ ອັລບຸກຄໍຣີ, ເລກທີ (1524) ແລະ ມຸສລິມ, ເລກທີ (1181).

ເຊັ່ນດຽວກັບໃນເລື່ອງອື່ນໆ ຂອງສາສະໜາ;
ດັ່ງຄໍາດໍາລັດຂອງພຣະອົງອັລລໍຮ໌ ຊຸບຮານະຮູ ວະຕະອາລາ
ທີ່ວ່າ:

(لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ...)

(ໂດຍແນ່ນອນ

ໃນຮໍຊຸຂອງອັລລໍຮ໌ມີແບບຢ່າງອັນດີງາມສໍາຫຼັບພວກເຈົ້າແລະ
ລ້ວ...) [ອັລ-ອະຫ໌ຊາບ: 21]. ແລະ ດັ່ງທີ່ທ່ານນະບີ ຊິລລໍລໍຮູ
ອະໄລຮີ ວະສັລລໍ ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນຮັຈຍ໌ອໍາລາວ່າ:

«خُذُوا عَنِّي مَنَاسِكُمْ».

«ພວກທ່ານຈົ່ງຮັບ

ຫຼື

ຮຽນຮູ້ພິທີຫໍຂອງພວກທ່ານຈາກຂ້ອຍ»¹.

ສ່ວນຜູ້ທີ່ເດີນທາງໄປຍັງມັກກະຫ໌ ແລະ
ບໍ່ໄດ້ປະສົງຈະປະກອບພິທີຮັຈ ຫຼື ອຸມເຣາະຫ໌; ເຊັ່ນ: ພໍ່ຄ້າ,
ຄົນຕັດໄມ້, ຜູ້ລົງຂ່າວ ແລະ ອື່ນໆ,
ກໍບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງຄອງອິຫ໌ຮອມ
ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າລາວປະສົງຈະເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ;
ເນື່ອງຈາກຄໍາກ່າວຂອງທ່ານນະບີ ຊິລລໍລໍຮູ ອະໄລຮີ
ວະສັລລໍ ໃນຫະດີຊທີ່ໄດ້ກ່າວມາກ່ອນ
ເມື່ອທ່ານໄດ້ກ່າວເຖິງບັນດາມີກິອດ:

«هُنَّ لَهُنَّ، وَلَمْ يَأْتِ عَلَيْهِنَّ مِنْ غَيْرِ أَهْلِهِنَّ، مِمَّنْ أَرَادَ الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ»

"ສະຖານທີ່ກໍານົດເຫຼົ່ານັ້ນແມ່ນສໍາລັບປະຊາຊົນໃນເຂດນັ້ນເອງ,
ແລະ

¹ ບັນທຶກໂດຍມຸສລິມ, ເລກທີ (1297).

ສຳລັບຜູ້ອື່ນທີ່ບໍ່ແມ່ນຄົນໃນເຂດນັ້ນທີ່ເດີນທາງຜ່ານມາ,
ຈາກບັນດາຜູ້ທີ່ຕັ້ງໃຈຈະເຮັດຫ້ຈົບ ແລະ ອຸມເຮາະຮ໌"¹, ດັ່ງນັ້ນ
ຈິ່ງເຂົ້າໃຈໄດ້ວ່າ ຜູ້ໃດທີ່ຜ່ານມີກິອດ ແລະ
ບໍ່ໄດ້ປະສົງຈະປະກອບພິທີຮັຈ ຫຼື ອຸມເຮາະຫ໌,
ກໍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຄອງອີຫ໌ຮອມ.

ແລະ

ນີ້ຄືຄວາມເມດຕາຂອງອັລລ໌ຫ໌ທີ່ມີຕໍ່ບ່າວຂອງພຣະອົງ ແລະ
ເປັນການອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ, ດັ່ງນັ້ນ
ການສັນລະເສີນ ແລະ
ການຂອບພຣະຄຸນທັງໝົດຈິ່ງມີແດ່ພຣະອົງສຳລັບສິ່ງດັ່ງກ່າ
ວ. ແລະ ສິ່ງທີ່ສະໜັບສະໜູນເລື່ອງນີ້ກໍຄື ເມື່ອທ່ານນະບີ
ຊັລລ໌ລວຣຸ ອະໄລຣີ ວະຊັລລວຳ
ໄດ້ເດີນທາງມາເຖິງເມືອງມັກກະຫ໌ໃນປີທີ່ພິຊິດເມືອງມັກກະ
ຫ໌, ທ່ານບໍ່ໄດ້ຄອງອີຫ໌ຮອມ,
ແຕ່ຫາກທ່ານໄດ້ເຂົ້າໄປໃນເມືອງໂດຍທີ່ເທິງສີສະຂອງທ່ານຍັງ
ໃສ່ໝວກເຫຼັກຢູ່;

ເນື່ອງຈາກວ່າໃນເວລານັ້ນທ່ານບໍ່ໄດ້ມີເຈດຕະນາທີ່ຈະປະກອ
ບພິທີຮັຈຮ໌ ຫຼື ອຸມເຮາະຫ໌,
ແຕ່ຈຸດປະສົງຂອງທ່ານແມ່ນເພື່ອພິຊິດເປີດເມືອງ ແລະ
ກຳຈັດການຕັ້ງພາກີ (ຊີຣິກ) ທີ່ມີຢູ່ໃນນັ້ນອອກໄປ.

ສ່ວນຜູ້ທີ່ ບ່ອນຢູ່ອາໄສຂອງລາວຢູ່ໃກ້ກວ່າເຂດ ມີກິອດ;
ເຊັ່ນ ຊາວເມືອງຈິດດະຫ໌, ອຸມມຸສສະລາ, ບັຫ໌ເຮາະຫ໌,
ອັຊຊະຣ໌ອີອ໌, ບາດັຣ, ມັສຕູເຮາະຫ໌ ແລະ ເມືອງອື່ນໆ
ທີ່ຄ້າຍຄືກັນນີ້,

¹ ໄດ້ລະບຸທີ່ມາໄວ້ກ່ອນແລ້ວ.

ພວກເຂົາບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເດີນທາງໄປຍັງມີກິດທັງຫ້າແຫ່ງທີ່
 ໄດ້ກ່າວມາຂ້າງເທິງ,
 ແຕ່ໃຫ້ຖືວ່າທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງລາວນັ້ນຄືມີກິດຂອງລາວເອງ,
 ໂດຍໃຫ້ລາວຄອງອິດສະລະຈາກທີ່ນັ້ນຕາມທີ່ຕັ້ງໃຈ
 ບໍ່ວ່າຈະເປັນການປະກອບພິທີຫໍ ຫຼື ອຸມເຮາະຫໍ, ແລະ
 ຖ້າຫາກລາວມີທີ່ຢູ່ອາໄສອີກແຫ່ງໜຶ່ງຢູ່ນອກເຂດມີກິດ
 ລາວກໍສາມາດເລືອກໄດ້,
 ຫາກປະສົງກໍໃຫ້ຄອງອິດສະລະຈາກມີກິດ, ແລະ
 ຫາກປະສົງກໍໃຫ້ຄອງອິດສະລະຈາກທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງລາວເຊິ່ງຢູ່ໃ
 ກ້ກັບມັກກະຫັກວ່າເຂດມີກິດ;
 ທັງນີ້ກໍອີງຕາມຄຳກ່າວໂດຍລວມຂອງທ່ານນະບີ ﷺ
 ໃນຫະດີຊຂອງອິບນີ ອັບບາສ ອໍດີຍັລລໍຮຸ ອັນຮຸ
 ເມື່ອທ່ານໄດ້ກ່າວເຖິງເຂດມີກິດຕ່າງໆ ທ່ານໄດ້ກ່າວວ່າ:
 «فَمَنْ كَانَ دُونَهُنَّ، فَمُهلُهُ مِنْ أَهْلِهِ، وَكَذَلِكَ حَتَّى أَهْلٌ مَكَّةَ يُهْلُونَ مِنْ مَكَّةَ»
 «ສ່ວນຜູ້ໃດທີ່ຢູ່ໃກ້ກ່ວາ (ເຂດມີກິດ), ກໍໃຫ້ຄອງອິດສະລະ¹
 ຈາກບ້ານຂອງລາວ, ແລະ ເຊັ່ນດຽວກັນ
 ຈົນກະທັ້ງຊາວມັກກະຫັ ກໍຄອງອິດສະລະຈາກມັກກະຫັ»²
 ບັນທຶກໂດຍ ບຸຄໍຣີ ແລະ ມຸສລິມ
 ແຕ່ຜູ້ທີ່ປະສົງຈະເຮັດອຸມເຮາະຫໍ
 ໃນຂະນະທີ່ລາວຢູ່ໃນເຂດຫະຮອມ
 ກໍຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ອອກໄປຍັງເຂດຫົວ ແລະ
 ຄອງອິດສະລະເຮັດອຸມເຮາະຫໍຈາກທີ່ນັ້ນ;

¹ ພະມຸຮັລລຸຮຸ: ກ່າວຄື: ການກ່າວຄຳ ຕັວບີຍະຫໍ ຂອງລາວນັ້ນ ເລີ່ມຈາກສະຖານທີ່
 ທີ່ລາວເລີ່ມເຂົ້າສູ່ສະຖານການຄອງອິດສະລະ.

² ສ່ວນໜຶ່ງຈາກຫະດີສອັນເກົ່າ.

ເນື່ອງຈາກທ່ານນະບີ ﷺ ເມື່ອທ່ານນາງ ອາອີຊະຫ໌
 ໄດ້ຂໍອະນຸຍາດຈາກທ່ານເພື່ອເຮັດອຸມເຣາະຫ໌,
 ທ່ານໄດ້ສັ່ງໃຫ້ອ້າຍຂອງນາງ ຄື ທ່ານ ອັບດຸລເຣາະມານ
 ໃຫ້ນຳພານາງອອກໄປຍັງເຂດຫົວ
 ເພື່ອໃຫ້ນາງໄດ້ຄອງອິຫ໌ຮອມຈາກທີ່ນັ້ນ,
 ເຊິ່ງສິ່ງດັ່ງກ່າວນີ້ຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າ
 ຜູ້ທີ່ເຮັດອຸມເຣາະຫ໌ຈະບໍ່ຄອງອິຫ໌ຮອມເພື່ອເຮັດອຸມເຣາະຫ໌ຈາກ
 ກເຂດຫະຮອມ, ແຕ່ຈະຕ້ອງຄອງອິຫ໌ຮອມຈາກເຂດຫົວ
 (ນອກເຂດຫະຮອມ).

ຫະດີຊບົດນີ້ເປັນການຊື້ສະເພາະ ຫະດີຊຂອງອິບນຸ
 ອັບບາສທີ່ໄດ້ກ່າວຜ່ານມາ, ແລະ
 ເປັນການຊື້ບອກເຖິງເຈດຕະນາໃນຄຳກ່າວຂອງທ່ານນະບີ
 ຊົລລັລລຸ ອະໄລຣີ ວະສັລລຳ ທີ່ວ່າ:

«حَتَّى أَهْلُ مَكَّةَ يُهْلُونَ مِنْ مَكَّةَ»،

“ຈົນກວ່າຊາວມັກກະຫ໌ຈະເລີ່ມຄອງອິຫ໌ຮອມຈາກມັກກະຫ໌”¹.

ກໍຄື ການຄອງອິຫ໌ຮອມເພື່ອປະກອບພິທີຫຸຈ
 ບໍ່ແມ່ນເພື່ອອຸມເຣາະຫ໌,
 ເພາະຫາກວ່າການຄອງອິຫ໌ຮອມເພື່ອເຮັດອຸມເຣາະຫ໌ຈາກເຂດ
 ຫະຮອມເປັນທີ່ອະນຸຍາດແລ້ວ,
 ທ່ານນະບີກໍຄົງຈະອະນຸຍາດໃຫ້ແກ່ທ່ານຍິງອາອີຊະຫ໌
 ອໍດີຍັລລຸ ອັນຮາ ໃນເລື່ອງດັ່ງກ່າວ ແລະ
 ຄົງຈະບໍ່ບັງຄັບໃຫ້ນາງຕ້ອງອອກໄປຍັງເຂດຫົວ, ແລະ
 ນີ້ກໍເປັນເລື່ອງທີ່ຊັດເຈນ,

¹ ທີ່ມາໄດ້ກ່າວໄວ້ຂ້າງຕົ້ນແລ້ວ.

ແລະມັນກໍເປັນທັດສະນະຂອງບັນດານັກວິຊາການສ່ວນຫລາຍ
ເຮາເຫມະຕຸລວໍຣີ ອະໄລຣິມ,
ແລະເປັນສິ່ງທີ່ຮອບຄອບບອດໄພກວ່າສຳລັບຜູ້ສັດທາ;
ເພາະໃນການປະຕິບັດເຊັ່ນນີ້ຖືເປັນການປະຕິບັດຕາມຫະດີຊ
ທັງສອງບົດໄປພ້ອມໆ ກັນ, ແລະ ອັລລໍຣ໌
ຄືຜູ້ຊົງປະທານຄວາມສຳເລັດ.

ສ່ວນການກະທຳຂອງບາງຄົນ
ທີ່ມັກຈະເຮັດອຸມເຮາເຫມະຕຸລາຍຄັ້ງ
ຫຼັງຈາກການປະກອບພິທີຮັຈ, ໂດຍເລີ່ມຈາກເຂດຕັນອິມ ຫຼື
ຈຽະຣໍນະຫ ຫຼື ສະຖານທີ່ອື່ນໆ, ທັງໆ
ທີ່ພວກເຂົາໄດ້ປະກອບພິທີອຸມເຮາເຫມະຕຸລາກ່ອນການປະກອບພິທີ
ຮັຈແລ້ວ, ນັ້ນບໍ່ມີຫຼັກຖານໃດໆ
ມາຍັງຢືນເຖິງການອະນຸຍາດໃຫ້ກະທຳໄດ້,
ແຕ່ທະວ່າຫຼັກຖານຕ່າງໆ
ຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າສິ່ງທີ່ດຶກວ່າຄືການລະເວັ້ນຈາກມັນ;
ເພາະວ່າທ່ານນະບີ ະ ແລະ ເຫຼົ່າສໍຫາບະຫຂອງທ່ານ
(ຂໍອັລລໍຣ໌ຊົງພໍພຣະໂທຕໍ່ພວກເຂົາ)
ບໍ່ໄດ້ປະກອບພິທີອຸມເຮາເຫມະຕຸລາ
ຫຼັງຈາກທີ່ພວກເພິ່ນສຳເລັດການປະກອບພິທີຮັຈແລ້ວ.
ຫາກແຕ່ທີ່ທ່ານນາງອາອີຊະຫໍ
ໄດ້ປະກອບພິທີອຸມເຮາເຫມະຕຸລາຈາກເຂດຕັນອິມນັ້ນ;
ກໍແມ່ນຍ້ອນວ່ານາງບໍ່ໄດ້ປະກອບພິທີອຸມເຮາເຫມະຕຸລາພ້ອມກັບຄື
ນອື່ນໆ ໃນເວລາທີ່ເດີນທາງເຂົ້ານະຄອນມັກກະຣ໌
ເນື່ອງຈາກການມີເລືອດປະຈຳເດືອນ,
ນາງຈຶ່ງໄດ້ຂໍຈາກທ່ານນະບີ ະ ທີ່ຈະຂໍເຮັດອຸມເຮາເຫມະຕຸລາ

ເພື່ອທົດແທນອຸມເຣາະຫໍຂອງນາງທີ່ໄດ້ຄອງອິຫໍຮອມມາຈາກ
 ເຂດມືກີອດ, ທ່ານນະບີ ັ້ ຈຶ່ງໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ນາງເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ. ດ້ວຍເຫດນີ້
 ນາງຈຶ່ງໄດ້ເຮັດອຸມເຣາະຫໍຄົບທັງສອງຄັ້ງຄື:
 ອຸມເຣາະຫໍທີ່ເຮັດພ້ອມກັບການປະກອບພິທີຮັຈຂອງນາງ,
 ແລະ ອຸມເຣາະຫໍທີ່ແຍກເຮັດຕ່າງຫາກນີ້. ສະນັ້ນ,
 ຜູ້ໃດກໍ່ຕາມທີ່ຕົກຢູ່ໃນສະພາບດຽວກັນກັບທ່ານນາງອາດຈະ
 ຫໍ່ ກໍ່ຖືວ່າເປັນທີ່ອະນຸຍາດທີ່ຈະປະກອບພິທີອຸມເຣາະຫໍ
 ຫຼັງຈາກທີ່ລາວສໍາເລັດການປະກອບພິທີຮັຈແລ້ວ;
 ເພື່ອເປັນການປະຕິບັດຕາມຫຼັກຖານທັງໝົດ, ແລະ
 ເພື່ອເປັນການຜ່ອນຜັນໃຫ້ແກ່ຊາວມຸສລິມ.

ແລະ ບໍ່ຕ້ອງສົງໄສເລີຍວ່າ
 ການທີ່ບັນດາຜູ້ປະກອບພິທີຮັຈຫັນໄປສົນໃຈເຮັດອຸມເຣາະຫໍ
 ອີກຄັ້ງ

ຫຼັງຈາກທີ່ພວກເຂົາສໍາເລັດການປະກອບພິທີຮັຈແລ້ວ,
 ນອກເໜືອຈາກອຸມເຣາະຫໍທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າມານະຄອນມັກ
 ກະຮຶ້ນ, ເປັນການສ້າງຄວາມລໍາບາກໃຫ້ແກ່ທຸກຄົນ, ແລະ
 ເປັນສາເຫດໃຫ້ເກີດຄວາມແອອັດ ແລະ ອຸບັດຕິເຫດຕ່າງໆ,
 ພ້ອມທັງຍັງເປັນການກະທໍາທີ່ຂັດກັບແນວທາງ ແລະ
 ແບບຢ່າງຂອງທ່ານນະບີ ັ້, ແລະ ອັລລໍຮີ
 ຄືຜູ້ຊົງປະທານຄວາມສໍາເລັດ.

ບົດວ່າດ້ວຍ

ຂໍຊື້ຂາດກ່ຽວກັບຜູ້ທີ່ເດີນທາງໄປຮອດ ມີກັອດ

ນອກເໜືອຈາກເດືອນຕ່າງໆ

ຂອງການປະກອບພິທີຫ້າຈ

ຈຶ່ງຮູ້ໄວ້ວ່າ ຜູ້ທີ່ມາເຖິງ ມີກັອດ ນັ້ນ,
ກໍລະນີຂອງລາວມີສອງປະການຄື:

ສໍາລັບຜູ້ທີ່ເດີນທາງໄປເຖິງໃນຊ່ວງເວລາອື່ນທີ່ບໍ່ແມ່ນເດືອນຕ່າງໆ ຂອງການເຮັດຫ້າຈ, ເຊັ່ນ: ເດືອນຮໍມະດອນ ແລະ ຊະອັບານ,

ສິ່ງທີ່ເປັນສູນນະຫັສໍາລັບລາວກໍຄືໃຫ້ຄອງອິຫັຣອມເພື່ອເຮັດອຸມເຣາະຫັ, ໂດຍໃຫ້ຕັ້ງເຈດຕະນາໃນຫົວໃຈ ແລະ ກ່າວອອກສຽງວ່າ: "ລັບໄບກະ ອຸມເຣາະຫັ" ຫຼື "ອັລລໍຮຸມມະລັບໄບກະ ອຸມເຣາະຫັ", ຈາກນັ້ນຈຶ່ງກ່າວຕົວປິຍະຫັຂອງທູດນະບີ ﷺ, ເຊິ່ງແມ່ນ:

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ وَالنِّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكُ، لَا شَرِيكَ لَكَ».

{ ລັບໄບກໍລລໍ ຮຸມມະລັບໄບກະ, ລັບໄບກະ ລາຊະຣີ ກະລະລັບໄບກະ, ອິນນັລຣໍາດະ ວັນນຽະ ມະຕະ ລາກະ ວັລມຸລກະ, ລາຊະຣີ ກະລັກ }

"ໂອ້ ອັລລໍຮໍ ຂ້ານ້ອຍຢູ່ທີ່ນີ້ເພື່ອພຣະອົງ, ຂ້ານ້ອຍຢູ່ທີ່ນີ້ເພື່ອພຣະອົງ. ຂ້ານ້ອຍຢູ່ທີ່ນີ້ເພື່ອພຣະອົງ, ບໍ່ມີສິ່ງໃດເປັນຄູ່ຄຽງກັບພຣະອົງ, ຂ້ານ້ອຍຢູ່ທີ່ນີ້ເພື່ອພຣະອົງ. ແທ້ຈິງ ການສັນລະເສີນທັງໝົດ, ຄວາມໂປດປານ ແລະ ອຳນາດອະທິປະໄຕ ເປັນຂອງພຣະອົງ.

ບໍ່ມີສິ່ງໃດເປັນຄູ່ຄຽງກັບພຣະອົງ.¹ ແລະ ໃຫ້ກ່າວຕົວບິຍະຫໍ
 ແລະ ເຮັດການລ່າລືກເຖິງພຣະອົງອັນລໍ່າ ຊຸບຫານະຫໍ
 ໃຫ້ຫລາຍໆ ຈົນກວ່າຈະເຖິງໄປຕຸລລໍ່າຫໍ.
 ເມື່ອໄປເຖິງໄປຕຸລລໍ່າຫໍແລ້ວ ກໍ່ໃຫ້ຍຸດກ່າວຕົວບິຍະຫໍ,
 ແລ້ວເຮັດການຕໍ່ວາຜຣອບໄປຕຸລລໍ່າຫໍ ເຈັດຮອບ, ແລະ
 ລະຫມາດດ້ານຫຼັງມະກອມອົບຮໍ່າຫໍ ສອງຮ້ອກອັດ.
 ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍ່ອອກໄປຍັງເນີນພູຊໍ່າຟາ ແລະ ເຮັດການສະແອ
 (ຢ່າງໄປມາ) ລະຫວ່າງເນີນພູຊໍ່າຟາ ແລະ ມ້ຣວະຫໍ ເຈັດຮອບ,
 ຈາກນັ້ນກໍ່ໃຫ້ໂກນຜົມ ຫຼື ຕັດຜົມຂອງຕົນໃຫ້ສັ້ນລົງ. ແລະ
 ດ້ວຍການກະທຳດັ່ງກ່າວ,
 ການປະກອບອຸມເຣາະຫໍຂອງລາວກໍ່ຖືວ່າສຳເລັດສົມບູນ ແລະ
 ທຸກສິ່ງທີ່ເຄີຍຖືກຫ້າມສຳລັບລາວໃນຂະນະຄອງອິຫໍຮອມກໍ່ຈະ
 ກາຍເປັນທີ່ອະນຸຍາດແກ່ລາວ.

ປະການທີສອງ: ຄືການເດີນທາງໄປຮອດ ມີກິອດ
 ໃນເດືອນຕ່າງໆ ຂອງການເຮັດຮັຈ, ເຊິ່ງແມ່ນ:
 ເດືອນເຊົາວາລ, ເດືອນຊຸດເກາະດະຫໍ ແລະ
 ສິບວັນທຳອິດຂອງເດືອນຊຸດຮິຈຈະຫໍ.

ສະນັ້ນ,
 ຄົນໃນກໍລະນີນີ້ສາມາດເລືອກລະຫວ່າງສາມຢ່າງໄດ້,
 ຄືການເຮັດຫໍຈພຽງຢ່າງດຽວ,
 ການເຮັດອຸມເຣາະຫໍພຽງຢ່າງດຽວ, ແລະ
 ການເຮັດທັງສອງຢ່າງລວມກັນ;

ເພາະທ່ານນະບີ
 ເມື່ອເດີນທາງໄປເຖິງເຂດມີກິອດໃນເດືອນຊຸດເກາະດະຫໍ

¹ ບັນທຶກໂດຍ ອັລບຸກຄໍາຮີ, ເລກທີ (1549) ແລະ ມຸສລິມ, ເລກທີ (1184).

ໃນການເຮັດພິທີຮັຈອັລວະດາອ໌
 ໄດ້ໃຫ້ບັນດາສູ່ຫາບະຫຼ່ຂອງທ່ານເລືອກລະຫວ່າງຮູບແບບພິທີ
 ກຳທັງສາມນີ້,
 ແຕ່ສິ່ງທີ່ເປັນສຸນນະຫຼ່ສຳລັບຄົນຜູ້ນີ້ເຊັ່ນກັນຫາກລາວບໍ່ໄດ້
 ນຳສັດເຊືອດມາພ້ອມ
 ແມ່ນການຄອງອິຫຼຸຮອມເພື່ອເຮັດອຸມເຣາະຫຼ່, ແລະ
 ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວມາແລ້ວໃນກໍລະນີຂອງຜູ້ທີ່
 ເດີນທາງມາເຖິງເຂດມີກິອດໃນຊ່ວງເວລາອື່ນທີ່ບໍ່ແມ່ນເດືອນ
 ຂອງການປະກອບພິທີຫຼ່; ເພາະທ່ານນະບີ ຈະ
 ໄດ້ສັ່ງບັນດາສູ່ຫາບະຫຼ່ຂອງທ່ານເມື່ອພວກເຂົາເຂົ້າໃກ້ມັກກະ
 ຫຼ່
 ໃຫ້ປ່ຽນການຄອງອິຫຼຸຮອມຂອງພວກເຂົາເປັນການເຮັດອຸມເຣາະຫຼ່, ແລະ
 ເພິ່ນໄດ້ເນັ້ນຢຳເລື່ອງດັ່ງກ່າວກັບພວກເຂົາທີ່ມັກກະຫຼ່,
 ພວກເຂົາຈິ່ງໄດ້ເຮັດການຕຳວາຟ, ສະແອ, ຕັດຜົມສັ້ນ ແລະ
 ຫຼຸດຜົ້ນອອກຈາກສະພາບອິຫຼຸຮອມ
 ເພື່ອປະຕິບັດຕາມຄຳສັ່ງຂອງທ່ານ ຈະ, ຈະ
 ຍົກເວັ້ນຜູ້ທີ່ນຳເອົາສັດເຊືອດມາພ້ອມ, ເຊິ່ງທ່ານນະບີ ຈະ
 ໄດ້ສັ່ງໃຫ້ລາວຄົງຢູ່ໃນສະພາບຄອງອິຫຼຸຮອມຂອງຕົນ
 ຈົນກວ່າຈະຫຼຸດຜົ້ນອອກຈາກສະພາບດັ່ງກ່າວໃນວັນນະຫຼ່ຮ
 (ວັນເຊືອດສັດ). ແລະ
 ຮູບແບບທີ່ເປັນສຸນນະຫຼ່ສຳລັບຜູ້ທີ່ນຳສັດເຊືອດມາພ້ອມ
 ຄືການຄອງອິຫຼຸຮອມເພື່ອເຮັດຫຼ່ ແລະ
 ອຸມເຣາະຫຼ່ໄປພ້ອມໆກັນ; ເພາະວ່າທ່ານນະບີ ຈະ
 ໄດ້ປະຕິບັດເຊັ່ນນັ້ນ, ແລະ ທ່ານກໍໄດ້ນຳສັດເຊືອດມາພ້ອມ,

ແລະ

ໄດ້ສັ່ງໃຫ້ບັນດາສູ່ຫາບະຫຼີຂອງທ່ານທີ່ໄດ້ນຳສັດເຊືອດມາພ້ອມ ແລະ ໄດ້ຄອງອິຫຼັຖອມເພື່ອເຮັດອຸມເຣາະຫຼີແລ້ວນັ້ນ ໃຫ້ກ່າວຕົວບີຍະຫຼີເພື່ອເຮັດຫຼັຖຮ່ວມກັບອຸມເຣາະຫຼີຂອງຕົນ, ແລະ

ບໍ່ໃຫ້ອອກຈາກສະພາວະອິຫຼັຖອມຈົນກວ່າຈະອອກພ້ອມກັນ ທັງສອງພິທີກຳໃນວັນນະຫຼັຖ. ແລະ

ຖ້າຫາກຜູ້ທີ່ນຳສັດເຊືອດມາພ້ອມໄດ້ຄອງອິຫຼັຖອມເພື່ອເຮັດ ຫຼັຖພຽງຢ່າງດຽວ, ກໍ່ໃຫ້ລາວຄົງຢູ່ໃນການຄອງອິຫຼັຖອມຂອງລາວຕໍ່ໄປເຊັ່ນກັນ ຈົນກວ່າຈະອອກຈາກສະພາວະດັ່ງກ່າວໃນວັນນະຫຼັຖ, ເຊັ່ນດຽວກັບຜູ້ທີ່ປະກອບພິທີໃນຮູບແບບກຶຣິອນ.

ຈາກນີ້ຈຶ່ງເປັນທີ່ເຂົ້າໃຈໄດ້ວ່າ:

ຜູ້ທີ່ຄອງອິຫຼັຖອມເພື່ອປະກອບພິທີຫຼັຖພຽງຢ່າງດຽວ, ຫຼື ເພື່ອປະກອບພິທີຫຼັຖ ແລະ ອຸມເຣາະຫຼີ

ໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ນຳສັດເຊືອດມາພ້ອມນັ້ນ

ບໍ່ສົມຄວນທີ່ຈະຄົງຢູ່ໃນສະພາບຄອງອິຫຼັຖອມຂອງຕົນ,

ຫາກແຕ່ສູນນະຫຼີໃນກໍລະນີຂອງລາວແມ່ນ

ໃຫ້ລາວປ່ຽນການຄອງອິຫຼັຖອມຂອງຕົນມາເປັນອຸມເຣາະຫຼີ

ແລ້ວເຮັດການຕຳອາຟ, ສະແອ, ຕັດຜົມສັ້ນ ແລະ

ຖອນໂຕອອກຈາກສະພາບຄອງອິຫຼັຖອມ, ດັ່ງທີ່ທ່ານນະບີ ັ

ໄດ້ສັ່ງບັນດາສູ່ຫາບະຫຼີຂອງທ່ານ

ທີ່ບໍ່ໄດ້ນຳສັດເຊືອດມາພ້ອມໃຫ້ກະທຳເຊັ່ນນັ້ນ.

ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າລາວຈະຢ້ານກົວວ່າຈະພາດການປະກອບພິທີ

ຫຼັຖ ເນື່ອງຈາກວ່າລາວເດີນທາງມາຮອດຊຳ,

ກ່າວວ່າເປັນທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ລາວຄົງຢູ່ໃນສະພາບຄອງອິຫິຣອມ
ຂອງຕົນ, ແລະ ອັດລ່າຫຼົງຮູ້ດີຢື່ງ.

ແລະ

ຖ້າຫາກຜູ້ທີ່ຄອງອິຫິຣອມຢ້ານວ່າຕົນຈະບໍ່ສາມາດປະກອບພິ
ທີກຳຂອງຕົນໄດ້ສົມບູນ ເນື່ອງຈາກການເຈັບປ່ວຍ ຫຼື
ຢ້ານສັດຕູ ແລະ ອື່ນໆ,

ເປັນທີ່ສົ່ງເສີມໃຫ້ລາວກ່າວໃນເວລາຄອງອິຫິຣອມວ່າ:

“ຖ້າຫາກມີສິ່ງກົດຂວາງໃດມາຍັບຢັ້ງຂ້າພະເຈົ້າ,
ສະຖານທີ່ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະຫຼຸດຜົນຈາກອິຫິຣອມ
ກໍ່ຄືບ່ອນທີ່ພະອົງໄດ້ກັກຂັງຂ້າພະເຈົ້າໄວ້”;

ຈາກຫະດີຊລາຍງານຈາກ ທ່ານນາງ ດຸບາອະຫ໌ ບິນຕີ ອັຊ-
ຊຸບຣ໌ ຣ໌ດີຍ໌ລ໌ລຸ ອັນຮາ, ໄດ້ກ່າວວ່າ: ໂອ້ ທ່ານຣ໌ຊຸລ ລຸລ໌ລ໌ຫ໌,
ແທ້ຈິງຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງການໄປເຮັດຫັຈຍ໌ ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າກໍ່ມີອາການປ່ວຍຢູ່, ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານນະບີ ﷺ
ຈຶ່ງໄດ້ກ່າວກັບນາງວ່າ:

«حُجِّيْ وَاشْتَرِطِيْ أَنْ مَّحَلِّيْ حَيْثُ حَبَسْتِنِيْ»

«ຈົ່ງປະກອບພິທີຮັຈຍ໌ ແລະ ຈົ່ງຕັ້ງເງື່ອນໄຂວ່າ:
ບ່ອນຖອດຖອນຂອງຂ້ອຍແມ່ນບ່ອນທີ່ພະອົງໄດ້ກົດກັນຂ້ອຍໄວ້»¹ ມຸດຕະຝັກ ກຸລອະໄລ.

ປະໂຫຍດຂອງເງື່ອນໄຂນີ້ກໍ່ຄື: ຜູ້ທີ່ເປັນຄອງຜ້າອິຫິຣອມ
ຖ້າຫາກມີສິ່ງທີ່ມາຂັດຂວາງລາວຈາກການປະກອບພິທີກຳຂອງຕົນບໍ່ໃຫ້ສົມບູນ ເຊັ່ນ: ການເຈັບປ່ວຍ ຫຼື ຖືກສັດຕູກົດກັນ,

¹ ບັນທຶກໂດຍ ອັລບຸກຄາຣີ, ເລກທີ (5089) ແລະ ມຸສລິມ, ເລກທີ (1207).

ກໍອະນຸຍາດໃຫ້ລາວອອກຈາກສະພາບ
ໂດຍບໍ່ຕ້ອງມີການຊົດໃຊ້ໃດໆ.

ອີຫໍ້ຮອມໄດ້

ບົດວ່າດ້ວຍ

ຂໍ້ຕົກສິນກ່ຽວກັບການປະກອບພິທີຫ້າຈຂອງເດັກ ນ້ອຍ

ວ່າພຽງພໍທີ່ຈະທົດແທນການເຮັດຫ້າຈຂອງອິສລາ ມໄດ້ຫຼື ບໍ່.

ການເຮັດພິທີຫ້າຈຂອງເດັກນ້ອຍຊາຍ ແລະ ເດັກນ້ອຍຍິງ
ແມ່ນໃຊ້ໄດ້; ຕາມທີ່ມີລາຍງານໃນ ຊໍເຮັຍຫ໌ ມຸສລິມ, ຈາກທ່ານ
ອິບນຸ ອັບບາສ ອໍດີຍັລລໍຮຸ ອັນຮຸມາ
ວ່າມີແມ່ຍິງຄົນໜຶ່ງໄດ້ຍົກເດັກນ້ອຍຊາຍຄົນໜຶ່ງຂຶ້ນຕໍ່ທ່ານ
ນະບີ ﷺ, ແລ້ວກ່າວວ່າ: ໂອ້ ທ່ານຮໍຊູລຂອງອັລລໍຮ໌,
ສໍາລັບເດັກຄົນນີ້ມີຫ້າຈບໍ່? ທ່ານຈຶ່ງກ່າວວ່າ:

«نَعَمْ، وَلَكَ أَجْرٌ».

«ແມ່ນແລ້ວ, ແລະ ທ່ານກໍຈະໄດ້ຮັບຜົນລະບຸນ»¹.

ໃນໜັງສືຫະດີຊ ສໍຣິຫ໌ຂອງອັລ-ບຸກຄໍຣ໌,
ເຊິ່ງເປັນລາຍງານຈາກ ອັສ-ສາອິບ ບິນ ຍະຊິດ ອໍດີຍັລລໍຮຸ
ອັນຮຸ ໄດ້ກ່າວວ່າ: «ຂ້ອຍໄດ້ເຮັດຫ້າຈ ຮ່ວມກັບ
ທ່ານຮໍຊູລຂອງອັລລໍຮ໌ ﷺ ຕອນອາຍຸ ເຈັດ ປີ»².
ແຕ່ການຮ້ອຈຶ່ງນີ້

ບໍ່ຖືເປັນການຮ້ອຈຂອງອິສລາມໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາທັງສອງ.

¹ ບັນທຶກໂດຍມຸສລິມ, ເລກທີ (1336).

² ບັນທຶກໂດຍອັລ-ບຸກຄໍຣ໌ : ເລກທີ (1858).

ແລະ ໃນທ່ານອງດຽວກັນນີ້ ທາດຊາຍ ແລະ ທາດຍິງ
ການເຮັດຫັຈຂອງພວກເຂົາຖືວ່າໃຊ້ໄດ້, ແລະ
ບໍ່ສາມາດທົດແທນຫັຈອີ່ສລາມໄດ້;

ເພາະມີຫຼັກຖານຈາກຫະດີຊຂອງ ທ່ານອີບນຸ ອັບບາສ
ຂໍພຣະອົງອັລລໍຫໍຊິງພໍພຣະໄທຕໍ່ພວກເຂົາທັງສອງ, ວ່າ
ທ່ານນະບີ ຊໍລລໍລໍຮຸ ອະໄລຮີ ວະສັລລໍາ ໄດ້ກ່າວວ່າ:

«أَيُّمَا صَبِيٍّ حَجَّ، ثُمَّ بَلَغَ الْحِنْثَ، فَلَعْنَهُ أَنْ يَحُجَّ حَجَّةً أُخْرَى، وَأَيُّمَا عَبْدٍ حَجَّ، ثُمَّ
اعْتَقَ، فَلَعْنَهُ حَجَّةً أُخْرَى»

«ເດັກນ້ອຍຄົນໃດກໍ່ຕາມທີ່ໄດ້ເຮັດຫັຈ,
ຈາກນັ້ນລາວໄດ້ບັນລຸສາດສະໜະພາວະ,
ລາວຈະຕ້ອງເຮັດຫັຈອີກຄັ້ງໜຶ່ງ, ແລະ
ທາດຄົນໃດກໍ່ຕາມທີ່ໄດ້ເຮັດຫັຈ,
ຈາກນັ້ນລາວໄດ້ຖືກປົດປ່ອຍໃຫ້ເປັນໄທ,
ລາວຈະຕ້ອງເຮັດຫັຈອີກຄັ້ງໜຶ່ງ»¹ ບັນທຶກໂດຍ ທ່ານອີບນຸ
ອະບີ ໄຊບະຫ໌, ແລະ ທ່ານໂບຮາກີ ດ້ວຍສາຍລາຍງານຮະສັນ.

ຫຼັງຈາກນັ້ນ

ຖ້າຫາກເດັກຊາຍຍັງບໍ່ທັນເຖິງໄວທີ່ສາມາດຈຳແນກໄດ້
ຜູ້ປົກຄອງຂອງລາວຈະຕ້ອງຕັ້ງເຈດຕະນາຄອງອີຫໍຮອມແທ
ນລາວ, ໂດຍການປົດເຄື່ອງນຸ່ງທີ່ຕັດຫຍິບອອກຈາກລາວ
ແລະ ກ່າວຕົວປົຍະຫ໌ແທນລາວ, ແລະ
ດ້ວຍການກະທຳດັ່ງກ່າວ

ເດັກຊາຍກໍຈະກາຍເປັນຜູ້ທີ່ຄອງອີຫໍຮອມ.

ລາວຈຶ່ງຕ້ອງຖືກຫ້າມຈາກສິ່ງທີ່ຜູ້ຄອງອີຫໍຮອມທີ່ເປັນຜູ້ໃຫ້
ຍ່ຖືກຫ້າມ. ເຊັ່ນດຽວກັນ,

¹ ບັນທຶກໂດຍ ອີບນຸ ອະບີ ໄຊບະ, ເຫຼັ້ມ (4/444).

ສຳລັບເດັກຍິງທີ່ຍັງບໍ່ທັນເຖິງໄວທີ່ສາມາດຈຳແນກໄດ້
ຜູ້ປົກຄອງຂອງນາງຕ້ອງຕັ້ງເຈດຕະນາຄອງອິທິຣອມແທນນາງ,
ແລະ ກ່າວຕົວປົມະຫັດແທນນາງ, ແລະ
ດ້ວຍການກະທຳດັ່ງກ່າວ

ນາງກໍຈະກາຍເປັນຜູ້ທີ່ຄອງອິທິຣອມ, ແລະ
ນາງກໍຕ້ອງຖືກຫ້າມຈາກສິ່ງທີ່ຜູ້ຄອງອິທິຣອມທີ່ເປັນຜູ້ໃຫຍ່
ເພດຍິງຖືກຫ້າມ. ແລະ ສົມຄວນທີ່ເຄື່ອງນຸ່ງ ແລະ
ຮ່າງກາຍຂອງທັງສອງຈະຕ້ອງສະອາດ

ໃນຂະນະທີ່ເຮັດການດຳວາຟ;

ເພາະວ່າການດຳວາຟນັ້ນຄ້າຍຄືກັບການລະຫມາດ, ແລະ
ຄວາມສະອາດກໍເປັນເງື່ອນໄຂເພື່ອຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງການ
ລະຫມາດ.

ແລະ ຖ້າຫາກເດັກຊາຍ ແລະ
ເດັກຍິງເປັນຜູ້ທີ່ສາມາດແຍກແຍະໄດ້,

ພວກເຂົາທັງສອງຈະຄອງອິທິຣອມໂດຍການອະນຸຍາດຈາກຜູ້
ປົກຄອງຂອງພວກເຂົາ, ແລະ

ປະຕິບັດໃນເວລາຄອງອິທິຣອມໃນສິ່ງທີ່ຜູ້ໃຫຍ່ປະຕິບັດ ເຊັ່ນ
ການອາບນ້ຳ, ການປະພຶມນ້ຳຫອມ ແລະ ອື່ນໆ ທີ່ຄ້າຍຄືກັນ.

ໂດຍຜູ້ປົກຄອງຂອງພວກເຂົາແມ່ນຜູ້ທີ່ຮັບຜິດຊອບດູແລກ
ດຈະການ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງພວກເຂົາ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນພໍ່,

ແມ່ ຫຼື ບຸກຄົນອື່ນກໍຕາມ. ແລະ

ຜູ້ປົກຄອງຈະປະຕິບັດແທນພວກເຂົາໃນສິ່ງທີ່ພວກເຂົາບໍ່ສາ
ມາດເຮັດເອງໄດ້, ເຊັ່ນ ການຂວ້າງເສົາຫີນ ແລະ ອື່ນໆ.

ສ່ວນພິທີກຳທີ່ເຫຼືອ,

ພວກເຂົາທັງສອງຈຳເປັນຕ້ອງປະຕິບັດດ້ວຍຕົນເອງ, ເຊັ່ນ

ການຢຸດຜັກທີ່ທ່ຽງອະຣິຟະຫ໌, ການຜັກຄ້າງຄືນທີ່ທ່ຽງມີນາ ແລະ ມຸຊດະວິຟະຫ໌, ການຕໍ່ວາຟ ແລະ ການສະແອ. ຖ້າຫາກພວກເຂົາທັງສອງບໍ່ສາມາດເຮັດການຕໍ່ວາຟ ແລະ ສະແອໄດ້,

ກໍ່ໃຫ້ມີການແບກພວກເຂົາທັງສອງເພື່ອເຮັດການຕໍ່ວາຟ ແລະ ສະແອ. ແລະ ສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດສໍາລັບຜູ້ທີ່ແບກພວກເຂົາຄື ບໍ່ຄວນໃຫ້ການຕໍ່ວາຟ ແລະ

ການສະແອເປັນການກະທຳຮ່ວມກັນລະຫວ່າງຕົນເອງກັບພວກເຂົາທັງສອງ,

ຫາກແຕ່ລາວຄວນຕັ້ງເຈດຕະນາການຕໍ່ວາຟ ແລະ

ການສະອີໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ, ແລະ

ທຳການຕໍ່ວາຟເພື່ອຕົນເອງຕ່າງຫາກ, ແລະ

ທຳການສະແອເພື່ອຕົນເອງຕ່າງຫາກ;

ເພື່ອຄວາມຮອບຄອບໃນການປະກອບອິບາດະຫ໌, ແລະ

ເພື່ອເປັນການປະຕິບັດຕາມຫະດີຊອ້ນຊົງກຽດ:

«دُعَا مَا يَرِيئُكَ إِلَى مَا لَا يَرِيئُكَ».

“ຈົ່ງລະຖິ້ມສິ່ງທີ່ເຈົ້າສົງໄສ ໄປສູ່ສິ່ງທີ່ເຈົ້າບໍ່ສົງໄສໜັ້ນໃຈ”¹.

ຖ້າຫາກຜູ້ທີ່ອຸ້ມໄດ້ຕັ້ງເຈດຕະນາຕໍ່ວາຟໃຫ້ຕົນເອງ ແລະ

ໃຫ້ຜູ້ທີ່ຖືກອຸ້ມ, ການກະທຳນັ້ນກໍ່ຖືວ່າໃຊ້ໄດ້

ໃນທັດສະນະທີ່ຖືກຕ້ອງທີ່ສຸດຂອງສອງທັດສະນະ;

ເພາະວ່າທ່ານນະບີ ຊໍວລັລວຣຸ ອະໄລຮີ ວະສັລລຳ

ບໍ່ໄດ້ສັ່ງແມ່ຍິງທີ່ໄດ້ຖາມທ່ານກ່ຽວກັບການເຮັດຫໍໂຮມຂອງເດັ

ກນ້ອຍ ວ່າໃຫ້ນາງເຮັດການຕໍ່ວາຟສະເພາະໃຫ້ແກ່ລາວ, ແລະ

¹ ບັນທຶກໂດຍທ່ານຕີຣມີຊີ, ເລກທີ (2518).

ຫາກວ່າສິ່ງດັ່ງກ່າວເປັນວາຈິບແລ້ວ
 ທ່ານກໍຄົງຈະຊື້ແຈງມັນແລ້ວ, ແລະ
 ອັດລ່າຫຼືຜູ້ຊົງປະທານຄວາມສຳເລັດ.
 ເດັກຊາຍ ແລະ ເດັກຍິງທີ່ຮູ້ຄວາມແລ້ວ
 ຈະຖືກສົ່ງໃຫ້ເຮັດຄວາມສະອາດຈາກຫະດັສ ແລະ ນະຍິສ
 ກ່ອນເລີ່ມຕົ້ນການຕໍ່ວາຟ,
 ເຊັ່ນດຽວກັບຜູ້ໃຫຍ່ທີ່ຄອງອິຫັຣອມ. ແລະ
 ການຄອງອິຫັຣອມໃຫ້ແກ່ເດັກຊາຍນ້ອຍ ແລະ
 ເດັກຍິງນ້ອຍນັ້ນ
 ບໍ່ແມ່ນພັນທະບັງຄັບເໝືອຜູ້ປົກຄອງຂອງພວກເຂົາ,
 ຫາກແຕ່ເປັນພຽງສິ່ງທີ່ສະໝັກໃຈກະທຳ.
 ຫາກລາວໄດ້ກະທຳສິ່ງດັ່ງກ່າວ ລາວກໍຈະໄດ້ຮັບຜົນບຸນ, ແລະ
 ຫາກລາວລະເວັ້ນຈາກມັນ ກໍບໍ່ມີບາບໃດໆ ແກ່ລາວ, ແລະ
 ອັດລ່າຫຼືຊົງຮູ້ດີຢຶ່ງ.

ບົດວ່າດ້ວຍ

ການຊື້ແຈງກ່ຽວກັບບັນດາຂໍ້ຫ້າມໃນການຄອງອິ

ຫັຣອມ ແລະ

ສິ່ງທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ກະທຳສຳລັບຜູ້ຄອງອິຫັຣອມ.

ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຜູ້ທີ່ໄດ້ຕັ້ງເຈດຕະນາຄອງອິຫັຣອມແລ້ວ -
 ບໍ່ວ່າຈະເປັນເພດຊາຍ ຫຼື ເພດຍິງ - ເອົາສິ່ງໃດຈາກເສັ້ນຜົມ ຫຼື
 ເລັບຂອງຕົນອອກ, ຫຼື ໃຊ້ເຄື່ອງຫອມ.

ແລະ ບໍ່ເປັນທີ່ອະນຸຍາດໂດຍສະເພາະສຳລັບຜູ້ຊາຍ
 ທີ່ຈະສວມໃສ່ເຄື່ອງນຸ່ງທີ່ຕັດຫຍິບຕາມຮູບຮ່າງຂອງຮ່າງກາຍ
 ທັງໝົດຂອງລາວ, ກ່າວຄື: ຕາມຮູບແບບທີ່ມັນຖືກຕັດ ແລະ

ຫຍິບຂຶ້ນມາ ເຊັ່ນ ເສື້ອ, ຫຼື ບາງສ່ວນຂອງຮ່າງກາຍ; ເຊັ່ນ: ເສື້ອຍືດ, ສະໂລງ, ຖົງນັ່ງ, ແລະ ຖົງຕືນ, ຍົກເວັ້ນຫາກລາວບໍ່ສາມາດຫາຜ້າອື່ນໄດ້
ກໍອະນຸຍາດໃຫ້ລາວສວມໃສ່ສະໂລງ, ແລະ ເຊັ່ນດຽວກັນ ຜູ້ທີ່ບໍ່ສາມາດຫາເກີບແຕະໄດ້
ກໍອະນຸຍາດໃຫ້ລາວສວມໃສ່ຄຸຟໂດຍບໍ່ຕ້ອງຕັດ;
ໂດຍອີງຕາມຫະດີສຂອງ ອິບນຸ ອັບບາສ ຣໍດີຍັລລໍຮຸອັນຮຸມາ ທີ່ຖືກບັນທຶກໄວ້ໃນຊໍເຮັຍຫ໌ຂອງທ່ານທັງສອງ, ວ່າ ທ່ານນະບີ ຊໍລໍລລໍຮຸ ອະໄລຮີ ວະສັລລັມ ໄດ້ກ່າວວ່າ:

«مَنْ لَمْ يَجِدْ نَعْلَيْنِ، فَلْيَلْبَسْ خُفَّيْنِ، وَمَنْ لَمْ يَجِدْ إِزَارًا، فَلْيَلْبَسْ سَرَاوِيلًا»
«ຜູ້ໃດທີ່ຫາເກີບບໍ່ໄດ້, ກໍຈົ່ງໃສ່ເກີບຫຸ້ມສັ້ນ, ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ຫາຜ້ານຸ່ງບໍ່ໄດ້, ກໍຈົ່ງນຸ່ງສະໂລງ»¹.

ສ່ວນສິ່ງທີ່ຖືກລາຍງານໃນຫະດີສຂອງ ທ່ານ ອິບນຸ ອຸມັຮ ຣໍດີຍັລລໍຮຸ ອັນຮຸມາ ກ່ຽວກັບຄໍາສັ່ງໃຫ້ຕັດຖົງຕືນທັງສອງ ໃນກໍລະນີທີ່ຈໍາເປັນຕ້ອງໃສ່ມັນຍ້ອນບໍ່ມີເກີບແຕະນັ້ນ, ແມ່ນໄດ້ຖືກຍົກເລີກແລ້ວ; ເພາະວ່າ ທ່ານນະບີ ﷺ ໄດ້ສັ່ງເຊັ່ນນັ້ນທີ່ນະຄອນມະດີນະຣ໌, ເມື່ອທ່ານຖືກຖາມກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຜູ້ຄອງອີຫ໌ຣອມສາມາດສວມໃສ່ໄດ້ຈາກເສື້ອຜ້າ, ຫຼັງຈາກນັ້ນ ເມື່ອທ່ານໄດ້ກ່າວອຸຕບະຫ໌ຕໍ່ຜູ້ຄົນທີ່ທັງອະຣ໌ຟາຕ ທ່ານກໍໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ສວມໃສ່ຖົງຕືນທັງສອງໄດ້ໃນກໍລະນີທີ່ ບໍ່ມີເກີບແຕະ, ແລະ ບໍ່ໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຕັດມັນ. ແລະ ໃນການກ່າວອຸຕບະຫ໌ຄັ້ງນີ້

¹ ບັນທຶກໂດຍ ອັລບຸກຄໍຣີ, ເລກທີ (1841) ແລະ ມຸສລິມ, ເລກທີ (1179).

ກໍມີຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຍືນຄໍາຕອບຂອງທ່ານທີ່ນະຄອນມະດີນະຣ໌ເຂົ້າຮ່ວມຝັງດ້ວຍ, ແລະ
ການຊັກຊ້າໃນການຊີ້ແຈງໃຫ້ພົ້ນຈາກເວລາທີ່ຕ້ອງການນັ້ນ
ແມ່ນບໍ່ອະນຸຍາດ, ດັ່ງທີ່ເປັນທີ່ຊາບກັນດີໃນວິຊາອຸສູລຫະດີຊ
ແລະ ອຸສູລຝິກຫໍ້. ດ້ວຍເຫດນີ້
ຈຶ່ງເປັນການຢັ້ງຢືນວ່າຄໍາສັ່ງໃຫ້ຕັດນັ້ນໄດ້ຖືກຍົກເລີກ, ແລະ
ຫາກວ່າມັນເປັນສິ່ງອາຍີບແລ້ວ ທ່ານນະບີ ﷺ
ກໍຈະຕ້ອງຊີ້ແຈງມັນ. ແລະ ອັລລໍຮ໌ ຊົງຮູ້ດີຍິ່ງ.

ແລະ ເປັນທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຜູ້ທີ່ຄອງອິຫັຣອມ
ສວມໃສ່ເກີບຄຸຟທີ່ຕ່ຳກວ່າຂໍ້ຕີນ,
ເພາະວ່າມັນເປັນປະເພດດຽວກັນກັບເກີບແຕະ.

ແລະ ເປັນທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ລາວຜູກຜ້າອີຊາຣ ແລະ
ມັດມັນດ້ວຍເສັ້ນດ້າຍ ແລະ ສິ່ງທີ່ຄ້າຍຄືກັນ;
ເນື່ອງຈາກບໍ່ມີຫຼັກຖານທີ່ເປັນຂໍ້ຫ້າມ.

ເປັນທີ່ອະນຸຍາດສໍາລັບຜູ້ທີ່ຄອງອິຫັຣອມທີ່ຈະອາບນ້ຳ,
ສະຜົມ ແລະ ເກົາຫົວ ຫາກມີຄວາມຈຳເປັນ,
ໂດຍໃຫ້ກະທຳດ້ວຍຄວາມນຸ້ມນວນ ແລະ ລະມັດລະວັງ.
ຫາກມີເສັ້ນຜົມຫຼິ້ນລົງມາຈາກການກະທຳດັ່ງກ່າວ
ກໍບໍ່ໄດ້ເປັນສິ່ງທີ່ຕ້ອງຫ້າມ.

ແລະ ເປັນທີ່ຕ້ອງຫ້າມສໍາລັບແມ່ຍິງທີ່ຄອງອິຫັຣອມ
ໃນການສວມໃສ່ສິ່ງທີ່ຕັດຫຍິບສໍາລັບໃບໜ້າຂອງນາງ, ເຊັ່ນ
ບຸຣເກາະອ໌ ແລະ ນິກອບ, ຫຼື ສໍາລັບມືຂອງນາງ, ເຊັ່ນ ຖົງມື;
ເນື່ອງຈາກຄໍາກ່າວຂອງທ່ານນະບີ ﷺ ວ່າ:

«وَلَا تَتَّقِبِ الْمَرْأَةُ الْمُحْرَمَةَ، وَلَا تَلْبَسِ الْقَفَازِينَ»

ຄວາມໝາຍວ່າ: (ແມ່ຍິງທີ່ຄອງອີໜ້ອມ
ບໍ່ໃຫ້ປົກປິດໃບໜ້າ, ແລະ ບໍ່ໃຫ້ໃສ່ຖົງມື)¹ ບັນທຶກໂດຍ ອັລ-
ບຸກຄຣີ. ອັລ-ກຸຟຟາຊານ: ໝາຍເຖິງ ສິ່ງທີ່ຖືກຕັດຫຍິບ ຫຼື
ເຮັດຈາກຂົນສັດ ຫຼື ຜ້າຍ ຫຼື ວັດຖຸອື່ນໆ ໃຫ້ເຝື້ອກັບມື.

ແລະ ອະນຸຍາດໃຫ້ນາງໃສ່ເຄື່ອງນຸ່ງທີ່ຕັດຫຍິບອື່ນໆ ໄດ້
ນອກເໜືອຈາກນັ້ນ; ເຊັ່ນ: ເສື້ອ, ສະໂຮງ, ເກີບ, ຖົງຕີນ ແລະ
ສິ່ງທີ່ຄ້າຍຄືກັນນັ້ນ.

ແລະ ເຊັ່ນດຽວກັນ
ເປັນທີ່ອະນຸຍາດແກ່ນາງທີ່ຈະປ່ອຍຜ້າຄຸ້ມຫົວຂອງນາງລົງມາ
ປົກປິດໃບໜ້າ ຖ້ານາງມີຄວາມຈຳເປັນຕໍ່ສິ່ງນັ້ນ
ໂດຍບໍ່ມີການມັດ, ແລະ
ຖ້າຫາກຜ້າຄຸ້ມຫົວໄດ້ສຳຜັດກັບໃບໜ້າຂອງນາງ
ກໍບໍ່ມີຄວາມຜິດໃດໆແກ່ນາງ; ຈາກຫະດີຊຂອງທ່ານນາງ
ອາອີຊະຫີ ອໍດີຍັລລໍຮຸ ອັນຮາ ໄດ້ກ່າວວ່າ:
«ບັນດາຂະບວນຄົນເດີນທາງຈະຜ່ານພວກເຮົາ,
ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາຢູ່ກັບທ່ານອໍສູລ ລຸລລໍຮຸ ຊໍລລໍຮຸ
ອະໄລຮີ ວະຊັລລໍ ໃນສະພາບທີ່ຄອງອີໜ້ອມ,
ເມື່ອພວກເຂົາຜ່ານມາໃກ້ພວກເຮົາ,
ຜູ້ໜຶ່ງໃນພວກເຮົາກໍຈະປ່ອຍຜ້າຍິລບາບຂອງນາງຈາກຫົວລົງ
ມາປົກໜ້າ, ພໍພວກເຂົາຜ່ານພວກເຮົາໄປແລ້ວ,
ພວກເຮົາກໍຈະເປີດມັນອອກ»² ບັນທຶກໂດຍ ອະບູ ດາວູດ,
ແລະ ອິບນຸ ມາຈະຫີ, ແລະ ທ່ານອັດດາຣະກູດນີ

¹ ບັນທຶກໂດຍ ອັລບຸກຄຣີ, ເລກທີ (1838).

² ບັນທຶກໂດຍ ອະບູ ດາວູດ ເລກທີ (1833).

ກໍໄດ້ບັນທຶກຈາກຫະດີສຂອງທ່ານນາງ ອຸມມຸ ສະລາມະຫ໌
ເຊັ່ນດຽວກັນ.

ເຊັ່ນດຽວກັນ, ນາງສາມາດໃຊ້ເສື້ອຜ້າ ຫຼື ສິ່ງອື່ນໆ
ປົກປິດມືຂອງນາງໄດ້, ແລະ ນາງຈຳເປັນຕ້ອງປົກປິດໃບໜ້າ
ແລະ ຜ່າມືຂອງນາງ

ເມື່ອຢູ່ຕໍ່ໜ້າຜູ້ຊາຍທີ່ເປັນຄົນພາຍນອກ;
ເພາະສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນເປັນອະໄວຍະວະພົງສະຫງວນ;
ດັ່ງຄຳດຳຮັສຂອງອັລລໍຮ໌ ທີ່ວ່າ:

{...وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ...}

ຄວາມວ່າ:

(...ແລະ

ພວກນາງຈົ່ງຢຳເປີດເຜີຍຄວາມງາມຂອງພວກນາງ
ເວັ້ນເສຍແຕ່ຕໍ່ບັນດາສາມີຂອງພວກນາງ...) [ອັນ-ນູຣ: 31].
ແລະ ບໍ່ມີຂໍ້ສົງໄສເລີຍວ່າ ໃບໜ້າ ແລະ ຜ່າມືທັງສອງຂ້າງ
ແມ່ນເຄື່ອງປະດັບອັນຍິ່ງໃຫຍ່.

ແລະ ແງ່ມຸມທີ່ຖືກຕ້ອງໃນເລື່ອງນີ້ແມ່ນມີຄວາມເຂັ້ມຂົ້ນ
ແລະ ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າ, ແລະ ພຣະຜູ້ຊົງສູງສົ່ງໄດ້ຕຣັດວ່າ:

{...وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَاسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ
وَقُلُوبِهِنَّ...}

ຄວາມວ່າ:

(...ແລະ

ເມື່ອພວກເຈົ້າຂໍສິ່ງຂອງໃດໜຶ່ງຈາກພວກນາງ
ກໍຈົ່ງຂໍຈາກເບື້ອງຫຼັງສິ່ງກຳບັງ
ນັ້ນເປັນການສະອາດບໍລິສຸດກວ່າສຳລັບຫົວໃຈຂອງພວກເຈົ້າ
ແລະ ຫົວໃຈຂອງພວກນາງ...) [ອັລ-ອະຫ໌ຊາບ: 53].

ສ່ວນວ່າການກະທຳທີ່ແມ່ຍິງຈຳນວນຫຼາຍເຄີຍປະຕິບັດກັ

ນ

ໃນການເອົາຜ້າແຄນຫົວໄວ້ກ້ອງຜ້າຄຸມຫົວເພື່ອດັນມັນໃຫ້ສູງຂຶ້ນຈາກໃບໜ້າຂອງນາງນັ້ນ, ເທົ່າທີ່ພວກເຮົາຮູ້ນັ້ນ ມັນບໍ່ມີຮາກຖານໃນບົດບັນຍັດຂອງສາສະໜາເລີຍ. ແລະ ຫາກວ່າມັນເປັນສິ່ງທີ່ຖືກບັນຍັດໄວ້ໃນສາສະໜາແລ້ວ, ແນ່ນອນວ່າທ່ານນະບີ

ກໍ່ຄົງຈະໄດ້ຊີ້ແຈງມັນແກ່ປະຊາຊາດຂອງເພິ່ນ ແລະ ມັນກໍ່ບໍ່ເປັນທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ເພິ່ນນຶ່ງເສີຍຕໍ່ເລື່ອງດັ່ງກ່າວ.

ເປັນທີ່ອະນຸຍາດສຳລັບຜູ້ທີ່ຄອງອິຫັຣອມ ທັງຜູ້ຊາຍ ແລະ ແມ່ຍິງ ທີ່ຈະຊັກເຄື່ອງນຸ່ງທີ່ຕົນໃສ່ຄອງອິຫັຣອມ ຈາກຄວາມເປີະເປື້ອນ ຫຼື ສິ່ງທີ່ຄ້າຍຄືກັນ, ແລະ ເປັນທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ປ່ຽນເປັນຜົນອື່ນໄດ້.

ແລະ ບໍ່ເປັນທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ລາວສວມໃສ່ເສື້ອຜ້າໃດໆ ທີ່ຖືກທາດ້ວຍຊາຜະຣອນ ຫຼື ວັຣສ໌; ເພາະວ່າ ທ່ານນະບີ ມຸຮຳຫມັດ ໄດ້ສັ່ງຫ້າມສິ່ງນັ້ນ ໃນຫະດີຊຂອງ ທ່ານ ອິບນຸ ອຸມັຣ ຣໍດີຍັລລໍຮຸ ອັນຮຸມາ.

ແລະ

ຜູ້ທີ່ຄອງອິຫັຣອມນັ້ນຈຳເປັນຕ້ອງລະຖິ້ມການເວົ້າຈາລາມິກ, ການຝ່າຜົນ ແລະ ການຖືກຖຽງໂຕ້ແຍ້ງ; ດັ່ງທີ່ອັລລໍຫ໌ ໄດ້ຊົງກ່າວໄວ້ວ່າ:

﴿الْحُجُ أَشْهُرُ مَعْلُومَاتٍ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحُجَّ فَلَا رَفْتٌ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحُجِّ...﴾

ຄວາມວ່າ: "ການເຮັດຮັຈນັ້ນ (ມີກຳໜົດ) ໃນເດືອນຕ່າງໆ ທີ່ຖືກກຳໜົດໄວ້, ດັ່ງນັ້ນ ຜູ້ໃດທີ່ໄດ້ຕັ້ງເຈດຕະນາເຮັດຮັຈໃນເດືອນເຫຼົ່ານັ້ນ

ກໍຫ້າມມີການເວົ້າຈາລາມົກ, ການຝ່າຝົນ ແລະ
ການໂຕ້ຖຽງໃດໆ ໃນການເຮັດຮັຈ... [ອັລ-ບະກໍຣາຫ໌: 197]
ແລະ ມີລາຍງານທີ່ຊໍ່ເຮັຍຫ້ຈາກ ທ່ານນະບີ ﷺ
ທ່ານໄດ້ກ່າວວ່າ:

«مَنْ حَجَّ، فَلَمْ يَرْفُثْ، وَلَمْ يَفْسُقْ، رَجَعَ كَيَوْمِ وَلَدَتْهُ أُمُّهُ».

«ຜູ້ໃດເຮັດພິທີຫໍ່ຈ, ໂດຍບໍ່ເວົ້າຈາລາມົກ, ແລະ ບໍ່ເຮັດບາບ,
ລາວຈະກັບມາ (ຈາກຫໍ່ຈ)

ປຽບດັ່ງຫາກໍ່ເກີດອອກຈາກທ້ອງແມ່»¹. ຄຳວ່າ ອັລ-ຮໍຟັຊ:
ໝາຍເຖິງການມີເພດສຳພັນ, ແລະ
ຄຳເວົ້າກັບການກະທຳທີ່ລາມົກອານາຈານ, ສ່ວນຄຳວ່າ ອັລ-
ຟູລູກ: ຄືການຝ່າຝົນທັງຫຼາຍ, ແລະ ອັລ-ຈິດາລ:
ຄືການໂຕ້ຖຽງໃນເລື່ອງທີ່ເປັນໂມຄະ, ຫຼື ໃນສິ່ງທີ່ໄຮ້ປະໂຫຍດ,
ສ່ວນການໂຕ້ຖຽງດ້ວຍວິທີທີ່ດີງາມກວ່າເພື່ອເຜີຍແຜ່ສັດຈະ
ທຳ ແລະ ຕອບໂຕ້ຄວາມເປັນໂມຄະນັ້ນ ບໍ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ຜິດ,
ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ ມັນຍັງເປັນສິ່ງທີ່ຖືກບັນຊາໄວ້ອີກດ້ວຍ;
ເນື່ອງຈາກຄຳດຳຮັດຂອງພຣະອົງອັລລໍຮ໌ ທີ່ວ່າ:

﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ...﴾

(ເຈົ້າຈົ່ງເຊີນຊວນໄປສູ່ແນວທາງແຫ່ງພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ
ດ້ວຍວິທີຍາບັນຍາ ແລະ ຄຳຕັກເຕືອນອັນດີງາມ, ແລະ
ຈົ່ງໂຕ້ແຍ້ງກັບພວກເຂົາດ້ວຍສິ່ງທີ່ດີເລີດທີ່ສຸດເຖິດ...) [ອັນ-
ນະຫົລ: 125].

ແລະ ເປັນຂໍ້ຫ້າມສຳລັບຜູ້ຊາຍທີ່ຄອງອິຫັຮອມ
ໃນການປົກປິດຫົວຂອງລາວດ້ວຍສິ່ງທີ່ຕິດກັບຫົວ; ເຊັ່ນ:

¹ ບັນທຶກໂດຍ ອັລບຸກຣັຮ໌, ເລກທີ (1521) ແລະ ມຸສລິມ, ເລກທີ (1350), ຈາກຫະດີສຂອງ
ອະບີ ຮຸຮອຍຣ໌ (ຂໍໃຫ້ອັລລໍຮ໌ ຊົງຜ່າພຣະໄທເພີ່ນ).

ໝວກແປ, ຜ້າໂພກຫົວ, ແລະ ຜ້າສະຣະບັນ ຫຼື
ສິ່ງທີ່ຄ້າຍຄືກັນນັ້ນ, ແລະເຊັ່ນດຽວກັນກັບໃບໜ້າຂອງລາວ;
ເນື່ອງຈາກຄຳກ່າວຂອງທ່ານນະບີ ຊໍລ໌ລວຣຸ ອະໄລຣີ ວະສັລລັມ
ກ່ຽວກັບຜູ້ທີ່ຕົກຈາກສັດພາຫະນະຂອງລາວໃນວັນອະຣໍຟະຫ໌
ແລະ ໄດ້ເສຍຊີວິດ:

«اغسلوه بماءٍ وسِدْرٍ، وَكَفَّنُوهُ فِي ثَوْبَيْهِ، وَلَا تُخَمِّرُوا رَأْسَهُ، وَلَا وَجْهَهُ، فَإِنَّهُ
يُبْعَثُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مُلَبَّيًّا»

"ຈົ່ງອາບນ້ຳໃຫ້ລາວດ້ວຍນ້ຳ ແລະ ນ້ຳໃບພຸດສາ, ແລະ
ຈົ່ງຫໍ່ສົບລາວໃນເສື້ອຜ້າສອງຜືນຂອງເຂົາ, ແລະ
ບໍ່ຕ້ອງປົກປິດຫົວ ແລະ ໃບໜ້າຂອງລາວ,
ເພາະແທ້ຈິງລາວຈະຖືກເຜີ້ນຄືນຊີບໃນວັນກຶຍາມະໃນສະພາບ
ທີ່ກ່າວຕົວບິຍະຮ໌"¹ ມຸດຕະຟາກຸລອະໄລ, ແລະ
ນີ້ແມ່ນສຳນວນຂອງທ່ານມຸສລິມ.

ສ່ວນວ່າການອາໄສຮີ່ມເງົາຈາກຫຼັງຄາລິດ ຫຼື ຄັນຮີ່ມ ຫຼື
ສິ່ງອື່ນ ໆ ທີ່ຄ້າຍຄືກັນນັ້ນ ກໍບໍ່ເປັນຫຍັງ,
ເຊັ່ນດຽວກັບການອາໄສຮີ່ມເງົາຈາກກະໂຈມ ແລະ ຕົ້ນໄມ້;
ເນື່ອງຈາກມີການຍັ້ງຍືນທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້ວ່າ ທ່ານນະບີ ﷺ
ໄດ້ຖືກບັງຮີ່ມໃຫ້ດ້ວຍຜືນຜ້າ
ໃນຂະນະທີ່ຂວ້າງເສົາຫົນອະເກາະບະຫ໌, ແລະ
ມີລາຍງານທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້ຈາກທ່ານ ﷺ ວ່າ
ໄດ້ມີການຕັ້ງກະໂຈມໃຫ້ແກ່ທ່ານທີ່ ນິມະເຣາະຫ໌,
ແລ້ວທ່ານກໍໄດ້ຝັກຢູ່ພາຍໃຕ້ມັນຈົນຕາເວັນຄໍອອຍໃນວັນອະຣໍ
ຟະຫ໌.

¹ ບັນທຶກໂດຍ ອັລບຸກຄຳຣີ, ເລກທີ (1521) ແລະ ມຸສລິມ, ເລກທີ (1350).

ແລະ ຫ້າມຜູ້ຄອງອິຫຼັດອອກທັງຊາຍ ແລະ ຍິງ ຂ້າສັດປ່າ, ຊ່ວຍເຫຼືອໃນການກະທຳນັ້ນ, ໄລ່ມັນອອກຈາກບ່ອນຂອງມັນ, ແຕ່ງງານ, ມີເພດສຳພັນ, ສູ່ຂໍ້ຜັນລະຍາ, ແລະ ສຳຜັດພວກນາງດ້ວຍຄວາມໄຄ່ມີອາລົມ; ເນື່ອງຈາກຫະດີສຂອງອຸສມານ ຂໍອິດສະລິງພິພາດໂທດຕໍ່ເພິ່ນ, ທີ່ວ່າ ທ່ານນະບີ ﷺ ໄດ້ກ່າວວ່າ:

«لَا يَنْكُحُ الْمُحْرَمُ وَلَا يُنْكَحُ وَلَا يَخْطُبُ»

«ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນສະພາບອິຫຼັດອອກນັ້ນ ຈະບໍ່ແຕ່ງງານ, ບໍ່ຈັດການແຕ່ງງານໃຫ້, ແລະ ບໍ່ໝັ້ນໝາຍ»¹
ບັນທຶກໂດຍມຸສລິມ.

ແລະ

ຫາກຜູ້ທີ່ຄອງອິຫຼັດອອກໄດ້ສວມໃສ່ເຄື່ອງນຸ່ງທີ່ຕັດຫຍິບ ຫຼື ປົກປິດຫົວ ຫຼື ໃສ່ນ້ຳຫອມ ໂດຍຫຼົງລົມ ຫຼື ໂດຍບໍ່ຮູ້ ກໍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງມີຜິດຍະຫຼັກ ແລະ ລາວຕ້ອງເອົາສິ່ງນັ້ນອອກທັນທີເມື່ອລະນຶກໄດ້ ຫຼື ຮູ້ໃຈ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບຜູ້ທີ່ໂກນຜົມ ຫຼື ເອົາຜົມອອກສ່ວນໃດສ່ວນຫນຶ່ງ ຫຼື ຕັດເລັບ ໂດຍຫຼົງລົມ ຫຼື ໂດຍບໍ່ຮູ້ ກໍບໍ່ມີຄວາມຜິດໃດໆ ແກ່ລາວ ຕາມທັດສະນະທີ່ຖືກຕ້ອງ.

ແລະ ຫ້າມສຳລັບມຸສລິມ, ບໍ່ວ່າຈະຄອງອິຫຼັດອອກ ຫຼື ບໍ່ກໍຕາມ, ເປັນເພດຊາຍ ຫຼື ເພດຍິງ, ໃນການຂ້າສັດປ່າໃນເຂດຫະຣອມ ແລະ

¹ ບັນທຶກໂດຍມຸສລິມ, ເລກທີ (1409).

ການຊ່ວຍເຫຼືອໃນການຂ້າມັນ ດ້ວຍເຄື່ອງມື, ການຊັບອກ, ຫຼື ສິ່ງທີ່ຄ້າຍຄືກັນນັ້ນ.

ແລະ ຫ້າມເຮັດໃຫ້ສັດຕູນໜີຈາກບ່ອນຂອງມັນ, ແລະ ຫ້າມຕັດຕົ້ນໄມ້ຂອງເຂດຫະຣອມ ແລະ ພຶດພັນທີ່ຂຽວສົດ, ແລະ ເກັບເອົາສິ່ງຂອງທີ່ຕົກເຮັຍຂອງມັນ ຍົກເວັ້ນຜູ້ທີ່ຈະປະກາດຫາເຈົ້າຂອງ;

ເນື່ອງຈາກຄຳກ່າວຂອງທ່ານນະບີ ﷺ ທີ່ວ່າ:

«فَإِنَّ هَذَا الْبَلَدَ - بِعَنِي مَكَّةَ - حَرَامٌ بِحُرْمَةِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ، لَا يُعْصَدُ شَوْكُهُ، وَلَا يَنْقَرُ صَيْدُهُ، وَلَا يُلْقَطُ لِقَطْنُهُ إِلَّا مَنْ عَرَفَهَا، وَلَا يُخْتَلَى خِلَاهَا»

(ແທ້ຈິງແລ້ວ ເມືອງນີ້ - ໝາຍເຖິງນະຄອນມັກກະຫໍ້ - ເປັນທີ່ຕ້ອງຫ້າມ ໂດຍການກຳນົດຂອງພຣະອົງ ຈົນເຖິງວັນກີຢາມະຫໍ້, ໝາມຂອງມັນຈະບໍ່ຖືກຕັດ, ແລະ ສັດລ່າຂອງມັນຈະບໍ່ຖືກໄລ່, ແລະ ຂອງຕົກເຮັຍຂອງມັນຈະບໍ່ຖືກເກັບ ເວັ້ນເສຍແຕ່ຜູ້ທີ່ຈະປະກາດຫາເຈົ້າຂອງ, ແລະ ຫຍ້າສິດຂອງມັນຈະບໍ່ຖືກຕັດ)¹ ມຸດຕະຝັກ ກຸລອະໄລ.

ແລະ ອັລ-ມຸນຊິດ: ແມ່ນຜູ້ປະກາດ, ແລະ ອັລ-ຄໍລາ: ແມ່ນຫຍ້າສິດ, ແລະ ມີນາ ແລະ ມຸຊດາລີຟະຫໍ້ ແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງຂອງເຂດອັລ-ຫະຣອມ, ສ່ວນອະຣໍຟະຫໍ້ນັ້ນ ແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງຂອງເຂດອັລ-ຮິລ.

¹ ບັນທຶກໂດຍ ອັລບຸກຄໍຣີ, ເລກທີ (1834) ແລະ ມຸສລິມ, ເລກທີ (1353).

ບົດ

ວ່າດ້ວຍ

ສິ່ງທີ່ຜູ້ປະກອບພິທີຫ້າຈຕ້ອງປະຕິບັດ

ເມື່ອເຂົ້າສູ່ນະຄອນມັກກະຮີ ແລະ
ການຊີ້ແຈງສິ່ງທີ່ຕ້ອງປະຕິບັດທັງຈາກເຂົ້າສູ່ມັສ
ຍິດ ອັລ-ຫະຣອມ ເຊິ່ງໄດ້ແກ່ ການຕໍ່ວາຟ ແລະ
ວິທີການປະຕິບັດ.

ເມື່ອຜູ້ທີ່ຄອງອິຫຼັດຮອມເດີນທາງມາເຖິງນະຄອນມັກກະຮີ,
ເປັນທີ່ສົ່ງເສີມໃຫ້ລາວອາບນ້ຳລ້າງຕົວໃຫ້ສະອາດກ່ອນທີ່ຈະເຂົ້າໄປ; ເພາະວ່າທ່ານນະບີ ຊໍລັລລໍຮຸ ອະລັຍຮີ ວະສັລລັມ
ໄດ້ປະຕິບັດເຊັ່ນນັ້ນ. ເມື່ອເດີນທາງມາເຖິງມັສຍິດອັລ-

ຫະຣອມ,

ເປັນສູນນະຫຼັກໃຫ້ລາວກ້າວຕີນຂວາຂອງລາວເຂົ້າກ່ອນ, ແລະ
ກ່າວວ່າ: "ບິສມິລລາຮີ, ວັສສະລາຕຸ ວັສສະລາມຸ ອະລາ
ຣໍສຸລິລລາຮີ, ອະຊຸຊ ບິລລາຮິລ ອະຊິມ ວະ ບິວັຈຮິຮິລ ກະຮິມ
ວະ ສຸນຕໍນິຮິລ ກໍດີມ ມົນຊ ໄຊຕອນ ນິຣອໍຈິມ,
ອັລລໍຮຸມມັຟຕະຫຼີລີ ອັບວາບະ ເຣາະຫຼັມະຕິກ", ແລະ
ໃຫ້ກ່າວດັ່ງກ່າວໃນເວລາເຂົ້າມັສຍິດອື່ນໆ ເຊັ່ນກັນ. ແລະ
ບໍ່ມີຊີກີຣ (ບົດກ່າວລະນຶກ) ສະເພາະສຳລັບການເຂົ້າ
ມັສຍິດອັລ-ຫະຣອມ ທີ່ມີລາຍງານຍືນຍັນຈາກທ່ານນະບີ
ຊໍລັລລໍຮຸ ອະລັຍຮີ ວະສັລລັມ ເທົ່າທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້.

ເມື່ອໄປເຖິງກະອະບະຫຼີແລ້ວ ກໍໃຫ້ຍຸດການກ່າວຕັລບິຍະຫຼີ
ກ່ອນທີ່ຈະເລີ່ມເຮັດການຕໍ່ວາຟ

ຖ້າຫາກເປັນຜູ້ທີ່ເຮັດຫ້າຈແບບຕະມັດຕຸອໍ ຫຼື ເຮັດອຸມເຣາະຫຼີ,

ຕໍ່ຈາກນັ້ນໃຫ້ມຸ່ງໜ້າໄປທີ່ຫົນດຳ ແລະ ຫັນໜ້າໄປທາງນັ້ນ, ແລ້ວສຳຜັດດ້ວຍມືຂວາ, ແລະ ໃຫ້ຈຸບຖ້ຳຫາກສະດວກ, ໂດຍບໍ່ສ້າງຄວາມເດືອດຮ້ອນໃຫ້ຄົນອື່ນດ້ວຍການແກ້ງແຍ້ງ, ແລະ ໃຫ້ກ່າວໃນຂະນະທີ່ສຳຜັດວ່າ: "ບິສມິລລາຫ໌ ວັລລໍຮຸ ອັກບັຣ", ຫຼື ກ່າວວ່າ: "ອັລລໍຮຸ ອັກບັຣ", ຖ້າຫາກການຈຸບເປັນເລື່ອງລຳບາກ ກໍ່ໃຫ້ສຳຜັດດ້ວຍມື ຫຼື ໄມ້ເທົ່າ ຫຼື ສິ່ງທີ່ຄ້າຍຄືກັນ, ແລ້ວຈຸບສິ່ງທີ່ໃຊ້ສຳຜັດນັ້ນ, ຖ້າຫາກການສຳຜັດກໍ່ເປັນເລື່ອງລຳບາກ ກໍ່ໃຫ້ຊີ້ໄປທາງນັ້ນ ພ້ອມກ່າວວ່າ: "ອັລລໍຮຸ ອັກບັຣ", ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຈຸບສິ່ງທີ່ໃຊ້ຊີ້ນັ້ນ.

ເງື່ອນໄຂສຳລັບຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງການຕໍ່ວາຟຄື: ຜູ້ທີ່ເຮັດການຕໍ່ວາຟຈະຕ້ອງຢູ່ໃນສະພາບທີ່ສະອາດຈາກຫະດັ ສນ້ອຍ ແລະ ຫະດັສໃຫຍ່; ເພາະວ່າການຕໍ່ວາຟນັ້ນຄືກັບການລະຫມາດ, ຕ່າງແຕ່ວ່າໄດ້ຮັບການອະນຸໂລມໃຫ້ມີການສົນທະນາໄດ້, ແລະ ໃຫ້ກະບະຫຢູ່ທາງເບື້ອງຊ້າຍຂອງຕົນໃນຂະນະທີ່ຕໍ່ວາຟ, ແລະ ຫາກໃນການເລີ່ມຕົ້ນການຕໍ່ວາຟຂອງລາວໄດ້ກ່າວວ່າ: "ໂອ້ ອັລລອຮ໌, ດ້ວຍການສັດທາຕໍ່ພະອົງ, ແລະ ເຊື້ອໝັ້ນໃນຄຳພີຂອງພະອົງ, ແລະ ປະຕິບັດຕາມສັນຍາຂອງພະອົງ, ແລະ ຈະເລີນຮອຍຕາມສູນນະຫຼັກຂອງນະບີມູຮຳມັດ ﷺ ຂອງພະອົງ" ກໍ່ຖືເປັນສິ່ງທີ່ດີ;

ເພາະວ່າສິ່ງດັ່ງກ່າວໄດ້ຖືກລາຍງານມາຈາກທ່ານນະບີມູຮຳມັດ ﷺ, ແລະ ໃຫ້ລາວຕໍ່ວາຟເຈັດຮອບ, ແລະ ໃຫ້ຍ່າງໂງ່ງ ໃນສາມຮອບທຳອິດຂອງການຕໍ່ວາຟຄັ້ງທຳອິດ,

ເຊິ່ງເປັນການຕໍ່ວາຟທີ່ລາວຈະຕ້ອງກະທຳເປັນສິ່ງທຳອິດເມື່ອ
 ເດີນທາງມາເຖິງນະຄອນມັກກະຮີ,
 ບໍ່ວ່າຈະເປັນຜູ້ທີ່ປະກອບພິທີອຸມເຮາະຫີ, ຫຼື
 ເປັນຜູ້ທີ່ປະກອບພິທີຮັຈແບບຕະມັດຕູອີ, ຫຼື
 ເປັນຜູ້ທີ່ຄອງອິຫັຣອມເພື່ອປະກອບພິທີຮັຈພຽງຢ່າງດຽວ, ຫຼື
 ເປັນຜູ້ທີ່ປະກອບພິທີຮັຈແບບກໍຣອນທີ່ລວມເອົາຮັຈກັບອຸມເ
 ຣາະຫີເຂົ້າໄວ້ນຳກັນ, ແລະ
 ໃຫ້ຍ່າງຕາມປົກກະຕິໃນສີ່ຮອບທີ່ເຫຼືອ, ໂດຍໃຫ້ເລີ່ມຕົ້ນທຸກ
 ໆ ຮອບທີ່ຮັຈຣຸລ ອັສວັດ (ກ່ອນຫົນດຳ) ແລະ
 ສິ້ນສຸດລົງທີ່ຈຸດດັງກ່າວ.

ອັລ-ຣໍມັລ ໝາຍເຖິງ :
 ການຍ່າງໄວພ້ອມກັບການກ້າວຂ້າງ, ແລະ
 ສູນນະຫີໃຫ້ລາວເປີດບ່າໄຫລ່ຂວາຕະຫຼອດການຕໍ່ວາຟນີ້
 ໂດຍບໍ່ລວມການຕໍ່ວາຟອື່ນໆ, ການເປີດບ່າໄຫລ່ເບື້ອງຂວາຄື:
 ເອົາສ່ວນກາງຂອງຜ້າຄຸມສ່ວນເທິງສອດໄວ້ກ້ອງແຂນຂວາ
 ແລະ

ເອົາຊາຍຜ້າທັງສອງຂ້າງມາພາດໄວ້ເທິງບ່າໄຫລ່ເບື້ອງຊ້າຍ.
 ແລະ ຖ້າຫາກສົງໄສໃນຈຳນວນຮອບ
 ກໍໃຫ້ຍຶດຖືເອົາຈຳນວນທີ່ແນ່ນອນ
 ເຊິ່ງກໍຄືຈຳນວນທີ່ໜ້ອຍກວ່າ; ດັ່ງນັ້ນ
 ຖ້າຫາກສົງໄສວ່າໄດ້ຕໍ່ວາຟໄປສາມຮອບ ຫຼື ສີ່ຮອບ,
 ກໍໃຫ້ຖືວ່າເປັນສາມຮອບ, ແລະ
 ໃຫ້ປະຕິບັດເຊັ່ນດຽວກັນໃນການສະແອ.

ແລະ ຫຼັງຈາກທີ່ເສັດສິ້ນຈາກການຕໍ່ວາຟນີ້ແລ້ວ,
 ໃຫ້ໃສ່ຜ້າຂອງຕົນຄຸມບ່າທັງສອງຂ້າງ,

ໂດຍໃຫ້ບາຍຜ້າທັງສອງຢູ່ເທິງໜ້າເອິກຂອງຕົນ,
ກ່ອນທີ່ຈະລະຫມາດສອງຮ່າກະອັດຫຼັງການຕໍ່ວາຟ.

ສິ່ງໜຶ່ງທີ່ຄວນຫ້າມບາມ

ແລະ

ຕັກເຕືອນບັນດາແມ່ຍິງກໍຄື

ການຕໍ່ວາຟຂອງພວກນາງດ້ວຍການປະດັບປະດາ

ແລະ

ໃຊ້ນ້ຳຫອມ,

ແລະ

ການບໍ່ປົກປິດຮ່າງກາຍໃນຂະນະທີ່ພວກນາງເປັນເອົາຮັຕ.

ດັ່ງນັ້ນ, ພວກນາງຈຳເປັນຕ້ອງປົກປິດຮ່າງກາຍ

ແລະ

ລະເວັ້ນຈາກການປະດັບປະດາໃນຂະນະຕໍ່ວາຟ

ແລະ

ໃນສະຖານະການອື່ນໆ

ທີ່ແມ່ຍິງຢູ່ປົນເປກັບຜູ້ຊາຍ;

ເພາະພວກນາງເປັນເອົາຮັຕ ແລະ ເປັນຟິດຕະນະຫໍ, ແລະ

ໃບໜ້າຂອງແມ່ຍິງນັ້ນຄືເຄື່ອງປະດັບທີ່ເດັ່ນຊັດທີ່ສຸດຂອງນາ

ງ ຈຶ່ງບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ນາງເປີດເຜີຍມັນ

ຍົກເວັ້ນຕໍ່ໜ້າມະຫຼຸດອມຂອງນາງເທົ່ານັ້ນ; ດັ່ງທີ່ອັລລຳຫໍ

ຕະອາລາ ໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ:

{وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ...}

ຄວາມວ່າ:

[...ແລະ

ພວກນາງຢ່າເປີດເຜີຍເຄື່ອງປະດັບຂອງພວກນາງ

ເວັ້ນແຕ່ແກ່ບັນດາສາມີຂອງພວກນາງ...] [ອັນ-ນູຣ: 31]

ສະນັ້ນ

ຈຶ່ງບໍ່ເປັນທີ່ອະນຸມັດສຳຫຼັບພວກນາງທີ່ຈະເປີດເຜີຍໃບໜ້າໃ

ນເວລາຈູບຫິນດຳ

ຖ້າຫາກມີຜູ້ຊາຍຄົນໃດຄົນໜຶ່ງເຫັນພວກນາງ,

ແລະ

ຖ້າຫາກບໍ່ສະດວກສຳຫຼັບພວກນາງທີ່ຈະຫາຊ່ອງທາງໃນການ

ສຳພັດຫິນດຳ

ແລະ

ຈູບມັນໄດ້

ກໍບໍ່ເປັນທີ່ອະນຸມັດສໍາຫຼັບພວກນາງທີ່ຈະໄປບຽດສຽດກັບບັນ
 ດາຜູ້ຊາຍ,
 ແຕ່ໃຫ້ນາງເຮັດການຕໍ່າວາຟຈາກທາງຫຼັງຂອງພວກເຂົາ,
 ແລະ ສິ່ງດັ່ງກ່າວນັ້ນດຶກວ່າສໍາຫຼັບພວກນາງ ແລະ
 ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າໃນດ້ານຜົນບຸນ
 ກວ່າການຕໍ່າວາຟໃກ້ກັບກະບະຫໍໃນສະພາບທີ່ພວກນາງບຽດ
 ສຽດກັບບັນດາຜູ້ຊາຍ, ແລະ
 ບໍ່ມີບົດບັນຍັດໃຫ້ເຮັດການຢ່າງໄວໆ ແລະ ເປີດບ້າ
 ໃນການຕໍ່າວາຟອື່ນ ນອກເໜືອຈາກການຕໍ່າວາຟນີ້, ແລະ
 ບໍ່ແມ່ນໃນການສະແອ, ແລະ ບໍ່ແມ່ນສໍາຫຼັບແມ່ຍິງ;
 ເພາະວ່າທ່ານນະບີ ຊໍລ໌ລ໌ລຸ ອະລັຍຮີ ວະລ໌ລ໌ມ
 ບໍ່ໄດ້ຢ່າງແບບໄວໆ ແລະ ເປີດບ້າ
 ຍົກເວ້ນໃນການຕໍ່າວາຟຄັ້ງທໍາອິດຂອງທ່ານ.

ທີ່ທ່ານໄດ້ກະທໍາເມື່ອເດີນທາງມາເຖິງນະຄອນມັກກະຫໍ,
 ແລະ ໃນຂະນະທີ່ຕໍ່າວາຟ
 ຕ້ອງຢູ່ໃນສະພາບທີ່ສະອາດຈາກຫະດັສ ແລະ ສິ່ງສົກກະປົກ,
 ແລະ ສະພາບການຍອມຈໍານົນຕໍ່ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງລາວ,
 ແລະ ຖ້ອມຕົນຕໍ່ພຣະອົງ.

ແລະ ສິ່ງເສີມໃຫ້ລາວມີການລໍາລຶກເຖິງອັລລໍຫໍ ແລະ
 ການຂໍດູອາໃຫ້ຫຼາຍໆ ໃນຂະນະທີ່ກໍາລັງຕໍ່າວາຟ, ແລະ
 ຫາກໄດ້ອ່ານບາງສ່ວນຈາກອັລກຸຣອານກໍ່ເປັນການດີ, ແລະ
 ບໍ່ມີການລໍາລຶກ ແລະ ການຂໍດູອາທີ່ຖືກກໍານົດໂດຍສະເພາະ
 ເຊິ່ງເປັນຂໍ້ບັງຄັບໃນການຕໍ່າວາຟນີ້ ແລະ ໃນການຕໍ່າວາຟອື່ນໆ,
 ແລະ ໃນການສະແຫວງຫາ.

ສ່ວນວ່າສິ່ງທີ່ບາງຄົນໄດ້ປະດິດຂຶ້ນໃໝ່ຈາກການກຳນົດຊື່
ກິດສະເພາະ ຫຼື ດູອາສະເພາະໃນແຕ່ລະຮອບຂອງການຕ່ວາຟ
ຫຼື ການສະແອ ນັ້ນບໍ່ມີຫຼັກຖານ.
ແຕ່ທະວ່າອັນໃດກໍຕາມທີ່ສະດວກຈາກການຊື່ກິດ ແລະ
ການດູອາກໍຖືວ່າພຽງພໍແລ້ວ.

ເມື່ອມາເຖິງຮູກນຸຈະມານີ ກໍໃຫ້ໃຊ້ມີຂວາລູບສຳຜັດ
ພ້ອມກ່າວວ່າ: “ປິສມິລລາຫ໌ ວັລລໍຣຸ ອັກບັຣ” ແລະ
ບໍ່ຕ້ອງຈູບ.

ຖ້າຫາກເປັນການລຳບາກສຳລັບລາວທີ່ຈະລູບສຳຜັດ
ກໍໃຫ້ປະມັນໄວ້ ແລະ ດຳເນີນການຕ່ວາຟຕໍ່ໄປ,
ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຊີ້ມີໄປຫາ ແລະ ບໍ່ຕ້ອງກ່າວຕັກປິຣເມື່ອຜ່ານ;
ເພາະວ່າການກະທຳດັ່ງກ່າວບໍ່ມີຫຼັກຖານຢັ້ງຢືນຈາກທ່ານນະ
ປີ ທີ່ຟວກເຮົາຮູ້. ແລະ
ເປັນການສົ່ງເສີມສຳລັບລາວໃຫ້ກ່າວລະຫວ່າງຮູກນຸຍະມານີ
ແລະ ຫົນດຳວ່າ:

{...رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ 201}

"ຮອບບະນາ ອາຕິນາ ພິດດຸນຍາ ຮາສານະຫ໌
ວະຟິລອາຄິເຣາະຫ໌ ຮາສານະຫ໌ ວະກິນາ ອະຊາບັນ ນາຣ"

(ໂອ ພຣະຜູ້ອະພິບານຂອງພວກເຮົາ,
ຂໍພຣະອົງຊົງໃຜດປະທານໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາຊຶ່ງຄວາມດົງາມໃ
ນໂລກນີ້ ແລະ ຄວາມດົງາມໃນໂລກໜ້າ ແລະ
ຊົງຄຸ້ມຄອງປົກປ້ອງພວກເຮົາໃຫ້ໄພ່ນຈາກການລົງໂທດແຫ່ງໄ
ພນະຣົກ. [ອັລ-ບະກໍເຣາະຫ໌: 201]. ແລະ ທຸກໆ
ຄັ້ງທີ່ຜ່ານຫົນດຳ ກໍໃຫ້ສຳຜັດ ແລະ ຈູບ, ພ້ອມກ່າວວ່າ:

“ອັລລຸຮ ອັກບັຣ”, ຖ້າຫາກບໍ່ສາມາດສຳຜັດ ແລະ ຈຸບໄດ້
ກໍໃຫ້ຊີ້ມືໄປທາງນັ້ນ ແລະ ກ່າວຕັກບິຣ.

ບໍ່ເປັນຫຍັງ ທີ່ຈະຕໍ່ວາຟຈາກດ້ານຫລັງຂອງບໍ່ນ້ຳຊຳຊຳ
ແລະ ມະກອມ, ໂດຍສະເພາະໃນເວລາທີ່ແອອັດ, ແລະ
ຜົນທີ່ທັງຫມົດຂອງມັສຍິດກໍແມ່ນສະຖານທີ່ສຳລັບການຕໍ່ວາ
ຟ,
ຫາກຕໍ່ວາຟຢູ່ບໍລິເວນຮົວກາຂອງມັສຍິດ
ກໍຖືວ່າໃຊ້ໄດ້ເຊັ່ນກັນ,
ແຕ່ວ່າການຕໍ່ວາຟໃກ້ກັບກະບະຮໍແມ່ນປະເສີດກວ່າ
ຖ້າຫາກວ່າສາມາດເຮັດໄດ້.

ເມື່ອເຮັດສິ້ນຈາກການຕໍ່ວາຟແລ້ວ
ໃຫ້ລະຫມາດສອງຮໍກະອັດດ້ານຫຼັງມະກອມ
ຖ້າຫາກສາມາດເຮັດໄດ້, ແຕ່ຖ້າຫາກບໍ່ສາມາດ
ເນື່ອງຈາກຄວາມແອອັດ ແລະ ອື່ນໆ
ກໍໃຫ້ລະຫມາດຢູ່ສະຖານທີ່ໃດກໍໄດ້ໃນມັສຍິດ, ແລະ
ເປັນສຸນັດທີ່ຈະອ່ານໃນສອງຮໍກະອັດນັ້ນຫຼັງຈາກຟາຕີຫະຫັ.

{قُلْ يٰٓاَيُّهَا الْكٰفِرُوْنَ1}

(ກຸລຍາ ໄອຍຸຮັລ ກາຟິຣູນ)

ຈົ່ງກ່າວເຖິດວ່າ: ໂອ້ ບັນດາຜູ້ປະຕິເສດສັດທາເອີຍ. [ອັລ-
ກາຟິຣູນ: 1] ໃນຮໍກະອັດທຳອິດ ແລະ

{قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ1}

"ກຸລ ຮຸວັລລຸຮ ອະຮັດ" [ອັລ-ອີກລາສ: 1]
ໃນຮໍກະອັດທີສອງ, ນີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ປະເສີດກວ່າ, ແລະ
ຫາກອ່ານສິ່ງອື່ນນອກເໜືອຈາກນັ້ນກໍບໍ່ເປັນຫຍັງ,
ຈາກນັ້ນກໍໃຫ້ມຸ່ງໜ້າໄປຫາຫົນດຳ ແລ້ວສຳຜັດດ້ວຍມືຂວາ
ຖ້າຫາກສະດວກ;

ເພື່ອເປັນການເອົາແບບຢ່າງຕາມທ່ານນະບີ ຊົດລົດທຸ
ອະໄລຣີ ວະສັດລັມ ໃນເລື່ອງນັ້ນ.

ແລ້ວອອກໄປທີ່ຜູ້ເຂົ້າຊົ່ວຈາກປະຕູຂອງມັນ,
ໂດຍໃຫ້ຂັ້ນໄປເທິງຜູ້ເຂົ້າ ຫຼື ຢືນຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແລະ
ການຂັ້ນໄປເທິງຜູ້ເຂົ້າຊົ່ວແມ່ນເປັນສິ່ງທີ່ດີກວ່າ
ຖ້າຫາກສະດວກ, ແລະ ໃຫ້ອ່ານເມື່ອເລີ່ມຕົ້ນຮອບທຳອິດ
ຊຶ່ງກໍຄືຄຳດຳລັດຂອງພະອົງທີ່ວ່າ:

{إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ...}

(ອິນນັສຊຳຟາ ວັລມັຣວະຕະ ມິນຊາອາ ອິຣິລາຣີ)

ຄວາມວ່າ: (ແທ້ຈິງ ຜູ້ເຂົ້າຊົ່ວ ແລະ ມັຣວະຫໍ
ນັ້ນແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງຈາກເຄື່ອງໝາຍຕ່າງໆຂອງອິດລັດຫໍ...)

[ອັລ-ບະກຳຣາະ: 158].

ແລະ ສຸນັດໃຫ້ຫັນຫນ້າໄປທາງກົບລັດ ທີ່ສ່ຳຟາ, ແລະ
ໃຫ້ກ່າວສັນລະເສີນອັລລຳຫໍ ແລະ ກ່າວຕັກບິຣ ດັ່ງນີ້:

(ລາອິລາຣະ ອິດລັດລັດ ວັລລຳຮຸ ອັກບັຣ, ລາອິລາຣະ
ອິດລັດລັດ ວະຫໍດະຮຸ ລາຊະຣີ ກະລະຫໍ, ລະຮຸລມຸລກຸ ວະລາຮຸລ
ຮ່າດຸ, ຢູຫໍຢີ ວະຢູມິຕຸ ວະຮຸວາ ອາລາກຸລ ລິໄຊອິນ ກໍດິຣ,
ລາອິລາຣະ ອິດລັດລັດ ວະຫໍດະ, ອັນຈະຊາ ວະດະຫໍ, ວະນະຊໍຣໍ
ອັບດະຫໍ, ວະຮາຊະມັລ ອະຫໍຊາບບະ ວະຫໍດະຫໍ)

"ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າອື່ນໃດນອກຈາກອັລລັດຫໍ, ແລະ
ອັລລັດຫໍນັ້ນຊົງຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ,

ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າອື່ນໃດນອກຈາກອັລລັດຫໍ ພຽງພຣະອົງດຽວ
ບໍ່ມີພາຄີໃດໆ ສຳລັບພຣະອົງ, ອຳນາດການປົກຄອງ ແລະ
ມວນການສັນລະເສີນເປັນຂອງພຣະອົງ, ພຣະອົງຊົງໃຫ້ເປັນ
ແລະ ໃຫ້ຕາຍ, ແລະ

ພຣະອົງຊົງມີພະລານຸພາບເໜືອສັບພະສິ່ງທັງປວງ,
 ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າອື່ນໃດນອກຈາກອັລລຳຫໍ້ ພຽງພຣະອົງດຽວ,
 ພຣະອົງຊົງເຮັດໃຫ້ຄຳໝັ້ນສັນຍາຂອງພຣະອົງເປັນຈິງ, ແລະ
 ພຣະອົງຊົງໃຫ້ໄຊຊະນະແກ່ບ່າວຂອງພຣະອົງ, ແລະ
 ພຣະອົງຊົງປາບແພ້ເຫຼົ່າພັນທະມົດ (ຂອງສັດຕູ)
 ດ້ວຍພຣະອົງພຽງອົງດຽວ", ຫຼັງຈາກນັ້ນ
 ກໍ່ໃຫ້ວົງວອນຂໍພອນຕາມທີ່ສະດວກ,
 ໂດຍຍົກມືທັງສອງຂ້າງຂຶ້ນ, ແລະ ໃຫ້ກ່າວຊື່າບົດລຳລົກ ແລະ
 ດຸອາມິ້ (ສາມຄັ້ງ), ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍ່ລົງມາ, ແລ້ວຍ່າງໄປທີ່ຜູ້ ອັລ-
 ມັຣວະຫໍ້, ຈົນເຖິງຫຼັກໝາຍອັນທີຫນຶ່ງ, ຜູ້ຊາຍກໍ່ໃຫ້ຟ້າວຍ່າງ
 ຫຼື ແລນຈົນເຖິງຫຼັກໝາຍອັນທີສອງ, ສ່ວນແມ່ຍິງແລ້ວ,
 ບໍ່ມີບົດບັນຍັດໃຫ້ແລ່ນລະຫວ່າງສອງຫຼັກໝາຍ
 ເພາະນາງເປັນສິ່ງທີ່ຕ້ອງປົກປິດ,
 ສິ່ງທີ່ຖືກບັນຍັດໃຫ້ແກ່ນາງແມ່ນການຍ່າງຕະຫຼອດການສະແ
 ອທັງຫມົດ, ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ກໍ່ໃຫ້ຍ່າງໄປ, ແລ້ວຂຶ້ນໄປເທິງຜູ້ ອັລ-
 ມັຣວະຫໍ້ ຫຼື ຢຸດຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແລະ
 ການຂຶ້ນໄປເທິງຜູ້ນັ້ນຖືວ່າປະເສີດກວ່າ
 ຖ້າຫາກວ່າສາມາດເຮັດໄດ້, ໃຫ້ກ່າວ ແລະ ປະຕິບັດເທິງຜູ້ ອັລ-
 ມັຣວະຫໍ້ ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ໄດ້ກ່າວ ແລະ ປະຕິບັດເທິງຜູ້ ອັລ-
 ຊໍຟາ, ຍົກເວັ້ນການອ່ານອາຍະຫໍ້,
 ຊຶ່ງກໍ່ຄືໂງ່ງການດຳລັດຂອງພຣະອົງທີ່ວ່າ:

﴿إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ...﴾

ຄວາມວ່າ (ແທ້ຈິງ ຜູ້ຂົາຊໍຟາ ແລະ ມັຣວະຫໍ້
 ນັ້ນແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງຈາກເຄື່ອງໝາຍຕ່າງໆຂອງອັລລຳຫໍ້...)

[ອັລ-ບະກໍຣາະຫໍ້:

158]

ສິ່ງນີ້ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດສະເພາະຂະນະຂຶ້ນພູເຂົາຊໍຟາໃນຮອບ
ທຳອິດທຳນັ້ນ; ເພື່ອເປັນການເອົາແບບຢ່າງຕາມທ່ານນະບີ
ﷺ, ຫຼັງຈາກນັ້ນ ກໍ່ໃຫ້ລົງມາ ແລະ ຢ່າງໃນບ່ອນທີ່ຕ້ອງຢ່າງ,
ແລະ ເລັ່ງຜິເທົ່າໃນບ່ອນທີ່ຕ້ອງເລັ່ງ
ຈົນກວ່າຈະໄປຮອດພູເຂົາຊໍຟາ, ໃຫ້ປະຕິບັດເຊັ່ນນັ້ນ 7 ຮອບ,
ຂາໄປນັບເປັນໜຶ່ງຮອບ ແລະ ຂາກັບກໍ່ນັບເປັນໜຶ່ງຮອບ;
ເນື່ອງຈາກວ່າທ່ານນະບີ ﷺ ໄດ້ປະຕິບັດໃນສິ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວມາ,
ແລະ ໄດ້ກ່າວວ່າ:

«خُذُوا عَلَيَّ مَنَاسِكَكُمْ»

«ພວກທ່ານຈົ່ງເອົາບັນດາຫຼັກປະຕິບັດຂອງພວກທ່ານຈາກຂ້ອຍ»¹. ແລະ ສິ່ງເສີມໃຫ້ມີການລຳລົງ ແລະ
ການຂໍດູອາໃຫ້ຫຼາຍໆ ໃນຂະນະທີ່ສະແຫວງຫາ
ຕາມທີ່ສະດອກ, ແລະ
ໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບທີ່ສະອາດຈາກຮະດັສໃຫຍ່ ແລະ ຮະດັສນ້ອຍ,
ເຖິງວ່າຈະເຮັດການສະອີໂດຍບໍ່ມີຄວາມສະອາດ
ການກະທຳນັ້ນກໍ່ຖືວ່າໃຊ້ໄດ້. ເຊັ່ນດຽວກັນ,
ຫາກແມ່ຍິງມີເລືອດປະຈຳເດືອນ ຫຼື ເລືອດຫຼັງຈາກເກີດລູກ
ຫຼັງຈາກການຕໍ່ອາຟ ນາງກໍ່ເຮັດການສະແອ ແລະ
ການກະທຳນັ້ນກໍ່ຖືວ່າໃຊ້ໄດ້;
ເພາະວ່າຄວາມສະອາດບໍ່ແມ່ນເງື່ອນໄຂໃນການສະແອ,
ຫາກແຕ່ເປັນພຽງສິ່ງທີ່ສົມຄວນກະທຳ ດັ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວມາແລ້ວ.
ເມື່ອເຮັດການສະແອ ສຳເລັດແລ້ວ, ໃຫ້ໂກນຫົວ ຫຼື
ຕັດຜົມ, ແລະ

¹ ໄດ້ລະບຸທີ່ມາໄວ້ກ່ອນແລ້ວ.

ການໂກນຫົວສຳລັບຜູ້ຊາຍແມ່ນຈະເປັນການດີກວ່າ.

ຫາກລາວເລືອກຕັດຜົມ ແລະ
ປະການໂກນຫົວໄວ້ສຳລັບການເຮັດຫ້າຈຸ ກໍ່ຖືວ່າເປັນການດີ.
ແລະ

ຫາກການເດີນທາງມາເຖິງມັກກະຫໍຂອງລາວໃກ້ກັບຊ່ວງເວລາ
ຂອງການເຮັດຫ້າຈຸ,

ການຕັດຜົມໃນກໍລະນີຂອງລາວກໍ່ຈະເປັນການດີກວ່າ
ເພື່ອທີ່ຈະໄດ້ໂກນສ່ວນທີ່ເຫລືອຂອງຜົມໃນເວລາເຮັດຫ້າຈຸ;
ເພາະວ່າ ທ່ານນະບີ ຊໍລ໌ລ໌ລຮຸ ອະໄລຮີ ວະຊໍລ໌ລາ ເມື່ອທ່ານ
ແລະ ເຫຼົ່າບັນດາຊຸຮາບະຫໍຂອງທ່ານ

ເດີນທາງມາເຖິງນະຄອນມັກກະຫໍໃນວັນທີສີ່ຂອງເດືອນຊຸດຫົ
ຈຍະຫໍ, ໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ນຳສັດເຊືອດມາ
ໃຫ້ອອກຈາກສະພາວະອີຫໍຮອມ ແລະ ຕັດຜົມ, ແລະ
ບໍ່ໄດ້ສັ່ງໃຫ້ພວກເຂົາໂກນຫົວ. ແລະ

ໃນການຕັດຜົມນັ້ນຈຳເປັນຕ້ອງຕັດໃຫ້ທົ່ວທັງຫົວ,
ການຕັດພຽງບາງສ່ວນຂອງຫົວແມ່ນບໍ່ພຽງພໍ,
ເຊັ່ນດຽວກັບການໂກນພຽງບາງສ່ວນກໍ່ບໍ່ພຽງພໍເຊັ່ນກັນ.
ສ່ວນຜູ້ຍິງ,

ບໍ່ໄດ້ຖືກບັນຍັດໃຫ້ກະທຳສິ່ງໃດນອກຈາກການຕັດຜົມເທົ່ານັ້ນ,
ແລະ ສິ່ງທີ່ຖືກບັນຍັດສຳລັບນາງແມ່ນ
ໃຫ້ຕັດຈາກປາຍຜົມທີ່ຖັກເປຍທຸກເສັ້ນ
ປະມານເທົ່າກັບຂະໜາດປາຍນິ້ວມື ຫຼື ນ້ອຍກວ່ານັ້ນ, ແລະ
ນາງບໍ່ຄວນຕັດໃຫ້ຍາວເກີນກວ່ານັ້ນ.

ເມື່ອຜູ້ທີ່ຄອງອີຫໍຮອມໄດ້ປະຕິບັດສິ່ງທີ່ກ່າວມາແລ້ວ
ການທຳອຸມເຮາະຫໍຂອງລາວກໍ່ຖືວ່າສຳເລັດ, ແລະ

ທຸກສິ່ງທີ່ຖືກຫ້າມສໍາລັບລາວຍ້ອນການຄອງອິຫຼັຮອມກໍຈະກາຍເປັນທີ່ອະນຸຍາດ.

ຍົກເວັ້ນຜູ້ທີ່ໄດ້ນໍາສັດເຊືອດມາຈາກເຂດນອກ, ລາວຈະຕ້ອງຍັງຄົງຢູ່ໃນການຄອງອິຫຼັຮອມຂອງຕົນຕໍ່ໄປ ຈົນກວ່າຈະພົ້ນຈາກສະພາວະອິຫຼັຮອມຂອງການທໍາຫຼັຈ ແລະ ອຸມເຮາະຫຼັຮອມກັນ.

ສ່ວນຜູ້ທີ່ຄອງອິຫຼັຮອມເພື່ອເຮັດຫຼັຮອມໃນຮູບແບບອິຟຣິອດ, ຫຼື ເພື່ອເຮັດຫຼັຮອມ ແລະ ອຸມເຮາະຫຼັຮອມກັນນັ້ນ ຖືເປັນສຸນນະຫຼັຮໃຫ້ລາວປ່ຽນການຄອງອິຫຼັຮອມຂອງຕົນໄປເປັນການເຮັດອຸມເຮາະຫຼັຮ, ແລະ ໃຫ້ປະຕິບັດເໝືອນດັ່ງທີ່ຜູ້ເຮັດຫຼັຮໃນຮູບແບບຕະມັດຕຸອຶປະຕິບັດ, ຍົກເວັ້ນຜູ້ທີ່ໄດ້ນໍາສັດເຊືອດມາພ້ອມ; ເພາະວ່າ ທ່ານນະບີ ﷺ ໄດ້ສັ່ງບັນດາສໍາຫາປະຫຼັຮຂອງທ່ານໃຫ້ເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ, ແລະ ໄດ້ກ່າວວ່າ:

«لَوْلَا أَنِّي سَفَّيْتُ الْهَدْيَ لَأَخَلَّتْ مَعَكُمْ».

"ຖ້າຫາກບໍ່ແມ່ນວ່າຂ້ອຍໄດ້ນໍາສັດເຊືອດມາແລ້ວ, ຂ້ອຍກໍຈະອອກຈາກການຄອງອິຫຼັຮອມພ້ອມກັບພວກທ່ານ"

¹.

ແລະ ເມື່ອແມ່ຍິງມີເລືອດປະຈໍາເດືອນ ຫຼື ເລືອດຫຼັງຈາກເກີດລູກ ຫຼັງຈາກທີ່ນາງໄດ້ຕັ້ງເຈດຕະນາ (ອິຫຼັຮອມ) ເພື່ອເຮັດອຸມເຮາະຫຼັຮ, ນາງຈະບໍ່ຕ້ອງຕໍາວາຟຮອບໄປຕຸລລໍຫຼີ ແລະ

¹ ບັນທຶກໂດຍ ອັລບຸກຄໍຣີ, ເລກທີ (1568).

ບໍ່ຕ້ອງເຮັດການສະແອ ລະຫວ່າງເນີນພູຊໍຟາ ແລະ ມັຣວະຫ໌
ຈົນກວ່ານາງຈະສະອາດ.

ເມື່ອນາງສະອາດແລ້ວ, ນາງກໍເຮັດການຕໍ່ວາຟ, ສະແອ
ແລະ ຕັດຜົມຂອງນາງໃຫ້ສັ້ນລົງ, ແລະ
ອຸມເຣາະຫ໌ຂອງນາງກໍສົມບູນດ້ວຍການກະທຳນັ້ນ.

ຫາກນາງຍັງບໍ່ສະອາດກ່ອນວັນຕັດຣົວິຍະຫ໌,
ໃຫ້ນາງຕັ້ງເຈດຕະນາ (ອິຫ໌ຣອມ) ເພື່ອເຮັດຮັຈຍ໌
ຈາກສະຖານທີ່ທີ່ນາງຝັກຢູ່, ແລະ
ອອກເດີນທາງໄປພ້ອມກັບຜູ້ຄົນສູ່ມົນາ, ແລະ
ດ້ວຍການກະທຳນັ້ນ

ນາງຈະກາຍເປັນຜູ້ທີ່ເຮັດຮັຈຍ໌ແບບກິຣອນ
(ຄືການລວມເອົາການເຮັດຮັຈຍ໌ ແລະ
ອຸມເຣາະຫ໌ເຂົ້າໄວ້ນຳກັນ).

ນາງຈະຕ້ອງປະຕິບັດທຸກຢ່າງເໝືອນດັ່ງຜູ້ເຮັດຮັຈຍ໌ ເຊັ່ນ:
ການອຸກູຟ (ການຢຸດຝັກ) ທີ່ທົ່ງອະຣໍຟະຫ໌, ທີ່ອັລ-
ມັຊອະຣິລຫະຣອມ (ມຸຊດະລິຟະຫ໌), ການຂວ່າງເສົາຫີນ,
ການຝັກຄ້າງຄືນທີ່ມຸຊດະລິຟະຫ໌ ແລະ ມົນາ,
ການເຊື້ອດສັດຮັດຍ໌, ແລະ ການຕັດຜົມ.

ເມື່ອນາງສະອາດແລ້ວ,
ນາງກໍເຮັດການຕໍ່ວາຟຮອບໄປຕຸລລໍຫ໌ ແລະ ເຮັດການສະແອ
ລະຫວ່າງເນີນພູສໍ່ຟາ ແລະ ມັຣວະຫ໌ ພຽງການຕໍ່ວາຟດຽວ
ແລະ ການສະແອດຽວ, ແລະ
ການກະທຳນັ້ນກໍພຽງພໍແລ້ວສຳລັບການເຮັດຮັຈຍ໌ ແລະ
ອຸມເຣາະຫ໌ຂອງນາງທັງສອງຢ່າງ; ທັງນີ້
ອີງຕາມຫະດີສຂອງນາງ ອາອີຊະຫ໌

ທີ່ວ່ານາງໄດ້ມີປະຈຳເດືອນຫຼັງຈາກທີ່ໄດ້ຕັ້ງເຈດຕະນາ
(ອິຫ໌ຣອມ) ເພື່ອເຮັດອຸມເຣາະຫ໌, ແລ້ວທ່ານນະບີ ຊໍລ໌ລ໌ລຸຣຸ
ອະໄລຣີ ວະສັລລາ ໄດ້ກ່າວກັບນາງວ່າ:

«افْعَلِي مَا يَفْعَلُ الْحَاجُّ غَيْرَ أَنْ لَا تَظُوفِي بِالْبَيْتِ حَتَّى تَطْهُرِي»

«ເຈົ້າຈົ່ງປະຕິບັດໃນສິ່ງທີ່ຜູ້ປະກອບພິທີຮ້ອຍກະທຳ,
ຍົກເວັ້ນການຕໍ່ວາຟຣອບໄປຕຸລລຸຣ໌

ຈົນກວ່າເຈົ້າຈະສະອາດ»¹ ມຸດຕະຝັກ ກຸລອະໄລ.

ແລະ ເມື່ອແມ່ຍິງທີ່ມີປະຈຳເດືອນ ຫຼື ມີເລືອດຫຼັງເກີດລູກ
ໄດ້ຂວາງກ້ອນຫີນໃນວັນນະຫຼັກ ແລະ
ໄດ້ຕັດຜົມຂອງນາງແລ້ວ,
ທຸກສິ່ງທີ່ເຄີຍຖືກຫ້າມສຳລັບນາງໃນຂະນະຄອງອິຫ໌ຣອມກໍເປັນ
ທີ່ອະນຸຍາດແລ້ວ, ເຊັ່ນ: ການໃຊ້ນ້ຳຫອມ ແລະ
ສິ່ງທີ່ຄ້າຍຄືກັນ, ຍົກເວັ້ນສາມີຂອງນາງ
ຈົນກວ່ານາງຈະປະຕິບັດພິທີກຳຮ້ອຍຂອງນາງຈົນສຳເລັດສົມ
ບູນ ເໝືອນດັ່ງແມ່ຍິງຄົນອື່ນໆ ທີ່ສະອາດ. ສະນັ້ນ,
ເມື່ອນາງໄດ້ຕໍ່ວາຟ ແລະ ສະແອ ຫຼັງຈາກທີ່ສະອາດແລ້ວ,
ສາມີຂອງນາງກໍເປັນທີ່ອະນຸຍາດສຳລັບນາງ.

ບົດວ່າດ້ວຍ

ຂໍ້ຕັດສິນກ່ຽວກັບການເຂົ້າສູ່ສະພາບອິຫ໌ຣອມເພື່ອ
ອປະກອບພິທີຫ້າຈ ແລະ

¹ ບັນທຶກໂດຍ ອັລບຸກຄຳຣີ, ເລກທີ (305) ແລະ ມຸສລິມ, ເລກທີ (1211).

ການອອກເດີນທາງໄປຍັງມີນາ ໃນວັນທີແປດຂອງເດືອນຊຸລຫົວຈະເຫີ

ເມື່ອເຖິງວັນອັດ-ຕັຣວິຍະຫີ,
ເລີ່ງແມ່ນວັນທີແປດຂອງເດືອນຊຸລຫົວຈະເຫີ,
ເປັນທີ່ສົ່ງເສີມໃຫ້ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນນະຄອນມັກກະຮູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຄອງອິຫັຣ
ອມ ແລະ ບັນດາຊາວເມືອງທີ່ຕ້ອງການປະກອບພິທີຫັຈ
ຄອງອິຫັຣອມເພື່ອເຮັດຫັຈຈາກທີ່ພັກຂອງພວກເຂົາ;
ເພາະວ່າບັນດາສໍາຫາບະຫັຂອງທ່ານນະບີ ະ
ໄດ້ພັກເຊົາຢູ່ທີ່ອັລ-ອັບເຕາະຫີ ແລະ
ໄດ້ຄອງອິຫັຣອມເພື່ອປະກອບພິທີຫັຈຈາກທີ່ນັ້ນໃນວັນອັດ-
ຕັຣວິຍະຫີ ຕາມຄໍາສັ່ງຂອງທ່ານ ະ, ແລະ ທ່ານນະບີ ະ
ກໍບໍ່ໄດ້ສັ່ງໃຫ້ພວກເຂົາໄປຍັງອັລ-ບັຍຕີ
ເພື່ອຄອງອິຫັຣອມຢູ່ທີ່ນັ້ນ ຫຼື ຢູ່ທີ່ທ່າທອງຄໍາ (ມີຊາບ),
ເຊັ່ນດຽວກັນ ທ່ານກໍບໍ່ໄດ້ສັ່ງໃຫ້ພວກເຂົາເຮັດຕໍາຝາຝາ
ເມື່ອອອກເດີນທາງໄປຍັງທົ່ງມີນາ,
ຖ້າຫາກວ່າສິ່ງດັ່ງກ່າວເປັນສິ່ງທີ່ຖືກບັນຍັດໄວ້ໃນສາສະຫນາ
ທ່ານກໍຄົງຈະສອນພວກເຂົາໃຫ້ປະຕິບັດມັນແລ້ວ, ແລະ
ຄວາມດົງາມທັງຫມົດແມ່ນຢູ່ໃນການປະຕິບັດຕາມແບບຢ່າ
ງຂອງທ່ານນະບີ ະ ແລະ ບັນດາສໍາຫາບະຫັຂອງທ່ານ
ຂໍອັລລໍຮໍຊົງພໍພຣະທັຍຕໍ່ພວກເຂົາ.
ແລະ ສົ່ງເສີມໃຫ້ອາບນ້ຳລ້າງຕົວໃຫ້ສະອາດ ແລະ
ໃສ່ນ້ຳຫອມ ເມື່ອຈະຄອງອິຫັຣອມເພື່ອເຮັດຮັຈ,
ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ປະຕິບັດໃນເວລາຄອງອິຫັຣອມຈາກມືກີອດ.
ແລະ
ຫຼັງຈາກທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າສູ່ສະພາບອິຫັຣອມເພື່ອປະກອບພິ

ທີຫ້ຈແລ້ວ, ສຸນນະຫັໃຫ້ພວກເຂົາເດີນທາງໄປຍັງມີນາ ກ່ອນ
ຫຼື ຫຼັງຊ່ວງຕາເວັນຄໍອຍ ໃນວັນຕັຣວິຍະຫັ, ແລະ
ໃຫ້ພວກເຂົາກ່າວຕົວບິຍະຫັຫຼາຍໆ

ຈົນກວ່າຈະໄດ້ຂວ່າງຫີນທີ່ຈຳຮັຫັ ອັລ-ອະກໍບະຫັ, ແລະ
ໃຫ້ພວກເຂົາລະຫມາດຢູ່ທີ່ມີນາ ຄື ລະຫມາດຊຸຣຸຣີ, ອັສຣ໌,
ມັກຣີບ, ອີຊາ ແລະ ຟະຈັຣ, ແລະ
ສຸນນະຫັແມ່ນໃຫ້ລະຫມາດທຸກເວລາໃນເວລາຂອງມັນແບບ
ຫຍໍ້ ໂດຍບໍ່ໃຫ້ລວມ, ຍົກເວັ້ນລະຫມາດມັກຣີບ ແລະ ຟະຈັຣ
ເຊິ່ງຈະບໍ່ມີການຫຍໍ້.

ບໍ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຊາວເມືອງມັກກະຫັ ແລະ
ຄົນອື່ນໆ; ເພາະວ່າທ່ານນະບີ ຊັລລ໌ລລຸ ອະໄລຣີ ວະລ໌ລລມ
ໄດ້ລະຫມາດແບບຍໍ້ກັບຜູ້ຄົນທີ່ເປັນຊາວເມືອງມັກກະຫັ ແລະ
ຄົນອື່ນໆ ຢູ່ທີ່ມີນາ, ອະຣ໌ຟະຫັ ແລະ ມຸຊດະລິຟະຫັ, ແລະ
ທ່ານບໍ່ໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຊາວເມືອງມັກກະຫັລະຫມາດຄົບຖ້ວນ,
ເພາະຖ້າຫາກວ່າມັນເປັນສິ່ງທີ່ບັງຄັບຕໍ່ພວກເຂົາແລ້ວ
ທ່ານກໍຄົງຈະຊີ້ແຈງມັນໃຫ້ພວກເຂົາ.

ຕໍ່ມາ, ພາຍຫຼັງຕາເວັນຂຶ້ນຂອງວັນອະຣ໌ຟະຫັ,
ໃຫ້ຜູ້ປະກອບພິທີຫ້ຈເດີນທາງຈາກມີນາ ໄປຍັງອະຣ໌ຟະຫັ,
ແລະ ສຸນນະຫັໃຫ້ພວກເຂົາລົງພັກທີ່ນະມີເຣາະຫັ
ຈົນເຖິງເວລາຕາເວັນທ່ຽງຄໍອຍ, ຖ້າຫາກວ່າສາມາດເຮັດໄດ້;
ເນື່ອງຈາກເປັນການກະທຳຂອງເຝົ້າ ﷺ.

ເມື່ອຕາເວັນຄໍອຍແລ້ວ, ຖືເປັນສຸນນະຫັທີ່ອີ່ມ່າມ ຫຼື
ຜູ້ຕາງໜ້າຂອງພວກທ່ານ ຈະກ່າວຄຸດບະຫັຕໍ່ຜູ້ຄົນ
ເຊິ່ງເປັນຄຸດບະຫັທີ່ເໝາະສົມກັບສະຖານະການ,
ໂດຍຊີ້ແຈງໃນນັ້ນເຖິງສິ່ງທີ່ຖືກບັນຍັດໄວ້ສຳລັບຜູ້ເຮັດຮັຈຍ໌ໃ

ນວັນນີ້ ແລະ ວັນຕໍ່ ໆ ໄປ, ແລະ
 ສົ່ງໃຊ້ພວກເຂົາໃນນັ້ນໃຫ້ມີຄວາມຍ່າເກງຕໍ່ອັລລຮ໌,
 ໃຫ້ເອກະພາບຕໍ່ພຣະອົງ, ແລະ
 ໃຫ້ມີຄວາມບໍລິສຸດໃຈຕໍ່ພຣະອົງໃນທຸກໆ ການງານ, ແລະ
 ຕັກເຕືອນພວກເຂົາໃຫ້ອອກຫ່າງຈາກສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງຫ້າ
 ມ, ແລະ
 ສົ່ງເສຍພວກເຂົາໃນນັ້ນໃຫ້ຍືດໝັ້ນໃນຄຳພີຂອງອັລລຮ໌ ແລະ
 ສູນນະຫັດຂອງທ່ານນະບີ ຊໍລັລລຮຸ ອະໄລຮີ ວະສັລລຳ, ແລະ
 ໃຫ້ຍືດຖືທັງສອງເປັນຂໍ້ຕັດສິນໃນທຸກໆ ເລື່ອງ;
 ເພື່ອເປັນການເອົາແບບຢ່າງຕາມທ່ານນະບີ ຊໍລັລລຮຸ
 ອະໄລຮີ ວະສັລລຳ ໃນທັງໝົດນັ້ນ, ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນ
 ພວກເຂົາກໍ່ຈະລະຫມາດດຸຫິນີ ແລະ ອັສຣີ ແບບຫຍໍ້ ແລະ
 ລວມເຂົ້າກັນໃນເວລາດຸຫິນີ ດ້ວຍການອາຊານຫຼັ່ງຄັ້ງ ແລະ
 ອີກຳມະຫັດສອງຄັ້ງ; ເນື່ອງຈາກການກະທຳຂອງທ່ານນະບີ
 ຊໍລັລລຮຸ ອະໄລຮີ ວະສັລລຳ. ລາຍງານໂດຍ ມຸສລິມ
 ຈາກຫະດີສຂອງ ທ່ານ ຍາບິຣ.

ຫຼັງຈາກນັ້ນ ໃຫ້ຜູ້ຄົນໄປຢຸດພັກທີ່ທົ່ງອະຣໍຟະຫ໌,
 ເຊິ່ງທຸກພື້ນທີ່ຂອງມັນສາມາດຢຸດໄດ້
 ຍົກເວັ້ນທ້ອງທົ່ງອຸຣໍນະຫ໌, ແລະ
 ເປັນການສົ່ງເສີມໃຫ້ຫັນໜ້າໄປທາງກົບລັດ ແລະ ພູເຂົາອັຣ-
 ເຣາະມະຫ໌ ຫາກເປັນການສະດວກ.
 ຖ້າຫາກບໍ່ສະດວກທີ່ຈະຫັນໜ້າໄປທັງສອງທິດທາງພ້ອມກັນ
 ກໍ່ໃຫ້ຫັນໜ້າໄປທາງກົບລັດ
 ເຖິງແມ່ນວ່າຈະບໍ່ໄດ້ຫັນໜ້າໄປທາງພູເຂົາກໍ່ຕາມ. ແລະ
 ເປັນການສົ່ງເສີມສຳລັບຜູ້ທີ່ເຮັດຮັຈໃນຂະນະທີ່ຢຸດຢູ່ສະຖານ

ທີ່ແຕ່ງນີ້ ໃຫ້ພາກພຽນໃນການລ່າລືກເຖິງອັລລາ ຊຸບຫານະຮູ
 ວະຕະອາລາ, ການວົງວອນຂໍພອນ ແລະ
 ການນອບນ້ອມຕໍ່ພຣະອົງ,
 ພ້ອມທັງຍົກມືທັງສອງຂ້າງຂຶ້ນໃນຂະນະທີ່ຂໍດຸອາ. ແລະ
 ຖ້າຫາກລາວກ່າວຕົວບິຍະຫຼີ ຫຼີ
 ອ່ານບາງສ່ວນຈາກອັນກຸຣອານກໍເປັນການດີ. ແລະ
 ເປັນສຸນັດໃຫ້ກ່າວຄໍານີ້ໃຫ້ຫຼາຍຄັ້ງຄື: "ລາ ອິລາຫະ ອິລລັລລໍຣ໌
 ວະຫັດະຮູ ລາ ຊະຣິກະລະຫ໌, ລະຮຸນມຸນກຸ ວະລະຮຸນຫັມດຸ, ຍຸຫ໌ຍິ
 ວະ ຍຸມິຕຸ ວະຮຸວະ ອະລາ ກຸນລີ ໄຊອິນ ກໍດິຣ";
 ເນື່ອງຈາກມີລາຍງານຈາກທ່ານນະບີ ຊິລລັລລໍຣ໌ ອະລັຍຣີ
 ວະລັລລັມ ທ່ານໄດ້ກ່າວວ່າ:

«خَيْرُ الدُّعَاءِ دُعَاءُ يَوْمِ عَرَفَةَ، وَأَفْضَلُ مَا قُلْتُ أَنَا وَالنَّبِيُّونَ مِنْ قَبْلِي: لَا إِلَهَ إِلَّا
 اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ»

«ການດຸອາທີ່ດີເລີດທີ່ສຸດແມ່ນການດຸອາໃນວັນອະຣໍຟະຫ໌,
 ແລະ ຄໍາກ່າວທີ່ປະເສີດທີ່ສຸດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ
 ບັນດານະບີທັງຫຼາຍກ່ອນໜ້າຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວໄວ້ຄື: "ລາ
 ອິລາຫະ ອິລລັລລໍຣ໌ ວະຫັດະຮູ ລາ ຊະຣິກະລະຫ໌, ລະຮຸນມຸນກຸ
 ວະລະຮຸນຫັມດຸ, ຍຸຫ໌ຍິ ວະ ຍຸມິຕຸ ວະຮຸວະ ອະລາ ກຸນລີ ໄຊອິນ
 ກໍດິຣ";

(ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າອື່ນໃດນອກຈາກອັລລາ ພຽງພຣະອົງດຽວ
 ບໍ່ມີພາຄີໃດໆ ຄວບຄູ່ກັບພຣະອົງ, ອໍານາດການປົກຄອງ ແລະ
 ມວນການສັນລະເສີນເປັນຂອງພຣະອົງ, ພຣະອົງຊົງໃຫ້ເປັນ
 ແລະ ໃຫ້ຕາຍ ແລະ

ພຣະອົງຊົງມີພະລານຸພາບເໜືອສັບພະສິ່ງທັງບວງ)¹, ແລະ
ໄດ້ມີການຍືນຍົງຈາກທ່ານນະບີ ﷺ ວ່າ:

«أَحَبُّ الْكَلَامِ إِلَى اللَّهِ أَرْبَعٌ: سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ»
«ຄຳເວົ້າທີ່ເປັນທີ່ຮັກທີ່ສຸດແດ່ອັລລຳຫມີ 4 ປະໂຫຍກຄື:
ຊຸບຮານັລລໍຫໍ (ຂໍຖວາຍຄວາມບໍລິສຸດແດ່ພຣະເຈົ້າ), ອັລຮຳດຸ
ລິລລາຫໍ (ມວນການສັນລະເສີນເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ),
ລາອິລາຮະ ອັລລໍລໍຫໍ (ບໍ່ມີພະເຈົ້າອື່ນໃດນອກຈາກອັລລໍຫໍ),
ອັລລໍຮຸ ອັກບັຣ (ອັລລໍຫໍຜູ້ຊົງຍິ່ງໃຫຍ່)»².

ສະນັ້ນ, ຄວນກ່າວບົດລຳລືກນີ້ຊ້ຳໆ ໃຫ້ຫຼາຍໆ
ດ້ວຍຄວາມຍຳເກງ ແລະ ດ້ວຍຫົວໃຈທີ່ຈົດຈໍ່, ແລະ
ຄວນມີການລຳລືກ ແລະ
ການຂໍດູອາທີ່ມີລາຍງານຕາມຫລັກສາສະຫນາໃຫ້ຫຼາຍໆ
ເຊັ່ນດຽວກັນໃນທຸກໆ ເວລາ,
ໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງໃນສະຖານທີ່ແຫ່ງນີ້
ໃນວັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້, ແລະ ໃຫ້ເລືອກເອົາບົດລຳລືກ ແລະ
ບົດດູອາທີ່ເປັນບົດສະຫລຸບຄອບຄຸມ, ເຊິ່ງມີດັ່ງນີ້:

(ຊຸບຮານັລລໍຫໍ ວະບິຣຳດີຣີ, ຊຸບຮານັລລໍ ຣັລອະຊິມ)

ມະຫາບໍລິສຸດແດ່ອັລລໍຮໍ

ແລະດ້ວຍການສັນລະເສີນພຣະອົງ, ມະຫາບໍລິສຸດແດ່ອັລລໍຮໍ
ຜູ້ຊົງຍິ່ງໃຫຍ່

{... لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ (87)}

(ລາອິລາຮະ ອັລລາ ອັນຕະ ຊຸບຮານະກະ ອິນນີ ກຸນຕຸ
ມີນາຊ ຊໍລິມິນ)

¹ ບັນທຶກໂດຍ ອັດຕິຣມີຊີ ເລກທີ (3585).

² ບັນທຶກໂດຍມຸສລິມ, ເລກທີ (2137).

...ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າອົງໃດນອກຈາກພຣະອົງ,
ມະຫາບໍລິສຸດແດ່ພຣະອົງ,
ແທ້ຈິງຂ້າພຣະອົງເປັນຜູ້ໜຶ່ງໃນໝູ່ຜູ້ອະທໍາ 87 [ອັລ-
ອໍາບິຍາ: 87].

(ລາອີລາຣະ ອິລລັລລໍຣ໌, ວະລານະ ບຸດ ອິລລາ ອີຍາຮຸ,
ລະຮຸນນຽະ ມະຕຸ ວະລາຮຸລ ພັດລຸ ວະລາຮຸສ ສະນາອຸລ ຣະສັນ,
ລາອີລາຣະ ອິລລັລລໍຣ໌, ມຸຄລິຊິນະ ລະຮຸດດິນ ວະເລົາ ກະຣິຫັລ
ກາຟິຣິນ)

"ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າອື່ນໃດນອກຈາກອັລລໍຮ໌, ແລະ
ບໍ່ມີການເຄົາລົບພັກດີອື່ນໃດນອກຈາກພຣະອົງ,
ສິດທິໃນການປະທານຄວາມໂປດປານ,
ສິດທິໃນຄວາມປະເສີດ, ສິດທິໃນການສັນລະເສີນສິ່ງທີ່ດີງາມ,
ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າອື່ນໃດນອກຈາກພຣະອົງ
ດ້ວຍຄວາມບໍລິສຸດໃນໃຈ ການເສີດຊູສາສະໜາຂອງພຣະອົງ,
ເຖິງວ່າບັນດາຄົນກາຟິຣິນ (ຜູ້ປະຕິເສດ)
ຈະກຽດຊັງບໍ່ມັກເຮົາກໍ່ຕາມ."

(ລາເຣົາລະ ວະລາກູ ວະຕະ ອິລລາ ບິລລາຫ໌)
ບໍ່ມີອຳນາດ ແລະ ບໍ່ມີກຳລັງໃດໆ
ເວັ້ນເສຍແຕ່ດ້ວຍອົງອັລລໍຮ໌.

* (...رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ 201)

"ຮອບປະນາ ອາຕິນາ ພິດດຸນຍາ ຮາສານະຫ໌ ວະພິລ
ອາຄິເຣາະຕິ ຮາສານະຫ໌ ວະກິນາ ອະຊາບບັນ ນາຣ"

¹ ບັນທຶກໂດຍມຸສລິມ, ເລກທີ (594) ຈາກ ອົບນຸ ອັລຊຸໂບຣ໌ ຂໍອັລລໍຮ໌ຊົງພໍພຣະໄທຕໍ່ເຜີ້ນ.

(ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ,
 ຂໍພຣະອົງຊົງປະທານສິ່ງທີ່ດີງາມໃນໂລກນີ້ ແລະ
 ສິ່ງທີ່ດີງາມໃນໂລກໜ້າໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ ແລະ
 ຊົງປົກປ້ອງພວກເຮົາໃຫ້ພົ້ນຈາກການລົງໂທດໃນໄພນະຣົກດ້ວຍເຖິດ)

[ອັນ-ປະເກາະເຣາະ: 201].

* اللَّهُمَّ أَصْلِحْ لِي دِينِي الَّذِي هُوَ عِصْمَةُ أَمْرِي، وَأَصْلِحْ لِي دُنْيَايَ الَّتِي فِيهَا مَعَاشِي، وَأَصْلِحْ لِي آخِرَتِي الَّتِي فِيهَا مَعَادِي، وَاجْعَلْ الْحَيَاةَ زِيَادَةً لِي فِي كُلِّ خَيْرٍ، وَالْمَوْتَ رَاحَةً لِي مِنْ كُلِّ شَرٍّ.

(ອັລລຸຮຸມມະ ອັສລິຫລີ ດີນີຍັລລະຊີ ຮຸວະ ອິສມະຕຸ ອຳຣີ,
 ວະອັສລິຫລີ ດີ ດຸນຍາ ຍັລລະຕີ ຟີຮາ ມະອາຊີ, ວະອັສລິຫລີ ດີ
 ອາຄີຣ໌ ຕີຍັລລະຕີ ຟີຮາ ມະອາດີ, ວັຈ ອະລິລ ຮາຍາຕະ
 ຊີຍາດະຕັນ ດີ ຟີກຸລລີຄີອຍຣ, ວັລມາຕາ ຣ໌ຫະຕັນ ດີ
 ມົນກຸລລີ ຊິຣ)

«ໂອ້ອັລລຸຮ໌

ຂໍພຣະອົງຊົງເຮັດໃຫ້ສາສະໜາຂອງຂ້ອຍດີງາມດ້ວຍເຖິດ
 ເຊິ່ງເປັນສິ່ງຄຸ້ມຄອງກົດຈະການທັງປວງຂອງຂ້ອຍ, ແລະ
 ຂໍຊົງເຮັດໃຫ້ໂລກນີ້ຂອງຂ້ອຍດີງາມດ້ວຍເຖິດ ເຊິ່ງເປັນບ່ອນ
 ດຳລົງຊີບຂອງຂ້ອຍ, ແລະ
 ຂໍຊົງເຮັດໃຫ້ໂລກອາຄີເຣາະຫ໌ຂອງຂ້ອຍດີງາມດ້ວຍເຖິດ ເຊິ່ງເປັນ
 ບ່ອນທີ່ຂ້ອຍຈະກັບຄືນໄປ, ແລະ
 ຂໍຊົງເຮັດໃຫ້ການມີຊີວິດຢູ່ເປັນການເພີ່ມພູນໃນທຸກໆ
 ຄວາມດີໃຫ້ແກ່ຂ້ອຍດ້ວຍເຖິດ, ແລະ

ຂໍຊົງເຮັດໃຫ້ຄວາມຕາຍເປັນການພັກຜ່ອນໃຫ້ແກ່ຂ້ອຍຈາກ
ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທັງຫຼາຍດ້ວຍເຖິດ»¹.

* أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ، وَدَرْكِ الشَّقَاءِ، وَسُوءِ الْقَضَاءِ، وَشَمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ.

* ອະອຸຊຸ ບິລາຣີ ມົນຈະຫ໌ ດິລບະລາ, ວະດະຣໍກິຊ ຊິກໍ,
ວະສູອິລກໍດໍ, ວະຊະມາ ຕະຕິລ ອະດາ*

(ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຄວາມຄຸ້ມຄອງຕໍ່ອົງອັລລຳ)

ໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມຍາກລຳບາກຂອງການທົດສອບ,
ການຕົກຢູ່ໃນຄວາມໂຊກຮ້າຍ, ການກຳນົດທີ່ບໍ່ດີ ແລະ
ຄວາມສະໃຈຂອງສັດຕູ)².

* اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَأَعُوذُ بِكَ
مِنَ الْجُبْنِ وَالْبُخْلِ، وَمِنَ الْمَأْتَمِ وَالْمَعْرَمِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ غَلَبَةِ الدَّيْنِ وَقَهْرِ الرِّجَالِ.

* ອັລລຳຮຸມມະ ອິນນີ ອະອຸຊຸ ບິກະ ມົນັລຣຳ ມົວລຣາຊັນ,
ວະອາອຸຊຸ ບິກະ ມົນັລ ອັຈຊີ ວັລກະຊັນ, ວະອາອຸຊຸ ບິກະ ມົນັລ
ຈຸບນີ ວັລບຸຄ, ວະມົນັລ ມະສາມີ ວັລມັກຣອມ, ວະອາອຸຊຸ ບິກະ
ມົນ ກໍລະບະ ຕິດ ໄດນີ ວະກໍຫ໌ ຣິຣ ຣິຈາລ*

(ໂອ້ ອັລລຳ, ແທ້ຈິງຂ້າພະເຈົ້າຂໍຄວາມຄຸ້ມຄອງຕໍ່ພຣະອົງ
ໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມກັງວົນ ແລະ ຄວາມໂສກເສົ້າ, ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຄວາມຄຸ້ມຄອງຕໍ່ພຣະອົງ

ໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມອ່ອນແອ ແລະ ຄວາມຂີ້ຄ້ານ, ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຄວາມຄຸ້ມຄອງຕໍ່ພຣະອົງ

ໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມຂີ້ຂາດ ແລະ ຄວາມຂີ້ຖີ່, ແລະ

1 ບັນທຶກໂດຍມຸສລິມ ຈາກການລາຍງານຂອງ ທ່ານ ອະບີ ຮຸຮອຍເຮາະຫ໌
(ຂໍອັລລຳຊົງພໍພຣະໄທຕໍ່ເພີ່ນ), ເລກທີ (2720).

2 ບັນທຶກໂດຍອັລບຸກຣໍຣີ : ເລກທີ (6347) ຈາກຫະດິດຂອງ ອະບຸ ຮຸໂຣຣໍ
ຂໍອັລລຳຊົງພໍພຣະໄທເພີ່ນ.

ຈາກການກະທຳບາບ ແລະ ການເປັນໜີ້, ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຄວາມຄຸ້ມຄອງຕໍ່ພຣະອົງ
ໃຫ້ພົ້ນຈາກການຖືກໜີ້ສິນຄອບງ່າ ແລະ
ຈາກການຖືກກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງຈາກຜູ້ຄົນ)¹.

* اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبَرَصِ وَالْجُنُونِ وَالْجَذَامِ وَمِنْ سَيِّئِ الْأَسْقَامِ.

* ອັລລຸຮຸມມະ ອິນນີ ອະຊຸຊຸ ບິກະ ມິນັລ ບະຣໍສີ ວັລຈຸນູນ
ວັລຈຸຊາມ ວະມິນ ໄລຢິອິລ ອັສກອມ*

(ໂອ້ ອັລລໍ, ແທ້ຈິງຂ້ານ້ອຍ ຂໍຄວາມຄຸ້ມຄອງຕໍ່ພຣະອົງ
ໃຫ້ພົ້ນຈາກພະຍາດຜິວໜັງດ່າງຂາວ, ຄວາມເປັນບ້າ,
ພະຍາດຂີ້ທູດ ແລະ ຈາກພະຍາດທີ່ຊົ່ວຮ້າຍທັງຫຼາຍ).

* ອັລລຸຮຸມມະ ອິນນີ ອັສອະລຸກາ ອັຟວະ ວັລອາຟິຍະຫໍ
ຟິດດຸນຍາ ວັລ ອາຄິເຣາະຫໍ*

ໂອ້ອັລລໍ ແທ້ຈິງແລ້ວ ຂ້ອຍຂໍວົງວອນຕໍ່ພຣະອົງ
ໃຫ້ປະທານການອະໄພ ແລະ ຄວາມບອດໄພ (ແກ່ຂ້ອຍ)
ທັງໃນໂລກນີ້ ແລະ ໃນອາຄິເຣາະຫໍ.

* ອັລລຸຮຸມມະ ອິນນີ ອັສອະລຸກາ ອັຟວະ ວັລອາຟິຍະຫໍ
ຟິດີນີ ວະດຸນຍາຍະ ວະອະຫໍລີ ວະມາລີ*

(ໂອ້ອັລລໍ ແທ້ຈິງ ຂ້ອຍຂໍວົງວອນໃຫ້ພຣະອົງ
ໄດ້ປະທານການອະໄພ ແລະ ຄວາມບອດໄພ
ໃນສາສະໜາຂອງຂ້ອຍ, ໃນໂລກນີ້, ໃນຄອບຄົວຂອງຂ້ອຍ
ແລະ ໃນຊັບສົມບັດຂອງຂ້ອຍ).

¹ ດ້ວຍສຳນວນນີ້ ບັນທຶກໂດຍ ອະບູ ດາດູດ ຈາກ ອະບີ ອຸມາມະຫໍ ອັນ-ອັນຊໍຣີ, ໂດຍບໍ່ມີສຳນວນ (ومن المأثم والمغرم) ເລກທີ (1554).

² ບັນທຶກໂດຍ ອະບູ ດາດູດ ຈາກການລາຍງານຂອງ ທ່ານ ອະນັສ (ຂໍອັລລໍຊົງພໍພຣະໄທຕໍ່ເພິ່ນ) ເລກທີ (1554).

* اللَّهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَتِي وَآمِنْ رَوْعَاتِي، اللَّهُمَّ احْفَظْنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيْ وَمِنْ خَلْفِي،
وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي، وَمِنْ فَوْقِي، وَأَعُوذُ بِعَظَمَتِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي.

* ອັລລຸມ ມັສຕູຣ ເອົາຮັດຕີ ວະອາມິຣ ເຮົາອາດີ, ອັລລຸມມະ
ອິຫັຟຊນີ ມິນໂບນີ ຍະໄດ ວະມິນຄ່ອຍຟີ, ວະອັນ ຍະມິນີ ວະອັນ
ຊີມາລີ, ວະມິນເຟົາກີ, ວະອາອູຊຸ ບິອະຊໍມະ ຕີກະ ອັນອູກຕາລະ
ມິນ ຕະຫັຕີ *

(ໂອ້ ອັລລຸຮັ,
ຂໍພຣະອົງຊົງປົກປັດຄວາມຜິດພາດຂອງຂ້ານ້ອຍ ແລະ
ຂໍພຣະອົງຊົງເຮັດໃຫ້ບໍ່ອດໄພຈາກຄວາມຢ້ານກົວຂອງຂ້ານ້ອ
ຍ. ໂອ້ ອັລລຸຮັ, ຂໍພຣະອົງຊົງປົກປ້ອງຂ້ານ້ອຍຈາກທາງໜ້າ,
ທາງຫຼັງ, ທາງຂວາ, ທາງຊ້າຍ ແລະ ຈາກທາງເທິງຂອງຂ້ານ້ອຍ.
ແລະ

ຂ້ານ້ອຍຂໍຄວາມຄຸ້ມຄອງດ້ວຍຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ
ຈາກການຖືກທຳລາຍຢ່າງກະທັນຫັນຈາກທາງລຸ່ມຂອງຂ້ານ້ອ
ຍ)¹.

* اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي جِدِّي وَهَزْلِي، وَخَطِيئِي وَعَمْدِي، وَكُلَّ ذَلِكَ عِنْدِي، اللَّهُمَّ اغْفِرْ
لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ، وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، أَنْتَ
الْمُقَدِّمُ وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ، وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

* ອັລລຸມ ມັກຟິຣລີ ຈິດຕີ ວະຮັຊລີ, ວະຄໍຕໍອີ ວະອໍາດີ,
ວະກຸລະ ຊາລີກະ ອິນດີ, ອັລລຸມ ມັກຟິຣລີ ມາກັອດດຳຕຸ
ວະມາ ອັກຄໍຣຕຸ ວະມາອັສຣໍຣຕຸ ວະມາ ອະລັນຕຸ ວະມາອັນຕະ
ອະລະມຸ ບິຣີ ມິນນີ ອັນຕັລ ມຸກັອດດີມຸ ວະອັນຕະ ມຸອັກຄີຣຸ,
ວະອັນຕະ ອະລາ ກູລລີ ໄຊອິນກໍດີຣ *

¹ ບັນທຶກໂດຍ ອະນຸ ດາດູດ ຈາກ ອິບນຸ ອຸມັຣ ຂໍພຣະອົງອັລລຸມຸຊົງພຣະໄທຕໍ່ເພິ່ນ ເລກທີ:
(5074).

ໂອ້ ອັລລຳຮ໌ ຂໍພຣະອົງຊົງໃຜດອະໄພໃຫ້ແກ່ຂ້າພຣະອົງ
 ໃນຄວາມຈິງຈັງ ແລະ ຄວາມຫຼົ້ນຫົວຂອງຂ້າພຣະອົງ,
 ໃນຄວາມຜິດພາດ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຂ້າພຣະອົງ, ແລະ
 ທັງໝົດນັ້ນແມ່ນສິ່ງທີ່ຂ້າພຣະອົງມີຢູ່. ໂອ້ ອັລລຳຮ໌
 ຂໍພຣະອົງຊົງໃຜດອະໄພໃຫ້ແກ່ຂ້າພຣະອົງ
 ໃນສິ່ງທີ່ຂ້າພຣະອົງໄດ້ກະທຳໄປກ່ອນໜ້ານີ້ ແລະ
 ສິ່ງທີ່ຂ້າພຣະອົງໄດ້ກະທຳໃນພາຍຫຼັງ, ແລະ
 ສິ່ງທີ່ຂ້າພຣະອົງໄດ້ກະທຳຢ່າງລັບງ ແລະ
 ສິ່ງທີ່ຂ້າພຣະອົງໄດ້ກະທຳຢ່າງເປີດເຜີຍ, ແລະ
 ສິ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງຮູ້ດີກວ່າຂ້າພຣະອົງ. ພຣະອົງຄືຜູ້ທີ່ນຳໜ້າ
 ແລະ ພຣະອົງຄືຜູ້ທີ່ຕາມຫຼັງ, ແລະ
 ພຣະອົງຊົງມີອຳນາດເໜືອທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ.¹

* اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ النَّبَاتَ فِي الْأَمْرِ وَالْعَزِيمَةَ عَلَى الرُّشْدِ، وَأَسْأَلُكَ شُكْرَ نِعْمَتِكَ
 وَحُسْنَ عِبَادَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ قَلْبًا سَلِيمًا وَلِسَانًا صَادِقًا، وَأَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا تَعْلَمُ،
 وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا تَعْلَمُ، وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا تَعْلَمُ، إِنَّكَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ.

ໂອ້ອັລລຳຮ໌, ແທ້ຈິງຂ້ອຍຂໍວົງວອນຕໍ່ພຣະອົງ
 ໃຫ້ປະທານຄວາມໝັກແໝ້ນໃນກິດຈະການ ແລະ
 ຄວາມຕັ້ງໝັ້ນໃນແນວທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ,
 ຂໍໃຫ້ໄດ້ຂອບຄຸນຕໍ່ຄວາມໂບດບານຂອງພຣະອົງ ແລະ
 ໄດ້ປະກອບອິບາດະຫຼັດຕໍ່ພຣະອົງຢ່າງດີງາມ,
 ຂໍຫົວໃຈທີ່ບອດໄພບໍລິສຸດ ແລະ ລົ້ນທີ່ສັດຊື່, ແລະ
 ຂໍຈາກຄວາມດີທັງຫຼາຍທີ່ພຣະອົງຊົງຮັບຮູ້. ແລະ
 ຂ້ອຍຂໍຄວາມຄຸ້ມຄອງຕໍ່ພຣະອົງ

¹ ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຈາກຫະດີສທີ່ບັນທຶກໂດຍມຸສລິມ, ເລກທີ (2719), ຈາກ ທ່ານ ອະບີ ມຸລາ
 ອັນອັຊອຣີ, ຂໍອັລລຳຮ໌ຊົງພຣະໄທຕໍ່ເຜີ້ນ.

ໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທັງຫຼາຍທີ່ພຣະອົງຊົງຮັບຮູ້, ແລະ
ຂ້ອຍຂໍອະໄພໂທດຕໍ່ພຣະອົງສຳລັບສິ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງຮັບຮູ້
ແທ້ຈິງ ພຣະອົງຄືຜູ້ຊົງຮອບຮູ້ຢູ່ໃນສິ່ງທີ່ຊ້ອນເລັ້ນ.¹

* اللَّهُمَّ رَبَّ النَّبِيِّ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ، اغْفِرْ لِي ذَنْبِي، وَأَذْهَبْ غَيْظَ قَلْبِي
وَأَجِرْنِي مِنْ مُضَلَّاتِ الْفِتَنِ مَا أَحْيَيْتَنَا.

ໂອ້ ອັລລຳຮ໌ ພຣະຜູ້ອະພິບານຂອງນະບົມຮຳມັດ ຂໍພຣະພອນ
ແລະ ຄວາມສັນຕິຈົ່ງມີແດ່ທ່ານ,

ຂໍຊົງໂບດອະໄພໂທດໃນບາບຂອງຂ້ອຍ, ແລະ

ຂໍຊົງໂບດຂະຈັດຄວາມໂກດແຄ້ນອອກຈາກຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍ

ແລະ

ຂໍຊົງໂບດຄຸ້ມຄອງຂ້ອຍໃຫ້ພົ້ນຈາກການທົດສອບທັງຫຼາຍທີ່
ພາໃຫ້ຫຼົງທາງ ຕະຫຼອດທີ່ພຣະອົງຊົງໃຫ້ພວກເຮົາມີຊີວິດຢູ່².

* اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ وَرَبَّ الْأَرْضِ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، رَبَّنَا وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ،
فَالِقَ الْخَبِّ وَالنَّوَى، وَمُنْزِلَ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْفُرْقَانِ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ
شَيْءٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهِ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْآخِرُ فَلَيْسَ
بَعْدَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ،
اقْضِ عَنَّا الدَّيْنَ وَأَغْنِنَا مِنَ الْفَقْرِ.

ໂອ້ ອັລລຳຮ໌, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງຊັ້ນຟ້າທັງຫຼາຍ ແລະ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງແຜ່ນດິນ ແລະ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງບັນລັງອັນຍິ່ງໃຫຍ່,

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ ແລະ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ,

¹ ບັນທຶກໂດຍ ອັດຕິຣມິຊີ ເລກທີ (3407) ຈາກການລາຍງານຂອງ ທ່ານ ຊັດດາດ ອິບນຸ
ເອັາສ໌ (ຂໍອັລລຳຮ໌ຊົງຜ່ານພຣະໄທຕໍ່ເພິ່ນ).

² ບັນທຶກໂດຍ ອະຫັມັດ ຈາກຫະດີສຂອງ ທ່ານຍິງອຸມມຸ ສະລາມະຫ໌ ອັດຕິຣມິຊີ ອັນຮາ
(6/301).

ພຣະຜູ້ຊົງແຍກເມັດເຜິດ ແລະ ແກ່ນໝາກໄມ້, ແລະ
ພຣະຜູ້ຊົງປະທານຄຳພີເຕົາຮອດ, ຄຳພີອິນຈິລ ແລະ
ຄຳພີອັລ-ຟຸຣກອນ,

ຂ້ອຍຂໍຄວາມຄຸ້ມຄອງຕໍ່ພຣະອົງໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງທຸກສິ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງກຳໜ້າຜາກຂອງມັນໄວ້, ໂອ້ ອັລລຳຮ໌, ພຣະອົງຄືຜູ້ທຳອິດ ບໍ່ມີສິ່ງໃດມາກ່ອນພຣະອົງ, ແລະ ພຣະອົງຄືຜູ້ສຸດທ້າຍ ບໍ່ມີສິ່ງໃດມາຫຼັງຈາກພຣະອົງ, ແລະ ພຣະອົງຄືຜູ້ທີ່ບາກົດແຈ້ງ ບໍ່ມີສິ່ງໃດຢູ່ເໜືອພຣະອົງ, ແລະ ພຣະອົງຄືຜູ້ທີ່ຊ້ອນລ້ວນ ບໍ່ມີສິ່ງໃດຢູ່ເບື້ອງຫຼັງພຣະອົງ, ຂໍພຣະອົງໂບດຊຳລະໜີ້ສິນໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ ແລະ ໂບດເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຮັ່ງມີພົ້ນຈາກຄວາມທຸກຍາກ.¹

* اللَّهُمَّ أَعْطِ نَفْسِي تَقْوَاهَا، وَزَكِّهَا أَنْتَ خَيْرُ مَنْ زَكَّاهَا، أَنْتَ وَلِيُّهَا وَمَوْلَاهَا، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ وَالْهَرَمِ وَالْبُخْلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ عَذَابِ الْقَبْرِ.

ໂອ້ ອັລລຳຮ໌,
ຂໍພຣະອົງຊົງປະທານຄວາມຍຳເກງແກ່ວິນຍານຂອງຂ້ານ້ອຍດ້ວຍເຖິດ, ແລະ ຊົງຊຳລະລ້າງມັນໃຫ້ສະອາດບໍລິສຸດ ເພາະພຣະອົງຄືຜູ້ທີ່ດິເລີດທີ່ສຸດໃນການຊຳລະລ້າງມັນ, ພຣະອົງຄືຜູ້ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ເປັນນາຍຂອງມັນ. ໂອ້ ອັລລຳຮ໌, ແທ້ຈິງຂ້ານ້ອຍຂໍຄວາມຄຸ້ມຄອງຕໍ່ພຣະອົງໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມອ່ອນແອ ແລະ ຄວາມຂີ້ຄ້ານ, ແລະ ຂ້ານ້ອຍຂໍຄວາມຄຸ້ມຄອງຕໍ່ພຣະອົງໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມຂີ້ຂາດ, ຄວາມເຖົ້າແກ່ຊະລາ ແລະ ຄວາມຂີ້ຖີ່,

¹ ບັນທຶກໂດຍນຸສວີມ, ເລກທີ (2713), ຈາກຫະດີສຂອງ ອະບິ ຮຸຮອຍເຮາະຫ໌ ຂໍອັລລຳຮ໌ຊົງພຣະໂທດເພີ່ນ.

ແລະຂ້ານ້ອຍຂໍຄວາມຄຸ້ມຄອງຕໍ່ພຣະອົງໃຫ້ພົ້ນຈາກການລົງ
ໂທດໃນຫລຸມຜັງສົບ.¹

* اللَّهُمَّ لَكَ أَسْلَمْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ، وَإِلَيْكَ أُنِيبْتُ، وَبِكَ خَاصَمْتُ، أَعُوذُ
بِعِزَّتِكَ أَنْ تُضِلَّنِي، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَنْتَ الْحَيُّ الَّذِي لَا يَمُوتُ، وَالْجِنُّ وَالْإِنْسُ
يَمُوتُونَ.

ໂອ ອັລລຳຮ ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຍອມຈຳນົນຕໍ່ພຣະອົງ, ແລະ
ໄດ້ສັດທາຕໍ່ພຣະອົງ, ແລະ ໄດ້ມອບໝາຍຕໍ່ພຣະອົງ, ແລະ
ໄດ້ກັບໂຕສູ່ພຣະອົງ, ແລະ
ໄດ້ຍືນຫຍັດດ້ວຍການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງພຣະອົງ.

ຂ້ານ້ອຍຂໍຄວາມຄຸ້ມຄອງດ້ວຍຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ
ຈາກການທີ່ພຣະອົງຈະເຮັດໃຫ້ຂ້ານ້ອຍຫຼົງທາງ.

ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າອື່ນໃດທີ່ຖືກກາບໄຫວ້ຢ່າງທ່ຽງແທ້ນອກຈາກພ
ຣະອົງ. ພຣະອົງຄືຜູ້ຊົງມີຊີວິດທີ່ບໍ່ມີວັນຕາຍ,
ໃນຂະນະທີ່ຈົນແລະມະນຸດນັ້ນຕາຍ.²

* اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ، وَمِنْ قُلُوبٍ لَا يَخْشَعُ، وَمِنْ نَفْسٍ لَا تَتَّبِعُ،
وَمِنْ دَعْوَةٍ لَا يُسْتَجَابُ لَهَا.

ໂອ ອັລລຳຮ,
ແທ້ຈິງຂ້ານ້ອຍຂໍຄວາມຄຸ້ມຄອງຕໍ່ພຣະອົງໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມ
ຮູ້ທີ່ບໍ່ເກີດປະໂຫຍດ, ແລະ ຈາກຫົວໃຈທີ່ບໍ່ຍຳເກຣງ, ແລະ
ຈາກໂຕເຈົ້າຂອງທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກພໍ, ແລະ
ຈາກການຂໍພອນທີ່ບໍ່ຖືກຕອບຮັບ.³

¹ ບັນທຶກໂດຍມຸສລິມ, ເລກທີ (2722), ຈາກຫະດີສຂອງ ໄຊດ ອິບນຸ ອັຮກອມ,
ຂໍ້ອັລວັຫຼືຊົງພໍພຣະໄທຕໍ່ເພິ່ນ.

² ບັນທຶກໂດຍມຸສລິມ ຈາກຫະດີສຂອງ ອິບນຸ ອັບບາສ
ຂໍ້ອັລວັຫຼືຊົງພໍພຣະໄທແກ່ເພິ່ນທັງສອງ, ເລກທີ (2717).

³ ນີ້ແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງຈາກຫະດີສຂອງ ທ່ານ ໄຊດ ບິນ ອະຣ໌ກອມ, ຂໍ້ອັລວອຣຸຸຊົງພໍໃຈທ່ານ,
ເຊິ່ງໄດ້ບັນທຶກຜ່ານມາແລ້ວ ເລກທີ (2722).

* اللَّهُمَّ جَنِّبْنِي مُنْكَرَاتِ الْأَخْلَاقِ وَالْأَعْمَالِ وَالْأَهْوَاءِ وَالْأَنْوَاءِ.

ໂອ ອັລລຳຮ໌,
ຂໍພຣະອົງຊົງໂປດໃຫ້ຂ້ານ້ອຍຫ່າງໄກຈາກມາລະຍາດທີ່ຊົ່ວຊ້າ,
ການກະທຳທີ່ຊົ່ວຊ້າ, ຄວາມບາຖະໜາທີ່ຊົ່ວຊ້າ ແລະ
ພະຍາດຕ່າງໆ¹.

* اللَّهُمَّ أَلْهَمْنِي رُشْدِي، وَأَعِزَّنِي مِنْ شَرِّ نَفْسِي.

ໂອ ອັລລຳຫ໌,
ຂໍພຣະອົງຊົງດືນບະດານໃຈຂ້ານ້ອຍດ້ວຍການຊື່ນາທີ່ຖືກຕ້ອ
ງ, ແລະ
ຂໍພຣະອົງຊົງປົກປ້ອງຂ້ານ້ອຍຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຕົວຂ້
ອຍເອງ².

* اللَّهُمَّ أَكْفِنِي بِحَلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ، وَأَغْنِنِي بِفَضْلِكَ عَنْ سِوَاكَ.

ໂອ ອັລລຳຫ໌,
ຂໍພຣະອົງຊົງໂປດໃຫ້ຂ້ານ້ອຍພຽງພໍດ້ວຍສິ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງອະ
ນຸມັດ ເພື່ອໃຫ້ຫ່າງໄກຈາກສິ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງຫ້າມ, ແລະ
ຂໍຊົງໂປດໃຫ້ຂ້ານ້ອຍຮັ່ງມີດ້ວຍຄວາມໂບດບານຂອງພຣະອົງ
ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຂ້ານ້ອຍຕ້ອງເພິ່ງພາຜູ້ໃດນອກຈາກພຣະອົງ³.

* اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَى وَالتَّقَى وَالعِفَافَ وَالْغِنَى.

¹ ບັນທຶກໂດຍ ອັດຕິຣມີຊີ ເລກທີ (3591).

² ບັນທຶກໂດຍ ອັດຕິຣມີຊີ ເລກທີ (3483) ຈາກຫະດີສຂອງ ທ່ານ ອິມຣອນ ອິບນຸ ຫຸສອຍນ໌
ຂໍອັລລຳຮ໌ ຊົງພິພາດໄທຕໍ່ເພິ່ນ.

³ ບັນທຶກໂດຍ ຕິຣມີຊີ, ເລກທີ: (3563), ຈາກການລາຍງານຂອງ ທ່ານ ອະລີ
ຂໍອັລລຳຮ໌ຊົງພິພາດໄທຕໍ່ເພິ່ນ.

ໂອ້ ອັລລຳຮ໌, ແທ້ຈິງຂ້ານ້ອຍຂໍຕໍ່ພຣະອົງ ເຊິ່ງການຊີ້ນຳທາງ, ຄວາມຍ່າເກງ, ຄວາມບໍລິສຸດ ແລະ ຄວາມພຽງພໍ¹.

* اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَى وَالسَّادَ.

ໂອ້ ອັລລຳຮ໌, ແທ້ຈິງຂ້ານ້ອຍຂໍຕໍ່ພຣະອົງ ເຊິ່ງການຊີ້ແນະ ແລະ ຄວາມຖືກຕ້ອງ².

* اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنَ الْخَيْرِ كُلِّهِ، عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ، مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّرِّ كُلِّهِ، عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ، مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ، وَأَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا سَأَلَكَ مِنْهُ عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ مُحَمَّدٌ ﷺ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا اسْتَعَادَ مِنْهُ عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ مُحَمَّدٌ ﷺ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ، وَأَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ كُلَّ قَضَاءٍ قَضَيْتَهُ لِي خَيْرًا.

«ໂອ້ອັລລຳຮ໌

ແທ້ຈິງຂ້ອຍຂໍວົງວອນຕໍ່ພຣະອົງຈາກຄວາມດີທັງໝົດທັງມວນ, ທັງໃນບັດຈຸບັນ ແລະ ໃນພາຍພາກໜ້າ, ທັງທີ່ຂ້ອຍຮູ້ ແລະ ທີ່ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້. ແລະ

ຂ້ອຍຂໍຄວາມຄຸ້ມຄອງຕໍ່ພຣະອົງຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທັງໝົດ ທັງມວນ, ທັງໃນບັດຈຸບັນ ແລະ ໃນພາຍພາກໜ້າ, ທັງທີ່ຂ້ອຍຮູ້ ແລະ ທີ່ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້. ແລະ

ຂ້ອຍຂໍວົງວອນຕໍ່ພຣະອົງຈາກຄວາມດີທີ່ສຸດ ທີ່ບ່າວຂອງພຣະອົງ ແລະ ນະບີຂອງພຣະອົງ ມຸຫັມມັດ ﷺ ໄດ້ເຄີຍວົງວອນຂໍຕໍ່ພຣະອົງ. ແລະ

ຂ້ອຍຂໍຄວາມຄຸ້ມຄອງຕໍ່ພຣະອົງຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທີ່ບ່າວຂອງພຣະອົງ ແລະ ນະບີຂອງພຣະອົງ ມຸຮຳມັດ ﷺ

¹ ບັນທຶກໂດຍມຸສລິມ, ເລກທີ (2721), ຈາກຫະດີສຂອງ ທ່ານ ອັບດຸລວ໌ຫ໌ ອິບນຸ ມັສອຸດ, ຂໍອັລວ໌ຫ໌ຊິງພໍພຣະໂທຕໍ່ເຜີ້ນ.

² ບັນທຶກໂດຍມຸສລິມ, ເລກທີ (2725) ຈາກຫະດີສຂອງ ອະລີ ຂໍອັລວ໌ຫ໌ຊິງພໍພຣະໂທຕໍ່ເຜີ້ນ.

ໄດ້ເຄີຍຂໍຄວາມຄຸ້ມຄອງຕໍ່ພຣະອົງຈາກມັນ. ໂອ້ອ້ລໍຮໍ
ແທ້ຈິງຂ້ອຍຂໍວົງວອນຕໍ່ພຣະອົງໃຫ້ໄດ້ຮັບສວນສະຫວັນ ແລະ
ທຸກຄຳວ່າ ແລະ ການກະທຳທີ່ຈະນຳພາໄປໃກ້ກັບມັນ. ແລະ
ຂ້ອຍຂໍຄວາມຄຸ້ມຄອງຕໍ່ພຣະອົງໃຫ້ພົ້ນຈາກໄຟນະລົກ ແລະ
ຈາກທຸກຄຳວ່າ ແລະ ການກະທຳທີ່ຈະນຳພາໄປສູ່ມັນ. ແລະ
ຂ້ອຍຂໍວົງວອນຕໍ່ພຣະອົງ

ຂໍຊົງໂບດເຮັດໃຫ້ທຸກການກຳຫນົດທີ່ພຣະອົງໄດ້ກຳນົດໃຫ້ແກ່ຂ້ອຍນັ້ນເປັນສິ່ງທີ່ດີງາມ»¹.

* لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، يُحْيِي وَيُمِيتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ.

(ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າອື່ນໃດນອກຈາກອັລລຳຫໍ້ ພຽງພຣະອົງດຽວ
ບໍ່ມີພາຄີໃດໆ ສຳລັບພຣະອົງ, ອຳນາດການປົກຄອງ ແລະ
ມວນການສັນລະເສີນເປັນຂອງພຣະອົງ, ພຣະອົງຊົງໃຫ້ເປັນ
ແລະ ໃຫ້ຕາຍ,

ຄວາມດີງາມທັງມວນຢູ່ໃນພຣະຫັດຂອງພຣະອົງ,
ພຣະອົງຊົງມີພະລານຸພາບເໜືອສັບພະສິ່ງທັງປວງ,
ມະຫາບໍລິສຸດແດ່ອັລລຳຫໍ້, ແລະ
ການສັນລະເສີນທັງມວນເປັນຂອງອັລລຳຫໍ້, ແລະ
ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າອື່ນໃດນອກຈາກອັລລຳຫໍ້, ແລະ
ອັລລຳຫໍ້ນັ້ນຊົງຢູ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດ, ແລະ ບໍ່ມີຄວາມສາມາດ ແລະ

¹ ບັນທຶກໂດຍ ອິບນຸ ມາຈະຫໍ້, ເລກທີ່ (3846), ຈາກຫະດີສຂອງ ທ່ານຍິງອາອີຊະຫໍ້ ຣໍດີຍັລວໍຮຸ ອັນຮາ.

ພະລັງອຳນາດໃດໆ ນອກຈາກອັລລຳຫໍ ຜູ້ຊົງສູງສົ່ງ
ຜູ້ຊົງຍິ່ງໃຫຍ່¹).

* اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ، وَعَلَى آلِ
إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى
إِبْرَاهِيمَ، وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ.

(ໂອ້ອັລລຳຫໍ, ຂໍພຣະອົງປະທານຄວາມເມຕາແກ່ມຸຮຳມັດ
ແລະ ແກ່ບໍລິວານຕະກູນຂອງມຸຮຳມັດ,
ດັ່ງຄວາມເມດຕາທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ອົບຣໍຣິມ ແລະ
ແກ່ບໍລິວານຕະກູນຂອງອົບຣໍຣິມ, ແທ້ຈິງ,
ພຣະອົງແມ່ນຜູ້ຄວນຖືກສັນລະເສີນ ແລະ
ຜູ້ຄອບຄອງກຽດທີ່ສູງສົ່ງ. ແລະ
ຂໍພຣະອົງປະທານຄວາມບາຣໍກະຮໍແກ່ມຸຮຳມັດ ແລະ
ແກ່ບໍລິວານຕະກູນຂອງມຸຮຳມັດ,
ດັ່ງຄວາມບາຣໍກະຮໍທີ່ພຣະອົງປະທານໃຫ້ແກ່ອົບຣໍຣິມ ແລະ
ແກ່ບໍລິວານຕະກູນຂອງອົບຣໍຣິມ, ແທ້ຈິງ,
ພຣະອົງແມ່ນຜູ້ຄວນຖືກສັນລະເສີນ ແລະ
ຜູ້ຄອບຄອງກຽດທີ່ສູງສົ່ງ²)

* (...رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ 201)

"ຮອບບະນາ ອາຕີນາ ພິດດຸນຍາ ຮາສານະຫໍ ວະພິລ
ອາຄິເຣາະຕິ ຮາສານະຫໍ ວະກິນາ ອະຊາບບັນ ນາຣ"

(ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ,
ຂໍພຣະອົງຊົງປະທານສິ່ງທີ່ດີງາມໃນໂລກນີ້ ແລະ

1 ບັນທຶກໂດຍອັລບຸກຄຣີ ຈາກຫະດີສຂອງ ອຸບາດະຫໍ ບິນ ອັສສໍມິຕ,
ຂໍອັລລຳຫໍຊົງພໍພຣະໄທຕໍ່ເພິ່ນ, ເລກທີ່ (1154).

2 ບັນທຶກໂດຍອັລບຸກຄຣີ : ເລກທີ່ (3370) ຈາກຫະດີສຂອງ ກະອັບ ບິນ ອຸຈຣະຫໍ,
ຂໍອັລລຳຫໍຊົງພໍພຣະໄທຕໍ່ເພິ່ນ.

ສິ່ງທີ່ດຶງາມໃນໂລກໜ້າໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ ແລະ
ຊົງປົກປ້ອງພວກເຮົາໃຫ້ພົ້ນຈາກການລົງໂທດໃນໄພນະຣົກດໍ
ວຍເຖີດ)

[ອັລ-ບະກໍເຣາະຫໍ : 201].

ແລະ ສິ່ງເສີມໃນສະຖານທີ່ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້
ໃຫ້ຜູ້ທີ່ປະກອບພິທີຮັກກ່າວຊ້າ ບັນດາການຊົງກິຣ ແລະ
ດູອາທີ່ໄດ້ກ່າວມາກ່ອນແລ້ວຂ້າງຕົ້ນ, ແລະ
ສິ່ງທີ່ມີຄວາມຫມາຍໃນທ່ານອງດຽວກັນ ເຊັ່ນ ການຊົງກິຣ,
ການດູອາ ແລະ ການສໍລະວາດ ໃຫ້ກັບທ່ານນະບີ ຊົລລັລໍຫຸ
ອະລັຍຣີ ວະສັລລັມ, ແລະ ໃຫ້ໝັ້ນຂໍດູອາຢ່າງຈົງຈັງ, ແລະ
ວົງວອນຂໍຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງລາວ
ເຊິ່ງຄວາມດຶງາມທັງໃນໂລກນີ້ ແລະ ໂລກໜ້າ, ແລະ ທ່ານນະບີ
ຊົລລັລໍຫຸ ອະລັຍຣີ ວະສັລລັມ ເມື່ອທ່ານຂໍດູອາ
ທ່ານຈະກ່າວຊ້າສາມຄັ້ງ, ດັ່ງນັ້ນ
ຈິ່ງສົມຄວນທີ່ຈະເອົາແບບຢ່າງເພິ່ນໃນເລື່ອງດັ່ງກ່າວ
ຊົລລັລໍຫຸ ອະລັຍຣີ ວະສັລລັມ.

ແລະ ມຸສລິມໃນສະຖານະການນີ້
ຈະເປັນຜູ້ທີ່ນອບນ້ອມຖ່ອມຕົນ, ຍອມຈຳນົນ ແລະ
ສະແດງຄວາມຕໍ່າຕ້ອຍຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຕົນ
ຜູ້ຊົງສູງສິ່ງ, ໂດຍຫວັງໃນຄວາມເມດຕາ ແລະ
ການອະໄພຍະໂທດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຢຳເກງຕໍ່ການລົງໂທດ
ແລະ ຄວາມໂກດກ້ຽວຂອງພຣະອົງ,
ພ້ອມທັງກວດສອບຕົນເອງ, ແລະ
ສຳນຶກຜິດກັບຕົວຢ່າງຈົງໃຈ; ເພາະນີ້ຄືວັນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ
ເປັນບ່ອນຊຸມນຸມທີ່ໃຫຍ່ຫຼວງ,

ເຊິ່ງອັລລຳຫໍ້ຈະຊົງໂປດບານແກ່ບັນດາບ່າວຂອງພຣະອົງ, ແລະ
ຈະຊົງກ່າວຍ້ອງຍໍພວກເຂົາຕໍ່ບັນດາມະລາອີກະຫໍ້ຂອງພຣະອົ
ງ, ແລະ ຈະຊົງປິດປ່ອຍຈາກໄພນະລົກເປັນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ,
ແລະ ບໍ່ເຄີຍມີໃຜເຫັນໄຊຕອນໃນວັນໃດທີ່ມັນຈະຖືກຂັບໄລ່,
ຕ່ຳຕ້ອຍ ແລະ ໜ້າລັງກຽດຍິ່ງໄປກວ່າໃນວັນອະຣໍຟະຫໍ້,
ຍົກເວັ້ນສິ່ງທີ່ໄດ້ຖືກເຫັນໃນວັນບະດັຣ;

ທັງນີ້ກໍເພາະສິ່ງທີ່ມັນເຫັນ

ເຊິ່ງເປັນຄວາມໂປດບານຂອງອັລລຳຫໍ້ຕໍ່ບັນດາບ່າວຂອງພຣະ
ອົງ, ຄວາມເມດຕາກະລຸນາຂອງພຣະອົງຕໍ່ພວກເຂົາ, ແລະ
ການປິດປ່ອຍ ແລະ
ການອະໄພຍະໂທດອັນຫຼວງຫຼາຍຂອງພຣະອົງ.

ແລະ ລາຍງານທີ່ຊຸ່ເຊ້ຍຫໍ້ຈາກມຸສລິມ
ຈາກທ່ານນາງອາອີຊະຫໍ້

ຂໍຄວາມພົງພໍໃຈຈາກອັລລຳຫໍ້ຈົງມີແກ່ນາງ ວ່າທ່ານນະບີ ﷺ
ໄດ້ກ່າວວ່າ:

«مَا مِنْ يَوْمٍ أَكْثَرَ مِنْ أَنْ يُعْتَقَ اللَّهُ فِيهِ عَبْدًا مِنَ النَّارِ مِنْ يَوْمِ عَرَفَةَ، وَإِنَّهُ لَيَدْنُو ثُمَّ
يُبَاهِي بِهِمُ الْمَلَائِكَةَ، فَيَقُولُ: مَا أَرَادَ هَؤُلَاءِ؟».

«

ບໍ່ມີວັນໃດທີ່ອັລລຳຫໍ້ຊົງປິດປ່ອຍບ່າວອອກຈາກໄພນະລົກຫລາ
ຍໄປກວ່າວັນອະຣໍຟະຫໍ້, ແລະແທ້ຈິງພຣະອົງຊົງເຂົ້າໃກ້,
ຈາກນັ້ນຊົງໂອ້ອວພວກເຂົາຕໍ່ບັນດາມະລາອີກະຫໍ້,
ແລະຊົງກ່າວວ່າ: ຄົນເຫລົ່ານີ້ຕ້ອງການສິ່ງໃດ?»¹.

¹ ບັນທຶກໂດຍມຸສລິມ, ເລກທີ (1348), ຈາກຫະດີສຂອງ ທ່ານຍິງອາອີຊະຫໍ້ ຣໍດີຍັລລໍຮຸ
ອັນຮາ.

ດັ່ງນັ້ນ,

ຊາວມຸສລິມຄວນສະແດງໃຫ້ພຣະອົງອ້ວມໄດ້ເຫັນເຖິງສິ່ງທີ່
ດຶງມາຈາກຕົວຂອງພວກເຂົາ, ແລະ
ຄວນສ້າງຄວາມຕໍ່ຕ້ອຍໃຫ້ແກ່ສັດຕູຂອງພວກເຂົາກໍ່ຄື
ໄຊຕອນ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ມັນໂສກເສົ້າ
ດ້ວຍການລໍາລຶກເຖິງພຣະອົງ, ການຂໍອຸອາຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ,
ການຍຶດໝັ້ນໃນການກັບເນື້ອກັບຕົວ ແລະ ການຂໍອະໄພໂທດ
ຈາກບາບກຳ ແລະ ຄວາມຜິດພາດທັງໝົດທັງປວງ, ແລະ
ບັນດາຜູ້ປະກອບພິທີຈະຍັງຄົງຢູ່ໃນສະຖານທີ່ແຫ່ງນີ້
ໂດຍໃຫ້ຄວາມສຳຄັນກັບການລໍາລຶກເຖິງພຣະອົງ,
ການຂໍອຸອາ ແລະ ການວົງວອນຂໍຢ່າງນອບນ້ອມ
ຈົນກວ່າຕາເວັນຈະຕົກດິນ, ເມື່ອຕາເວັນຕົກດິນແລ້ວ
ກໍ່ໃຫ້ອອກເດີນທາງໄປຍັງມຸຊດາລີຟະຫ໌ ດ້ວຍຄວາມສະຫງົບ
ແລະ ສຳລວມ, ແລະ ໃຫ້ກ່າວຕົລບີຍະຫ໌ໃຫ້ຫຼາຍ,
ພ້ອມທັງໃຫ້ຮີບຮ້ອນໃນສະຖານທີ່ທີ່ກວ້າງຂວາງ;
ອັນເນື່ອງມາຈາກການກະທຳຂອງທ່ານນະບີ ຊັລລັລຸລໍຫຸ
ອະລັຍຮີ ວະສັລລັມ, ແລະ
ບໍ່ເປັນທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ອອກເດີນທາງກ່ອນຕາເວັນຕົກດິນ;
ເພາະວ່າທ່ານນະບີ ຊັລລັລຸລໍຫຸ ອະລັຍຮີ ວະສັລລັມ
ໄດ້ຢືນຢູ່ຈົນກວ່າຕາເວັນຈະຕົກດິນ, ແລະ ໄດ້ກ່າວວ່າ:

«خُذُوا عَلَيَّ مَنَاسِكُكُمْ».

«ພວກທ່ານຈົ່ງເອົາການປະຕິການງານທັງຫຼາຍຂອງພວກທ່ານ
ນຈາກຂ້ອຍ»¹.

¹ ກ່າວອ້າງອີງຜ່ານມາແລ້ວ.

ເມື່ອພວກເຂົາເດີນທາງໄປເຖິງມຸຊດາລີຟະຫ໌ແລ້ວ
ກໍ່ໃຫ້ລະຫມາດມັກຣີບ ສາມຣໍກະອັດ ແລະ ອີຊາ ສອງຣໍກະອັດ
ລວມກັນ ດ້ວຍການອະຊານໜຶ່ງຄັ້ງ ແລະ ອີກມະຫັສອງຄັ້ງ
ທັນທີທີ່ພວກເຂົາໄປຮອດ;

ເນື່ອງຈາກເປັນການກະທຳຂອງທ່ານນະບີ ,
ບໍ່ວ່າພວກເຂົາຈະໄປເຖິງມຸຊດາລີຟະຫ໌ໃນເວລາມັກຣີບ ຫຼື
ຫຼັງຈາກເຂົ້າເວລາອີຊາແລ້ວກໍ່ຕາມ.

ສ່ວນສິ່ງທີ່ຄົນທົ່ວໄປບາງສ່ວນປະຕິບັດກັນ
ໃນການເກັບກຳອັນຫຼີກລ້ຽງການຂວ້າງເສົາຫຼືທັນທີທີ່ພວກ
ເຂົາມາຮອດມຸຊດະລີຟະຫ໌ກ່ອນການລະຫມາດ, ແລະ
ການທີ່ພວກເຂົາສ່ວນຫຼາຍເຊື່ອວ່າສິ່ງດັ່ງກ່າວເປັນສິ່ງທີ່ຖືກບັ
ນຍັດໄວ້ໃນສາສະໜານັ້ນ,
ຖືເປັນຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດທີ່ບໍ່ມີຫຼັກຖານໃດໆ ມາຮອງຮັບ. ແລະ
ທ່ານນະບີ ກໍ່ບໍ່ໄດ້ສັ່ງໃຫ້ມີການເກັບກຳອັນຫຼີກ
ລ້ຽງວ່າຫຼັງຈາກທີ່ທ່ານໄດ້ເດີນທາງອອກຈາກອັລ-ມັຊອຣ໌
ໄປຍັງມີນາແລ້ວ. ແລະ

ສາມາດເກັບກຳອັນຫຼີກລ້ຽງຈາກສະຖານທີ່ໃດກໍ່ໄດ້,
ໂດຍບໍ່ໄດ້ມີການກຳນົດສະເພາະວ່າຕ້ອງເກັບຈາກມຸຊດະລີຟະ
ຫ໌ເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ສາມາດເກັບຈາກມີນາກໍ່ໄດ້ເຊັ່ນກັນ. ແລະ
ສິ່ງທີ່ເປັນສຸນນະຫັຖີ ການເກັບກຳອັນຫຼີກລ້ຽງໃນມື້ນີ້
ເພື່ອນຳໄປຂວາງທີ່ເສົາຫຼື ອະກຳບະຫ໌,
ເພື່ອເປັນການຕາມແບບຢ່າງທ່ານນະບີ .

ສ່ວນໃນສາມວັນຕໍ່ມາ ແມ່ນໃຫ້ເກັບກຳອັນຫຼີກລ້ຽງຈາກມີນາ
ໃນແຕ່ລະມື້ຈຳນວນຊາວເອັດກ້ອນ
ເພື່ອຂວ້າງເສົາຫຼືທັນທັງສາມຕົ້ນ.

ແລະ ບໍ່ສົມຄວນລ້າງກ້ອນຫີນ,
ແຕ່ວ່າໃຫ້ຂວ້າງມັນໄປໂດຍບໍ່ຕ້ອງລ້າງ;
ເພາະບໍ່ມີການລາຍງານວ່າທ່ານນະບີ ຊັລລ໌ລວຣຸ ອະໄລຮິ
ວະສັລລາ ແລະ ເຫຼົ່າສໍຫາບະຂອງທ່ານໄດ້ເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ, ແລະ
ບໍ່ໃຫ້ຂວາງດ້ວຍກ້ອນຫີນທີ່ຖືກຂວາງແລ້ວ.

ຜູ້ປະກອບພິທີຫັຈ
ຈະຜັກຄ້າງຄືນທີ່ມຸຊດາລີຟະຫ໌ໃນຄືນນີ້, ແລະ
ເປັນທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ອ່ອນແອ ຈາກບັນດາແມ່ຍິງ,
ເດັກນ້ອຍ ແລະ ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນລັກສະນະດຽວກັນນີ້
ທີ່ຈະອອກເດີນທາງໄປຍັງມີນາໃນຊ່ວງທ້າຍຂອງຄືນ;
ເນື່ອງຈາກມີຫະດີສຈາກທ່ານຍິງອາອີຊະຮ໌,
ທ່ານຍິງອຸມມຸສະລາມະຮ໌ ແລະ ທ່ານອື່ນໆ.
ສ່ວນຜູ້ປະກອບພິທີຫັຈຄືນອື່ນໆ ນັ້ນ,
ຖືເປັນສິ່ງທີ່ຖືກເນັ້ນໜັກສໍາລັບພວກເຂົາທີ່ຈະຕ້ອງຜັກຢູ່ທີ່
ນັ້ນຈົນກວ່າຈະໄດ້ລະຫມາດຟະຈັຣ, ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍ່ໃຫ້ຢຸດຢູ່ທີ່
ອັລ-ມັຊອະຣິລ ຫະຣອມ, ແລ້ວຫັນໜ້າໄປທາງກົບລັດ ແລະ
ໃຫ້ໝັ່ນເຮັດການລໍາລືກເຖິງຟຣະອົງອັລລໍຫ໌, ກ່າວຕັກບິຣ
ແລະ ຂໍດູອາ
ຈົນກວ່າທ້ອງຟ້າຈະແຈ້ງສະຫວ່າງຂຶ້ນເປັນຢ່າງຍິ່ງ. ແລະ
ສຸນັດໃຫ້ຍົກມືທັງສອງຂຶ້ນຢູ່ທີ່ນີ້ລະຫວ່າງດູອາ, ແລະ
ບ່ອນໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຂົາຢຸດຢູ່ທີ່ມຸຊດະລີຟະຫ໌ກໍ່ຖືວ່າພຽງ
ພໍແລ້ວ, ແລະ ບໍ່ຈໍາເປັນສໍາລັບພວກເຂົາທີ່ຈະຕ້ອງເຂົ້າໃກ້ ຫຼື
ຂຶ້ນໄປເທິງມັຊອັຣ; ດັ່ງຄໍາກ່າວຂອງທ່ານນະບີ ຊັລລ໌ລວຣຸ
ອະໄລຮິ ວະສັລລັມ:

«وَقَفْتُ هَاهُنَا - يَعْزِي عَلَى الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ - وَجَمَعْتُ كُلَّهَا مَوْقِفٌ»

«ຂ້ອຍໄດ້ຢືນຢູ່ບ່ອນນີ້ - ໝາຍເຖິງ ຢູ່ທີ່ ອັລ-ມັຊອະຣິລ
ຫະຣອມ - ແລະ ທັງຫມົດກໍເປັນສະຖານທີ່ອຸກຸຟ»¹

ລາຍງານໂດຍອີມາມມຸສລິມ, ແລະ ວະຈໍາອະ : ຄື ມຸຊດະລີຟະຫ໌.

ເມື່ອຮອດຕອນຮຸ່ງເຮື້າແລ້ວ ກໍໃຫ້ເດີນທາງໄປຍັງມີນາ
ກ່ອນຕາເວັນຈະຂຶ້ນ, ແລະ

ໃຫ້ກ່າວຕັລບີຍະຫ໌ໃຫ້ຫຼາຍໃນລະຫວ່າງການເດີນທາງ,

ເມື່ອເດີນທາງໄປຮອດມຸຫັສຊິຣ

ກໍເປັນທີ່ສິ່ງເສີມໃຫ້ເລັ່ງຝັເທົ້າຂຶ້ນເລັກນ້ອຍ.

ເມື່ອພວກເຂົາເດີນທາງໄປຮອດມີນາ

ກໍໃຫ້ຍຸດເຊົາການກ່າວຕັລບີຍະຫ໌ ເມື່ອເຖິງເສົາຫີນອະກໍບະຫ໌,
ຈາກນັ້ນ ກໍໃຫ້ຂວ່າງເສົາຫີນນັ້ນທັນທີທີ່ໄປຮອດ

ດ້ວຍກ້ອນຫີນເຈັດກ້ອນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງກັນ,

ໂດຍໃຫ້ຍົກມືຂຶ້ນໃນເວລາຂວ່າງກ້ອນຫີນແຕ່ລະກ້ອນ ແລະ

ໃຫ້ກ່າວຕັກບິຣ. ແລະ ສິ່ງທີ່ສົມຄວນຄື

ໃຫ້ຂວ່າງຈາກກາງຮ່ອມຫີນ,

ໂດຍໃຫ້ກະບະຮູ່ຍູ່ທາງເບື້ອງຊ້າຍຂອງຕົນ, ແລະ

ໃຫ້ມີນາຢູ່ທາງເບື້ອງຂວາຂອງຕົນ;

ທັງນີ້ເພື່ອປະຕິບັດຕາມການກະທໍາຂອງທ່ານນະບີ ﷺ. ແລະ

ຫາກວ່າລາວຂວ່າງຈາກດ້ານອື່ນໆ ກໍຖືວ່າໃຊ້ໄດ້

ຖ້າຫາກກ້ອນຫີນຕົກລົງໃນອ່າງເບົ້າໝາຍ, ແລະ

ບໍ່ໄດ້ມີເງື່ອນໄຂວ່າກ້ອນຫີນຈະຕ້ອງຄ້າງຢູ່ໃນອ່າງ,

ແຕ່ເງື່ອນໄຂຄື ມັນຈະຕ້ອງຕົກລົງໃນອ່າງນັ້ນ. ສະນັ້ນ

ຫາກກ້ອນຫີນໄດ້ຕົກລົງໃນອ່າງ ແລ້ວກະເດັນອອກມາ

¹ ບັນທຶກໂດຍມຸສລິມ, ເລກທີ (1218), ຈາກຫະດີສຂອງ ຍາບິຣ
ຂໍ້ອັດລ໌ຫ໌ຊິງຜະໄຫວ້ເພິ່ນ.

ກໍຖືວ່າໃຊ້ໄດ້

ຕາມທັດສະນະທີ່ບາກົດຊັດຂອງບັນດານັກວິຊາການ, ແລະ
ໃນບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ລະບຸຢ່າງຊັດເຈນໃນເລື່ອງນີ້ ຄື ທ່ານ ອັນ-
ນະວະວີ (ຂໍອະລຳຮັຊິງເມດຕາເຜີນ) ໃນປຶ້ມ ຊັຣຮ໌ ອັລ-
ມຸຫັຊຊັບ. ແລະ ກ້ອນຫີນສຳລັບຂວາງເສົາຫີນນັ້ນ
ຄວນມີຂະໜາດເທົ່າກັບກ້ອນຫີນທີ່ໃຊ້ດິດ,
ເລິ່ງຈະໃຫຍ່ກວ່າເມັດຖົ່ວດົນໜ້ອຍໜຶ່ງ.

ຫວັງຈາກນັ້ນ ເມື່ອຂວາງກ້ອນຫີນແລ້ວ
ກໍ່ໃຫ້ເຮັດການເຊືອດສັດຮາດີຍ໌ຂອງດິນ, ແລະ
ສົມຄວນທີ່ຈະກ່າວໃນຂະນະທີ່ເຮັດການເຊືອດວ່າ:

"ບິສມິລລາຫ໌ ວັລລໍຖຸ ອັກບັຣ, ອັລລໍຖຸມມະ ຮາຊາ ມົນກະ
ວະລະກະ" ແລະ ໃຫ້ຫັນໜ້າສັດໄປທາງກົບລະຫ໌,
ສ່ວນສູນນະຫ໌ໃນການເຊືອດອູດນັ້ນ ແມ່ນໃຫ້ເຊືອດໃນທ່າຢືນ
ໂດຍມັດຂາໜ້າເບື້ອງຊ້າຍໄວ້, ແລະ ການເຊືອດົງວ ແລະ ແບ້
ແມ່ນໃຫ້ນອນຕະແຄງຊ້າຍ,

ຫາກລາວເຊືອດໂດຍບໍ່ຫັນໜ້າໄປທາງກົບລະຫ໌

ກໍ່ຖືວ່າລາວໄດ້ລະຖິ້ມສູນນະຫ໌

ແຕ່ການເຊືອດຂອງລາວກໍຍັງຖືວ່າໃຊ້ໄດ້;

ເພາະການຫັນໜ້າໄປທາງກົບລະຫ໌ໃນເວລາເຊືອດນັ້ນເປັນສູ

ນນະຫ໌ ບໍ່ແມ່ນວາຈິບ, ແລະ

ສົມຄວນທີ່ລາວຈະກິນຈາກສັດຮາດີຍ໌ຂອງລາວ, ແລະ

ເອົາໄປເປັນຂອງຂວັນ ແລະ ບໍລິຈາກ;

ດັ່ງຄໍາດໍາລັດຂອງພຣະອົງ ຕະອາລາ ທີ່ວ່າ:

(...فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطْعُمُوا الْبَائِسَ الْفَقِيرَ)

(...ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຈົ້າຈຶ່ງກິນຈາກມັນ ແລະ
ໃຫ້ອາຫານແກ່ຜູ້ທຸກຍາກຂາດເຂີນ) [ອັລ-ຮັຈ: 28] ແລະ
ເວລາຂອງການເຊືອດແມ່ນຕໍ່ເນື່ອງໄປຈົນເຖິງຕາເວັນຕົກດິ
ນຂອງວັນທີສາມຂອງບັນດາວັນອັດ-ຕັລຊຣິກ,
ຕາມທັດສະນະທີ່ຖືກຕ້ອງທີ່ສຸດຂອງບັນດານັກວິຊາການ,
ສະນັ້ນ ໄລຍະເວລາຂອງການເຊືອດຈຶ່ງແມ່ນ ວັນນະຫຼັກ ແລະ
ສາມວັນຫຼັງຈາກນັ້ນ.

ຈາກນັ້ນ, ຫລັງຈາກການເຊືອດສັດພິທີກຳແລ້ວ
ໃຫ້ໂກນຫົວ ຫຼື ຕັດຜົມ, ແລະ ການໂກນຫົວແມ່ນດີກວ່າ;
ເພາະວ່າທ່ານນະບີ ﷺ ໄດ້ຂໍດູອາໃຫ້ໄດ້ຮັບຄວາມເມດຕາ ແລະ
ການອະໄພໂທດແກ່ບັນດາຜູ້ທີ່ໂກນຫົວ
(ທ່ານໄດ້ກ່າວສາມເທື່ອ) ແລະ
ແກ່ບັນດາຜູ້ທີ່ຕັດຜົມເທື່ອດຽວ.

ການຕັດຜົມພຽງບາງສ່ວນຂອງຫົວແມ່ນບໍ່ພຽງພໍ,
ແຕ່ຈຳເປັນຕ້ອງຕັດໃຫ້ທົ່ວທັງຫມົດຄືກັນກັບການໂກນຫົວ,
ສ່ວນຜູ້ຍິງແມ່ນໃຫ້ຕັດຈາກປາຍຜົມທຸກມັດເປຍຂອງນາງ
ປະມານເທົ່າກັບຫນຶ່ງຂໍ້ນິ້ວມື ຫຼື ນ້ອຍກວ່ານັ້ນ.

ຫຼັງຈາກການຂວ່າງເສົາຫົນອະກໍບະຫໍ ແລະ ການໂກນຜົມ
ຫຼື ການຕັດຜົມແລ້ວ,
ທຸກສິ່ງທີ່ເຄີຍຖືກຫ້າມໃນສະພາວະອິຫໍຮອມກໍຈະເປັນທີ່ອະນຸ
ຍາດແກ່ຜູ້ຄອງອິຫໍຮອມ, ຍົກເວັ້ນເລື່ອງຂອງແມ່ຍິງ, ແລະ
ການພົ້ນຈາກສະພາວະນີ້ຖືກເອີ້ນວ່າ:

ການພົ້ນຈາກສະພາວະອິຫໍຮອມຄັ້ງທຳອິດ. ແລະ

ຫຼັງຈາກການພົ້ນຈາກສະພາວະດັ່ງກ່າວ,
ສຸນນະຫໍໃຫ້ລາວໃສ່ນ້ຳຫອມ ແລະ

ມຸ່ງໜ້າໄປຍັງນະຄອນມັກກະຫໍ້ ເພື່ອເຮັດການຕໍາວາຟ
ອີຟາເດາະຫໍ້; ໂດຍອີງຕາມຫະດີສຈາກທ່ານນາງ ອາອີຊະຫໍ້
ຮໍດີຍ໌ລວຣູ ອັນຮາ ທີ່ໄດ້ກ່າວວ່າ:

«كُنْتُ أَطِيبُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ لِإِحْرَامِهِ قَبْلَ أَنْ يُحْرَمَ، وَلَحَلِّهِ قَبْلَ أَنْ يَطُوفَ بِالْبَيْتِ»

«ຂ້ອຍເຄີຍທາເຄື່ອງຫອມໃຫ້ທ່ານຮໍຊູລຂອງອັລລໍຮໍ
ເພື່ອການເຂົ້າອີຫໍຮອມຂອງທ່ານ

ກ່ອນທີ່ທ່ານຈະຄອງອີຫໍຮອມ, ແລະ

ເພື່ອການອອກຈາກອີຫໍຮອມຂອງທ່ານ

ກ່ອນທີ່ທ່ານຈະຕໍາວາຟຮອບໄປຕຸລວໍຫໍ້»¹ ລາຍງານໂດຍ ອັລ-
ບຸກຄໍຣີ ແລະ ມຸສລິມ.

ການຕໍາວາຟນີ້ ເອີ້ນວ່າ: ຕໍາວາຟ ອີຟາເດາະຫໍ້, ແລະ ຕໍາວາຟ
ຊີຢາເຣາະຫໍ້, ເຊິ່ງເປັນຫຼັກການໜຶ່ງຂອງການເຮັດຫໍຈຸຍ໌
ທີ່ພິທີຫໍຈຸຍ໌ຈະບໍ່ສົມບູນໄດ້ເລີຍຫາກບາດສະຈາກມັນ, ແລະ
ມັນຄືສິ່ງທີ່ຖືກກ່າວເຖິງໃນຄໍາດໍາລັດຂອງພຣະອົງ ຜູ້ຊົງສູງສົ່ງ
ແລະ ຍິ່ງໃຫຍ່ ທີ່ວ່າ:

{ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلْيُوفُوا نُذُورَهُمْ وَلْيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ (29)}

(ຫຼັງຈາກນັ້ນ,

ພວກເຂົາຈົ່ງກໍາຈັດສະພາບທີ່ບໍ່ເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງພ
ວກເຂົາ, ແລະ

ປະຕິບັດຕາມຄໍາປະຕິຍານຂອງພວກເຂົາໃຫ້ຄົບຖ້ວນ, ແລະ
ຕໍາວາຟ ໄປຕຸລວໍຫໍ້ເຖີດ) [ອັລ-ຮັຈ: 29].

ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ພາຍຫຼັງການຕໍາວາຟ ແລະ
ການລະຫມາດສອງຮໍກະອັດດ້ານຫຼັງມະກອມອົບຮໍຫົມແລ້ວ,

¹ ບັນທຶກໂດຍ ອັລບຸກຄໍຣີ, ເລກທີ (1539) ແລະ ມຸສລິມ, ເລກທີ (1189).

ກໍ່ໃຫ້ເຮັດການຍ່າງສະແອ້ ລະຫວ່າງພູເຂົາ ຊົ່ວໆ ແລະ ມັຣວະຫໍ
ຖ້າຫາກລາວເປັນຜູ້ປະກອບພິທີຫໍຈແບບຕະມັດຕຸອ໌,
ໂດຍທີ່ການສະແອ້ນີ້ແມ່ນເພື່ອການປະກອບພິທີຫໍຈຂອງລາ
ວ, ສ່ວນການສະແອ້ຄັ້ງທໍາອິດແມ່ນເພື່ອອຸມເຮາະຫໍຂອງລາວ.

ແລະ ການສະແອ້ພຽງຄັ້ງດຽວແມ່ນບໍ່ພຽງພໍ
ຕາມທັດສະນະທີ່ຖືກຕ້ອງທີ່ສຸດຂອງບັນດານັກວິຊາການ;
ຈາກຫະດິຊຂອງທ່ານນາງ ອາອີຊະຫໍ ຣໍດີຍ໌ລລໍຮຸ ອັນຮາ
ໄດ້ກ່າວວ່າ: «ພວກເຮົາໄດ້ອອກເດີນທາງກັບທ່ານຣໍຊູລລໍຮຸ
ຊໍລລໍລໍຮຸ ອະໄລຮີ ວະສັລລໍາ»
ແລ້ວທ່ານນາງກໍ່ໄດ້ກ່າວຫະດິຊຕໍ່, ເຊິ່ງໃນນັ້ນ
ທ່ານໄດ້ກ່າວວ່າ:

«وَمَنْ كَانَ مَعَهُ هَذِي فَلْيُهَلِّ بِالْحَجِّ مَعَ الْعُمْرَةِ ثُمَّ لَا يَحِلُّ حَتَّى يَجَلَ مِنْهُمَا جَمِيعًا»...

«ແລະຜູ້ໃດທີ່ມີສັດມາເຊືອດມາພ້ອມກັບລາວ,
ກໍ່ຈົ່ງຕັ້ງເຈດຕະນາເຮັດຮັຈຮ່ວມກັບອຸມເຮາະຫໍ,
ຫຼັງຈາກນັ້ນຈະບໍ່ອອກຈາກການຄອງອິຫໍຮອມຈົນກວ່າຈະອອ
ກຈາກການຄອງອິຫໍຮອມຂອງທັງສອງຢ່າງພ້ອມກັນ»... ແລະ
ກ່າວຕໍ່ອີກວ່າ:

«فَطَافَ الَّذِينَ أَهَلُّوا بِالْعُمْرَةِ بِالْبَيْتِ وَبِالصَّفَا وَالْمَرْوَةِ ثُمَّ حَلُّوا ثُمَّ طَافُوا طَوَافًا
آخَرَ بَعْدَ أَنْ رَجَعُوا مِنْ مَنًى لِحَجَّتِهِمْ»

ຄວາມໝາຍວ່າ: ບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຄອງອິຫໍຮອມເພື່ອອຸມເຮາະຫໍ
ກໍ່ໄດ້ເຮັດການຕໍ່ວາຟທີ່ໂບຕຸລລໍຫໍ ແລະ
ເຮັດການສະແອ້ລະຫວ່າງຊໍຟາ ແລະ ມັຣວະຫໍ,
ຫຼັງຈາກນັ້ນພວກເຂົາກໍ່ໄດ້ພົ້ນຈາກສະພາບການອິຫໍຮອມ,
ແລ້ວພວກເຂົາກໍ່ໄດ້ເຮັດການຕໍ່ວາຟອີກຄັ້ງໜຶ່ງ
ຫຼັງຈາກທີ່ພວກເຂົາກັບມາຈາກມີນາ

ເພື່ອການປະກອບພິທີຫໍຈຂອງພວກເຂົາ¹. ບັນທຶກໂດຍ
ບຸກຄົນ ແລະ ມຸສລິມ.

ແລະ ຄໍາກ່າວຂອງນາງ (ຂໍອະໄພຫຼ້າງພໍ່ພວກເຂົາ) -
ກ່ຽວກັບບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈເຮັດອຸມຮາຣາດ - ທີ່ວ່າ:
"ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ພວກເຂົາໄດ້ຕໍ່ວາຟອີກຄັ້ງໜຶ່ງ
ຫຼັງຈາກທີ່ພວກເຂົາໄດ້ກັບມາຈາກມີນາ
ເພື່ອການປະກອບພິທີຫໍຈຂອງພວກເຂົາ", ນາງໝາຍເຖິງ:
ການສະແດງວະຫວ່າງເນີນພູຊໍຟາ ແລະ ມັຣວະຫ, ຕາມທັດສະນະທີ່ຖືກຕ້ອງທີ່ສຸດໃນການອະທິບາຍຫະດີສບິດນີ້
. ສ່ວນທັດສະນະຂອງຜູ້ທີ່ກ່າວວ່າ ນາງໝາຍເຖິງການຕໍ່ວາຟ
ອີຟາເດາະຫນ້າ, ມັນບໍ່ຖືກຕ້ອງ; ເພາະວ່າການຕໍ່ວາຟ
ອີຟາເດາະຫນ້າ ນັ້ນເປັນຫຼັກການພື້ນຖານ (ຮູກົນ)
ສໍາລັບທຸກຄົນ ແລະ ພວກເຂົາກໍ່ໄດ້ກະທໍາມັນແລ້ວ.
ຫາກແຕ່ສິ່ງທີ່ໝາຍເຖິງໃນທີ່ນີ້ກໍ່ຄື
ສິ່ງທີ່ສະເພາະເຈາະຈົງກັບຜູ້ທີ່ປະກອບພິທີຫໍຈແບບມຸຕະມັດ
ຕິອ໌, ເຊິ່ງກໍ່ຄືການສະແດງເປັນຄັ້ງທີສອງ
ຫຼັງຈາກທີ່ກັບມາຈາກມີນາ
ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການປະກອບພິທີຫໍຈຂອງລາວສົມບູນ.
ແລະສິ່ງດັ່ງກ່າວກໍ່ເປັນທີ່ຊັດເຈນແລ້ວ
ດ້ວຍການສັນລະເສີນແຕ່ອໍລົດຫໍ, ແລະ
ນີ້ຄືທັດສະນະຂອງນັກວິຊາການສ່ວນໃຫຍ່.

ແລະ
ສິ່ງທີ່ຍັງຍືນເຖິງຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງເລື່ອງນີ້ອີກຢ່າງໜຶ່ງກໍ່ຄື
ສິ່ງທີ່ທ່ານອໍລ-

¹ ບັນທຶກໂດຍ ອັລບຸກຄໍຣີ, ເລກທີ (1556) ແລະ ມຸສລິມ, ເລກທີ (1211).

ບຸກຄົນໄດ້ອ້າງອີງໄວ້ຢ່າງໜັກແໜ້ນໃນຕຳລາສໍາເລັດຂອງທ່ານ
, ເຊິ່ງເປັນລາຍງານຈາກທ່ານອິບນຸ ອັບບາສ ຣໍດີຍ໌ລວໍຮຸ
ອັນຮຸມາ

ວ່າທ່ານໄດ້ຖືກຖາມກ່ຽວກັບການເຮັດຫໍແບບຕະມັດຕຸອ໌,
ເພິ່ນຈຶ່ງກ່າວວ່າ: «ບັນດາຊາວມຸຮາຈີຣູນ, ຊາວອັນຊໍຣ ແລະ
ບັນດາຜົນລະຍາຂອງທ່ານນະບີ ﷺ ໄດ້ຕັ້ງເຈດຕະນາ
(ຄອງອິຫຼັດຮອມ) ໃນການເຮັດຮັຈຍ໌ອຳລາ, ແລະ
ພວກເຮົາກໍໄດ້ຕັ້ງເຈດຕະນາເຊັ່ນກັນ.

ເມື່ອພວກເຮົາເດີນທາງມາຮອດນະຄອນມັກກະຫ໌,
ທ່ານສາດສະດາຂອງອັລລໍຮ໌ ﷺ ໄດ້ກ່າວວ່າ:
ຈຶ່ງປ່ຽນການຕັ້ງເຈດຕະນາ (ອິຫຼັດຮອມ)

ຂອງພວກເຈົ້າຈາກການເຮັດຮັຈຍ໌ໃຫ້ເປັນອຸມເຣາະຮ໌,
ຍົກເວັ້ນຜູ້ທີ່ໄດ້ນຳສັດມາພ້ອມເຊື້ອດ (ອັລ-ຮັດຍຸ) . ດັ່ງນັ້ນ
ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ຕຳວາຟຣອບວິຫານກະບະຫ໌,

ຢ່າງສະແອ້ລະຫວ່າງເນີນພູຊໍຟາ ແລະ ມັຣວະຫ໌,
ໄດ້ຮ່ວມຫຼັບນອນກັບບັນດາຜົນລະຍາ, ແລະ
ໄດ້ສວມໃສ່ເສື້ອຜ້າປົກກະຕິ. ແລະ ທ່ານໄດ້ກ່າວວ່າ:

ຜູ້ໃດທີ່ໄດ້ນຳສັດເຊື້ອດ (ອັລ-ຮັດຍຸ) ມາພ້ອມ,
ລາວຈະຍິ່ງບໍ່ສາມາດອອກຈາກສະພາວະອິຫຼັດຮອມໄດ້
ຈົນກວ່າສັດເຊື້ອດຈະໄປເຖິງສະຖານທີ່ເຊື້ອດຂອງມັນ.

ຫຼັງຈາກນັ້ນ ໃນຕອນຄ່ຳຂອງວັນຕັຣວິຍະຫ໌
ທ່ານໄດ້ສັ່ງພວກເຮົາໃຫ້ຕັ້ງເຈດຕະນາເພື່ອເຮັດຮັຈຍ໌ຄືນໃໝ່,
ເມື່ອພວກເຮົາປະກອບພິທີກຳຕ່າງໆ ສຳເລັດແລ້ວ,
ພວກເຮົາກໍໄດ້ມາຕຳວາຟຣອບວິຫານກະບະຫ໌ ແລະ

ເດີນສະແອ້ ລະຫວ່າງເນີນພູຊຳຟາ ແລະ ມັຣວະຫີ»¹.
ສິ້ນສຸດຄຳເວົ້າທີ່ຕ້ອງການຍົກມາ, ແລະ
ນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ຊັດເຈນໃນການສະແອຂອງຜູ້ທີ່ເຮັດຫັຈແບບຕະ
ມັດຕຸອ໌ສອງຄັ້ງ, ແລະ ອີ່ລວ່ຫີເປັນຜູ້ຊົງຮອບຮູ້ຢູ່.

ແລະ ສ່ວນສິ່ງທີ່ອີຫມ່າມຸສລິມໄດ້ລາຍງານໄວ້
ຈາກທ່ານຈາບິຣ ຣໍດີຍັລລໍຮຸ ອັນຮຸ: «ທ່ານນະບີ ຊໍລລໍລໍຮຸ
ອະໄລຣີ ວະສັລລັມ ແລະ ສາວິກຂອງທ່ານ
ບໍ່ໄດ້ຍ່າງລະຫວ່າງພູຊຳຟາ ແລະ ມັຣວະຫີ
ເວັ້ນເສຍແຕ່ພຽງຄັ້ງດຽວ»²,

ການຕ່ວາຟຄັ້ງທຳອິດຂອງພວກເຂົານັ້ນ
ໝາຍເຖິງບັນດາຊຳບະຫີທີ່ໄດ້ນຳເອົາສັດມາຂ້າໃນພິທີຫັຈ;
ເພາະວ່າພວກເຂົາຍັງຄົງຢູ່ໃນສະພາວະອິຫ໌ຮອມຂອງພວກເຂົາ
າ ພ້ອມກັບທ່ານນະບີ

ຈົນກວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ພົ້ນຈາກສະພາວະອິຫ໌ຮອມຂອງທັງກ
ານປະກອບພິທີຫັຈ ແລະ ອຸມເຣາະຫີພ້ອມກັນ, ແລະ
ທ່ານນະບີ

ກໍ່ໄດ້ຕັ້ງເຈດຕະນາເຂົ້າສູ່ສະພາວະອິຫ໌ຮອມເພື່ອການປະກອບ
ພິທີຫັຈ ແລະ ອຸມເຣາະຫີ ແລະ
ໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຜູ້ທີ່ນຳເອົາສັດມາຂ້າໃນພິທີກຳນັ້ນ

ໃຫ້ຕັ້ງເຈດຕະນາເຂົ້າສູ່ສະພາວະອິຫ໌ຮອມເພື່ອການປະກອບ
ພິທີຫັຈພ້ອມກັບອຸມເຣາະຫີ, ແລະ
ບໍ່ໃຫ້ພົ້ນຈາກສະພາວະອິຫ໌ຮອມ
ຈົນກວ່າຈະໄດ້ພົ້ນຈາກທັງສອງຢ່າງພ້ອມກັນ.

¹ ບັນທຶກໂດຍ ອັລບຸກຄຳຣີ, ເລກທີ (1572).

² ບັນທຶກໂດຍມຸສລິມ, ເລກທີ (1215).

ສ່ວນຜູ້ທີ່ປະກອບພິທີຫ້າຈ ແລະ ອຸມເຮາະທີ່ຮ່ວມກັນນັ້ນ
ຈະຕ້ອງເຮັດການສະແອພຽງຄັ້ງດຽວ,
ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກລະບຸໄວ້ໃນຫະດີສຂອງທ່ານຈາບິຣທີ່ໄດ້ກ່າວມານັ້ນ
ແລະ ຫະດີສທີ່ຖືກຕ້ອງໄດ້ບົດອື່ນໆ.

ແລະ ໃນທ່ານອຸດຽວກັນ, ຜູ້ທີ່ເຮັດຫ້າຈແບບອິຟຣອດ
ແລະ ຍັງຄົງຢູ່ໃນສະພາບອິຫິຣອມຂອງຕົນຈົນເຖິງວັນນະຫໍຮຸ,
ລາວຈະຕ້ອງເຮັດການສະແອພຽງຄັ້ງດຽວ. ດັ່ງນັ້ນ,

ເມື່ອຜູ້ປະກອບພິທີຫ້າຈແບບກິຣິອນ ແລະ ອິຟຣອດ
ໄດ້ເຮັດການສະແອພູງຈາກຕໍາວາຟ ອັລ-ກຸດູມແລ້ວ,
ການສະແອດັ່ງກ່າວກໍ່ພຽງພໍແລ້ວ

ແທນການສະແອພູງຈາກຕໍາວາຟ ອິຟາເດາະຫໍ. ແລະ
ນີ້ຄືການລວມຄວາມໝາຍລະຫວ່າງສອງຫະດີຊຂອງທ່ານນາ
ງອາອີຊະຫໍ ແລະ ທ່ານອິບນຸ ອັບບາສ
ກັບຫະດີຊຂອງທ່ານຈາບິຣ ທີ່ໄດ້ກ່າວມາ, ແລະ ດ້ວຍເຫດນີ້
ຄວາມຂັດແຍ້ງກໍ່ຈະໝົດໄປ ແລະ
ເຮັດໃຫ້ສາມາດປະຕິບັດຕາມບັນດາຫະດີຊທັງໝົດໄດ້.

ແລະ ສິ່ງທີ່ສະໜັບສະໜູນການລວມຄວາມໝາຍນີ້ກໍ່ຄື
ລາຍງານຂອງທ່ານຍິງອາອີຊະຫໍ ແລະ ທ່ານອິບນຸ ອັບບາສ
ເປັນສອງລາຍງານທີ່ຖືກຕ້ອງ,
ເຊິ່ງທັງສອງໄດ້ຢືນຢັນການສະແອຄັ້ງທີ່ສອງສຳລັບຜູ້ທີ່ເຮັດຮັ
ຈແບບຕະມັດຕຸອໍ,

ໃນຂະນະທີ່ຄວາມໝາຍທີ່ບາກົດໃນລາຍງານຂອງທ່ານຈາບິຣ
ນັ້ນ ໄດ້ປະຕິເສດເລື່ອງດັ່ງກ່າວ. ແລະ

ຫຼັກຖານທີ່ຢືນຢັນນັ້ນຍ່ອມມີນ້ຳໜັກກວ່າຫຼັກຖານທີ່ປະຕິເສ
ດ, ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກກຳນົດໄວ້ໃນວິຊາອຸສູລ ແລະ ວິຊາມຸສຕໍາລະຫໍ

ຫະດີສ. ແລະ ອັລລຳຫໍ້ ຊຸບຮານະຮູ ວະຕະອາລາ
ຄືຜູ້ຊົງນຳພາສູ່ຄວາມຖືກຕ້ອງ, ແລະ ບໍ່ມີພະລັງອຳນາດໃດໆ
ເວັ້ນແຕ່ດ້ວຍກັບອັລລຳຫໍ້.

ບົດວ່າດ້ວຍ

ຄວາມປະເສີດຂອງສິ່ງທີ່ຜູ້ສະແຫວງບຸນກະທຳໃນ ວັນແຫ່ງການເຊື່ອດ (ນະຫັຣ)

ແລະ ສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດສຳລັບຜູ້ເຮັດຫໍ້ຈຸຍຄື
ການຈັດລຽງສີ່ປະການນີ້ຕາມລຳດັບໃນວັນນະຫັຣ
(ວັນແຫ່ງການເຊື່ອດ) ດັ່ງທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້,
ໂດຍໃຫ້ເລີ່ມຈາກການຂວ່າງເສົາຫຼືນອະກຳປະຫໍ້,
ຈາກນັ້ນຈຶ່ງເຮັດການເຊື່ອດ, ຈາກນັ້ນກໍ່ໂກນຜົມ ຫຼື ຕັດຜົມ,
ຈາກນັ້ນກໍ່ເຮັດການຕຳວາຟຮອບກະປະຫໍ້ ແລະ
ເຮັດການສະແອຫຼັງຈາກນັ້ນ ;
ສຳລັບຜູ້ທີ່ເຮັດຫໍ້ຈແບບຕະມັດຕຸຍ, ແລະ
ເຊັ່ນດຽວກັນສຳລັບຜູ້ທີ່ເຮັດຫໍ້ຈແບບອິຟຮອດ ແລະ ກິຣິອນ
ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເຮັດການສະແອພ້ອມກັບການຕຳວາຟ
ກຸດມ.

ແຕ່ຖ້າຫາກລາວໄດ້ສະຫຼັບລຳດັບການປະຕິບັດໃນສິ່ງເຫຼົ່ານີ້
ກໍ່ຖືວ່າເປັນທີ່ອະນຸຍາດ;
ເນື່ອງຈາກມີການຜ່ອນຜັນທີ່ໄດ້ຮັບການຍິ່ງຍືນຈາກທ່ານນະ
ປີ ພີ ໃນເລື່ອງດັ່ງກ່າວ, ແລະ
ນີ້ກໍ່ລວມເຖິງການເຮັດສະແອກ່ອນການຕຳວາຟ;
ເພາະມັນເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງກົດຈະການທີ່ຖືກປະຕິບັດໃນວັ
ນນະຫັຣ, ຈຶ່ງຖືກລວມຢູ່ໃນຄຳກ່າວຂອງສັກກະທຳທີ່ວ່າ:

ເພິ່ນບໍ່ໄດ້ຖືກຖາມໃນວັນນັ້ນກ່ຽວກັບສິ່ງໃດທີ່ຖືກກະທຳກ່ອນ
ຫຼື ຫຼັງ ເວັ້ນເສຍແຕ່ທ່ານຈະກ່າວວ່າ:

«افْعَلْ وَلَا حَرَجَ»

(ຈົ່ງປະຕິບັດ ແລະ ບໍ່ມີຄວາມຜິດ)¹, ແລະ
ເນື່ອງຈາກວ່າມັນເປັນສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກຄວາມລົງລືມແລະ
ຄວາມບໍ່ຮູ້, ມັນຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງລວມຢູ່ໃນຂໍ້ກຳນົດທົ່ວໄປນີ້;
ເພາະໃນນັ້ນມີການອ່ານວຍຄວາມສະດວກ ແລະ
ການຜ່ອນຜັນ.

ແລະ ໄດ້ມີການຍືນຍົງຈາກ ທ່ານນະບີ ﷺ
ວ່າທ່ານໄດ້ຖືກຖາມກ່ຽວກັບຜູ້ທີ່ໄດ້ເຮັດການສະແອກກ່ອນເຮັດ
ຕຳວາຟ, ແລ້ວທ່ານກໍໄດ້ກ່າວວ່າ:

«لَا حَرَجَ»

"ບໍ່ມີຄວາມຜິດ"² ບັນທຶກໂດຍ ອາບູດາວູດ,
ຈາກຫະດີດຂອງທ່ານ ອຸສາມະ ບິນ ຊະຣີກ
ດ້ວຍສາຍລາຍງານທີ່ຫນ້າເຊື່ອຖື ແລະ ຖືກຕ້ອງ,
ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ແຈ້ງແຈ້ງວ່າສິ່ງດັ່ງກ່າວແມ່ນຢູ່ພາຍໃຕ້ຂໍ້
ກຳນົດທົ່ວໄປຢ່າງບໍ່ຕ້ອງສົງໄສ, ແລະ ອັລລຳຫໍ
ຊົງເປັນຜູ້ໃຫ້ຄວາມສຳເລັດ.

ສຳລັບບັນດາສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ຜູ້ປະກອບພິທີຫລັກໄດ້ພົ້ນຈາກສະ
ພາບຄອງອິຫັຣອມຢ່າງສົມບູນນັ້ນ ມີສາມປະການຄື:
ການຂວ່າງເສົາຫີນ ຈຳຮະຕຸລ ອະກໍບະຫໍ, ການໂກນ ຫຼື
ຕັດຜົມ, ແລະ ການຕຳວາຟ ອີຟາເດາະຫໍ
ພ້ອມກັບການສະແອກຫຼັງຈາກນັ້ນຕາມທີ່ໄດ້ກ່າວມາຂ້າງຕົ້ນ.

¹ ບັນທຶກໂດຍ ອັລບຸກຄາຣີ, ເລກທີ (83) ແລະ ມຸສລິມ, ເລກທີ (1306).

² ບັນທຶກໂດຍ ອະບູ ດາວູດ ເລກທີ: (2015).

ເມື່ອລາວໄດ້ປະຕິບັດຄົບທັງສາມປະການນີ້ແລ້ວ,
 ທຸກສິ່ງທີ່ເຄີຍເປັນສິ່ງຕ້ອງຫາມສຳລັບລາວໃນຂະນະຄອງອິຫໍ
 ຮອມກໍຈະເປັນທີ່ອະນຸຍາດທັງໝົດ, ເຊັ່ນ: ການມີເພດສຳພັນ,
 ການໃຊ້ນ້ຳຫອມ ແລະ ອື່ນໆ. ແລະ
 ຜູ້ໃດທີ່ປະຕິບັດສອງໃນສາມປະການນີ້,
 ທຸກສິ່ງທີ່ເຄີຍເປັນສິ່ງຕ້ອງຫາມສຳລັບລາວໃນຂະນະຄອງອິຫໍ
 ຮອມກໍຈະເປັນທີ່ອະນຸຍາດ ເວັ້ນເສຍແຕ່ການມີເພດສຳພັນ,
 ແລະ ສິ່ງນີ້ຖືກເອີ້ນວ່າ:
 ການພົ້ນຈາກສະພາວະອິຫໍຮອມຄັ້ງທຳອິດ.

ແລະ ສິ່ງເສີມໃຫ້ຜູ້ປະກອບພິທີຮັຈ ໄດ້ດື່ມນ້ຳຊຳຊຳ ແລະ
 ດື່ມໃຫ້ເຕັມທີ່, ແລະ ຂໍດູອາຕາມທີ່ສະດວກ
 ດ້ວຍດູອາທີ່ມີປະໂຫຍດ, ແລະ

«مَاءٌ زَمْزَمٌ لِمَا شَرِبَ لَهُ».

«ນ້ຳຊຳຊຳ ເປັນໄປຕາມຈຸດປະສົງທີ່ດື່ມ»¹. ດັ່ງທີ່
 ໄດ້ມີການລາຍງານໃນໜັງສືຫະດິຊ ສໍາເຮັຍຫໍຂອງມຸສລິມ
 ຈາກທ່ານອະບີ ດັຮ ວ່າ: ແທ້ຈິງ ທ່ານນະບີ ﷺ
 ໄດ້ກ່າວກ່ຽວກັບນ້ຳຊຳຊຳວ່າ:

«إِنَّهُ طَعَامٌ طَعْمٌ».

«ແທ້ຈິງມັນ ແມ່ນອາຫານສຳລັບການບໍລິໂພກ»².
 ເພີ່ມເຕີມໂດຍອະບູດາດູດ:

«وَشِفَاءٌ سُقْمٍ».

¹ ບັນທຶກໂດຍ ອິບນຸ ມາຢະຫໍ, ເລກທີ (3062), ຈາກ ຈາບິຣ ບິນ ອັບດຸລລໍຫໍ
 ຂໍ້ອ້ວລໍຫໍຊົງພໍຣະໂທດເຜີ້ນ.

² ບັນທຶກໂດຍມຸສລິມ, ເລກທີ (2473).

“ແລະ ການປິ່ນປົວໂລກພະຍາດ”¹.

ແລະ ຫຼັງຈາກຕໍ່ວາຟອີຟາດາະຫໍ ແລະ ການສະແອ
ສຳຫຼັບຜູ້ທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງປະຕິບັດ,
ບັນດາຜູ້ປະກອບພິທີຫໍຈຳກັດຈະກັບຄືນໄປຍັງມີນາ
ເພື່ອຜ່ານກຢູ່ທີ່ນັ້ນເປັນເວລາສາມມື້ສາມຄືນ, ແລະ
ຈະເຮັດການຂວ້າງເສົາຫຼິ້ນທັງສາມຕົ້ນໃນແຕ່ລະວັນຂອງສາ
ມວັນດັ່ງກ່າວ ຫຼັງຈາກຕາເວັນຄອຍ, ແລະ
ຈຳເປັນຕ້ອງຮັກສາການລຽງລຳດັບໃນການຂວ້າງ.

ໃຫ້ເລີ່ມຈາກເສົາຫຼິ້ນຕົ້ນທຳອິດ:
ເຊິ່ງແມ່ນຕົ້ນທີ່ຢູ່ຖັດຈາກມັສຍິດອັລ-ຄອຍຟ
ໂດຍໃຫ້ຂວ້າງດ້ວຍກ້ອນຫີນເຈັດກ້ອນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ,
ໃຫ້ຍົກມືຂຶ້ນພ້ອມກັບການຂວ້າງທຸກກ້ອນ, ແລະ
ສຸນນະຫໍໃຫ້ກ້າວອອກຈາກຈຸດນັ້ນໄປ
ໂດຍໃຫ້ເສົາຫຼິ້ນຢູ່ທາງເບື້ອງຊ້າຍຂອງຕົນ,
ແລ້ວຜິນໜ້າໄປທາງກົບລັດ, ຍົກມືທັງສອງຂ້າງຂຶ້ນ ແລະ
ໝັ່ນໃນການຂໍດູອາ ແລະ ວົງວອນຂໍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ.

ຫຼັງຈາກນັ້ນ ໃຫ້ຂວ້າງຫຼິ້ນທີ່
ຈຳມະເຮາະຫໍທີ່ສອງຄືກັບຈຳມະເຮາະຫໍທີ່ທຳອິດ, ແລະ
ສຸນນະຫໍໃຫ້ກ້າວໄປຂ້າງໜ້າເລັກນ້ອຍຫຼັງຈາກຂວ້າງຫຼິ້ນແລ້ວ
ໂດຍໃຫ້ຈຳມະເຮາະຫໍຢູ່ທາງເບື້ອງຂວາຂອງຕົນ,
ຫັນໜ້າໄປທາງທິດກະບະຫໍ, ຍົກມືທັງສອງຂຶ້ນ ແລະ
ວົງວອນຂໍດູອາຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ.

¹ ໝາຍເຖິງ: ອະບູ ດາດູດ ອັຕ-ຕໍ່ຢາລີຊີ
ເຊິ່ງເພິ່ນໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນຫະດີຊບິດດຽວກັນກັບເລື່ອງລາວການເຂົ້າຮັບອິສລາມຂອງ
ອະບີ ດັຣ (ຂໍ້ລະອຽດຊົງພິມພາຍໃນ). ເບິ່ງທີ່ ມຸສນັດ ອະບີ ດາດູດ ອັຕ-ຕໍ່ຢາລີຊີ ເລກທີ
(459).

ຈາກນັ້ນ ກໍໃຫ້ຂວ້າງຈຳມະເຮາະຫໍທີ່ສາມ ແລະ
ບໍ່ໃຫ້ຢຸດຢູ່ທີ່ນັ້ນ.

ຈາກນັ້ນ ໃຫ້ຂວ້າງເສົາຫົນໃນວັນທີສອງຂອງວັນຕັ້ງຊື່ກ
ຫຼັງຈາກຕາເວັນຄໍ້ອຍ, ຄືກັນກັບທີ່ໄດ້ຂວ້າງໃນວັນທຳອິດ,
ແລະ ໃຫ້ປະຕິບັດທີ່ເສົາຫົນຕົ້ນທີໜຶ່ງ ແລະ ຕົ້ນທີສອງ
ຄືດັ່ງທີ່ໄດ້ປະຕິບັດໃນວັນທຳອິດ;

ເພື່ອເປັນການເອົາແບບຢ່າງຕາມທ່ານນະບີ ﷺ.

ການຂວ້າງເສົາຫົນໃນສອງວັນທຳອິດຂອງບັນດາວັນຕັ້ງຊື່
ກແມ່ນເປັນວາຈົບໜຶ່ງໃນບັນດາວາຈົບຂອງຫ້າ, ແລະ
ການຜັກຄ້າງຄືນທີ່ທົ່ງມີນາໃນຄືນທີໜຶ່ງ ແລະ
ຄືນທີສອງກໍເປັນວາຈົບເຊັ່ນກັນ,
ແຕ່ວ່າບໍ່ເປັນວາຈົບສຳລັບຜູ້ໃຫນ້າ, ຜູ້ລ້ຽງສັດ ແລະ
ຜູ້ທີ່ມີໜ້າທີ່ຄ້າຍຄືກັນ.

ຈາກນັ້ນ,
ຫຼັງຈາກການຂວ້າງເສົາຫົນໃນສອງວັນທີ່ກ່າວມາ,
ຫາກຜູ້ໃດປະສົງທີ່ຈະຮິບກັບຈາກມີນາ
ກໍເປັນທີ່ອະນຸຍາດແກ່ລາວ,
ໂດຍໃຫ້ລາວອອກເດີນທາງກ່ອນຕະເວັນຕົກດິນ ແລະ
ຫາກຜູ້ໃດຢູ່ຕໍ່ຈົນຄົບສາມຄືນ ແລະ ໄດ້ຂວ້າງເສົາຫົນຕ່າງ ໆ
ໃນວັນທີ່ສາມ ກໍເປັນການດີກວ່າ ແລະ
ມີຜົນຕອບແທນທີ່ອື່ນໆໃຫຍ່ກວ່າ, ດັ່ງທີ່ອັລລູຫໍ ຕະອາລາ
ໄດ້ດຳລັດໄວ້ວ່າ:

﴿وَاذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِنَّهُ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا
إِنَّهُ عَلَيْهِ لَمَنْ أَتَقَى...﴾

(ແລະ ພວກເຈົ້າຈຶ່ງລ່າລຶກເຖິງອັລລາຮ໌ ໃນຫຼາຍໆ
ວັນທີ່ຖືກກຳນົດໄວ້, ຜູ້ໃດທີ່ຮີບຮ້ອນໃນສອງວັນ
ກໍ່ບໍ່ມີບາບໃດໆ ແກ່ເຂົາ ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ຢູ່ຕໍ່ ກໍ່ບໍ່ມີບາບໃດໆ
ແກ່ເຂົາ, ສຳຫຼັບຜູ້ທີ່ຍ່າເກຣ໌...) [ສຸຣາຫໍຮາຮາຫໍ: 203]. ແລະ ເນື່ອງຈາກວ່າທ່ານນະບີ ຊໍລ໌ລ໌ລ໌ຮຸ ອະລັຍຮີ
ວະສັລລັມ

ໄດ້ຜ່ອນຜັນໃຫ້ຜູ້ຄົນໃນການຮີບຮ້ອນອອກເດີນທາງ,
ແຕ່ທ່ານເອງບໍ່ໄດ້ຮີບຮ້ອນ,
ແຕ່ທ່ານໄດ້ພັກຢູ່ທີ່ມີນາຈົນໄດ້ຂວ້າງເສົາຫີນໃນວັນທີສິບສາ
ມ ຫລັງຈາກຕາເວັນຄໍ້ອຍ,
ຈາກນັ້ນຈຶ່ງອອກເດີນທາງກ່ອນທີ່ຈະໄດ້ລະຫມາດຊຸຮຮີ.

ອະນຸຍາດໃຫ້ຜູ້ປົກຄອງຂອງເດັກນ້ອຍຜູ້ຊາຍທີ່ບໍ່ສາມາດ
ດຳເນີນການຂວ້າງຫີນດ້ວຍຕົນເອງ, ສາມາດຂວ້າງຫີນທີ່
ເສົາຫີນ ຈຳມະເຣາະຫໍ ຕຸລອະກໍບະຫໍ ແລະ ຈຳມະເຣາະຫໍອື່ນ ໆ
ທັງໝົດແທນໄດ້,

ຫຼັງຈາກທີ່ຕົນໄດ້ຂວ້າງຫີນສ່ວນຂອງຕົນເອງແລ້ວ,
ເຊັ່ນດຽວກັນ, ເດັກນ້ອຍຜູ້ຍິງທີ່ບໍ່ສາມາດຂວ້າງຫີນໄດ້
ຜູ້ປົກຄອງຂອງນາງກໍຈະເປັນຜູ້ຂວ້າງຫີນແທນ;
ຕາມຫະດີສຈາກທ່ານ ຈາບິຣ, ເຊິ່ງເພິ່ນໄດ້ກ່າວວ່າ:

«حَجَّجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، وَمَعَ النِّسَاءِ وَالصِّبْيَانِ، فَلَبَّيْنَا عَنِ الصِّبْيَانِ وَرَمَيْنَا عَنْهُنَّ»

«ພວກເຮົາໄດ້ເຮັດຫໍຈຮ່ວມກັບທ່ານອໍຊຸລ ລຸລ໌ລ໌ຮຸ ຊໍລ໌ລ໌ລ໌ຮຸ
ອະໄລຮີ ວະສັລລາ, ແລະ ບັນດາແມ່ຍິງ ແລະ
ບັນດາເດັກນ້ອຍກໍ່ໄດ້ຢູ່ກັບພວກເຮົາ,
ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ກ່າວຕັລບິຍະຫໍແທນບັນດາເດັກນ້ອຍ ແລະ

ໄດ້ຂວ້າງຫີນແທນພວກເຂົາ»¹

ບັນທຶກໂດຍ

ທ່ານອິບນຸມາຈະຫໍ.

ອະນຸຍາດໃຫ້ຜູ້ທີ່ບໍ່ສາມາດຂວ້າງເສົາຫີນ
ເນື່ອງຈາກການເຈັບປ່ວຍ ຫຼື ຄວາມແກ່ຊະລາ ຫຼື ການຖືພາ
ມອບໝາຍໃຫ້ຜູ້ອື່ນຂວ້າງແທນຕົນໄດ້;
ດັ່ງດໍາລັດຂອງອັລລໍຮ໌ ຕະອາລາ ທີ່ວ່າ:

(فَأَقْوَا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ...)

(ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງຍໍາເກຣງອັລລໍຮ໌ເຖິດ
ເທົ່າທີ່ພວກເຈົ້າມີຄວາມສາມາດ....) [ອັດ-ຕະກໍບຸນ: 16]
ສ່ວນຄົນເຫຼົ່ານີ້

ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດທີ່ຈະໄປບຽດສຽດກັບຜູ້ຄົນທີ່ຈໍາມະຮອດ
(ສະຖານທີ່ຂວ້າງເສົາຫີນ) ໄດ້, ແລະ
ເວລາຂອງການຂວ້າງເສົາຫີນກໍ່ຈະຜ່ານພົ້ນໄປ
ໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກບັນຍັດໃຫ້ທົດແທນຄືນໄດ້, ດັ່ງນັ້ນ
ຈົ່ງເປັນທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ພວກເຂົາມອບໝາຍໃຫ້ຄົນອື່ນເຮັດແ
ທນໄດ້, ເຊິ່ງຕ່າງຈາກພິທີກຳອື່ນໆ. ສະນັ້ນ,
ບໍ່ສົມຄວນທີ່ຜູ້ຄອງອິຫໍຮອມຈະແຕ່ງຕັ້ງຕົວແທນເພື່ອປະກ
ອບພິທີກຳແທນຕົນເອງ

ເຖິງແມ່ນວ່າການເຮັດຫໍຂອງລາວຈະເປັນການເຮັດຫໍທີ່ສ
ະໝັກໃຈ (ນາຟິລະຫໍ) ກໍ່ຕາມ;
ເພາະວ່າຜູ້ໃດທີ່ໄດ້ຄອງອິຫໍຮອມເພື່ອປະກອບພິທີຮັຈ ຫຼື
ອຸມເຣາະຫໍ,
ເຖິງແມ່ນວ່າທັງສອງຈະເປັນການກະທຳທີ່ສະໝັກໃຈກໍ່ຕາມ,

¹ ບັນທຶກໂດຍ ອັດຕິຣມີຊີ ເລກທີ (927).

ລາວກໍຈຳເປັນຕ້ອງເຮັດທັງສອງຢ່າງນັ້ນໃຫ້ສົມບູນ;
ຕາມດຳລັດຂອງອົງອັລລຳຮ໌ ຜູ້ຊົງສູງສົ່ງ ທີ່ວ່າ:

(وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ...)

(ແລະ ພວກເຈົ້າຈົ່ງເຮັດພິທີຮັຈ ແລະ ອຸມເຣາະຫໍ
ໃຫ້ຄົບຖ້ວນສົມບູນເພື່ອອັລລຳຮ໌) [ອັລ-ບະກຳເຣາະຫໍ: 196]

ແລະ ເວລາຂອງການຕຳວາຟ ແລະ ການສະແອ
ຈະບໍ່ຜ່ານພົ້ນໄປ,

ເຊິ່ງແຕກຕ່າງຈາກເວລາຂອງການຂວ້າງເສົາຫີນ.

ສ່ວນການຢຸດພັກທີ່ທົ່ງອະຣຳຟະຫໍ ແລະ
ການພັກຄ້າງຄືນທີ່ມຸຊດາລີຟະຫໍ ແລະ ທົ່ງມີນາ,
ບໍ່ຕ້ອງສົງໄສເລີຍວ່າເວລາຂອງມັນຈະຜ່ານພົ້ນໄປ,

ແຕ່ທະວ່າການໄປຢູ່ໃນສະຖານທີ່ເຫຼົ່ານີ້ຂອງຜູ້ທີ່ບໍ່ສາມາດນັ້ນ
ເປັນສິ່ງທີ່ເປັນໄປໄດ້ ເຖິງແມ່ນວ່າຈະມີຄວາມລຳບາກກໍຕາມ,
ເຊິ່ງແຕກຕ່າງຈາກການລົງມືຂວ້າງຫີນດ້ວຍຕົນເອງ, ແລະ
ເນື່ອງຈາກວ່າການຂວ້າງຫີນນັ້ນ

ມີການລາຍງານເຖິງການມອບໝາຍໃຫ້ຜູ້ອື່ນເຮັດແທນຈາກ
ບັນເພະຊົນຊາວຊາລັຟຜູ້ຊອບທັມ

ໃນກໍລະນີຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການຜ່ອນຜັນ,

ເຊິ່ງຕ່າງຈາກກໍລະນີອື່ນ ໆ.

ແລະ

ການອົບາດະຫນັ້ນຈະຕ້ອງມີຫຼັກຖານອ້າງອີງທີ່ຊັດເຈນ,
ສະນັ້ນ ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຜູ້ໃດບັນຍັດສິ່ງໃດຂຶ້ນມາໄດ້

ເວັ້ນເສຍແຕ່ຈະມີຫຼັກຖານ, ແລະ

ອະນຸຍາດໃຫ້ຜູ້ທີ່ເປັນຕົວແທນຂວ້າງກ້ອນຫີນແທນຕົນເອງ
ແລ້ວຈຶ່ງຂວ້າງແທນຜູ້ທີ່ມອບໝາຍໃຫ້ລາວ

ໃສ່ເສົາຫິນແຕ່ລະຕົ້ນຈາກສາມຕົ້ນ
 ໃນຂະນະທີ່ລາວຢືນຢູ່ບ່ອນດຽວກັນ, ແລະ
 ບໍ່ຈຳເປັນທີ່ລາວຈະຕ້ອງຂວ້າງເສົາຫິນທັງສາມໃຫ້ຄົບຖ້ວນແ
 ທນຕົນເອງກ່ອນ
 ແລ້ວຈຶ່ງກັບມາຂວ້າງແທນຜູ້ທີ່ມອບໝາຍໃຫ້ລາວ
 ຕາມທັດສະນະທີ່ຖືກຕ້ອງກວ່າຂອງບັນດາອຸລະມາຣ໌;
 ເນື່ອງຈາກບໍ່ມີຫຼັກຖານທີ່ບັງຄັບໃຫ້ເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ, ແລະ
 ເນື່ອງຈາກໃນການກະທຳດັ່ງກ່າວນັ້ນມີຄວາມຍຸ້ງຍາກລຳບາກ
 , ແລະ ພຣະອົງ ອັລລໍຮ໌ ຊຸບຮານະ ຮູ ວະຕະອາລາ
 ໄດ້ຊົງດຳລັດວ່າ:

{...وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُم فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ...}

(...ແລະພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງເຮັດໃຫ້ມີຄວາມຍຸ້ງຍາກໃດ ໆ
 ແກ່ພວກເຈົ້າໃນສາສະນາ...) [ອັລ-ຮີຈ: 78]. ທ່ານນະບີ ﷺ ໄດ້
 ກ່າວວ່າ:

«يَسِّرُوا وَلَا تُعَسِّرُوا».

«ຈົ່ງອ່ານວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ຢ່າສ້າງຄວາມລຳບາກ»¹.
 ແລະ
 ເພາະວ່າສິ່ງດັ່ງກ່າວບໍ່ໄດ້ຖືກລາຍງານຈາກບັນດາສໍາຫາບະຣ໌ຂ
 ອງທ່ານລໍຊູລຂອງອັລລໍຮ໌ ﷺ
 ໃນຕອນທີ່ພວກເຂົາຂວ້າງແທນເດັກນ້ອຍຂອງພວກເຂົາ
 ແລະ ຜູ້ທີ່ບໍ່ສາມາດໃນໝູ່ພວກເຂົາ,
 ແລະຫາກພວກເຂົາໄດ້ກະທຳເຊັ່ນນັ້ນ
 ກໍ່ຍ່ອມທີ່ຈະຖືກລາຍງານໄວ້;

¹ ບັນທຶກໂດຍ ອັລບຸກຄໍຣ໌, ຈາກຫະດີສຂອງ ອະນັສ (ຂໍໃຫ້ອັລລໍຮ໌ຊົງພຣະໂທດທ່ານ), ເລກທີ (69).

ເພາະວ່າມັນເປັນເລື່ອງທີ່ບັນດາຜູ້ຄົນຈະພ້ອມພຽງກັນລາຍງານ, ແລະອັດລໍຮ້ອງຊິດຢື່ງ.

ບົດວ່າດ້ວຍ

ການບັງຄັບໃຫ້ເຊືອດສັດສຳລັບຜູ້ທີ່ເປັນມຸຕະມັດ

ຕົວ ແລະ ກໍຣົນ

ເປັນຂໍ້ບັງຄັບສຳລັບຜູ້ປະກອບພິທີຫຼັກທີ່ປະກອບພິທີແບບມຸຕະມັດຕຸອ໌ ຫຼື ກໍຣົນ - ແລະ ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນເຂດມັສຍິດອັດຫະຣອມ - ທີ່ຕ້ອງໄດ້ເຊືອດສັດ, ເຊິ່ງໄດ້ແກ່: ແບ່ໜຶ່ງໂຕ, ຫຼື ໜຶ່ງສ່ວນເຈັດຂອງອຸດ, ຫຼື ໜຶ່ງສ່ວນເຈັດຂອງງົວ. ແລະ ຈຳເປັນທີ່ສັດດັ່ງກ່າວຈະຕ້ອງມາຈາກຊັບສິນທີ່ຫະລາລ ແລະ ລາຍໄດ້ທີ່ດົງາມ; ເພາະວ່າອົງອັດລໍຫໍ ຜູ້ຊົງສູງສົ່ງນັ້ນ ຊົງເປັນຜູ້ທີ່ດົງາມ ແລະ ຈະບໍ່ຊົງຮັບສິ່ງໃດ ນອກຈາກສິ່ງທີ່ດົງາມເທົ່ານັ້ນ.

ສົມຄວນຢ່າງຍິ່ງ

ທີ່ມຸສລິມຈະຕ້ອງຮັກສາຕົນເອງຈາກການຂໍຕໍ່ຜູ້ຄົນ ບໍ່ວ່າຈະເປັນຂອງຂວັນ ຫຼື ສິ່ງອື່ນໆ, ບໍ່ວ່າພວກເຂົາຈະເປັນກະສັດ ຫຼື ຜູ້ໃດກໍຕາມ ເມື່ອອັດລໍຫໍໄດ້ຊົງເຮັດໃຫ້ລາວມີຊັບສິນທີ່ພຽງພໍແກ່ຕົນເອງ ແລະ ບໍ່ຕ້ອງເພິ່ງພາສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນມືຂອງຜູ້ຄົນ; ເນື່ອງຈາກມີລາຍງານໃນຫະດີສຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍຈາກທ່ານ ນະບີ ຊໍລັລ໌ລຸ ອະໄລຣີ ວະສັລ໌ລັມ ທີ່ກ່າວຕຳໜີ ແລະ ຊີ້ໃຫ້ເຫັນຂໍ້ເສຍຂອງການຮ້ອງຂໍ, ແລະ ຍ້ອງຍໍຜູ້ທີ່ລະເວັ້ນຈາກມັນ.

ຖ້າຫາກຜູ້ທີ່ປະກອບພິທີຫຼັກແບບຕະມັດຕຸອ໌ ແລະ
 ກໍ່ຮອນ ບໍ່ສາມາດຫາສັດມາເຊືອດໄດ້,
 ຈຳເປັນທີ່ລາວຈະຕ້ອງຖືສິນອິດສາມວັນໃນພິທີຫຼັກ ແລະ
 ເຈັດວັນເມື່ອລາວກັບເຖິງຄອບຄົວຂອງລາວ, ແລະ
 ລາວມີສິດເລືອກໃນການຖືສິນອິດສາມວັນນັ້ນ,
 ຖ້າລາວປະສົງກໍ່ໃຫ້ຖືສິນອິດກ່ອນວັນນະຫັຣ, ແລະ
 ຖ້າລາວປະສົງກໍ່ໃຫ້ຖືສິນອິດໃນສາມວັນຕໍ່ຊຸຣິກ,
 ພຣະອົງຕາອາລາໄດ້ຕັດວ່າ:

{...فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامٌ ثَلَاثَةَ
 أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ ذَلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ أَهْلَهُ حَاضِرِي
 الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ...}

ຄວາມວ່າ : (...ດັ່ງນັ້ນ
 ຜູ້ໃດທີ່ເຮັດອຸມເຣາະຫຼັກດ້ວຍການເຮັດຫຼັກ
 (ໃນຮູບແບບຕະມັດຕຸອ໌) ກໍ່ໃຫ້ເຊືອດສັດຕາມທີ່ຫາໄດ້ງ່າຍ,
 ສ່ວນຜູ້ໃດທີ່ຫາບໍ່ໄດ້ເຊືອດ
 ກໍ່ໃຫ້ຖືສິນອິດສາມວັນໃນຂະນະເຮັດຫຼັກ ແລະ
 ເຈັດວັນເມື່ອພວກເຈົ້າກັບຄືນບ້ານເມືອງ
 ນັ້ນແມ່ນສິບວັນຄົບຖ້ວນ
 ຂໍ້ກຳໜົດນີ້ແມ່ນສຳລັບຜູ້ທີ່ຄອບຄົວຂອງລາວບໍ່ໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນ
 ເຂດມັດສະຍິດອັນຫະຣອມ...) [ສູເຣາະຫັ ອັລ-ບາກຳເຣາະຫັ:
 196]. ອັລ-ອາຢະຫັ.

ແລະ ໃນສ່ຮ້ຍຫັ ບຸຄຳຣີ, ລາຍງານຈາກທ່ານນາງ ອາອີຊະຫັ
 ແລະ ທ່ານ ອິບນຸ ອຸມັຣ ຣໍດີຍັລລໍຮຸ ອັນຮຸມ ທັງສອງໄດ້ກ່າວວ່າ:
 «لَمْ يُرَخَّصْ فِي أَيَّامِ التَّشْرِيقِ أَنْ يُصَمَّنَ إِلَّا لِمَنْ لَمْ يَجِدِ الْهَدْيَ»

«ບໍ່ໄດ້ຖືກອະນຸຍາດໃຫ້ຖືສິນອິດໃນວັນຕ່າງໆ ຂອງຕັກຊຣິກ,
 ຍົກເວັ້ນຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ມີສັດເຊືອດຮັດຢະ»¹, ແລະ
 ນີ້ຢູ່ໃນສະຖານະດຽວກັບສິ່ງທີ່ສືບທອດມາຈາກທ່ານນະບີ ັຊິ,
 ແລະ
 ສິ່ງທີ່ປະເສີດກວ່າແມ່ນໃຫ້ຖືສິນອິດສາມມື້ກ່ອນວັນອະຣໍຟະຫ໌
 , ເພື່ອທີ່ຈະບໍ່ໄດ້ຖືສິນອິດໃນວັນອະຣໍຟະຫ໌; ເພາະວ່າທ່ານນະບີ
 ຊໍລ໌ລ໌ລ໌ຫຸ ອະໄລຣີ ວະສັລ໌ລ໌ມ
 ໄດ້ຢືນໃນວັນອະຣໍຟະຫ໌ໂດຍບໍ່ໄດ້ຖືສິນອິດ, ແລະ
 ໄດ້ຫາມການຖືສິນອິດໃນວັນອະຣໍຟະຫ໌ທີ່ທົ່ງອະຣໍຟະຫ໌, ແລະ
 ເພາະວ່າການບໍ່ຖືສິນອິດໃນວັນນັ້ນ
 ຈະເຮັດໃຫ້ມີກຳລັງໃນການລະນຶກເຖິງອັລລໍຮ໌ ແລະ
 ການຂໍພອນຫຼາຍຂຶ້ນ, ແລະ
 ອະນຸຍາດໃຫ້ຖືສິນອິດສາມມື້ທີ່ກ່າວມານັ້ນແບບຕິດຕໍ່ກັນ ຫຼື
 ແຍກກັນກໍ່ໄດ້, ແລະ ເຊັ່ນດຽວກັນ,
 ການຖືສິນອິດເຈັດມື້ກໍ່ບໍ່ໄດ້ບັງຄັບໃຫ້ຕ້ອງຕິດຕໍ່ກັນ,
 ແຕ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຖືສິນອິດແບບລວມກັນ ຫຼື ແຍກກັນກໍ່ໄດ້;
 ເພາະວ່າອັລລໍຮ໌ ຊຸບຮານະຮູ ວະຕະອາລາ
 ບໍ່ໄດ້ກຳນົດເງື່ອນໄຂໃຫ້ຕ້ອງຕິດຕໍ່ກັນ, ແລະ
 ເຊັ່ນດຽວກັນກັບທ່ານອໍຊູລຂອງພະອົງ ຊໍລ໌ລ໌ລ໌ຫຸ ອະໄລຣີ
 ວະສັລ໌ລ໌ມ, ແລະ
 ສິ່ງທີ່ປະເສີດກວ່າແມ່ນໃຫ້ເລື່ອນການຖືສິນອິດເຈັດມື້ອອກໄປ
 ບໍ່ ຈົນກວ່າຈະໄດ້ກັບຄືນໄປຫາຄອບຄົວຂອງຕົນ;
 ຕາມຄຳດຳຮັດຂອງພຣະອົງທີ່ວ່າ:

1 ບັນທຶກໂດຍອັລບຸກຄໍຣີ : ເລກທີ (1998).

{...وَسَبْعَةً إِذَا رَجَعْتُمْ...}

[...ແລະ ອີກເຈັດມື ເມື່ອພວກເຈົ້າໄດ້ກັບຄືນມາ...] [ອັລ-ບະກໍຣາຮາຫ໌: 196].

ແລະ

ການຖືສິນອົດສຳລັບຜູ້ທີ່ບໍ່ມີຄວາມສາມາດໃນການຈັດຫາສັດເຊືອດ ແມ່ນດີກວ່າການໄປຂໍສັດເຊືອດຈາກບັນດາກະສັດ ແລະ ຜູ້ອື່ນໆ ເພື່ອມາເຊືອດແທນຕົນເອງ. ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ໄດ້ຮັບສັດເຊືອດ ຫຼື ສິ່ງອື່ນໆ ໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຮ້ອງຂໍ ແລະ ບໍ່ໄດ້ສະແດງຄວາມຕ້ອງການອອກມາ

ກໍ່ຖືວ່າເປັນທີ່ອະນຸຍາດ,

ເຖິງແມ່ນວ່າລາວຈະເປັນຜູ້ທຳຫັຈແທນຄົນອື່ນກໍ່ຕາມ,

ກ່າວຄື: ຖ້າຫາກຜູ້ທີ່ມອບໝາຍໃຫ້ລາວເຮັດຫັຈແທນ ບໍ່ໄດ້ກຳນົດເງື່ອນໄຂວ່າລາວຈະຕ້ອງຊື້ສັດເຊືອດຈາກເງິນທີ່ມອບໃຫ້ລາວ. ສ່ວນສິ່ງທີ່ບາງຄົນປະຕິບັດກັນ

ໂດຍການໄປຂໍສັດເຊືອດສ່ວນໜຶ່ງຈາກລັດຖະບານ ຫຼື ຈາກແຫ່ງອື່ນໆ ໂດຍອ້າງຊື່ຂອງບຸກຄົນຕ່າງໆ

ທີ່ລາວກ່າວຂຶ້ນມາທັງໆ ທີ່ລາວເປັນຄົນຂີ້ຕົວະ,

ການກະທຳເຊັ່ນນີ້ແມ່ນເປັນສິ່ງຕ້ອງຫ້າມຢ່າງບໍ່ຕ້ອງສົງໄສ;

ເພາະມັນເປັນການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດໂດຍການຕົວະ.

ຂໍອະລໍຫໍຊົງຄຸ້ມຄອງພວກເຮົາ ແລະ

ຊາວມຸສລິມທັງຫຼາຍໃຫ້ຟັ້ນຈາກສິ່ງດັ່ງກ່າວດ້ວຍເທີ້ນ.

ບົດ

ວ່າດ້ວຍ

ການເປັນວາຈີບຂອງການສັ່ງໃຊ້ໃຫ້ເຮັດຄວາມດີ ຕໍ່ບັນດາຜູ້ປະກອບພິທີຮັຈ ແລະ ຜູ້ອື່ນໆ

ແລະ

ສິ່ງຫນຶ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດທີ່ເປັນຫນ້າທີ່ບັງຄັບເຫນືອຜູ້ປະກອບພິທີຮັຈ ແລະ ຄົນອື່ນໆ ກໍ່ຄື ການສັ່ງເສີມຄວາມດີ ແລະ ຫ້າມບາມຄວາມຊົ່ວ, ແລະ ການຮັກສາການລະຫມາດທັງ 5 ເວລາໃນຈະມາອະຫິ,

ດັ່ງທີ່ອັດລະໂຕໄດ້ສັ່ງໄວ້ໃນຄຳພີຂອງພຣະອົງ, ແລະ
ຜ່ານຄຳກ່າວຂອງທ່ານສາສະດາຂອງພຣະອົງ
ຂໍຄວາມສັນຕິສຸກຈົ່ງມີແຕ່ທ່ານ.

ສ່ວນສິ່ງທີ່ຜູ້ຄົນຈຳນວນຫຼາຍໄດ້ກະທຳຈາກຊາວມັກກະຫິ
ແລະ ເມືອງອື່ນໆ ໃນການລະຫມາດຢູ່ເຮືອນ ແລະ
ປະລະໃຫ້ມັສຍິດວ່າງເປົ່ານັ້ນ,

ຖືເປັນຄວາມຜິດພາດທີ່ຂັດກັບຫລັກຊະຣີອະຫິ, ສະນັ້ນ
ຈົ່ງຈຳເປັນຕ້ອງຫ້າມບາມສິ່ງດັ່ງກ່າວ ແລະ

ສັ່ງໃຊ້ໃຫ້ຜູ້ຄົນຮັກສາການລະຫມາດຢູ່ທີ່ມັສຍິດ;

ເນື່ອງຈາກມີຫຼັກຖານຢືນຢັນຈາກທ່ານນະບີ ສັດລັດລໍຮຸ
ອະໄລຮີ ວະສັດລຳ ວ່າທ່ານໄດ້ກ່າວແກ່ ອິບນຸ ອຸມມີ ມັກຕູມ
ອັດຕິຍັດລໍຮຸ ອັນຮຸ

ເມື່ອລາວໄດ້ຂໍອະນຸຍາດຈາກທ່ານເພື່ອທີ່ຈະລະຫມາດຢູ່ທີ່ເຮືອນຂອງລາວ;
ຍ້ອນວ່າລາວເປັນຄົນຕາບອດ ແລະ
ເຮືອນຂອງລາວຢູ່ໄກຈາກມັສຍິດ:

«هَلْ تَسْمَعُ النِّدَاءَ بِالصَّلَاةِ؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: فَأَجِبْ»،

«ເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງອະຊານບໍ່? ລາວຕອບວ່າ: ໄດ້ຍິນ.
ທ່ານຈຶ່ງກ່າວວ່າ: ດັ່ງນັ້ນ ເຈົ້າຈຶ່ງຕອບຮັບເຖິງ»¹, ແລະ
ໃນອີກລາຍງານໜຶ່ງ:

«لَا أَجِدُ لَكَ رُخْصَةً»،

"ຂ້າບໍ່ເຫັນຂໍ້ຜ່ອນຜັນໃດໆ ແກ່ທ່ານ"², ແລະ ທ່ານນະບີ ﷺ ໄດ້
ກ່າວວ່າ:

«لَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَمُرَ بِالصَّلَاةِ فَتُقَامَ، ثُمَّ أَمُرَ رَجُلًا فَيُؤَمِّمَ النَّاسَ، ثُمَّ أَنْطَلِقَ إِلَى رَجُلٍ
لَا يَشْهَدُونَ الصَّلَاةَ فَأُحْرِقَ عَلَيْهِمْ بُيُوتُهُمْ بِالنَّارِ»،

« ແທ້ຈິງ ຂ້ອຍຕັ້ງໃຈທີ່ຈະບັນຊາໃຫ້ດຳລົງການລະຫມາດ,
ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍ່ບັນຊາ ຊາຍຄົນໜຶ່ງໃຫ້ນຳພາຜູ້ຄົນ,
ແລ້ວກໍ່ອອກໄປຫາບັນດາຜູ້ຊາຍທີ່ບໍ່ມາຮ່ວມການລະຫມາດ
ແລ້ວຈູດເຮືອນຂອງພວກເຂົາໃສ່ພວກເຂົາດ້ວຍໄຟ»³,
ໃນຫນັງສືຫະດິດ ສຸນັນຂອງອິບນຸມາຈະຫໍ້ ແລະ ອື່ນໆ,
ເຊິ່ງເປັນລາຍງານຈາກທ່ານອິບນຸ ອັບບາສ ອໍດີອັລລໍຮຸ
ອັນຮຸມາ ດ້ວຍສາຍລາຍງານທີ່ຫະສັນ ມີວ່າ ທ່ານນະບີ ﷺ
ກ່າວວ່າ:

«مَنْ سَمِعَ النِّدَاءَ فَلَمْ يَأْتِ فَلَا صَلَاةَ لَهُ إِلَّا مِنْ عُذْرٍ»،

«ຜູ້ໃດທີ່ໄດ້ຍິນສຽງເອີ້ນ ແລ້ວບໍ່ມາ,
ການລະຫມາດຂອງລາວກໍ່ຈະບໍ່ຖືກຕອບຮັບ
ເວັ້ນເສຍແຕ່ມີອຸປະສັກ»⁴, ແລະ

¹ ບັນທຶກໂດຍ ອັລບຸກຄາຣີ, ເລກທີ (2420) ແລະ ມຸສລິມ, ເລກທີ (651).

² ບັນທຶກໂດຍມຸສລິມ ຈາກ ອະບີ ຮຸອຍຣ໌ ຂໍອັລລໍຮຸຊິງຟ່າວຮະໂທຕໍ່ເຜີ້ນ, ເລກທີ (653).

³ ບັນທຶກໂດຍ ອະບີ ດາວູດ ເລກທີ: (552) ຈາກການລາຍງານຂອງ ທ່ານ ອັບດຸລລໍຮ໌ ບິນ ອຸມມີ ມັກຕຸມ.

⁴ ບັນທຶກໂດຍມຸສລິມ, ເລກທີ (654).

ລາຍງານທີ່ຖືກຕ້ອງຈາກທ່ານມຸສລິມ ຈາກທ່ານອິບນຸ ມັສອູດ
ຮໍດີຍ໌ລໍຮຸ ອັນຮຸ ໄດ້ກ່າວວ່າ: «
ຜູ້ໃດທີ່ບາດຖະໜາທີ່ຈະພົບກັບອັລລໍຮ໌ໃນມື້ອື່ນໃນສະພາບທີ່
ບັນມຸສລິມ, ກໍ່ຈົ່ງຮັກສາການລະຫມາດຕ່າງໆ ເຫຼົ່ານີ້
ບ່ອນທີ່ມີການປະກາດເຊີນຊວນສູ່ມັນ, ເພາະແທ້ຈິງ
ອັລລໍຮ໌ໄດ້ຊົງກຳໜົດບັນດາສູນນະຫັດແຫ່ງການຊີ້ນຳໃຫ້ແກ່ນ
ະບີຂອງພວກທ່ານ, ແລະ
ແທ້ຈິງການລະຫມາດເຫຼົ່ານັ້ນແມ່ນສ່ວນຫນຶ່ງຈາກບັນດາສູນ
ນະຫັດແຫ່ງການຊີ້ນຳ.

ຫາກວ່າພວກທ່ານລະຫມາດໃນເຮືອນຂອງພວກທ່ານ
ເຫມືອນດັ່ງທີ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຂົ້າຮ່ວມຄົນນີ້ລະຫມາດໃນເຮືອນຂອງລ
າວ,

ພວກທ່ານກໍ່ໄດ້ລະຖິ້ມສູນນະຫັດຂອງນະບີຂອງພວກທ່ານແລ້
ວ.

ແລະຫາກວ່າພວກທ່ານລະຖິ້ມສູນນະຫັດຂອງນະບີຂອງພວກທ
ານ, ພວກທ່ານກໍ່ຈະຫລົງທາງຢ່າງແນ່ນອນ. ແລະ

ບໍ່ມີຊາຍຄົນໃດທີ່ເຮັດຄວາມສະອາດ ແລະ

ເຮັດການຊໍາລະລ້າງຢ່າງດີງາມ,

ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍ່ມຸ່ງຫນ້າໄປສູ່ມັສຢິດແຫ່ງໃດແຫ່ງຫນຶ່ງຈາກບັນ
ດາມັສຢິດເຫຼົ່ານີ້,

ນອກຈາກວ່າອັລລໍຮ໌ຈະຊົງບັນທຶກໃຫ້ແກ່ລາວໃນທຸກໆ

ບາດກ້າວທີ່ລາວກ້າວເດີນໄປນັ້ນ ຫນຶ່ງຄວາມດີ, ແລະ

ພຣະອົງຈະຊົງຍົກລະດັບຂຶ້ນໃຫ້ແກ່ລາວຫນຶ່ງລະດັບຂຶ້ນດ້ວຍ
ກັບມັນ ແລະ

ຈະຊົງລົບລ້າງຄວາມຜິດບາບຫນຶ່ງອອກຈາກລາວດ້ວຍກັບມັນ

ນ. ແລະ ແທ້ຈິງ ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນມາແລ້ວວ່າ
ບໍ່ມີຜູ້ໃດທີ່ຈະຂາດຈາກມັນ ນອກຈາກຜູ້ທີ່ເປັນມຸນາຝິກ
ທີ່ການເປັນມຸນາຝິກຂອງລາວເປັນທີ່ຮູ້ກັນດີ, ແລະ ແທ້ຈິງ
ເຄີຍມີຊາຍຄົນໜຶ່ງທີ່ຖືກນຳຕົວມາ
ໂດຍຖືກພະຍຸງລະຫວ່າງຊາຍສອງຄົນ
ຈົນກວ່າຈະຖືກນຳໄປຕັ້ງໄວ້ໃນແຖວ »¹.

ຜູ້ປະກອບພິທີຮັຈທ ແລະ ຜູ້ອື່ນໆ
ຈຳເປັນຕ້ອງຫລີກລ່ຽງຈາກຂໍ້ຫ້າມຕ່າງໆ ຂອງພຣະອົງອ້ວລໍຫໍ້
ແລະ ລະມັດລະວັງບໍ່ໃຫ້ລະເມີດຂໍ້ຫ້າມເຫລົ່ານັ້ນ; ເຊັ່ນ
ການຜິດປະເພນີ, ການມີເພດສຳພັນທາງຫຼຸທະວານ,
ການລັກຂະໂມຍ, ການກິນດອກເບ້ຍ,
ການຍຶດເອົາສົມບັດຂອງເດັກກຳພ້າ,
ການສໍ້ໂກງໃນການຊື້ຂາຍ,
ການບິດເພື່ອໃນສິ່ງທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມໄວ້ວາງໃຈ,
ການດື່ມສິ່ງມືນເມົາ, ການສູບຢາ,
ການນຸ່ງເຄື່ອງຍາວລາກພື້ນ, ຄວາມເຍື່ອຍື່ງ, ຄວາມອິດສາ,
ການໂອ້ອວດ, ການເວົ້າຈາສຽດສີນິນທາບ້າຍຮ້າຍຜູ້ອື່ນ,
ການເຢາະເຍ້ຍຊາວມຸສລິມ, ແລະ
ການໃຊ້ເຄື່ອງດົນຕີເພື່ອຄວາມບັນເທີງ; ເຊັ່ນ ແຜ່ນສຽງ,
ເຄື່ອງດົນຕີອູດ, ເຄື່ອງດົນຕີຣະບັບ, ປີ້ຊຸ່ຍ, ແລະ
ສິ່ງທີ່ຄ້າຍຄືກັນ, ການຮັບຝັງບົດເພງ ແລະ
ເຄື່ອງດົນຕີຈາກວິທະຍຸ ແລະ ສື່ອື່ນໆ, ການຫຼິ້ນໝາກກະລັອກ
ແລະ ໝາກກະດານ, ການພົວພັນກັບການພະນັນ,

¹ ບັນທຶກໂດຍ ອະບຸ ດາວຸດ ຈາກການລາຍງານຂອງ ທ່ານ ອິບນຸ ອັບບາສ
ຂໍ້ອ້ວລໍຮູ້ຊື່ພຣະໄທຕໍ່ເພີ່ນທັງສອງ ເລກທີ (551).

ການສ້າງຮູບພາບສິ່ງທີ່ມີວິນຍານບໍ່ວ່າຈະເປັນມະນຸດ ຫຼື ສິ່ງອື່ນໆ, ແລະ ການພິຈາລະນາການກະທຳດັ່ງກ່າວ, ເພາະສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດລ້ວນແຕ່ເປັນສິ່ງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍທີ່ພຣະອົງ ອັດລໍໂຫ໌ໄດ້ຫ້າມບາມບວງບ່າວຂອງພຣະອົງໃນທຸກເວລາ ແລະ ທຸກສະຖານທີ່, ດັ່ງນັ້ນ ບັນດາຜູ້ປະກອບພິທີຮັຈ ແລະ ຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນບ້ານອັນສັກສິດຂອງອັດລໍໂຫ໌ ຕ້ອງລະມັດລະວັງຈາກສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຫລາຍກວ່າຄົນອື່ນ; ເພາະວ່າການຝ່າຜົນໃນເມືອງທີ່ບອດໄພແຫ່ງນີ້ ບາບຂອງມັນນັ້ນໜັກໜ່ວງກວ່າ ແລະ ການລົງໂທດກໍ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າ.

ແລະ ແທ້ຈິງ ອັດລໍໂຫ໌ ໄດ້ກ່າວວ່າ:

{...وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِالْحَادِ بِظُلْمٍ نُفْسُهُ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ 25}

(...ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ບາດຖະນາຝ່າຜົນໃນນັ້ນດ້ວຍການອະທຳ, ເຮົາຈະໃຫ້ເຂົາໄດ້ລົ້ມລົດຈາກການລົງໂທດອັນເຈັບແສບ)

[ອັດ-ຮັຈ : 25], ສະນັ້ນ ຫາກວ່າອັດລໍໂຫ໌ໄດ້ຊົງຄາດໂທດຜູ້ທີ່ມີເຈດຕະນາທີ່ຈະກະທຳຄວາມອະທຳໃນເຂດຫະຣອມ, ແລ້ວການລົງໂທດຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ກະທຳມັນຈະເປັນແນວໃດ?! ບໍ່ຕ້ອງສົງໄສເລີຍວ່າມັນຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າ ແລະ ຮ້າຍແຮງກວ່າ, ດັ່ງນັ້ນ ຈຳເປັນຕ້ອງລະມັດລະວັງຈາກສິ່ງດັ່ງກ່າວ ແລະ ຈາກການຝ່າຜົນທັງປວງ.

ບັນດາຜູ້ປະກອບພິທີຮັຈ ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມດົງາມຂອງພິທີຮັຈ ແລະ ການອະໄພໂທດຈາກບາບຕ່າງໆ ເວັ້ນເສຍແຕ່ດ້ວຍການລະວັງຕົນຈາກການກະທຳບາບເຫຼົ່ານີ້

ແລະ ບາບອື່ນໆ ທີ່ອັລລຳໄດ້ຊົງຫ້າມພວກເຂົາ, ດັ່ງທີ່ກ່າວໄວ້ໃນຫະດີຊາກທ່ານນະບີ ﷺ ວ່າ:

«مَنْ حَجَّ فَلَمْ يَرْفُثْ وَلَمْ يَفْسُقْ رَجَعَ كَيَوْمِ وَلَدَتْهُ أُمُّهُ».

« ຜູ້ໃດເຮັດພິທີຫຸຈ ໂດຍບໍ່ເວົ້າຈາລາມົກ (ເວົ້າບໍ່ດີ ຈົມ) ແລະ ບໍ່ເຮັດບາບ ລາວຈະກັບມາຈາກຫຸຈ ບຽບດັ່ງຫາກໍ່ເກີດອອກຈາກທ້ອງແມ່ »¹.

ແລະ ສິ່ງທີ່ຮ້າຍແຮງ ແລະ ໃຫຍ່ຫລວງກວ່າບັນດາສິ່ງທີ່ຊົ່ວຊ້າເຫຼົ່ານີ້ຄື: ການວົງວອນຂໍຕໍ່ຄົນຕາຍ, ການຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຈາກພວກເຂົາ, ການສາບານຕໍ່ພວກເຂົາ, ແລະ ການຂ້າສັດເພື່ອຖະວາຍແກ່ພວກເຂົາ; ໂດຍຫວັງວ່າພວກເຂົາຈະເປັນສັກກາງຂໍຕໍ່ອັລລຳໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ວົງວອນຕໍ່ພວກເຂົາ, ຫຼື ເຮັດໃຫ້ຄົນປ່ວຍຂອງລາວຫາຍດີ ຫຼື ເຮັດໃຫ້ຜູ້ທີ່ຫ່າງໄກຂອງລາວໄດ້ກັບຄືນມາ ແລະ ສິ່ງອື່ນໆ ທີ່ຄ້າຍຄືກັນນີ້.

ແລະ ນີ້ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຊີຣິກໃຫຍ່ທີ່ອັລລຳໄດ້ຊົງຫ້າມ, ເຊິ່ງມັນຄືສາສະໜາຂອງບັນດາຜູ້ຕັ້ງພາຄີໃນສະໄໝຈາຣີລີຍະ ຫຼື, ແລະ ອັລລຳໄດ້ສົ່ງບັນດາຮ່ຊູລ ແລະ ໄດ້ປະທານບັນດາຄຳພີລົງມາ ກໍ່ເພື່ອປະຕິເສດ ແລະ ຫ້າມບາມຈາກມັນ.

ສະນັ້ນ ຈຶ່ງເປັນໜ້າທີ່ ທີ່ຈຳເປັນຂອງທຸກໆ ຄົນ ບໍ່ວ່າຈະເປັນຜູ້ປະກອບພິທີຮັຈ ຫຼື ຄົນອື່ນໆ

¹ ບັນທຶກໂດຍ ອັລບຸກຄຳຣີ, ເລກທີ (1521) ແລະ ມຸສລິມ, ເລກທີ (1350), ຈາກຫະດີສຂອງ ອະບີ ຮຸຮອຍເຣາະຫ ຂໍໃຫ້ອັລລຳຊົງພິພາດຮຸກຮ້າຍ.

ທີ່ຈະຕ້ອງລະມັດລະວັງຈາກມັນ, ແລະ
 ຕ້ອງເຕົາບະຫຼົ່ງອ້ອມໝົບຈາກສິ່ງດັ່ງກ່າວ
 ຖ້າຫາກວ່າຕົນເຄີຍໄດ້ກະທຳມັນມາແລ້ວ, ແລະ
 ໃຫ້ເລີ່ມຕົ້ນປະກອບພິທີຮັຈຄັ້ງໃໝ່
 ຫຼັງຈາກທີ່ໄດ້ເຕົາບະຫຼົ່ງແລ້ວ;
 ເພາະວ່າການຊີວິດທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດນັ້ນຈະລົບລ້າງການງານທັງໝົດ, ດັ່ງທີ່ອ້ອມໝົບ ໄດ້ຊົງດຳລັດໄວ້ວ່າ:

{...وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ 88}

ຄວາມໝາຍວ່າ : (...ແລະ
 ຖ້າຫາກພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງພາຄີຂຶ້ນ
 ແນ່ນອນສິ່ງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ກະທຳກັນ
 ກໍ່ຈະສູນເສຍໄປຈາກພວກເຂົາ) [ອັດ-ອັນອາມ: 88].

ແລະ ຫນຶ່ງໃນບັນດາປະເພດຂອງຊີວິດນ້ອຍແມ່ນ:
 ການສາບານດ້ວຍນາມອື່ນນອກຈາກອ້ອມໝົບ; ເຊັ່ນ
 ການສາບານຕໍ່ທ່ານນະບີ ﷺ, ຕໍ່ກະບະຫຼົ່ງ, ຕໍ່ອະມານະຫຼົ່ງ ແລະ
 ອື່ນໆເປັນຕົ້ນ.

ແລະ ຈາກຕົວຢ່າງເຊັ່ນ: ອັດຣິຍາອີ ແລະ ອັສຊຸມອະຫຼົ່ງ, ແລະ
 ການກ່າວວ່າ ສິ່ງທີ່ອ້ອມໝົບປະສົງ ແລະ ທ່ານປະສົງ, ແລະ
 ຖ້າບໍ່ແມ່ນເພາະອ້ອມໝົບ ແລະ ທ່ານ, ແລະ ສິ່ງນີ້ມາຈາກອ້ອມໝົບ
 ແລະ ຈາກທ່ານ, ແລະ ສິ່ງທີ່ຄ້າຍຄືກັນນີ້.

ດັ່ງນັ້ນ,
 ຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງລະມັດລະວັງຈາກບັນດາຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທີ່ເປັນ
 ນການຕັ້ງພາຄີເຫຼົ່ານີ້, ແລະ
 ຕັກເຕືອນຊົ່ງກັນແລະກັນໃຫ້ລະຖົມມັນ;
 ເພາະວ່າໄດ້ມີການຍືນຍັນຈາກທ່ານນະບີ ﷺ ທ່ານໄດ້ກ່າວວ່າ:

«مَنْ حَلَفَ بِغَيْرِ اللَّهِ فَقَدْ كَفَرَ أَوْ أَشْرَكَ».

“ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ໄດ້ສາບານດ້ວຍນາມອື່ນນອກຈາກອັລລາຮ໌
ເຂົາຜູ້ນັ້ນໄດ້ຕົກເປັນຜູ້ປະຕິເສດສັດທາແລ້ວ ຫຼື
ໄດ້ຕັ້ງພາຄີຕໍ່ພຣະອົງອັລລາຮ໌ແລ້ວ”¹ ບັນທຶກໂດຍ
ທ່ານອະຫັມມັດ, ທ່ານອາບຸດາວູດ ແລະ ທ່ານຕີຣມີຊີ
ດ້ວຍສາຍລາຍງານທີ່ຫນ້າເຊື່ອຖື ແລະ ເຊື່ອຖືໄດ້.

ແລະ ໃນລາຍງານທີ່ຊ່ຮ້ຍຫຼັກ ຈາກທ່ານອຸມັຣ ຣໍດີອັລລາຮ໌
ອັນຮຸ ໄດ້ກ່າວວ່າ: ທ່ານຮໍຊູລ ັລ໌ ໄດ້ກ່າວວ່າ:
«مَنْ كَانَ حَالِفًا فَلْيَحْلِفْ بِاللَّهِ أَوْ لِيَصْمُتْ».

«ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຈະສາບານ
ກໍ່ໃຫ້ເຂົາສາບານດ້ວຍນາມຂອງອັລລາຮ໌ ຫຼື ໃຫ້ເຂົານຶ່ງເສີຍ»².
ແລະ ທ່ານນະບີ ັລ໌ ໄດ້ກ່າວອີກວ່າ:
«مَنْ حَلَفَ بِالْأَمَانَةِ فَلَيْسَ مِنَّا».

«ຜູ້ໃດທີ່ສາບານດ້ວຍອະມານະຫຼັກ ກໍ່ບໍ່ແມ່ນພວກຂອງເຮົາ»³.
ບັນທຶກໂດຍ ອາບຸດາວູດ.
ແລະ ທ່ານນາບີ ັລ໌ ຫຍັງໄດ້ກ່າວໄວ້ອີກວ່າ:
«أَخَوْفُ مَا أَخَافَ عَلَيْكُمُ الشِّرْكَ الْأَصْغَرَ، فَسُئِلَ عَنْهُ فَقَالَ: الرَّيَاءُ».

“ສິ່ງທີ່ຂ້ອຍຢ້ານທີ່ສຸດສຳຫລັບພວກເຈົ້າຄື ຊີຣິກ - ອັສຊີອຍຣ
(ການຕັ້ງພາຄີຊ້ອນເລັ້ນ)
ທັນໃດນັ້ນມີຜູ້ຫນຶ່ງຖາມຂຶ້ນວ່າມັນແມ່ນຫຍັງ? ທ່ານນະບີ

¹ ບັນທຶກໂດຍ ອະບຸ ດາວູດ ເລກທີ (3251).

² ບັນທຶກໂດຍ ອະບຸ ດາວູດ ເລກທີ (3253).

³ ບັນທຶກໂດຍ ອັລບຸກາຣິ, ເລກທີ (2679) ແລະ ມຸສລິມ, ເລກທີ (1646).

ມຸຮຳມັດ ຊົ່ວລັດລຽ ອະໄລຮີ ວະຊັລລັມ ໄດ້ຕອບວ່າ : ອັຣ-ຮີຍາ (ການເຮັດເພື່ອໂອ້ອວດ)¹. ແລະ ທ່ານນະບີ ﷺ ກ່າວວ່າ:

«لَا تَقُولُوا: مَا شَاءَ اللَّهُ وَشَاءَ فَلَانٌ، وَلَكِنْ قُولُوا مَا شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ شَاءَ فَلَانٌ».

“ພວກເຈົ້າຈົ່ງຢ່າກ່າວຊື່ອັລລຳຫຼືຄວບຄູ່ກັບຊື່ຜູ້ອື່ນວ່າ : ນີ້ຄືສິ່ງທີ່ອັລລຳ ແລະ ຄົນໆ ນັ້ນຕ້ອງການໃຫ້ເກີດ, ແຕ່ຈົ່ງເວົ້າວ່າ: ນີ້ຄືສິ່ງທີ່ອັລລຳຫຼືຊົງປະສົງໃຫ້ເກີດ ແລ້ວຄົນຄົນນັ້ນກໍຕ້ອງການໃຫ້ເກີດເຊັ່ນດຽວກັນ”².

ບັນທຶກໂດຍ ອັນ-ນະຊາອີ, ຈາກ ທ່ານ ອິບນຸ ອັບບາສ ຂໍອັລລຳຊົງພິພາດໂທເພີ່ນທັງສອງ ວ່າ: ມີຊາຍຄົນໜຶ່ງໄດ້ກ່າວວ່າ: “ໂອ້ ທ່ານຮູ້ລູກຂອງອັລລຳ, ນີ້ຄືສິ່ງທີ່ອັລລຳ ແລະ ທ່ານ ປະສົງໃຫ້ເກີດ”, ແລ້ວທ່ານນະບີຈົ່ງກ່າວວ່າ:

«أَجَعَلْتَنِي لِلَّهِ نِدَاءً، بَلَى مَا شَاءَ اللَّهُ وَخَدَّهْ».

“ເຈົ້າຕັ້ງຂ້ອຍເປັນພາຄີຕໍ່ອັລລຳຫໍ້ບໍ່?

ຫາກແຕ່ຄວາມປະສົງນັ້ນເປັນຂອງອັລລຳຫຼືພຽງອົງດຽວເທົ່ານັ້ນ.”³

ແລະ ຫະດີຊເຖ່ານີ້ ຊື່ໃຫ້ເຫັນເຖິງການປົກປ້ອງຫຼັກເຕົາຮີດຂອງທ່ານນະບີ ﷺ, ແລະ ການຕັກເຕືອນປະຊາຊາດຂອງທ່ານຈາກການຕັ້ງພາຄີໃຫຍ່ ແລະ ນ້ອຍ, ແລະ ຄວາມເອົາໃຈໃສ່ຂອງທ່ານຕໍ່ຄວາມບອດໄພໃນການສັດທາຂ

¹ ບັນທຶກໂດຍ ທ່ານອະຫມັດ ເລກທີ (5/428).

² ບັນທຶກໂດຍ ອະບຸ ດາວຸດ ເລກທີ (4980).

³ ບັນທຶກໂດຍ ທ່ານອິບນຸ ມາຈະຫຼີ ເລກທີ (2117).

ອງພວກເຂົາ ແລະ
 ໂດຍພວກເຂົາຮອດພື້ນຈາກການລົງໂທດຂອງອັລລາ ແລະ
 ຈາກບັນດາສາເຫດແຫ່ງຄວາມໂກດກ້ຽວຂອງພຣະອົງ,
 ຂໍອັລລາຫຼີຖອບແທນທ່ານສໍາລັບສິ່ງດັ່ງກ່າວດ້ວຍການຕອ
 ບແທນອັນດີເລີດທີ່ສຸດ, ເພາະແທ້ຈິງແລ້ວ ທ່ານໄດ້ເຜີຍແຜ່
 ແລະ ໄດ້ຕັກເຕືອນ, ແລະ
 ໄດ້ໃຫ້ຄໍາຊີ້ແນະອັນຈິງໃຈເພື່ອອັລລາຫຼີ ແລະ
 ເພື່ອບວງບ່າວຂອງພຣະອົງ, ທ່ານນະບີ ຊໍລັລລໍຮຸ ອະໄລຮີ
 ວະຊັລລໍ ຂໍຄວາມເມດຕາ ແລະ
 ສັນຕິສຸກຈົ່ງປະສົບແດ່ທ່ານຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຈົນເຖິງວັນແຫ່ງກາ
 ນຕອບແທນ.

ແລະ ເປັນໜ້າທີ່ທີ່ຈໍາເປັນສໍາຫຼັບບັນດາຜູ້ມີຄວາມຮູ້
 ຈາກກຸ່ມຜູ້ປະກອບພິທີຮັຈ ແລະ
 ຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນນະຄອນອັນປອດໄພຂອງອັລລາຫຼີ ແລະ
 ໃນນະຄອນຂອງທ່ານຮໍຊຸລຜູ້ຊົງກຽດ ,
 ທີ່ຕ້ອງສ້າງສອນບວງຊົນໃນສິ່ງທີ່ອັລລາຫຼີໄດ້ບັນຍັດໄວ້ໃຫ້ແກ່ພ
 ວກເຂົາ, ແລະ
 ເຕືອນພວກເຂົາຈາກສິ່ງທີ່ອັລລາຫຼີໄດ້ຫ້າມພວກເຂົາ
 ຈາກການຕັ້ງພາຄີ ແລະ ການຝ່າຝືນປະເພດຕ່າງໆ, ແລະ
 ຕ້ອງຊີ້ແຈງເລື່ອງດັ່ງກ່າວພ້ອມດ້ວຍຫຼັກຖານ, ແລະ
 ອະທິບາຍມັນຢ່າງກະຈ່າງແຈ້ງ ແລະ ຄົບຖ້ວນ;
 ເພື່ອທີ່ຈະນໍາພາບວງຊົນອອກຈາກຄວາມມືດມົນສູ່ຄວາມສະ
 ຫວ່າງ, ແລະ
 ເພື່ອທີ່ພວກເຂົາຈະໄດ້ປະຕິບັດໃນສິ່ງທີ່ອັລລາຫຼີໄດ້ກໍາຫນົດເປັ

ນຂໍ້ບັງຄັບແກ່ພວກເຂົາ ໃນການເຜີຍແຜ່ ແລະ ການຊື້ແຈງ, ດັ່ງທີ່ອັດລະຫັດ ຜູ້ຊົງມະຫາບໍລິສຸດ ໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ:

(وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ...)

(ແລະ

ຈົ່ງລໍາລຶກເຖິງຂະນະທີ່ອົງອັດລະຫັດໄດ້ເອົາຄໍາຫມັ້ນສັນຍາຈາກບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຄໍາພີວ່າ

ແນ່ນອນພວກເຈົ້າຈະຕ້ອງຊື້ແຈງມັນແກ່ມະນຸດຊາດ ແລະ ຈະບໍ່ປິດບັງມັນ...) [ອະລາ ອິມຣອນ: 187].

ແລະ

ຈຸດປະສົງຂອງສິ່ງນັ້ນຄື:

ເພື່ອຕັກເຕືອນບັນດານັກວິຊາການຂອງປະຊາຊາດນີ້

ຈາກການເດີນຕາມແນວທາງຂອງບັນດາຜູ້ອະທໍາໃນໝູ່ຊາວ

ຄໍາພີ

ໃນການປົກປິດຄວາມຈິງ,

ໂດຍເລືອກເອົາຊີວິດໃນໂລກນີ້ແທນໂລກໜ້າ, ແລະ ພຣະອົງ

ຜູ້ຊົງສູງສົ່ງ ໄດ້ຕຣັດວ່າ:

(إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ 159 إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنَّاهُ فَأُولَٰئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ 160)

(ແທ້ຈິງ

ບັນດາຜູ້ທີ່ປິດບັງສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ປະທານລົງມາ

ຈາກບັນດາຫຼັກຖານອັນຊັດເຈນ

ແລະ

ທາງນໍາ

ຫຼັງຈາກທີ່ເຮົາໄດ້ຊື້ແຈງມັນຢ່າງຊັດເຈນແລ້ວແກ່ບັນດາມະນຸດໃນຄໍາພີ

ຊົນເຜົ່ານັ້ນແຫລະ

ອັດລະຫັດຈະຊົງສາບແຊ່ງພວກເຂົາ

ແລະ

ບັນດາຜູ້ສາບແຊ່ງກໍຈະສາບແຊ່ງພວກເຂົາ)

(ນອກຈາກບັນດາຜູ້ທີ່ກັບໂຕ, ແລະ ບັບບຸງແກ້ໄຂ, ແລະ

ຊື້ແຈງ

(ຄວາມຈິງ),

ດັ່ງນັ້ນ

ຊົນເຜົ່ານັ້ນ

ຂ້າຈະຮັບການກັບໂຕຂອງພວກເຂົາ ແລະ
 ຂ້າແມ່ນຜູ້ຊົງຮັບການກັບໂຕ, ຜູ້ຊົງເມດຕາສະເໝີ) [ອັລ-
 ບະກໍຣາຫໍ: 159-160]. ບັນດາອາຍາຕໃນຄໍາຟີອັລກຸຣອານ
 ແລະ ບັນດາວະຈະນະຂອງທ່ານສາດສະດາ ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ
 ການເຊີນຊວນໄປສູ່ອັລລໍຫໍ ແລະ
 ການຊີ້ແນະນຳບວງບ່າວຂອງພຣະອົງໄປສູ່ເປົ້າໝາຍທີ່ພວກເ
 ຂົາຖືກບັງເກີດມານັ້ນ ແມ່ນການກະທຳທີ່ປະເສີດທີ່ສຸດ ແລະ
 ເປັນຫນ້າທີ່ອັນສຳຄັນທີ່ສຸດ, ແລະ
 ແທ້ຈິງແລ້ວມັນຄືແນວທາງຂອງບັນດາຮໍຊູດ ແລະ
 ຜູ້ຈະເລີນຮອຍຕາມພວກທ່ານຈົນເຖິງວັນສິ້ນໂລກ,
 ດັ່ງທີ່ອັລລໍຫໍ ຜູ້ຊົງສູງສົ່ງ ໄດ້ຕຣັດໄວ້ວ່າ:

{وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ 33}

(ແລະ

ຜູ້ໃດເລົ່າຈະມີຄໍາເວົ້າທີ່ດີເລີດຍິ່ງກວ່າຜູ້ທີ່ເຊີນຊວນໄປສູ່ອັລລໍ
 ຫໍ ແລະ ປະຕິບັດຄວາມດີ ແລະ ກ່າວວ່າ
 ແທ້ຈິງຂ້ອຍເປັນຄົນໜຶ່ງໃນບັນດາຜູ້ນອບນັ້ນ) [ສຸຣາຫໍ :
 ຟຸສສີລັດ: 33] ແລະ ພຣະຜູ້ຊົງເດສານຸພາບໄດ້ກ່າວວ່າ:

{قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا
 مِنَ الْمُشْرِكِينَ 108}

(ຈົ່ງກ່າວເຖິດມຸຮຳມັດ: ນີ້ຄືແນວທາງຂອງຂ້ອຍ,
 ຂ້ອຍເຊີນຊວນໄປສູ່ອັລລໍຫໍ ດ້ວຍຄວາມຮູ້ອັນແຈ້ງຊັດ,
 ທັງຕົວຂ້ອຍ ແລະ ບັນດາຜູ້ທີ່ປະຕິບັດຕາມຂ້ອຍ. ແລະ
 ມະຫາບໍລິສຸດແດ່ອັລລໍຫໍ, ແລະ
 ຂ້ອຍບໍ່ແມ່ນຜູ້ໜຶ່ງໃນໝູ່ຊົນຜູ້ຕັ້ງພາຄື.) [ຍູຊຸຟ: 108].

ທ່ານນະບີ ﷺ ໄດ້ກ່າວວ່າ:

«مَنْ دَلَّ عَلَى خَيْرٍ فَلَهُ مِثْلُ أَجْرِ فَاعِلِهِ»

«ຜູ້ໃດທີ່ຊີ້ແນະສູ່ຄວາມດີ
ລາວກໍ່ຈະໄດ້ຮັບຄວາມດີເທົ່າກັບຜູ້ທີ່ກະທຳຄວາມດີນັ້ນ»¹

«لَا يُهْدِي اللَّهُ بِكَ رَجُلًا وَاحِدًا خَيْرٌ لَكَ مِنْ خُمْرِ النَّعَمِ»

«ການທີ່ອັລລຳຊິງນຳທາງຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງຜ່ານໂຕເຈົ້າ
ຍ່ອມດີສຳລັບເຈົ້າ ຫຼາຍກວ່າຜູ້ອຸດສີແດງ»² ແລະ ໂອງການ
ແລະ ຫະດີຊຕ່າງ ໆ ທີ່ມີຄວາມໝາຍທຳນອງນີ້ ມີຢູ່ຫຼວງຫຼາຍ.

ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງສົມຄວນຢ່າງຍິ່ງແກ່ບັນດາຜູ້ມີຄວາມຮູ້ ແລະ
ມີຄວາມສັດທາອີມານ

ທີ່ຈະເພີ່ມທະວີຄວາມພະຍາຍາມຂອງພວກເຂົາໃນການຮຽກ
ຮ້ອງເຊີນຊວນໄປສູ່ອັລລຳຫໍ ຜູ້ຊົງສູງສົ່ງ, ແລະ
ການຊີ້ແນະນຳພາບວງບ່າວໄປສູ່ບັນດາສາເຫດແຫ່ງຄວາມລ
ອດພົ້ນ, ແລະ

ການເຕືອນໄພພວກເຂົາຈາກບັນດາສາເຫດແຫ່ງຄວາມຊົບ
ຫາຍ, ໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງໃນຍຸກສະໄໝນີ້

ທີ່ບັນດາອະລົມໃຝ່ຕ່ຳໄດ້ຄອບງຳ, ແລະ

ບັນດາຫຼັກການທີ່ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ

ຄຳຂວັນທີ່ຫຼອກລວງໄດ້ແຜ່ກະຈາຍ,

ໃນຂະນະທີ່ຜູ້ຮຽກຮ້ອງໄປສູ່ທາງທີ່ຖືກຕ້ອງມີຈຳນວນນ້ອຍລົງ

ແລະ ຜູ້ຮຽກຮ້ອງໄປສູ່ການປະຕິເສດພຣະເຈົ້າ ແລະ

ລັດທິເສລີນິຍົມມີຈຳນວນຫຼາຍຂຶ້ນ, ດັ່ງນັ້ນ

ຂໍອັລລຳຊິງຊ່ວຍເຫລືອດ້ວຍເຖິດ, ແລະ

ບໍ່ມີພະລັງອຳນາດໃດໆ

¹ ບັນທຶກໂດຍມຸສລິມ, ເລກທີ (1893).

² ບັນທຶກໂດຍ ອັລບຸກຄຳຣີ, ເລກທີ (3009) ແລະ ມຸສລິມ, ເລກທີ (2406).

ເວັ້ນແຕ່ດ້ວຍການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງອັລລ່າ
ຜູ້ຊົງຍິ່ງໃຫຍ່.

ຜູ້ຊົງສູງສົ່ງ

ບົດວ່າດ້ວຍ
ການສົ່ງເສີມໃຫ້ເພີ່ມມູນການເຊື່ອຝັງ
(ຕໍ່ອັດຕຳພຣະເຈົ້າ)

ແລະ ເປັນທີ່ສົ່ງເສີມສຳລັບບັນດາຜູ້ປະກອບພິທີຮັກ
ໃຫ້ຫມັ້ນຢູ່ກັບການລະນຶກເຖິງອັລລ່າ, ການເຊື່ອຝັງພຣະອົງ
ແລະ ການປະກອບຄຸນງາມຄວາມດີ
ຕະຫລອດໄລຍະເວລາທີ່ພວກເຂົາຜ່ານກຢູ່ມັກກະຫໍ, ແລະ
ໃຫ້ເພີ່ມມູນການລະຫມາດ ແລະ
ເຮັດການຕໍ່າຟຣອບບ້ານຂອງພຣະອົງ;
ເນື່ອງຈາກຜົນບຸນໃນເຂດຫະຣອມຈະຖືກເພີ່ມທະວີຄູນ, ແລະ
ບາບກຳໃນສະຖານທີ່ດັ່ງກ່າວກໍ່ເປັນສິ່ງທີ່ຫນັກຫນ່ວງ ແລະ
ຮ້າຍແຮງ, ເຊັ່ນດຽວກັນ, ເປັນທີ່ສົ່ງເສີມສຳລັບພວກເຂົາ
ໃຫ້ເພີ່ມມູນການກ່າວສັນລະເສີນ ແລະ
ອວຍພອນແກ່ທ່ານຣໍຊຸລຂອງອັລລ່າ ຊໍລັລໍຣຸ ອະໄລຮີ
ວະສັລລັມ.

ເມື່ອບັນດາຜູ້ປະກອບພິທີຮັກຍັດ້ອງການເດີນທາງອອກຈາກ
ມັກກະຫໍ,
ເປັນການບັງຄັບເໝືອພວກເຂົາທີ່ຈະຕ້ອງເຮັດການຕໍ່າຟຣອ
ະດາອີ (ຕໍ່າຟອຳລາ) ທີ່ໄປຕຸລໍຣໍ;
ເພື່ອໃຫ້ເປັນການກະທຳສຸດທ້າຍຂອງພວກເຂົາທີ່ໄປຕຸລໍຣໍ,
ຍົກເວັ້ນແມ່ຍິງທີ່ມີປະຈຳເດືອນ ແລະ
ແມ່ຍິງທີ່ມີເລືອດຫຼັງເກີດລູກ,
ໂດຍພວກນາງທັງສອງປະເພດບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເຮັດ;

ເນື່ອງຈາກຫະດີຊຂອງ ທ່ານອິບນຸ ອັບບາສ, ຂໍອະໄພວ່າ
ຊົງພິພາດໄທຕ່ຳເພິ່ນທັງສອງ, ທີ່ໄດ້ກ່າວວ່າ:

«أَمَرَ النَّاسُ أَنْ يَكُونَ آخِرُ عَهْدِهِمْ بِالْبَيْتِ، إِلَّا أَنَّهُ خُفِّفَ عَنِ الْمَرْأَةِ الْخَائِضِ»

«ໄດ້ຖືກສັ່ງໃຊ້ແກ່ຜູ້ສັດທາໃຫ້ເຮັດການອຳລາ (ວະດາ)
ທີ່ບ້ານຂອງອັລລໍຫໍ້ເປັນສິ່ງສຸດທ້າຍກ່ອນອອກເດີນທາງ,
ເວັ້ນແຕ່ວ່າໄດ້ມີການຜ່ອນຜັນໃຫ້ແກ່ແມ່ຍິງທີ່ມີປະຈຳເດືອນ
»¹

ເມື່ອໄດ້ສຳເລັດຈາກການອຳລາບ້ານຂອງອັລລໍຫໍ້ ແລະ
ຕ້ອງການອອກຈາກມັສຍິດ,
ກໍໃຫ້ເດີນໜ້າອອກໄປຕາມປົກກະຕິ, ແລະ
ບໍ່ສົມຄວນທີ່ລາວຈະເດີນຖອຍຫຼັງ;
ເພາະວ່າສິ່ງດັ່ງກ່າວບໍ່ມີການລາຍງານມາຈາກທ່ານນະບີ ﷺ
ແລະ ບໍ່ມີຈາກບັນດາສໍາຫາບະຣ໌ຂອງເພິ່ນ,
ແຕ່ທ່ານມັນເປັນໜຶ່ງໃນບັນດາບົດອະຫໍ້ທີ່ຖືກປະດິດຂຶ້ນໃໝ່,
ແລະ ທ່ານນະບີ ﷺ ໄດ້ກ່າວວ່າ:

«مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ».

«ໃຜກໍ່ຕາມທີເຮັດສິ່ງອື່ນ
ໃນກົດຈະການສາດສະໜາທີ່ເຮົາບໍ່ໄດ້ສັ່ງໃຊ້
ດັ່ງນັ້ນກົດຈະການນັ້ນຍ່ອມຖືກປະຕິເສດ
(ບໍ່ຖືກຕອບຮັບຈາກອັລລໍຫໍ້)»². ແລະ ທ່ານນາບີ ﷺ ກ່າວວ່າ:
«إِيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ، فَإِنَّ كُلَّ مُحَدَّثَةٍ بَدْعٌ، وَكُلَّ بَدْعٍ ضَلَالَةٌ».

¹ ບັນທຶກໂດຍ ອັລບຸກຄາຣີ, ເລກທີ (1755) ແລະ ມຸສລີມ, ເລກທີ (1328).

² ໄດ້ລະບຸທີ່ມາໄວ້ກ່ອນແລ້ວ.

«ພວກເຈົ້າຈຶ່ງລະວັງ ຈາກບັນດາສິ່ງທີ່ຖືກປະດິດຂຶ້ນໃໝ່,
ເພາະແທ້ຈິງທຸກໆ ສິ່ງທີ່ຖືກປະດິດຂຶ້ນໃໝ່ນັ້ນແມ່ນບິດອະຫິ,
ແລະ ທຸກໆ ບິດອະຫິຄືການຫຼົງຜິດ»¹.

ເຮົາຂໍຕໍ່ອັລລຳຫຼີ

ໃຫ້ຊົງປະທານການດຳລົງໜັ້ນຢູ່ບົນສາສະໜາຂອງພຣະອົງ,
ແລະ

ຄວາມບອດໄພຈາກທຸກສິ່ງທີ່ຂັດກັບສາສະໜາຂອງພຣະອົງ,
ແທ້ພຣະອົງຊົງເປັນຜູ້ຊົງເມດຕາທີ່ດີເລີດ.

ບົດ

ວ່າດ້ວຍບົດບັນຍັດ ແລະ

ມາລະຍາດໃນການຢຽມຍາມ

ແລະ ຖືເປັນສູນນະຫຼັກໃນການໄປຢຽມຍາມມັສຍິດຂອງ
ທ່ານນະບີ ﷺ ກ່ອນ ຫຼື ຫຼັງການປະກອບເພີທີຮັຈ;
ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກຍືນຍັນໃນປຶ້ມສ່ຮ້ອຍທ້ອງສອງ ໂດຍລາຍງານຈາກ
ທ່ານອາບູ ຮູຮອຍເຣາະຫຼີ ຣໍດີຍັລລໍອັນຮຸ ເລົ່າວ່າ:
ທ່ານຣໍສູລຸລລໍຫຼີ ﷺ ໄດ້ກ່າວວ່າ:

«صَلَاةٌ فِي مَسْجِدِي هَذَا خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ صَلَاةٍ فِيَمَا سِوَاهُ إِلَّا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ»

«ການລະຫມາດໃນມັສຍິດຂອງຂ້ອຍແຫ່ງນີ້
ປະເສີດກວ່າການລະຫມາດໜຶ່ງພັນຄັ້ງໃນສະຖານທີ່ອື່ນໆ
ນອກຈາກມັສຍິດອັລ-ຫະຣອມ»². ແລະ

ລາຍງານຈາກທ່ານອິບນຸ ອຸມັຣ ຣໍດີຍັລລໍຮຸ ອັນຮຸມາ,
ແທ້ຈິງທ່ານນະບີ ﷺ ໄດ້ກ່າວວ່າ:

¹ ບັນທຶກໂດຍມຸສລິມ ຈາກ ຈາບິຣ ບິນ ອັບດຸລລໍຫຼີ ຂໍອັລລໍຫຼີຊົງພໍພຣະໄທຕໍ່ເຜີ້ນ, ເລກທີ (867).

² ບັນທຶກໂດຍ ອັລບຸກຄໍຣີ, ເລກທີ (1190) ແລະ ມຸສລິມ, ເລກທີ (1394).

«صَلَاةٌ فِي مَسْجِدِي هَذَا أَفْضَلُ مِنْ أَلْفِ صَلَاةٍ فِيْمَا سِوَاهُ إِلَّا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ»

«ການລະຫມາດໃນມັສຍິດຂອງຂ້າພະເຈົ້ານີ້
ປະເສີດກວ່າການລະຫມາດຫນຶ່ງຝັນຄັ້ງໃນມັສຍິດອື່ນໆ,
ນອກຈາກມັສຍິດອັລ-ຫະຣອມ»¹ ບັນທຶກໂດຍ: ມຸສລິມ,
ລາຍງານຈາກທ່ານອັບດຸລລໍຫໍ ບິນ ອັດຊຸບັຍຣ໌ ຣໍດີຍັລລໍຮຸ
ອັນຮຸ ເລົ່າວ່າ: ທ່ານອັສສຸລລໍຫໍ ກ່າວວ່າ:

«صَلَاةٌ فِي مَسْجِدِي هَذَا أَفْضَلُ مِنْ أَلْفِ صَلَاةٍ فِيْمَا سِوَاهُ إِلَّا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ،
وَصَلَاةٌ فِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَفْضَلُ مِنْ مِائَةِ صَلَاةٍ فِي مَسْجِدِي هَذَا»

«ການລະຫມາດໃນມັສຍິດຂອງຂ້ອຍແຫ່ງນີ້
ປະເສີດກວ່າການລະຫມາດຫນຶ່ງຝັນຄັ້ງໃນມັສຍິດອື່ນໆ,
ຍົກເວັ້ນມັສຍິດອັລ-ຫະຣອມ, ແລະ
ການລະຫມາດໃນມັສຍິດອັລ-ຫະຣອມ
ປະເສີດກວ່າການລະຫມາດຫນຶ່ງຮ້ອຍຄັ້ງໃນມັສຍິດຂອງຂ້ອຍ
ແຫ່ງນີ້»² ບັນທຶກໂດຍ ທ່ານອະຫມັດ, ທ່ານອິບນຸອຸໄຊມະຫໍ
ແລະ ທ່ານອິບນຸຫຼີບບານ.

ແລະ ລາຍງານຈາກທ່ານຈາບິຣ ເຣາະດີຍັລລໍຮຸ ອັນຮຸ,
ແທ້ຈິງທ່ານອັດຊຸລ ໄດ້ກ່າວວ່າ:

«صَلَاةٌ فِي مَسْجِدِي هَذَا أَفْضَلُ مِنْ أَلْفِ صَلَاةٍ فِيْمَا سِوَاهُ، إِلَّا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ،
وَصَلَاةٌ فِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَفْضَلُ مِنْ مِائَةِ أَلْفِ صَلَاةٍ فِيْمَا سِوَاهُ»

«ການລະຫມາດໃນມັສຍິດຂອງຂ້າພະເຈົ້ານີ້
ປະເສີດກວ່າຫນຶ່ງຝັນລະຫມາດໃນມັສຍິດອື່ນ,
ຍົກເວັ້ນມັສຍິດອັລ-ຫະຣອມ,
ແລະການລະຫມາດໃນມັສຍິດອັລ-ຫະຣອມ

¹ ບັນທຶກໂດຍມຸສລິມ, ເລກທີ (1395).

² ອະຫມັດ ເລກທີ: (4/5).

ປະເສີດກວ່າໜຶ່ງແສນຜົນລະບຸນລະຫມາດໃນມັສຍົດອື່ນ»¹

ບັນທຶກໂດຍ ທ່ານອະຫັມມ, ແລະ ທ່ານອິບນຸມາຈະຫ໌. ແລະ
ບັນດາຫະດີຊໃນຄວາມໝາຍນີ້ມີຢູ່ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ.

ເມື່ອຜູ້ມາຢ້ຽມຢາມມາຮອດມັສຍົດ
ເປັນທີ່ສົ່ງເສີມໃຫ້ລາວກ້າວຕີນຂວາເຂົ້າ, ແລະ ກ່າວວ່າ:
"ດ້ວຍພຣະນາມຂອງອັລລໍ່າ, ແລະ ຂໍຄວາມເມດຕາ ແລະ
ຄວາມສັນຕິສຸກຈົ່ງມີແດ່ສາດສະດາທູດຂອງອັລລໍ່າ,
ຂ້ອຍຂໍຄວາມຄຸ້ມຄອງດ້ວຍພຣະອົງອັລລໍ່າຜູ້ຊົງອົງໃຫຍ່,
ດ້ວຍພຣະພັກອັນຊົງກຽດຂອງພຣະອົງ ແລະ
ດ້ວຍອຳນາດອັນມີມາແຕ່ດັ້ງເດີມຂອງພຣະອົງ
ໃຫ້ພົ້ນຈາກໄຊຕອນທີ່ຖືກສາບແຊ່ງ, ໂອ້ອັລລໍ່າ,
ຂໍຊົງໂປດເປີດບັນດາປະຕູແຫ່ງຄວາມເມດຕາຂອງພຣະອົງໃ
ຫ້ແກ່ຂ້ອຍດ້ວຍເຖີດ",

ເຊັ່ນດຽວກັບດູອາທີ່ໃຊ້ກ່າວໃນເວລາເຂົ້າໄປໃນມັສຍົດຕ່າງ
ໆ, ແລະ ບໍ່ມີບົດດູອາສະເພາະໃດໆ
ສຳລັບການເຂົ້າໄປໃນມັສຍົດຂອງທ່ານນະບີ ຊໍລັລໍ່າຮຸ
ອະໄລຮີ ວະສັລລໍ່າມ.

ຈາກນັ້ນໃຫ້ລະຫມາດສອງຣໍກະອັດ ແລະ
ໃຫ້ກ່າວດູອາໃນລະຫວ່າງລະຫມາດທັງສອງນັ້ນ
ຂໍຄວາມໂຊກດີມີໄຊ ທັງໂລກນີ້ ແລະ ໂລກຫນ້າ
ຕາມຄວາມປະສົງຕ້ອງການ, ແລະ
ຫາກໄດ້ລະຫມາດທັງສອງຣໍກະອັດນັ້ນໃນເຮົາເດາະຫ໌ ອັຊ-
ຊະຮີຟະຫ໌ ກໍ່ເປັນການດີຢູ່; ດັ່ງຄໍາກ່າວຂອງທ່ານນະບີ (ຊວ):

¹ ບັນທຶກໂດຍ ທ່ານອິບນຸ ມາຈະຫ໌ : ເລກທີ (1406).

«مَا بَيْنَ يَدَيَّ وَمُنْتَرِي رَوْضَةٌ مِنْ رِيَاضِ الْجَنَّةِ».

«ລະຫວ່າງບ້ານຂອງຂ້ອຍ ແລະ ມົນບັຣຂອງຂ້ອຍ ຄືສວນໜຶ່ງໃນສວນສະຫວັນ»¹. ຫລັງຈາກລະຫມາດແລ້ວ ໃຫ້ໄປຢ້ຽມຢາມກຸບູຣຂອງທ່ານນະບີ ຊໍລັລໍຣຸ ອະໄລຮີ ວະສັລລໍມ, ແລະ ກຸບູຣຂອງສອງສະຫາຍຂອງທ່ານຄື: ທ່ານ ອະບີ ບັກຣ໌ ແລະ ທ່ານ ອຸມໄຣ ຣໍດີຍໍລໍຣຸ ອັນຮຸມາ, ໂດຍໃຫ້ຢືນຕໍ່ຫນ້າກຸບູຣຂອງທ່ານນະບີ ຊໍລັລໍຣຸ ອະໄລຮີ ວະສັລລໍມ ດ້ວຍມາລະຍາດທີ່ສໍາລວມ ແລະ ຫລຸດສຽງໃຫ້ຄ່ອຍ, ຫລັງຈາກນັ້ນຈຶ່ງກ່າວສະລາມແກ່ທ່ານ ຊໍລັລໍຣຸ ອະໄລຮີ ວະສັລລໍມ ໂດຍກ່າວວ່າ: "ອັສສະລາມຸ ອະໄລກະ ຍາ ຣໍຊູລ ລຸລໍຣ໌ ວະເຣາະມະຕູລໍຣ໌ ວະບະຣໍກາຕຸຫ໌"; ເນື່ອງຈາກມີລາຍງານໃນໜັງສືຫະດີຊ ລຸນັນ ຂອງອະບີ ດາວູດ ດ້ວຍສາຍລາຍງານທີ່ດີ (ຫະຊັນ), ຈາກທ່ານ ອະບີ ຮຸອຍເຣາະຮ໌ ຣໍດີຍໍລໍຣຸ ອັນຮຸ ໄດ້ກ່າວວ່າ: ທ່ານສາດສະດາທູດຂອງອັລລໍຣ໌ ຊໍລັລໍຣຸ ອະໄລຮີ ວະສັລລໍມ ໄດ້ກ່າວວ່າ:

«مَا مِنْ أَحَدٍ يُسَلِّمُ عَلَيَّ إِلَّا رَدَّ اللَّهُ عَلَيَّ رُوحِي حَتَّى أَرُدَّ عَلَيْهِ السَّلَامَ».

«ບໍ່ມີຜູ້ໃດທີ່ກ່າວສະລາມໃຫ້ຂ້ອຍ ເວັ້ນເສຍແຕ່ອັລລໍຣ໌ຈະໄດ້ສົ່ງດວງວິນຍານຂອງຂ້ອຍກັບຄືນ ມາໃຫ້ຂ້ອຍ ເພື່ອທີ່ຂ້ອຍຈະໄດ້ຕອບສະລາມໃຫ້ແກ່ລາວ»². ແລະ

ຫາກຜູ້ມາຢ້ຽມຢາມໄດ້ກ່າວໃນການສະລາມຂອງລາວວ່າ:

¹ ບັນທຶກໂດຍ ອັລບຸກຄໍຣ໌ ຈາກ ອັບດຸລລໍຣ໌ ບິນ ໄຊດ໌ ອັລມາຊີນີ, ເລກທີ (1195) ແລະ ມຸສລິມ, ເລກທີ (1390).

² ບັນທຶກໂດຍ ອະບູ ດາວູດ ເລກທີ (2041).

"ຂໍຄວາມສັນຕິສຸກຈົ່ງມີແດ່ທ່ານ ໂອ້ ນະບີແຫ່ງອັລລຳ, ຂໍຄວາມສັນຕິສຸກຈົ່ງມີແດ່ທ່ານ ໂອ້ ຜູ້ທີ່ຖືກຄັດເລືອກທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງອັລລຳຈາກບັນດາສິ່ງທີ່ພຣະ ອົງໄດ້ຊົງສ້າງ, ຂໍຄວາມສັນຕິສຸກຈົ່ງມີແດ່ທ່ານ ໂອ້ ຫົວຫນ້າຂອງບັນດາສາດສະດາທູດ ແລະ ຜູ້ນຳຂອງບັນດາຜູ້ຍຳເກງ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍປະຕິຍານວ່າ ແທ້ຈິງທ່ານໄດ້ເຜີຍແຜ່ສານແລ້ວ, ໄດ້ປະຕິບັດຕາມພັນທະທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍ, ໄດ້ໃຫ້ຄຳຕັກເຕືອນແກ່ປະຊາຊາດ ແລະ ໄດ້ຕໍ່ສູ້ໃນຫົນທາງຂອງອັລລຳຢ່າງແທ້ຈິງ" ກໍບໍ່ເປັນຫຍັງໃນການກະທຳດັ່ງກ່າວ; ເພາະທັງຫມົດນີ້ແມ່ນສ່ວນຫນຶ່ງຈາກຄຸນລັກສະນະຂອງທ່ານ ﷺ, ແລະ ໃຫ້ກ່າວສໍລະວາດ ﷻ ແລະ ດູອາໃຫ້ແກ່ເພິ່ນ; ເນື່ອງຈາກສິ່ງທີ່ໄດ້ຖືກກຳນົດໄວ້ໃນບັນຍັດສາສະຫນາ ເຖິງຄວາມຖືກຕ້ອງຕາມຫລັກການໃນການລວມເອົາການກ່າວສໍລະວາດ ແລະ ສະລາມໃຫ້ແກ່ທ່ານ; ໂດຍປະຕິບັດຕາມດຳລັດຂອງພຣະອົງ ຜູ້ສູງສົງທີ່ວ່າ:

(إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا 56)

ຄວາມວ່າ: (ແທ້ຈິງ ອັລລຳ ແລະ ບັນດາມະລາອີກະຫໍຂອງພຣະອົງ ຕ່າງກໍປະທານພອນໃຫ້ແກ່ທ່ານນະບີ, ໂອ້ ບັນດາຜູ້ທີ່ສັດທາທັງຫລາຍເອີຍ ພວກເຈົ້າຈົ່ງປະສາດພອນ ແລະ ກ່າວສະລາມຕໍ່ເພິ່ນຢ່າງຈິງໃຈເຖິດ.) [ອັລ-ອະຫໍຊາບ: 56]. ຈາກນັ້ນ ໃຫ້ກ່າວສະລາມຕໍ່ ທ່ານ ອະບູ ບັກຣ໌ ແລະ ທ່ານ

ອຸມັຣ, ຂໍອົວລໍຮ້າຊົງພໍພຣະໄທທັງສອງທ່ານ, ແລະ
ຂໍດູອາໃຫ້ພວກເພິ່ນທັງສອງ
ຂໍຄວາມພໍພຣະໄທໃຫ້ແກ່ທັງສອງທ່ານ.

ທ່ານອິບນຸ ອຸມັຣ ຣໍດີຍັລລໍຮຸ ອັນຮຸມາ
ເມື່ອໄດ້ກ່າວສະລາມຕໍ່ທ່ານຣໍຊູລ ແລະ
ສອງສະຫາຍຂອງທ່ານ, ສ່ວນຫຼາຍຈະກ່າວພຽງແຕ່ວ່າ:
"ອັສລາມຸ ອະໄລກະ ຢາຣໍຊູລ ລັລລໍຫໍ, ອັສລາມຸ ອະໄລກະ ຢາ
ອະບາ ບັກຣິນ, ອັສລາມຸ ອະໄລກະ ຢາອັບຕາ"

(ຂໍຄວາມສັນຕິສຸກຈົ່ງມີແດ່ ໃຫ້
ທ່ານສາດສະດາທູດຂອງອັລລໍຮໍ, ຂໍຄວາມສັນຕິສຸກຈົ່ງມີແດ່
ທ່ານ ອະບາ ບັກຣ໌, ຂໍຄວາມສັນຕິສຸກຈົ່ງມີແດ່
ທ່ານພໍ່ຂອງຂ້ອຍ) ຈາກນັ້ນກໍ່ຈາກໄປ.

ແລະ
ການຢຽມຢາມນີ້ເປັນບົດບັນຍັດສະເພາະສໍາລັບຜູ້ຊາຍ,
ສ່ວນແມ່ຍິງບໍ່ມີຫຼັກຖານຈາກບົດບັນຍັດໃຫ້ໄປຢຽມຢາມກູໂ
ບຣໃດໆ, ດັ່ງທີ່ໄດ້ມີການຢືນຢັນຈາກທ່ານນະບີ ຊັລລໍຮຸ
ອະໄລຣີ ວະສັລລໍ ວ່າ:

«لَعَنَ رُؤَاةَاتِ الْقُبُورِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْمُتَخَذِينَ عَلَيْهَا الْمَسَاجِدَ وَالسُّرُجَ».

«ອັລລໍຫໍ
ໄດ້ຊົງສາບແຊ່ງບັນດາແມ່ຍິງທີ່ໄປຢຽມຢາມບັນດາຫຸມຜັງສີ
ບ ແລະ ບັນດາຜູ້ທີ່ຍຶດເອົາພວກມັນເປັນມັສຍິດ ແລະ
ວາງໂຄມໄຟໄວ້ເທິງນັ້ນ»¹.

¹ ບັນທຶກໂດຍ ອະບຸ ດາຊຸດ ເລກທີ (3236).

ສ່ວນການຕັ້ງເຈດຕະນາເດີນທາງໄປເມືອງມະດີນະຫໍ
ເພື່ອການລະຫມາດທີ່ມັສຍິດຂອງທ່ານນະບີ ຊໍລ໌ລ໌ລ໌ຮຸ
ອະລັຍຣີ ວະສັລ໌ລ໌ມ, ການຂໍດູອາໃນນັ້ນ, ແລະ ສິ່ງອື່ນໆ
ໃນທ່ານອງດຽວກັນທີ່ເປັນບົດບັນຍັດໃນມັສຍິດທັງຫຼາຍ,
ນັ້ນເປັນບົດບັນຍັດສໍາລັບທຸກຄົນໂດຍທົ່ວຫນ້າກັນ;
ເນື່ອງຈາກບັນດາຫະດີສທີ່ໄດ້ກ່າວມາກ່ອນຫນ້ານີ້ໃນເລື່ອງດັ່ງ
ກ່າວ.

ແລະ

ເປັນສູນນະຫໍໃຫ້ຜູ້ມາຢ້ຽມຢາມລະຫມາດໃຫ້ຄົບທັງຫ້າເວລາ
ໃນມັສຍິດຂອງທ່ານອໍຊູລ ັ, ແລະ ໃຫ້ກ່າວຊີກີຣ, ຂໍດູອາ ແລະ
ລະຫມາດນາຟິລະຫໍ (ສິ່ງເສີມ) ໃນນັ້ນຫຼາຍໆ;
ເພື່ອສະແຫວງຫາຜົນຕອບແທນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ.

ແລະ ສິ່ງເສີມໃຫ້ມີການລະຫມາດສຸນັດໃຫ້ຫຼາຍໆ
ໃນເຮົາເດາະຫໍ ອັຊ-ຊະຣີຟະຫໍ;
ເນື່ອງຈາກມີຫະດີສທີ່ຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບຄວາມປະເສີດຂອງມັນ,
ເຊິ່ງທ່ານ ນະບີ ຊໍລ໌ລ໌ລ໌ຮຸ ອະລັຍຣີ ວະສັລ໌ລ໌ມ ໄດ້ກ່າວວ່າ:

«مَا بَيْنَ يَتِي وَمَنْبَرِي رَوْضَةٌ مِنْ رِيَاضِ الْجَنَّةِ».

“ລະຫວ່າງເຮືອນຂອງຂ້ອຍ ແລະ ມືນບັດຂອງຂ້ອຍ
ຄືສ່ວນຫນຶ່ງຈາກບັນດາສ່ວນຂອງສ່ວນສະຫວັນ”¹.

ສ່ວນການລະຫມາດຟະຣີເດາະນັ້ນ,
ສົມຄວນສໍາລັບຜູ້ມາຢ້ຽມຢາມ ແລະ ຜູ້ອື່ນໆ
ທີ່ຈະກ້າວໄປທາງຫນ້າ, ແລະ
ຟະຍາຍາມຮັກສາແຖວທໍາອິດໃຫ້ໄດ້ເທົ່າທີ່ສາມາດ,

¹ ການອ້າງອີງໄດ້ຜ່ານມາແລ້ວ.

ເຖິງແມ່ນວ່າຈະຢູ່ໃນສ່ວນທີ່ຂະຫຍາຍເພີ່ມທາງດ້ານໜ້າກໍຕາມ;

ເນື່ອງຈາກສິ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນບັນດາຫະດີສທີ່ຊໍເຮັຍຫໍຈາກທ່ານນະບີ ﷺ ເຖິງການສົ່ງເສີມ ແລະ ການຊຸກຍູ້ໃນເລື່ອງແຖວທໍາອິດ, ເຊັ່ນດັ່ງຄໍາກ່າວຂອງທ່ານ ﷺ ທີ່ວ່າ:

«لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِي النِّدَاءِ وَالصَّفِّ الْأَوَّلِ ثُمَّ لَمْ يَجِدُوا إِلَّا أَنْ يَسْتَهْمُوا عَلَيْهِ لَاسْتَهْمُوا»

« ຫາກຜູ້ຄົນຮູ້ເຖິງຄວາມປະເສີດທີ່ມີໃນການອະຊານ ແລະ ແຖວທໍາອິດ, ແລ້ວພວກເຂົາບໍ່ພົບວິທີການໃດ (ທີ່ຈະໄດ້ຮັບມັນ) ນອກຈາກການຈັບສະຫຼາກ, ແນ່ນອນວ່າພວກເຂົາຈະຈັບສະຫຼາກກັນ. »¹ ມຸດຕະຝັກກຸລອະໄລ, ແລະ ດັ່ງເຊັ່ນ ຄໍາກ່າວຂອງທ່ານ ﷺ ແກ່ບັນດາສໍາຫາປະຫໍ້ ຂອງທ່ານ:

«تَقَدَّمُوا فَأَتَيْتُمَا بِي وَلَيْتَمَّ بِكُمْ مَنْ بَعْدَكُمْ، وَلَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَتَأَخَّرُ عَنِ الصَّلَاةِ حَتَّى يُؤَخَّرَهُ اللَّهُ»

«ພວກທ່ານຈົ່ງກ້າວມາຂ້າງໜ້າ ແລະ ປະຕິບັດຕາມຂໍ້ອ້ອຍ, ແລະໃຫ້ຜູ້ທີ່ຢູ່ຫຼັງຈາກພວກທ່ານ ປະຕິບັດຕາມພວກທ່ານ, ແລະ ບຸກຄົນຈະຍັງຄົງຊັກຊ້າຢູ່ທາງຫຼັງ ຈົນກວ່າອັລລຳຮະເຮັດໃຫ້ລາວຕ້ອງຢູ່ລ່າຫຼັງ»²
ບັນທຶກໂດຍທ່ານມຸສລິມ.

¹ ບັນທຶກໂດຍມຸສລິມ, ເລກທີ (438), ຈາກຫະດີສຂອງ ອະບີ ສະອີດ ອັລຄຸດຣີ ຂໍ້ອັລວໍຫໍຊິງຜ່ອນຜົມໃຫຍ່ເພີ່ມ.

² ບັນທຶກໂດຍ ອັລບຸກຄໍຣີ, ເລກທີ (615) ແລະ ມຸສລິມ, ເລກທີ (437).

ແລະ ທ່ານອະບູດາວຸດໄດ້ລາຍງານ ຈາກທ່ານນາງ ອາອີຊະຫ໌
ຮໍດີຍ໌ລ໌ລຸຮຸ ອັນຮາ ດ້ວຍສາຍລາຍງານທີ່ຫະຊັນ ວ່າ ທ່ານນະບີ
ສັລລ໌ລ໌ລຸຮຸ ອາໄລຮີ ວະຊ໌ລ໌ລ໌ມ ໄດ້ກ່າວວ່າ:

«لَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَتَأَخَّرُ عَنِ الصَّفِّ الْمَقْدَّمِ حَتَّى يُؤْخَرَهُ اللَّهُ فِي النَّارِ».

«ບຸກຄົນໜຶ່ງຈະຍັງຄົງຊັກຊ້າຢູ່ຫຼັງແຖວທຳອິດ
ຈົນກວ່າອັລລ໌ຮ໌ຈະເຮັດໃຫ້ລາວຕ້ອງຢູ່ລ່າຫຼັງໃນໄພນະຣົກ»¹.

ແລະ ໄດ້ມີການຍິ້ງຍືນຈາກທ່ານນະບີ ﷺ
ວ່າທ່ານໄດ້ກ່າວແຕກບັນດາຊຸຮາບະຂອງທ່ານວ່າ:

«أَلَا تَصُفُّونَ كَمَا تَصُفُّ الْمَلَائِكَةُ عِنْدَ رَبِّهَا؟ قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَكَيْفَ تَصُفُّ
الْمَلَائِكَةُ عِنْدَ رَبِّهَا؟ قَالَ: يُتِمُّونَ الصُّفُوفَ الْأُولَى، وَيَتَرَاصُّونَ فِي الصَّفِّ»

«ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ຈັດແຖວຄືດັ່ງທີ່ມະລາອີກະຫ໌ຈັດແຖວຕໍ່ໜ້າ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຂົາດອກຫລື?» ພວກເຂົາກ່າວວ່າ:
ໂອ້ທ່ານຮູ້ລູລຸລ໌ລ໌ຫ໌,

ແລ້ວບັນດາມະລາອີກະຫ໌ຈັດແຖວຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງ
ພວກເຂົາແນວໃດ? ທ່ານໄດ້ຕອບວ່າ:

«ພວກເຂົາເຮັດໃຫ້ບັນດາແຖວທຳອິດເຕັມສົມບູນ, ແລະ
ຍືນຊິດຕິດກັນໃນແຖວ»² ບັນທຶກໂດຍມຸສລິມ.

ແລະ

ບັນດາຫະດີສໃນຄວາມຫມາຍນີ້ແມ່ນມີຢູ່ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ,
ເຊິ່ງຄອບຄຸມທັງມັສຍິດຂອງທ່ານນະບີ ﷺ ແລະ
ມັດສະຍິດອື່ນໆ, ທັງກ່ອນການຂະຫຍາຍ ແລະ ຫລັງຈາກນັ້ນ.

¹ ບັນທຶກໂດຍມຸສລິມ, ເລກທີ (430), ຈາກ ຈາບິຣ ບິນ ສະມຸຣາະຫ໌.

² ບັນທຶກໂດຍ ອະບູ ດາວຸດ ເລກທີ (679) ແລະ ສຳນວນຄຳເວົ້າແມ່ນ:
"ຈະຍັງມີກຸ່ມຄົນທີ່ຊັກຊ້າຈາກແຖວທຳອິດຢູ່ສະເໝີ
ຈົນກວ່າອັລລ໌ຮ໌ຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຢູ່ລ່າຫຼັງໃນໄພນະລົກ."

ພ້ອມກັນນີ້ ໄດ້ມີລາຍງານທີ່ຖືກຕ້ອງຈາກທ່ານນະບີ ສະ ວ່າ
ທ່ານເຄີຍສົ່ງເສີມບັນດາສໍາຫາບະຫຼ່ຂອງທ່ານໃຫ້ຢູ່ເບື້ອງຂວາຂ
ອງແຖວ, ແລະ ເປັນທີ່ຮູ້ກັນດີວ່າ
ເບື້ອງຂວາຂອງແຖວໃນມັສຍົດຂອງທ່ານໃນຍຸກທໍາອິດນັ້ນ
ແມ່ນຢູ່ນອກເຂດເຮົາເດາະຫຼ້. ດ້ວຍເຫດນີ້
ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ຮູ້ວ່າການເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ບັນດາແຖວທໍາອິດ ແລະ
ເບື້ອງຂວາຂອງແຖວນັ້ນ
ຖືກໃຫ້ຄວາມສໍາຄັນກ່ອນການເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ເຮົາເດາະຫຼ້ອັນຊົງ
ກຽດ, ແລະ
ການຮັກສາສອງສິ່ງດັ່ງກ່າວແມ່ນປະເສີດກວ່າການຮັກສາກາ
ນລະຫມາດໃນເຂດເຮົາເດາະຫຼ້. ແລະ
ເລື່ອງນີ້ແມ່ນເປັນທີ່ຊັດເຈນແຈ່ມແຈ້ງສໍາລັບຜູ້ທີ່ພິຈາລະນາ
ໄຕ່ຕອງບັນດາຫະດີສທີ່ມີລາຍງານມາໃນຫົວຂໍ້ນີ້, ແລະ
ອັລລໍທໍຣີຜູ້ຊົງປະທານຄວາມສໍາເລັດ.

ແລະ ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຜູ້ໃດທີ່ຈະສໍາຜັດຫຸຈຣໍຫໍ ຫຼື ຈູບມັນ ຫຼື
ຕໍາຟຣອບມັນ;

ເພາະວ່າສິ່ງດັ່ງກ່າວບໍ່ໄດ້ຖືກລາຍງານມາຈາກບັນດາຊະລັພ
ອັຊ-ຊໍລິຫໍ, ແທ້ຈິງແລ້ວມັນຄືບິດອະຫໍອັນຊົ່ວຮ້າຍ.

ແລະ ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຜູ້ໃດວົງວອນຂໍຕໍ່ອໍຊູລ ສະ
ໃຫ້ຊ່ວຍບັນລຸຄວາມຕ້ອງການ, ຫຼື
ບັນເທົາຄວາມທຸກທໍລະມານ, ຫຼື ປິ່ນປົວຄົນເຈັບ, ຫຼື ສິ່ງອື່ນໆ
ທີ່ຄ້າຍຄືກັນ; ເພາະວ່າສິ່ງທັງໝົດເຫຼົ່ານັ້ນ
ຈະຕ້ອງບໍ່ຖືກຮຽກຮ້ອງຂໍຈາກຜູ້ໃດ ນອກຈາກອັລລໍທໍ
ຜູ້ຊົງສູງສົ່ງ ເທົ່ານັ້ນ, ແລະ
ການຮຽກຮ້ອງຂໍຈາກຜູ້ທີ່ລ່ວງລັບໄປແລ້ວ

ນັ້ນຖືເປັນການຕັ້ງພາຄີ (ຊີຣິກ) ຕໍ່ອັລລາຫັ ແລະ
ເປັນການເຄົາລົບບູຊາຕໍ່ສິ່ງອື່ນນອກເໜືອຈາກພຣະອົງ,
ແລະ

ສາສະໜາອິດສະລາມນັ້ນຕັ້ງຢູ່ບົນຜືນຖານສອງປະການຄື:
ປະການທີໜຶ່ງ: ຄືຈະຕ້ອງບໍ່ມີການເຄົາລົບບູຊາສິ່ງໃດ
ນອກຈາກອັລລາຫັເພື່ອດຽວ.

ປະການທີສອງ:
ເຄົາລົບກາບໄຫວ້ຕາມຊາຣີອະຫັຂອງທ່ານສາສະນະທູດ
ຊໍລັລລໍຮຸ ອະໄລຮີ ວະລັລລໍາ.

ແລະ ນີ້ຄືຄວາມໝາຍຂອງການປະຕິຍານຕົນວ່າ
ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າອື່ນໃດນອກຈາກອັລລາຫັ ແລະ ນະບີ
ມຸຮາມັດເປັນສາສະນະທູດຂອງອັລລາຫັ.

ເຊັ່ນດຽວກັນ,
ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຜູ້ໃດຮ້ອງຂໍການຊະພາອະຫັຈາກທ່ານສາສະນະ
ທູດ ;
ເພາະວ່າການຊະພາອະຫັນັ້ນເປັນກຳມະສິດຂອງອັລລາຫັ
ຊຸບຫານະຮູ, ດັ່ງນັ້ນ
ຈຶ່ງບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຮ້ອງຂໍຈາກຜູ້ໃດນອກຈາກພຣະອົງເທົ່ານັ້ນ,
ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງດຳລັດໄວ້ວ່າ:

(قُلْ لِلَّهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا...)

(ຈົງກ່າວເຖິງ ມຸຮາມັດ ການຊະພາອະຫັທັງມວນນັ້ນ
ເປັນກຳມະສິດຂອງອັລລາຫັ...) [ອັຊ-ຊຸມັຣ: 44] ດັ່ງນັ້ນ
ໃຫ້ກ່າວວ່າ: “ໂອ້ ອັລລາຫັ,
ຂໍພຣະອົງຈົ່ງຮັບເອົາການຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ (ຊະພາອະຫັ)
ຂອງນະບີຂອງພຣະອົງ, ໂອ້ ອັລລາຫັ,

ຂໍ້ພຣະອົງຈຶ່ງຮັບເອົາການຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຂອງບັນດາມະລາ
ອີກະຫໍ້ ແລະ ບັນດາບ່າວຜູ້ສັດທາຂອງພຣະອົງ, ໂອ້ ອັລລຳຫໍ້,
ຂໍ້ພຣະອົງຈຶ່ງຮັບເອົາການຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຂອງບັນດາລູກນ້ອຍ
ຂອງພວກເຮົາ (ທີ່ໄດ້ເສຍຊີວິດຕັ້ງແຕ່ຍັງນ້ອຍ) ”, ແລະ
ທ່ານອງດຽວກັນນີ້.

ສ່ວນບັນດາຄົນຕາຍນັ້ນ

ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຂໍສິ່ງໃດຈາກພວກເຂົາ,
ທັງການຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ສິ່ງອື່ນໆ,
ເຖິງວ່າພວກເຂົາຈະເປັນບັນດານະບີ ຫຼື ບໍ່ແມ່ນກໍຕາມ;
ເພາະວ່າສິ່ງດັ່ງກ່າວບໍ່ໄດ້ຖືກບັນຍັດໄວ້ໃນສາສະໜາ, ແລະ
ເພາະວ່າຜູ້ຕາຍນັ້ນ

ການງານຂອງເຂົາໄດ້ຖືກຕັດຂາດລົງແລ້ວ
ຍົກເວັ້ນສິ່ງທີ່ຜູ້ວາງບົດບັນຍັດໄດ້ຍົກເວັ້ນໄວ້.

ແລະ ລາຍງານທີ່ຖືກຕ້ອງຈາກມຸສລິມ ຈາກທ່ານອາບູ
ຮູອອຍເຣາະຫໍ້ ຣໍດີຢັລລໍອັນຮຸ ເລົ່າວ່າ: ທ່ານຣໍສູລ ລຸລລໍຫໍ້ ﷺ
ກ່າວວ່າ:

«إِذَا مَاتَ ابْنُ آدَمَ انْقَطَعَ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثٍ: صَدَقَةٍ جَارِيَةٍ، أَوْ عِلْمٍ يُنْتَفَعُ بِهِ، أَوْ وَلَدٍ صَالِحٍ يَدْعُو لَهُ».

«ເມື່ອບ່າວຄົນໜຶ່ງ (ມະນຸດ) ໄດ້ເສຍຊີວິດລົງ
ການງານຂອງລາວຈະຖືກຕັດຂາດໄປ ເຫຼືອແຕ່ 3
ຢ່າງເທົ່ານັ້ນ: ການບໍລິຈາກທານທີ່ເປັນກູສົນ,
ຄວາມຮູ້ທີ່ເປັນປະໂຫຍດ, ແລະ
ລູກທີ່ດີເຊິ່ງຂໍດູອາໃຫ້ກັບເຂົາ»¹.

¹ ບັນທຶກໂດຍມຸສລິມ, ເລກທີ (1631), ຈາກຫະດີສຂອງ ອະບີ ຮູອອຍເຣາະຫໍ້
ຂໍ້ອັລລໍຫໍ້ຊິງພຣະໄທຕໍ່ເພິ່ນ.

ແລະ ການທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຂໍການຊະພາອະຫິ
(ການວົງວອນຂໍແທນ) ຈາກທ່ານນະບີ ຊໍລັລລໍຮຸ ອະໄລຮີ
ວະສັລລໍ ໃນຂະນະທີ່ທ່ານຍັງມີຊີວິດຢູ່ ແລະ
ໃນວັນກີຢາມະຫັດນັ້ນ,
ກໍ່ເນື່ອງມາຈາກຄວາມສາມາດຂອງທ່ານໃນເລື່ອງດັ່ງກ່າວ,
ເພາະແທ້ຈິງແລ້ວທ່ານສາມາດທີ່ຈະເຂົ້າໄປວົງວອນຂໍຕໍ່ພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພຣະອົງເພື່ອຜູ້ທີ່ຮ້ອງຂໍໄດ້. ສ່ວນໃນໂລກນີ້,
ກໍ່ເປັນທີ່ຮູ້ກັນວ່າເລື່ອງນີ້ບໍ່ໄດ້ຈໍາເພາະເຈາະຈົງກັບທ່ານພຽງ
ຜູ້ດຽວ, ແຕ່ເປັນເລື່ອງທີ່ໄປສໍາລັບທ່ານ ແລະ ຜູ້ອື່ນໆ.

ດັ່ງນັ້ນ

ຈຶ່ງເປັນທີ່ອະນຸຍາດສໍາລັບມຸສລິມທີ່ຈະກ່າວກັບເພິ່ນ້ອງຂອງລາວວ່າ:
«ຈົ່ງຊ່ວຍວົງວອນຂໍ (ຊະພາອະຫິ) ຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້ອຍໃຫ້ແດ່ ໃນເລື່ອງນັ້ນເລື່ອງນີ້»,
ເຊິ່ງມີຄວາມໝາຍວ່າ: «ຈົ່ງດຸອາ (ຂໍພອນ) ຕໍ່ອັລລໍຫັໃຫ້ຂ້ອຍດ້ວຍເຖິດ», ແລະ
ກໍ່ເປັນທີ່ອະນຸຍາດສໍາລັບຜູ້ທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍນັ້ນ
ທີ່ຈະວົງວອນຂໍຕໍ່ອັລລໍຫັ ແລະ ຊ່ວຍວົງວອນຂໍ (ຊະພາອະຫິ)
ໃຫ້ແກ່ເພິ່ນ້ອງຂອງລາວ
ຫາກວ່າສິ່ງທີ່ຖືກຂໍນັ້ນເປັນສິ່ງທີ່ອັລລໍຫັໄດ້ຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ຂໍໄດ້.

ສ່ວນໃນມື້ສິ້ນໂລກ,
ບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດໃຫ້ການຊະພາອະຫິໄດ້
ເວັ້ນເສຍແຕ່ອັລລໍຫັຈະອະນຸຍາດເສຍກ່ອນ, ດັ່ງທີ່ອັລລໍຫັ
ໄດ້ກ່າວວ່າ:

(...مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ...)

(...ບໍ່ມີໃຜສາມາດຂໍໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອໄດ້
ນອກເໜືອຈາກພຣະອົງຈະອະນຸຍາດ...) [ອັລ-ບະກໍຣາເຫ
:255].

ສຳລັບສະພາວະຂອງຄວາມຕາຍນັ້ນ
ມັນເປັນສະພາວະທີ່ພິເສດ
ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໄປສົມທຽບກັບສະພາວະຂອງມະນຸດກ່ອນຕ
າຍ ແລະ
ກໍບໍ່ໃຫ້ສົມທຽບກັບສະພາວະຂອງເຂົາຫຼັງຈາກການເພີ່ນຄົນຊີ
ບ, ເນື່ອງຈາກການງານຂອງຜູ້ຕາຍໄດ້ຢຸດຕິລົງ ແລະ
ລາວຖືກຜູກມັດຢູ່ກັບສິ່ງທີ່ລາວໄດ້ກະທຳໄວ້
ຍົກເວັ້ນສິ່ງທີ່ຜູ້ວາງບົດບັນຍັດໄດ້ຍົກເວັ້ນໄວ້ໃຫ້, ແລະ
ການຂໍການຊະພາອະຫິຈາກບັນດາຜູ້ຕາຍນັ້ນ
ບໍ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ຜູ້ວາງບົດບັນຍັດໄດ້ຍົກເວັ້ນໄວ້, ດັ່ງນັ້ນ
ຈຶ່ງບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ນຳເອົາມັນໄປລວມຢູ່ໃນກໍລະນີນັ້ນໄດ້.
ເປັນທີ່ແນ່ນອນວ່າ ທ່ານນະບີ ຊໍລລ໌ລລໍຮຸ ອະລັຍຮີ ວະສັລລັມ
ຫຼັງຈາກການຈາກໄປຂອງທ່ານແລ້ວ, ທ່ານຍັງມີຊີວິດຢູ່
ເຊິ່ງເປັນຊີວິດໃນໂລກບັຣຊັກ
ທີ່ສົມບູນອີ່ງກວ່າຊີວິດຂອງບັນດາຜູ້ຕາຍຊະຮິດ,
ແຕ່ຊີວິດດັ່ງກ່າວນັ້ນ
ບໍ່ແມ່ນຊີວິດປະເພດດຽວກັນກັບຊີວິດຂອງທ່ານກ່ອນການຈ
າກໄປ, ແລະ
ກໍບໍ່ແມ່ນປະເພດດຽວກັນກັບຊີວິດຂອງທ່ານໃນວັນກີຢາມະ
ຫິ, ຫາກແຕ່ເປັນຊີວິດທີ່ບໍ່ມີໃຜຮູ້ເຖິງແກ່ນແທ້ ແລະ
ສະພາບຂອງມັນໄດ້ ນອກຈາກອັລລໍຫິ ຊຸບຮານະ ເທົ່ານັ້ນ,

ດ້ວຍເຫດນີ້ ຈຶ່ງມີການກ່າວໄວ້ກ່ອນໜ້ານີ້ໃນຫະດີຊ
ເຊິ່ງເປັນຄຳກ່າວຂອງທ່ານ ຊໍລ໌ລ໌ລຸ ອະລັຍຮີ ວະສັລ໌ລັມ ວ່າ:
«مَا مِنْ أَحَدٍ يُسَلِّمُ عَلَيَّ إِلَّا رَدَّ اللَّهُ عَلَيَّ رُوحِي حَتَّى أَرُدَّ عَلَيْهِ السَّلَامَ»

«ບໍ່ມີຜູ້ໃດທີ່ກ່າວສະລາມໃຫ້ແກ່ຂ້ອຍ
ນອກຈາກວ່າອັລລຳຮີຈະຊົງສົ່ງວິນຍານຂອງຂ້ອຍກັບຄືນມາໃ
ຫ້ຂ້ອຍ ເພື່ອທີ່ຂ້ອຍຈະໄດ້ຕອບສະລາມຂອງລາວ»¹

ດັ່ງນັ້ນ, ສິ່ງດັ່ງກ່າວຈຶ່ງເປັນການບົ່ງບອກວ່າ
ທ່ານໄດ້ເສຍຊີວິດແລ້ວ ແລະ
ວິນຍານຂອງທ່ານໄດ້ແຍກອອກຈາກຮ່າງກາຍຂອງທ່ານໄປແ
ລ້ວ, ແຕ່ທະວ່າວິນຍານນັ້ນຈະຖືກສົ່ງກັບຄືນມາຫາທ່ານ
ເມື່ອມີການໃຫ້ສະລາມ. ແລະ
ບັນດາຫຼັກຖານຈາກອັລກູຣອານ ແລະ ສຸນນະຫໍ
ທີ່ຊີ້ໃຫ້ເຫັນເຖິງການຕາຍຂອງທ່ານ ຊໍລ໌ລ໌ລຸ ອະລັຍຮີ
ວະສັລ໌ລັມ ນັ້ນເປັນທີ່ຮັບຮູ້ກັນດີ ແລະ
ເປັນເລື່ອງທີ່ບັນດານັກວິຊາການມີຄວາມເຫັນສອດຄ່ອງກັນ.
ແຕ່ທະວ່າສິ່ງດັ່ງກ່າວນັ້ນ

ບໍ່ໄດ້ເປັນການຂັດຂວາງການມີຊີວິດຂອງທ່ານໃນຊ່ວງບັຣຊັກ
, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບການຕາຍຂອງບັນດາຊູຮາດາອີ
ກໍບໍ່ໄດ້ຂັດຂວາງການມີຊີວິດຂອງພວກເຂົາໃນຊ່ວງບັຣຊັກ
ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກກ່າວໄວ້ໃນຄຳດຳລັດຂອງພຣະອົງອັລລຳຮີທີ່ວ່າ:

﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزُقُونَ﴾ (169)

(ແລະ ພວກເຈົ້າຢ່າຄິດເປັນອັນຂາດວ່າ
ບັນດາຜູ້ທີ່ຖືກຂ້າໃນຫົນທາງຂອງອັລລຳຮີນັ້ນຕາຍແລ້ວ,

¹ ບັນທຶກໂດຍ ອະບູ ດາວຸດ ເລກທີ (2041).

ຫາກແຕ່ພວກເຂົາຍັງມີຊີວິດຢູ່ ນະ
ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ ໂດຍໄດ້ຮັບບັດໄຈຍັງຊີບ)
[ສູ່ເຣາະຫໍ ອະລາອິມຣອນ: 169].

ທີ່ພວກເຮົາໄດ້ອະທິບາຍຢ່າງລະອຽດໃນປະເດັນນີ້,
ກໍເນື່ອງຈາກຄວາມຈຳເປັນ
ເພາະມີຄົນຈຳນວນຫຼາຍທີ່ສ້າງຄວາມສັບສົນໃນເລື່ອງນີ້, ແລະ
ຮຽກຮ້ອງໄປສູ່ການຕັ້ງພາຄີ (ຊີຣິກ) ແລະ
ການເຄົາລົບບູຊາຄົນຕາຍນອກເໜືອຈາກອັລລາ, ແລະ
ສະນັ້ນ, ພວກເຮົາຈຶ່ງຂໍຕໍ່ອັລລາໃຫ້ພວກເຮົາ ແລະ
ຊາວມຸສລິມທັງໝົດ
ບອດໄພຈາກທຸກສິ່ງທີ່ຂັດກັບບົດບັນຍັດຂອງພຣະອົງ, ແລະ
ອັລລາໄດ້ຊົງຮູ້ດີທີ່ສຸດ.

ສ່ວນສິ່ງທີ່ຜູ້ມາຍ້າມຢາມບາງຄົນກະທຳ
ຈາກການຮ້ອງສຽງດັງຢູ່ທີ່ກຸໂບຣຂອງທ່ານນະບີ ﷺ ແລະ
ການຢືນຢູ່ທີ່ນັ້ນເປັນເວລາດົນນານນັ້ນ
ກໍເປັນສິ່ງທີ່ຂັດກັບບົດບັນຍັດທາງສາສະໜາ;
ເນື່ອງວ່າພຣະອົງອັລລາ ຊຸບຫະນານະຣູ ວະຕະອາລາ
ໄດ້ຊົງຫ້າມປະຊາຊາດບໍ່ໃຫ້ຍົກສຽງຂອງພວກເຂົາສູງເໜືອສຽງ
ຂອງທ່ານນະບີ ﷺ, ແລະ
ບໍ່ໃຫ້ເວົ້າສຽງດັງຕໍ່ທ່ານຄືກັບທີ່ພວກເຂົາເວົ້າສຽງດັງຕໍ່ກັນ,
ແລະ

ພຣະອົງໄດ້ຊົງເສີມໃຫ້ພວກເຂົາຫລຸດສຽງລົງຕໍ່ໜ້າທ່ານ
ດັ່ງໃນຄຳດຳຣັດຂອງພຣະອົງທີ່ວ່າ:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ
كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَنْ تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ 2 إِنَّ الَّذِينَ يَغُضُّونَ

أَصَوَاتُهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أَوْ لَيْتَكَ الَّذِينَ آمَنُوا اللَّهُ فُلُوبُهُمْ لِلتَّقْوَى لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ (3)

(ໂອ້ບັນດາຜູ້ສັດທາທັງຫຼາຍ!

ຢ່າອີກສຽງຂອງພວກເຈົ້າເໝືອສຽງຂອງນະບີ, ແລະ
ຢ່າເວົ້າສຽງແຂງກັບທ່ານ
ເໝືອນທີ່ພວກເຈົ້າເວົ້າສຽງດັງຕໍ່ກັນ,
ຢ້ານວ່າການງານຂອງພວກເຈົ້າຈະສູນເປົ່າໄປ
ໂດຍທີ່ພວກເຈົ້າບໍ່ຮູ້ສຶກໃດ)

(ແທ້ຈິງບັນດາຜູ້ທີ່ຫຼຸດສຽງຂອງພວກເຂົາລົງຕໍ່ໜ້າຮໍລູດຂອງ
ອັລລໍຫໍ້,
ຊົນເຫຼົ່ານັ້ນຄືບັນດາຜູ້ທີ່ອັລລໍຫໍ້ໄດ້ຊົງທົດສອບຫົວໃຈຂອງພ
ວກເຂົາເພື່ອຄວາມຍ່າເກງ,
ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບການອະໄພໂທດ ແລະ
ຜົນຕອບແທນອັນຍິ່ງໃຫຍ່) [ອັລ-ຮຸຈຸຮອຕ : 2-3].

ແລະ

ເນື່ອງຈາກວ່າການຢືນເປັນເວລານານທີ່ກຸໂບຣຂອງທ່ານ
ນະບີ ຊໍລ໌ລລໍຮຸ ອະລໍຍຣີ ວະສັລລັມ, ແລະ
ການກ່າວສະລາມຊ້າໄປຊ້າມາຫຼາຍຄັ້ງ
ຍ່ອມນໍາໄປສູ່ຄວາມແອອັດ, ສຽງດັງອີກກະທຶກ ແລະ
ການສົ່ງສຽງດັງທີ່ກຸໂບຣຂອງທ່ານ ຊໍລ໌ລລໍຮຸ ອະລໍຍຣີ
ວະສັລລັມ, ແລະ
ສິ່ງດັ່ງກ່າວນັ້ນຂັດກັບສິ່ງທີ່ອັລລໍຮ໌ໄດ້ຊົງບັນຍັດໄວ້ແກ່ບັນດາ
ມຸສລິມໃນບັນດາອາຍາຕທີ່ຊັດເຈນເຫຼົ່ານີ້, ໂດຍທີ່ທ່ານ
ຊໍລ໌ລລໍຮຸ ອະລໍຍຣີ ວະສັລລັມ

ເປັນທີ່ເຄົາລົບໃຫ້ກຽດທັງໃນຍາມມີຊີວິດຢູ່ ແລະ
ເມື່ອໄດ້ຈາກໄປແລ້ວ,
ສະນັ້ນ

ບໍ່ສົມຄວນຢ່າງຍິ່ງທີ່ຜູ້ສັດທາຈະກະທຳສິ່ງທີ່ຂັດກັບມາລະຍາດ
ຕາມບົດບັນຍັດຂອງສາສະໜາທີ່ກູໂບຣຂອງທ່ານ .

ເຊັ່ນດຽວກັນ, ການທີ່ຜູ້ມາຢ້ຽມຢາມບາງຄົນ ແລະ
ຄົນອື່ນໆ ຕັ້ງໃຈຂໍດູອາທີ່ຂ້າງຫລຸມສົບຂອງທ່ານ
ໂດຍຫັນຫນ້າໄປຫາຫລຸມສົບ ແລະ
ຍົກມືທັງສອງຂຶ້ນຂໍດູອານັ້ນ, ທັງໝົດນີ້
ລ້ວນຂັດກັບແນວທາງຂອງບັນດາສະລັຟຜູ້ຊົງທຳ (ສະລັຟ
ອັສສັລິຫ) ເຊິ່ງກໍຄືບັນດາສໍາຫາບະຫຼ່ຂອງທ່ານຣໍຊູລ ລຸລລໍຫໍ
ແລະ ຜູ້ທີ່ດຳເນີນຕາມພວກເພິ່ນຢ່າງດີງາມ,
ແທ້ຈິງແລ້ວມັນຄືສ່ວນໜຶ່ງຂອງບັນດາບົດອະຫໍທີ່ຖືກປະດິດ
ຂຶ້ນມາໃໝ່, ແລະ ທ່ານນະບີ ຊໍລລໍລໍຣຸ ອະລັຍຣີ ວະສັລລໍມ
ໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ:

«فَعَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمُهَدِّدِينَ مِنْ بَعْدِي، تَمَسَّكُوا بِهَا وَعَصُوا
عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِذِ، وَإِيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ، فَإِنَّ كُلَّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٌ وَكُلُّ
بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ».

«ພວກເຈົ້າຈົ່ງປະຕິບັດຕາມແນວທາງຂອງຂ້ອຍ ແລະ
ແນວທາງຂອງບັນດາຄໍລິຟະຫໍຜູ້ຊົງທຳ
ທີ່ໄດ້ຮັບການຊີ້ນຳຫຼັງຈາກຂ້ອຍ, ພວກເຈົ້າຈົ່ງຍືດຫມັ້ນໃນມັນ
ແລະ ຍືດມັນໄວ້ໃຫ້ແໜ້ນທີ່ສຸດດ້ວຍຜົນກຳມ, ແລະ
ພວກເຈົ້າຈົ່ງລະວັງຈາກບັນດາສິ່ງທີ່ຖືກປະດິດຂຶ້ນໃໝ່,

ເພາະແທ້ຈິງທຸກໆ ສິ່ງທີ່ຖືກປະດິດຂຶ້ນໃໝ່ນັ້ນແມ່ນບິດອະຫິ
ແລະ ທຸກໆ ບິດອະຫິການຫຼົງຜິດ»¹.

ແລະ ທ່ານນະບີ ﷺ ກ່າວວ່າ:

«مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ»

“ໃຜກໍ່ຕາມ ທີ່ເຮັດສິ່ງອື່ນໃນກົດຈະການສາສະໜາຂອງເຮົາ
ເຊິ່ງສິ່ງນັ້ນ ເຮົາບໍ່ໄດ້ສັ່ງໃຊ້ໃຫ້ເຮັດ (ບໍ່ມີແບບຢ່າງ)
ດັ່ງນັ້ນສິ່ງທີ່ເຮັດຂຶ້ນມາໃໝ່ນັ້ນຍ່ອມຖືກປະຕິເສດ
(ບໍ່ຖືກຕອບຮັບຈາກອັລລາຮ໌)”²

«مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ».

“ໃຜກໍ່ຕາມທີ່ເຮັດສິ່ງອື່ນໃນກົດຈະການສາດສະໜາທີ່ເຮົາບໍ່
ດັ່ງໃຊ້ ດັ່ງນັ້ນ ກົດຈະການນັ້ນຈະຖືກປະຕິເສດບໍ່ຕອບຮັບ”³.

ທ່ານອາລີ ບິນ ອັລ-ຫຼາລີ ໄຊນຸນ ອາບີດີນ ອໍດີຍັລລຸຮຸ
ອັນຮຸມາ

ໄດ້ເຫັນຊາຍຄົນໜຶ່ງກຳລັງຂໍດູອາຢູ່ທີ່ກູໂບຣຂອງທ່ານນະບີ
(ຊລາ), ທ່ານຈຶ່ງໄດ້ຫ້າມລາວ, ແລະ ໄດ້ກ່າວວ່າ:
ຂ້ອຍຈະເລົ່າຫະດີຊບິດໜຶ່ງໃຫ້ທ່ານຟັງເອົາບໍ່,
ທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຍືນມາຈາກພໍ່ຂອງຂ້ອຍ, ຈາກບູ່ຂອງຂ້ອຍ,
ຈາກທ່ານຮໍລູລຂອງອົງອັລລາຮ໌ (ຊລາ) ວ່າ ທ່ານໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ:
«لَا تَتَّخِذُوا قَبْرِى عَيْدًا، وَلَا بُيُوتَكُمْ قُبُورًا، وَصَلُّوا عَلَيَّ، فَإِنَّ تَسْلِيمَكُمْ يَبْلُغُنِي أَيْنَمَا
كُنْتُ».

¹ ບັນທຶກໂດຍ ອະບູ ດາວຸດ ຈາກການລາຍງານຂອງ ທ່ານ ອິຣບາດ ອິບນຸ ຊາຣິຍະຫິ, ເລກທີ (4607).

² ການອ້າງອີງໄດ້ຜ່ານມາແລ້ວ.

³ ທີ່ມາໄດ້ກ່າວໄວ້ຂ້າງຕົ້ນແລ້ວ.

«ພວກເຈົ້າຢ່າໄດ້ອຶດຖືເອົາກຸໂບຣຂອງຂ້ອຍເປັນສະຖານທີ່ຈັດ
ງານບຸນ, ແລະ
ຢ່າໄດ້ເຮັດໃຫ້ບັນດາເຮືອນຂອງພວກເຈົ້າເປັນບັນດາກຸໂບຣ,
ແລະ ຈົ່ງກ່າວສໍາລະວາດໃຫ້ແກ່ຂ້ອຍ, ເພາະແທ້ຈິງ
ການກ່າວສະລາມຂອງພວກເຈົ້າຈະມາເຖິງຂ້ອຍ
ບໍ່ວ່າພວກເຈົ້າຈະຢູ່ທີ່ໃດກໍຕາມ»¹.

ແລະ ໃນທ່ານອາດຮູ້ວ່າ
ສິ່ງທີ່ຜູ້ມາຢ້ຽມຢາມບາງຄົນປະຕິບັດເມື່ອໃຫ້ສະລາມຕໍ່ທ່ານນະບີ ෈ ດ້ວຍການວາງມືຂວາທັບມືຊ້າຍຢູ່ເທິງໜ້າອີກ ຫຼື
ຕໍ່າກວ່ານັ້ນ ເໝືອນກັບທ່າທາງຂອງຜູ້ທີ່ກຳລັງລະຫມາດ,
ທ່າທາງດັ່ງກ່າວນີ້
ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ກະທຳເມື່ອໃຫ້ສະລາມຕໍ່ທ່ານນະບີ ෈ ແລະ
ຕໍ່ຄົນອື່ນໆ ເຊັ່ນ: ບັນດາກະສັດ, ຜູ້ນຳ ແລະ ຜູ້ອື່ນໆ;
ເພາະມັນເປັນທ່າທາງແຫ່ງຄວາມຕຳຕ້ອຍ, ການນອບນ້ອມ
ແລະ ການອຶບາດະຫັ (ການເປັນບ່າວ)
ເຊິ່ງບໍ່ສົມຄວນກະທຳຕໍ່ຜູ້ໃດນອກຈາກອັລລໍຫໍ້ເທົ່ານັ້ນ.

ດັ່ງທີ່ທ່ານ ຫະຟິສ ອິບນຸ ຫະຈັຣ ເຣາະຫິມະຫຸລລໍຫໍ້
ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນຫນັງສື ອັລ-ຟັຕຫໍ້
ໂດຍອ້າງອີງຈາກບັນດາອຸລະມາ, ແລະ
ເລື່ອງນີ້ກໍເປັນທີ່ແຈ່ມແຈ້ງສຳລັບຜູ້ທີ່ພິຈາລະນາ ແລະ
ມີເປົ້າໝາຍທີ່ຈະປະຕິບັດຕາມແນວທາງຂອງຊາວສະລັຟ
ອັດ-ຊໍລິຫໍ້ (ຄົນລຸ້ນກ່ອນທີ່ຊອບທຳ).

¹ ສາຍລາຍງານຂອງ ໄຊນຸລອາບິດິນ, ທ່ານໄຊຣ໌ໄດ້ອ້າງອີງເຖິງ ທ່ານຮາຟິຊ ອັລ-ມັກດີຊີ
ເຊິ່ງໄດ້ບັນທຶກຫະດີສໂດຍບໍ່ມີເລື່ອງລາວ, ແລະ ທ່ານອະຫມັດ ໃນຫນັງສື ມຸສນັດ (2/367).

ສ່ວນຜູ້ທີ່ຖືກຄອບງ່າດ້ວຍການຖືພັກຖືພວກ,
ອາລົມໄຜຕ່ຳ, ການຕາມແບບຢ່າງຢ່າງມົດບອດ ແລະ
ການຄິດໃນແງ່ລົບຕໍ່ບັນດາຜູ້ຮຽກຮ້ອງສູ່ແນວທາງຂອງບັນ
ພະຊົນສະລັບ ສິນທິ,

ເລື່ອງຂອງລາວກໍ່ຂໍ້ມອບໝາຍໄວ້ກັບອັລລຳຫໍ້. ແລະ
ເຮົາຂໍຕໍ່ອັລລຳຫໍ້ ໃຫ້ຊົງປະທານແກ່ພວກເຮົາ ແລະ ແກ່ລາວ
ເຊິ່ງການຊື່ນຳ ທາງ ແລະ ການອ່ານວຍຄວາມສຳເລັດ
ໃນການເລືອກເອົາສັດຈະທຳເໝືອນກວ່າສິ່ງອື່ນໃດ,
ແທ້ຈິງພຣະອົງ ຜູ້ຊົງບໍລິສຸດ
ຊົງເປັນຜູ້ທີ່ດີເລີດທີ່ສຸດໃນການຖືກວົ້ງວອນຂໍ.

ເຊັ່ນດຽວກັນກັບການທີ່ບາງຄົນຫັນໜ້າໄປຫາຫລຸມສົບອັ
ນມັກງດຈາກໄລຍະໄກ ແລະ
ຂະຫຍັບຮົມຜົບາກດ້ວຍການໃຫ້ສະລາມ ຫຼື ຂໍດູອາ,
ສິ່ງທັງໝົດນີ້ກໍ່ເປັນການກະທຳປະເພດດຽວກັນກັບບັນດາສິ່ງ
ປະດິດສ້າງໃໝ່ໃນສາສະໜາ (ບິດອະຫໍ້) ທີ່ມາກ່ອນໜ້ານີ້,
ແລະ

ບໍ່ສົມຄວນທີ່ມຸສລິມຈະປະດິດສ້າງສິ່ງໃໝ່ໃນສາສະໜາຂອງ
ຕົນທີ່ອັລລຳຫໍ້ບໍ່ໄດ້ຊົງອະນຸຍາດ, ແລະ ດ້ວຍການກະທຳນີ້
ລາວກໍ່ໃກ້ຊິດກັບການຫ່າງເຫີນ ຫຼາຍກວ່າຄວາມຈິງຮັກພັກດີ
ແລະ ຄວາມບໍລິສຸດ,

ແລະ ທ່ານອີມາມ ມາລິກ ອັຫມະ ຫຸລລຳຫໍ້
ໄດ້ກ່າວຫ້າມບາມການກະທຳນີ້ ແລະ ສິ່ງທີ່ຄ້າຍຄືກັນ, ແລະ
ໄດ້ກ່າວວ່າ: "ຄົນລຸ້ນຫຼັງຂອງປະຊາຊາດນີ້ ຈະບໍ່ດົງາມ

ເວັ້ນເສຍແຕ່ດ້ວຍສິ່ງທີ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນລຸ້ນກ່ອນຂອງມັນດົງາ
ມ"¹."

ແລະ ບັນທີ່ຮູ້ກັນດີວ່າ
ສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ຊົນລຸ້ນທຳອິດຂອງປະຊາຊາດນີ້ຢູ່ໃນຄວາມຖືກຕ້ອງນັ້ນ
ກໍຄືການດຳເນີນຕາມແນວທາງຂອງທ່ານນະບີ
ສັລລະລໍຣຸ ອະໄລຣີ ວະສັລລາ,

ບັນດາຄໍາຟະຫັຜູ້ຊົງທຳຂອງທ່ານ , ບັນດາສໍຣາບະຫັ
(ສາວົກ) ຂອງທ່ານ ທີ່ອັລລໍຣຸຊົງໂປດບານ ແລະ
ບັນດາຜູ້ທີ່ດຳເນີນຕາມພວກເຂົາດ້ວຍຄຸນນະທຳ, ແລະ
ຊົນລຸ້ນຫຼັງຂອງປະຊາຊາດນີ້ຈະບໍ່ຢູ່ໃນຄວາມຖືກຕ້ອງ
ເວັ້ນແຕ່ດ້ວຍການຍຶດໝັ້ນ ແລະ
ດຳເນີນຕາມແນວທາງດັ່ງກ່າວ.

ຂໍອັລລໍຣຸຊົງປະທານຄວາມສຳເລັດແກ່ບັນດາມຸສລິມ
ເພື່ອຄວາມລອດພົ້ນ, ຄວາມຜາສຸກ ແລະ
ກຽດສັກສີຂອງພວກເຂົາ ໃນໂລກນີ້ ແລະ ໂລກໜ້າ,
ແທ້ໄພອົງຊົງເປັນຜູ້ຊົງເມດຕາທີ່ດີເລີດ.

ຂໍຄວນລະວັງ

ຂໍກຳນົດການໄປຢ້ຽມຢາມກູໂບຣຂອງທ່ານນະບີ

ສັລລະລໍຣຸ ອະໄລຣີ ວະສັລລາ

ການໄປຢ້ຽມຢາມກູໂບຣຂອງທ່ານນະບີ
ບໍ່ແມ່ນຂໍ້ບັງຄັບ ແລະ ບໍ່ແມ່ນເງື່ອນໄຂໜຶ່ງໃນພິທີຮັຈ
ດັ່ງທີ່ຄົນທົ່ວໄປບາງສ່ວນເຂົ້າໃຈກັນ,

¹ ອີຄໍສັດ ອັລ-ລະຫໍຟານ ໃນ ມະສໍອິດ ອັຊ-ໄລຕອນ (1/ 363).

ແຕ່ເປັນທີ່ສົ່ງເສີມສຳລັບຜູ້ທີ່ໄດ້ໄປຢ້ຽມຍາມມັສຍິດຂອງທ່ານ
ນະບີ ﷺ ຫຼື ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃກ້ກັບສະຖານທີ່ນັ້ນ.

ສ່ວນຜູ້ທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກຈາກເມືອງນັ້ນ
ບໍ່ມີບົດບັນຍັດໃຫ້ຕັ້ງໃຈເດີນທາງເພື່ອການຢ້ຽມຍາມກູໂບຣ,
ແຕ່ເປັນຊຸນນະຫິໃຫ້ລາວຕັ້ງໃຈເດີນທາງເພື່ອກົງໄປຍັງມັສຍິ
ດອັນມີກຽດ, ເມື່ອລາວໄປເຖິງແລ້ວ
ກໍໃຫ້ລາວຢ້ຽມຍາມກູໂບຣ ອັນມີກຽດ ແລະ
ກູໂບຣຂອງສອງສໍາຫາບະຫິ, ແລະ
ການຢ້ຽມຍາມກູໂບຣຂອງທ່ານ ﷺ ແລະ
ກູໂບຣຂອງສອງສໍາຫາບະຫິນັ້ນ
ຈະຖືກລວມເຂົ້າໄປໃນການຢ້ຽມຍາມມັສຍິດຂອງທ່ານ ﷺ,
ແລະ

ນັ້ນກໍເນື່ອງມາຈາກສິ່ງທີ່ໄດ້ຖືກຍືນຍັນໄວ້ໃນປຶ້ມສໍເຫຍຫິທັງ
ສອງ, ທີ່ວ່າທ່ານນະບີ ﷺ ໄດ້ກ່າວວ່າ:

«لَا تُنَادُوا الرَّحَالَ إِلَّا إِلَى ثَلَاثَةِ مَسَاجِدَ: الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ، وَمَسْجِدِي هَذَا، وَالْمَسْجِدِ
الْأَقْصَى».

«ບໍ່ໃຫ້ມີການເດີນທາງ ນອກຈາກໄປຍັງມັສຍິດສາມແຫ່ງຄື:
ມັສຍິດອັລ-ຫະຣອມ, ມັສຍິດຂອງຂ້ອຍແຫ່ງນີ້, ແລະ
ມັສຍິດອັລ-ອັກຊໍ»¹.

ແລະ

ຖ້າຫາກວ່າການອອກເດີນທາງເພື່ອຈຸດປະສົງໄປຫາກູໂບຣຂອງ
ທ່ານນະບີ ﷺ, ຫຼື ກູໂບຣຂອງຄົນອື່ນ
ເປັນສິ່ງທີ່ຖືກບັນຍັດໄວ້ໃນສາສະໜາແລ້ວ

¹ ບັນທຶກໂດຍ ອັລບຸກຮໍຣີ, ເລກທີ (1189) ແລະ ມຸສລິມ, ເລກທີ (1397), ຈາກຫະດີສຂອງ
ອະບີ ຮຸອຍເຮາຣ໌ ຂໍໃຫ້ອີວລໍຮຸຊິງຟູລະໂທເຟນ.

ເພິ່ນກໍ່ຄົງຈະຊີ້ນຳອຸມມະຫັດຂອງທ່ານໄປສູ່ມັນ ແລະ
 ຊີ້ແນະພວກເຂົາເຖິງຄຸນຄ່າຄວາມປະເສີດຂອງມັນ; ເພາະວ່າ
 ທ່ານຄືຜູ້ທີ່ໃຫ້ຄຳແນະນຳທີ່ຈົງໃຈທີ່ສຸດແກ່ປະຊາຊົນ ແລະ
 ເປັນຜູ້ທີ່ຮູ້ເລື່ອງຂອງອິດສະຫຼະທີ່ສຸດ ແລະ
 ເປັນຜູ້ທີ່ຍ່າງຕ່ຳພຣະອົງທີ່ສຸດ, ແລະ ແທ້ຈິງທ່ານ
 ໄດ້ເຜີຍແຜ່ສານທີ່ຊັດເຈນແລ້ວ,
 ເພິ່ນໄດ້ຊີ້ນຳອຸມມະຫັດຂອງທ່ານໄປສູ່ທຸກຄວາມດີ, ແລະ
 ໄດ້ຕັກເຕືອນພວກເຂົາໃຫ້ລະວັງຈາກທຸກຄວາມຊົ່ວ,
 ຈະເປັນໄປໄດ້ແນວໃດ

ໃນເມື່ອເພິ່ນເອງກໍ່ໄດ້ຕັກເຕືອນຈາກການອອກເດີນທາງໄປຍັງ
 ສະຖານທີ່ອື່ນທີ່ບໍ່ແມ່ນສາມັສອິດ, ແລະ ໄດ້ກ່າວວ່າ:

«لَا تَتَّخِذُوا قَبْرِي عَيْدًا، وَلَا بُيُوتَكُمْ قُبُورًا، وَصَلُّوا عَلَيَّ، فَإِنَّ صَلَاتَكُمْ تَبْلُغُنِي
 حَيْثُ كُنْتُمْ»

«ພວກເຈົ້າຢ່າໄດ້ຍືດຖືເອົາກຸໂບຣຂອງຂ້ອຍ
 ເປັນບ່ອນຈັດງານບຸນ, ແລະ
 ຢ່າໄດ້ເຮັດໃຫ້ບັນດາເຮືອນຂອງພວກເຈົ້າເປັນບັນດາກຸໂບຣ,
 ແລະ ຈົ່ງສະລະວາດໃຫ້ແກ່ຂ້ອຍ, ເພາະແທ້ຈິງ
 ການສະລະວາດຂອງພວກເຈົ້າຈະໄປເຖິງຂ້ອຍ
 ບໍ່ວ່າພວກເຈົ້າຈະຢູ່ແຫ່ງຫຼືໃດກໍ່ຕາມ»¹

ແລະ

ການກ່າວວ່າການຕັ້ງໃຈເດີນທາງເພື່ອໄປຍັງມຸຢາມຫລຸ່່ມຝັງ
 ສົບຂອງທ່ານນະບີ
 ເປັນທີ່ອະນຸມັດຕາມຫຼັກການສາສະໜານັ້ນ
 ຈະນຳໄປສູ່ການຍືດຖືເອົາມັນເປັນວັນອິດ, ແລະ

¹ ການອ້າງອີງໄດ້ຜ່ານມາແລ້ວ.

ການຕົກໄປສູ່ສິ່ງທີ່ຕ້ອງຫ້າມເຊິ່ງທ່ານນະບີ ﷺ ໄດ້ຍ້ານກົວ;
ຄືການເຮັດເກີນຢ່າງຂອບເຂດ ແລະ ການຍ້ອງຍໍສັນລະເສີນ,
ດັ່ງທີ່ຄົນຈຳນວນຫຼາຍໄດ້ຕົກໄປສູ່ສິ່ງນັ້ນແລ້ວ
ເນື່ອງຈາກຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຂົາທີ່ວ່າ
ການຕັ້ງໃຈເດີນທາງເພື່ອໄປຢ້ຽມຢາມຫລຸ່ມຜົງສົບຂອງທ່ານ
ຊັດລັດລໍຮູ້ ອະໄລຮີ ວະສັລລາ
ເປັນທີ່ອະນຸມັດຕາມຫຼັກການສາສະໜາ.

ສ່ວນບັນດາຫະດີຊທີ່ຖືກລາຍງານມາໃນປະເດັນນີ້
ເຊິ່ງຖືກຍົກມາເປັນຫຼັກຖານອ້າງອີງໂດຍຜູ້ທີ່ກ່າວວ່າການຕັ້ງ
ໃຈເດີນທາງໄປຍັງຫລຸ່ມຜົງສົບຂອງເພິ່ນ ອະໄລຮີສ ຊໍລາຕຸ
ວັສສະລາມ ເປັນສິ່ງທີ່ຖືກບັນຍັດໄວ້ນັ້ນ, ຫະດີຊເຫຼົ່ານັ້ນ
ລ້ວນແຕ່ມີສາຍລາຍງານທີ່ອ່ອນແອ, ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ
ຍັງເປັນຫະດີຊທີ່ຖືກອຸປະໂຫລກຂຶ້ນ,
ດັ່ງທີ່ບັນດານັກວິຊາການຊັ້ນນຳດ້ານຫະດີຊໄດ້ຊີ້ແຈງເຖິງຄວາມ
ອ່ອນແອຂອງມັນ; ເຊັ່ນ ທ່ານ ອັດ-ດາຮໍກຸຕນີ, ທ່ານ ອັລ-
ໄບຮະກີ, ແລະ ທ່ານ ຫະຟິຊ ອິບນຸ ຫະຈັຮ ແລະ ທ່ານອື່ນໆ,
ດັ່ງນັ້ນ

ຈຶ່ງບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ນຳເອົາມາຂັດແຍ້ງກັບບັນດາຫະດີຊທີ່ຖືກຕັ້ງ
ອາດ
ເຊິ່ງຊີ້ໃຫ້ເຫັນເຖິງຂໍ້ຫ້າມໃນການຕັ້ງໃຈເດີນທາງໄປຍັງສະຖານ
ທີ່ອື່ນ ນອກເໜືອຈາກສາມມັສຍິດ.

ຕໍ່ໄປນີ້ຄື
ຫະດີຊທີ່ຖືກອຸປະໂຫລກຂຶ້ນຈຳນວນໜຶ່ງໃນບົດນີ້,
ເພື່ອໃຫ້ທ່ານຜູ້ອ່ານໄດ້ຮັບຮູ້ ແລະ
ລະວັງຈາກການຫຼົງເຊື່ອໃນມັນ:

ຫນຶ່ງ: «ຜູ້ໃດທີ່ເຮັດຫັຈ ແລະ ບໍ່ໄດ້ມາຢຽມຢາມຂ້ອຍ, ຜູ້ນັ້ນກໍ່ໄດ້ເມີນເສີຍຕໍ່ຂ້ອຍ».

ສອງ:

“ຜູ້ໃດທີ່ມາຢຽມຢາມຂ້າພະເຈົ້າຫຼັງການຕາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ກໍ່ເໝືອນດັ່ງວ່າຜູ້ນັ້ນໄດ້ມາຢຽມຢາມຂ້າພະເຈົ້າໃນຕອນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຍັງມີຊີວິດຢູ່.”

ສາມ: «ໃຜກໍ່ຕາມທີ່ມາຢຽມຢາມຂ້ອຍ ແລະ ພໍ່ຂອງຂ້ອຍ ອົບຣໍຮິມ ໃນປີດຽວກັນ, ຂ້ອຍຮັບປະກັນຕໍ່ອັນລໍຫວ່າລາວຈະໄດ້ເຂົ້າສະຫວັນ».

ສີ: “ຜູ້ໃດທີ່ໄປຍຽມຢາມກູໂບຣຂອງຂ້ອຍ, ລາວສົມຄວນໄດ້ຮັບການລະຟາອະຫັຂອງຂ້ອຍ”.

ບັນດາຫະດິຊເຫຼົ່ານີ້ ແລະ ທີ່ຄ້າຍຄືກັນນີ້, ບໍ່ມີລາຍງານໃດໆ ທີ່ໄດ້ຮັບການຍິ້ງຍືນຈາກທ່ານນະບີ ັ.

ທ່ານ ອັລ-ຮາຟິຊ ອົບນີ ຫະຈັຣ ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນຫນັງສື (ອັດ-ຕັລຄີສ) ຂອງທ່ານ -

ຫຼັງຈາກທີ່ໄດ້ກ່າວເຖິງສາຍລາຍງານສ່ວນໃຫຍ່ - ວ່າ: ສາຍລາຍງານທັງຫມົດຂອງຫະດິຊບົດນີ້ ລ້ວນແຕ່ອ່ອນແອ.

ທ່ານ ອັລ-ຮາຟິຊ ອັລ-ອະກີລີ ໄດ້ກ່າວວ່າ: ບໍ່ມີລາຍງານໃດທີ່ຊໍ່ເຮັຍຫັໃນປະເດັນນີ້.

ໄຊຄ໌ ອັລ-ອິສລາມ ອົບນຸ ໄຕມິຍະຫັ, ຂໍອັນລໍຫວ່າຊົງເມດຕາເພິ່ນ, ໄດ້ຊີ້ຂາດວ່າ

ບັນດາຫະດິຊເຫຼົ່ານີ້ທັງຫມົດແມ່ນຖືກອຸປະໂຫລກຂຶ້ນ. ແລະ ຄວາມຮູ້, ການທ່ອງຈໍາ ແລະ ຄວາມຮອບຮູ້ຂອງທ່ານ ກໍ່ເປັນສິ່ງທີ່ພຽງພໍແລ້ວ.

ຖ້າຫາກວ່າມີສິ່ງໃດຈາກມັນທີ່ຖືກຍືນຍັນຢ່າງແທ້ຈິງ,
ແນ່ນອນວ່າບັນດາຊຸມຊົນ ຂໍອະໄພໄດ້ພໍໃຈພວກທ່ານ
ຈະເປັນຄົນກຸ່ມທຳອິດທີ່ປະຕິບັດມັນ, ພ້ອມທັງຊີ້ແຈງ ແລະ
ເຊີນຊວນປະຊາຊາດໄປສູ່ມັນ;
ເພາະພວກທ່ານຄືບຸກຄົນທີ່ດີທີ່ສຸດຮອງຈາກບັນດາສາດສະດ
າ, ເປັນຜູ້ທີ່ມີຄວາມຮູ້ທີ່ສຸດໃນຂໍ້ກຳນົດຂອງອິດສະລັມ ແລະ
ສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ບັນຍັດໄວ້ແກ່ບ່ອນບ່າວຂອງພຣະອົງ, ແລະ
ເປັນຜູ້ທີ່ຈົງໃຈທີ່ສຸດຕໍ່ອິດສະລັມ ແລະ ຕໍ່ສິ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງສ້າງ.

ສະນັ້ນ

ເມື່ອບໍ່ມີສິ່ງໃດຖືກລາຍງານຈາກພວກທ່ານໃນເລື່ອງດັ່ງກ່າວ,
ນັ້ນຈຶ່ງເປັນສິ່ງຊີ້ບອກວ່າ
ມັນບໍ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ຖືກບັນຍັດໄວ້ໃນສາສະໜາ.

ແລະ ຫາກວ່າບາງສ່ວນໃນນັ້ນເຊື່ອຖືໄດ້,
ກໍຈຳເປັນຕ້ອງໃຫ້ຄວາມໝາຍວ່າເປັນການຢູ່ມຢາມຕາມຫ
ລັກການສາສະໜາ
ທີ່ບໍ່ມີການຕັ້ງໃຈເດີນທາງເພື່ອຈຸດປະສົງໄປຫາກຸບູຮພຽງຢ່າງ
ດຽວ; ເພື່ອເປັນການລວມຄວາມລະຫວ່າງບັນດາຫະດີສ, ແລະ
ອິດສະລັມ ສຸບຫານະຮູ ວະຕະອາລາ ຊິງຮູ້ດີຢູ່.

ບົດວ່າດ້ວຍ

ຄວາມປະເສີດຂອງການໄປຢ້ຽມຢາມ

ມັສຍິດກຸບາຮ ແລະ ອັນ-ບະກຽຍ

ແລະ ເປັນການສົ່ງເສີມສຳລັບຜູ້ຢ້ຽມຢາມເມືອງມະດີນະຫ
ໃຫ້ໄປຢ້ຽມຢາມມັສຍິດກຸບາ ແລະ ລະຫມາດທີ່ນັ້ນ,
ເພາະມີລາຍງານໃນໜັງສືສະເຈັ້ຍຂອງທັງສອງ ຈາກຫະດີຊ
ທ່ານ ອີບນຸ ອຸມັຣ ຣໍດີຍັລລໍຮູ ອັນຮຸມາ, ເລົ່າວ່າ:

«كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يَزُورُ مَسْجِدَ قُبَاءٍ رَاكِبًا وَمَاشِيًا وَيُصَلِّي فِيهِ رَكْعَتَيْنِ».

«ທ່ານນະບີ ﷺ ເຄີຍຍ້ຽມຍາມມັສຍິດກຸບາ ທັງຂີ່ພາຫະນະ ແລະ ຍ່າງ ແລະ ໄດ້ລະຫມາດສອງອັກະອັດໃນນັ້ນ»¹.

ແລະ ລາຍງານຈາກທ່ານສະຫັລະ ບິນ ຫະນີຟ ອໍດີອັລລໍຮຸ ອັນຮຸ ເລົ່າວ່າ: ທ່ານນະບີ ﷺ ໄດ້ກ່າວວ່າ:

«مَنْ تَطَهَّرَ فِي بَيْتِهِ ثُمَّ أَتَى مَسْجِدَ قُبَاءٍ فَصَلَّى فِيهِ صَلَاةً كَانَ لَهُ كَأَجْرِ غُمَرَةٍ».

«ຜູ້ໃດຊໍາລະລ້າງຮ່າງກາຍທີ່ບ້ານຂອງຕົນ ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍ່ມາຍັງມັສຍິດກຸບາ ແລ້ວລະຫມາດໃນນັ້ນ, ກໍ່ຈະໄດ້ຮັບຜົນບຸນເໝືອນກັບການເຮັດອຸມເຮາະຮໍ»².

ແລະ

ເປັນສູນນະຫັສໍາລັບເຂົາທີ່ຈະໄປຍ້ຽມຍາມກຸໂບຣທີ່ບະເກັຍ, ແລະ ກຸໂບຣຂອງບັນດາອຸຮາດາອີ, ແລະ ກຸໂບຣຂອງທ່ານຮໍາຊະຫັ ອໍດີອັລລໍຮຸ ອັນຮຸ; ເພາະວ່າ ທ່ານນະບີ ຊໍລລໍລໍຮຸ ອະລັຍຮີ ວະສັລລັມ ໄດ້ເຄີຍໄປຍ້ຽມຍາມພວກເຂົາ ແລະ ຂໍດູອາໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ, ແລະ ດັ່ງທີ່ທ່ານ ຊໍລລໍລໍຮຸ ອະລັຍຮີ ວະສັລລັມ ໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ:

«زُورُوا الْقُبُورَ فَإِنَّهَا تَذَكِّرُكُمْ بِالْآخِرَةِ».

“ພວກທ່ານຈົ່ງໄປຍ້ຽມຍາມກຸໂບຣ ເພາະແທ້ຈິງ ມັນເຮັດໃຫ້ພວກທ່ານລໍານຶກເຖິງອາຄີເຮາະຫັ”³
ບັນທຶກໂດຍທ່ານມຸສລິມ.

¹ ບັນທຶກໂດຍ ອັລບຸກຄໍຣີ, ເລກທີ (1193) ແລະ ມຸສລິມ, ເລກທີ (1399).

² ບັນທຶກໂດຍ ທ່ານອິບນຸມາຈະຫັ ເລກທີ (1412).

³ ບັນທຶກໂດຍມຸສລິມ, ເລກທີ (976).

ໄດ້ເຄີຍສອນໃຫ້ບັນດາຊຸມຊົນບາດານຂອງທ່ານກ່າວ

ຂະນະທີ່ໄປຍັງມາມາກູໂບຣ ວ່າ:

«السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الدِّيَارِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ، وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لَاجِقُونَ، نَسْأَلُ اللَّهَ لَنَا وَلَكُمْ الْعَافِيَةَ».

ຄໍາອ່ານ : ອັສສະລາມຸ ອະລັຍກຸມ ອະຫລັດ ດີ ຍາຣ ມີນັລ ມຸມິນິນ ວັລ ມຸສລິມິນ, ວະອິນນາ ອິນຊາອັລລໍຣ ບິກຸມ ລ່າຫິກູນ, ນັສອະລຸລລໍຣະ ລະນາ ວະລະກຸມຸລ ອາຟິຍະຣ.

ຄໍາແປ :

ຂໍຄວາມສັນຕິສຸກຈົ່ງມີແດ່ພວກທ່ານເລົ່າສາວສູນານທັງຫຼາຍ ຈາກບັນດາມຸມິນຜູ້ສັດທາ ແລະມຸສະລິມຜູ້ມອບຕົນ ແລະຫາກອັລລໍຣະປະສົງພວກເຮົາກໍ່ຈະເປັນຜູ້ຕິດຕາມພວກ ທ່ານ

ເຮົາຂໍຈາກອັລລໍຣ໌ໄດ້ໂບດປະທານຄວາມປອດໄພແກ່ພວກເຮົາ າ ແລະ ພວກທ່ານ”¹. ບັນທຶກໂດຍທ່ານມຸສລິມ ຈາກການລາຍງານຂອງ ສຸໄລມານ ບິນ ບຸໂຣຣະຫ໌ ຈາກບິດາຂອງທ່ານ.

ທ່ານຕິຣມີຊີ ໄດ້ລາຍງານຈາກ ທ່ານອິບນຸ ອັບບາສ ຣໍດີອັລລໍຣຸ ອັນຣຸມາ ເລົ່າວ່າ: ທ່ານນະບີ ຊໍລັລລໍຣຸ ອະລັຍຣີ ວະສັລລັມ ໄດ້ຜ່ານບັນດາກູໂບຣທີ່ເມືອງມາດີນະຫ໌, ແລ້ວທ່ານກໍ່ໄດ້ຫັນຫນ້າໄປຫາກູໂບຣເຫຼົ່ານັ້ນ ແລະ ກ່າວວ່າ:

«السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَهْلَ الْقُبُورِ، يَغْفِرُ اللَّهُ لَنَا وَلَكُمْ، أَنْتُمْ سَلَفُنَا وَنَحْنُ بِالْآثَرِ».

¹ ບັນທຶກໂດຍມຸສລິມ, ເລກທີ (975).

ຄຳອ່ານ : ອັສສະລາມ ອະລັຍກຸມ ຢາ ອະຫ໌ລັລ ກຸບູຣ, ຍັກຟິຣຸລວໍຣຸ ລະນາ ວະລະກຸມ, ອັນຕຸມ ສະລະຟຸນາ ວະນະຫັນ ບິລອະຊັຣ.

ຄຳແປ : “ຂໍຄວາມສັນຕິສຸກຈົ່ງມີແດ່ພວກທ່ານ ໂອ້ຊາວສຸສານທັງຫຼາຍ, ຂໍອັລລຳຮ໌ໄດ້ຊົງອະໄພໂທດແກ່ພວກເຮົາ ແລະ ພວກທ່ານ, ພວກທ່ານຄືຜູ້ທີ່ລ່ວງໜ້າໄປກ່ອນພວກເຮົາ ແລະ ພວກເຮົາກໍ່ຈະຕິດຕາມໄປ”¹.

ຈາກບັນດາຫະດີສເຫຼົ່ານີ້ ຈຶ່ງເປັນທີ່ຮູ້ກັນວ່າ ການໄປຢຽມຍາມກູໂບຣຕາມຫຼັກການສາສະຫນານັ້ນ ມີຈຸດປະສົງເພື່ອລຳນຶກເຖິງອາຄີເຣາະຫ໌, ແລະ ເພື່ອເຮັດຄວາມດີຕໍ່ຜູ້ຕາຍ ໂດຍການຂໍດູອາໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ ແລະ ຂໍດູອາແຫ່ງຄວາມເມດຕາຕໍ່ພວກເຂົາ.

ສ່ວນການໄປຢຽມຍາມພວກເຂົາໂດຍມີເຈດຕະນາເພື່ອຂໍ ດູອາຢູ່ທີ່ກູໂບຣຂອງພວກເຂົາ ຫຼື ການໄປເຝົ້າຢູ່ທີ່ນັ້ນ ຫຼື ການວອນຂໍໃຫ້ພວກເຂົາເຮັດທຸລະໃຫ້ ຫຼື ຂໍໃຫ້ຫາຍປ່ວຍ ຫຼື ການຂໍຕໍ່ອັລລຳຫ໌ໂດຍຜ່ານພວກເຂົາ ຫຼື ໂດຍຜ່ານກຽດສັກສີຂອງພວກເຂົາ ແລະ ສິ່ງທີ່ຄ້າຍຄືກັນນັ້ນ, ການກະທຳເຊັ່ນນີ້ຖືເປັນການຢຽມຍາມທີ່ເປັນບິດອະຫ໌ທີ່ເປັນ ສິ່ງຊົ່ວຮ້າຍ ທີ່ອັລລຳຫ໌ ແລະ ຣໍສູລຂອງພຣະອົງບໍ່ໄດ້ບັນຍັດມັນໄວ້, ແລະ ບັນດາສະລັຟ ອັສ- ສະລິຫ໌ ຂໍອັລລຳຫ໌ຊົງພໍພຣະໄທຕໍ່ພວກເຂົາ ກໍ່ບໍ່ໄດ້ເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ, ແຕ່ທະວ່າ ມັນຄືການຖິ້ມແບບຢ່າງ ເຊິ່ງທ່ານຣໍສູລ ຊົ່ວລັລວໍຣຸ ອະລັຍຣີ ວະສັລລັມ ໄດ້ຫ້າມໄວ້ ດັ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ:

¹ ບັນທຶກໂດຍອັດຕິລມີຊີ, ເລກທີ (1035).

«رُزُوا الْقُبُورَ، وَلَا تَقُولُوا هُجْرًا».

«ພວກທ່ານຈົ່ງໄປຍຽມຍາມກູໂບຣ, ແລະ
ພວກທ່ານຢ່າໄດ້ກ່າວຖ້ອຍຄໍາທີ່ຊົ່ວຊ້າ»¹.

ແລະ ບັນດາເລື່ອງລາວທີ່ກ່າວມານີ້ ລ້ວນເປັນບົດອະຫິ,
ແຕ່ວ່າມັນມີລະດັບທີ່ແຕກຕ່າງກັນ,
ໂດຍບາງຢ່າງເປັນບົດອະຫິ ແລະ ບໍ່ແມ່ນຊີຣິກ; ເຊັ່ນ
ການຂໍດູອາຕ່ອ້ລວໍຫິ ຊຸບຮານະ ຢູ່ທີ່ຫລຸມສິບ, ແລະ
ການຂໍຕໍ່ພຣະອົງໂດຍອ້າງສິດທິ ແລະ ຖານະຂອງຜູ້ຕາຍ ແລະ
ສິ່ງທີ່ຄ້າຍຄືກັນນັ້ນ, ແລະ
ບາງຢ່າງກໍເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຊີຣິກໃຫຍ່, ເຊັ່ນ
ການຂໍວົງວອນຕໍ່ຄົນຕາຍ ແລະ
ການຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຈາກພວກເຂົາ, ແລະ
ສິ່ງທີ່ຄ້າຍຄືກັນນັ້ນ.

ແລະ

ການອະທິບາຍເລື່ອງນີ້ຢ່າງລະອຽດກໍໄດ້ກ່າວມາກ່ອນແລ້ວ,
ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງຕື່ນຕົວ ແລະ ລະມັດລະວັງ, ແລະ
ຈົ່ງຂໍຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ໃຫ້ຊົງປະທານຄວາມສໍາເລັດ
ແລະ ການຊີ້ນຳໄປສູ່ສັດຈະທຳ, ເພາະແທ້ຈິງແລ້ວ
ພຣະອົງນັ້ນເປັນຜູ້ຊົງປະທານຄວາມສໍາເລັດ ແລະ
ເປັນຜູ້ຊົງຊີ້ນຳທາງ, ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າອົງໃດນອກຈາກພຣະອົງ,
ແລະ ບໍ່ມີພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງໃດນອກຈາກພຣະອົງ.

ນີ້ຄືສິ່ງສຸດທ້າຍທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຕັ້ງໃຈບັນທຶກໄວ້, ແລະ
ມວນການສັນລະເສີນເປັນສິດຂອງອັລລໍຫິທັງໃນເບື້ອງຕົ້ນ
ແລະ ໃນເບື້ອງທ້າຍ, ຂໍອັລລໍຫິ

¹ ບັນທຶກໂດຍມຸສລິມ, ເລກທີ (977).

ຊົງປະທານຄວາມສັນຕິຈຳເລີນແດ່ບ່າວຂອງພຣະອົງ,
ຮໍ່ຊຸລຂອງພຣະອົງ,
ຜູ້ທີ່ດີເລີດທີ່ສຸດໃນບັນດາສິ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງສ້າງ, ທ່ານນະບີ
ມຸຮຳມັດ, ຕະຫຼອດຈົນຄອບຄົວຂອງທ່ານ ແລະ
ບັນດາສາວົກສະຫາຍຂອງທ່ານ, ແລະ
ບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ດຳເນີນຕາມພວກທ່ານດ້ວຍຄຸນງາມຄວາມດີຈົນ
ເຖິງວັນແຫ່ງການຕອບແທນ.

الفهرس

ການຈັດແຈ້ງ ແລະ ຊີ້ແຈງບັນດາປະເດັນຕ່າງໆ ຂອງຮັຈ, ອຸມເຮາະຫ໌ ແລະ ການຍຶ້ມຢາມ ຕາມແນວທາງຂອງຄຳພີ ແລະ ແບບສະບັບລຸນນະຫ໌.....	3
ການກວດສອບ ແລະ ການຊີ້ແຈງປະເດັນບັນຫາຕ່າງ ໆ ຂອງຫ໌ຈຍ໌, ອຸມເຮາະຫ໌ ແລະ ການຍຶ້ມຢາມ ໂດຍຍຶດຕາມຄຳພີອັລກຸຣອານ ແລະ ສຸນນະຫ໌.....	3
ຄຳນຳຜູ້ຂຽນ.....	3
ບົດວ່າດ້ວຍ.....	6
ຫຼັກຖານຕ່າງໆ ຂອງການປະຕິບັດທີ່ເປັນວາຈິບ ແລະ ການຮີບຮ້ອນໃນການປະກອບພິທີຮັຈ ແລະ ອຸມເຮາະຫ໌.....	6
ບົດວ່າດ້ວຍ.....	11
ພັນທະໃນການເຕົາບະຫ໌ຈາກບັນດາຄວາມຜິດບາບ ແລະ ການປິດເປື້ອງຕົນຈາກການອະທຳ.....	11
ບົດວ່າດ້ວຍ.....	19
ສິ່ງທີ່ຜູ້ປະກອບພິທີຮັຈຕ້ອງປະຕິບັດ ເມື່ອເດີນທາງໄປຮອດເຂດ ມີກີອດ.....	19
ບົດວ່າດ້ວຍ.....	27
ວ່າດ້ວຍ ມີກີອຕ ດ້ານສະຖານທີ່ ແລະ ການກຳໜົດຂອງມັນ.....	27
ບົດວ່າດ້ວຍ.....	36
ຂໍ້ຊີ້ຂາດກ່ຽວກັບຜູ້ທີ່ເດີນທາງໄປຮອດ ມີກີອດ ນອກເໜືອຈາກເດືອນຕ່າງໆ ຂອງການປະກອບພິທີຫ໌ຈ.....	36
ບົດວ່າດ້ວຍ.....	41
ຂໍ້ຕັດສິນກ່ຽວກັບການປະກອບພິທີຫ໌ຈຂອງເດັກນ້ອຍ ວ່າພຽງພໍທີ່ຈະທົດແທນການເຮັດຫ໌ຈຂອງອິສລາມໄດ້ ຫຼື ບໍ່.....	41
ບົດວ່າດ້ວຍ.....	45
ການຊີ້ແຈງກ່ຽວກັບບັນດາຂໍ້ຫ້າມໃນການຄອງອິຫ໌ຮອມ ແລະ ສິ່ງທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ກະທຳສຳລັບຜູ້ຄອງອິຫ໌ຮອມ.....	45

ບົດ.....	55
ວ່າດ້ວຍ	55
ສິ່ງທີ່ຜູ້ປະກອບພິທີຫ້າຈຕ້ອງປະຕິບັດ ເມື່ອເຂົ້າສູ່ນະຄອນມັກກະຮຶ ແລະ ການຊີ້ແຈງສິ່ງທີ່ຕ້ອງປະຕິບັດຫຼັງຈາກເຂົ້າສູ່ມັສຍົດ ອັລ-ຫະຣອມ ເຊິ່ງໄດ້ແກ່ ການຕໍ່ອາຟ ແລະ ວິທີການປະຕິບັດ.	55
ບົດວ່າດ້ວຍ	68
ຂໍ້ຕັດສິນກ່ຽວກັບການເຂົ້າສູ່ສະພາບອິຫັຣອມເພື່ອປະກອບພິທີຫ້າຈ ແລະ ການອອກເດີນທາງໄປຍັງມີນາ ໃນວັນທີ່ແປດຂອງເດືອນຊຸລຫົຈຍະຫັ..	68
ບົດວ່າດ້ວຍ	101
ຄວາມປະເສີດຂອງສິ່ງທີ່ຜູ້ສະແຫວງບຸນກະທໍາໃນວັນແຫ່ງການເຊື່ອດ (ນະຫັຣ).....	101
ບົດວ່າດ້ວຍ	110
ການບັງຄັບໃຫ້ເຊືອດສັດສໍາລັບຜູ້ທີ່ເປັນມຸຕະມັດຕິອັ ແລະ ກໍຣິນ	110
ບົດ.....	114
ວ່າດ້ວຍ	
ການເປັນວາຈິບຂອງການສັ່ງໃຊ້ໃຫ້ເຮັດຄວາມດີຕໍ່ບັນດາຜູ້ປະກອບພິທີຮັ ຈ ແລະ ຜູ້ອື່ນໆ.....	114
ບົດວ່າດ້ວຍ	127
ການສັ່ງເສີມໃຫ້ເພີ່ມພູນການເຊື່ອຝັງ (ຕໍ່ອັດຕໍ່ພຣະເຈົ້າ)	127
ບົດ.....	129
ວ່າດ້ວຍບົດບັນຍັດ ແລະ ມາລະຍາດໃນການຢຽມຍາມ.....	129
ຂໍ້ຄວນລະວັງ	150
ຂໍ້ກໍານົດການໄປຢຽມຍາມກູໂບຣຂອງທ່ານນະບີ ສໍລ໌ລ໌ລໍຮຸ ອະໄລຮີ ວະສັລ໌ລ໌ມ.....	150
ບົດວ່າດ້ວຍ	155
ຄວາມປະເສີດຂອງການໄປຢຽມຍາມ ມັສຍົດກູບາຣ໌ ແລະ ອັນ-ບະກຽຍ	155

